

தமிழ் நாடு சட்டப் பேரவை

புதன்கிழமை, 1972 ஆகஸ்ட் 23.

சென்னை செயின்ட் ஜார்ஜ் கோட்டையிலுள்ள சட்டப் பேரவை மண்டபத்தில் காலை 9 மணி அளவில் மாண்புமிகு பேரவைத் துணைத் தலைவர் திரு. பெ. சீனிவாசன் அவர்கள் தலைமையில் பேரவை கூடியது.

1. வினாக்கள்—விடைகள்.

வெள்ளிக்குறியிட்ட வினாக்கள்.

State Police

* 266 Q.—THIRU N. K. PALANISAMY: Will the Hon. the Chief Minister be pleased to state whether there is any proposal to reconstitute the Police force in this State?

மாண்புமிகு டாக்டர் மு. கருணாநிதி: இம்மாநிலத்திலுள்ள காவல் படையை மாற்றியமைக்கும் செயற்குறிப்பு ஏதும் இல்லை. எனினும் அரசால் நியமிக்கப்பட்ட தமிழ் நாடு காவல் துறை ஆணைக்குழு, காவற் படையைச் சீரமைப்பதற்காகப் பல பரிவுரைகளைச் செய்துள்ளது. அவை அரசின் பரிசீலனையிலுள்ளன.

திரு. என். கே. பழனிசாமி: எஸ்.எஸ்.எல்.ஸி. படித்தவர்களை சமீபத்தில் ஹெட் கான்ஸ்டபிள் வேலைக்கு எடுத்து, அவர்களை ஹெட் கான்ஸ்டபிளாகவும், ஸ்டேஷன் ரைட்டர்களாகவும் மாற்றியும், சென்னை நகரத்தில் ஒவ்வொரு போலீஸ் ஸ்டேஷனும் சப்-இன்ஸ்பெக்டர் சார்ஜில் இருந்ததற்குப் பதிலாக சர்க்கிள் இன்ஸ்பெக்டரை மாற்றுவதும் இப்படி மாற்றங்கள் செய்வது லா அண்டு ஆர்டரை சரியான முறையில் மாற்றியமைப்பதற்கு சர்க்கார் ஏதாவது யோசனை செய்திருக்கிறதா? அப்படியானால் விவரம் என்ன?

மாண்புமிகு டாக்டர் மு. கருணாநிதி: போலீஸ் கமிஷனுடைய பரிந்துரைகளுக்கு ஏற்ப காவல் துறையில் சில சீரமைப்புகளைச் செய்வதற்கு அரசு உத்தேசித்திருக்கிறது என்று சொன்னேன்.

[1972 ஆகஸ்ட் 23]

சமீபத்தில் ஆயிரம் பேர் ஃபர்ஸ்ட் கிரேட் காவலர்களாகத் தெரிந்தெடுக்கப்பட்டிருக்கிறார்கள். அவர்களுக்குப் பயிற்சி அளிக்கப்பட்டு வருகின்றது.

திரு. ஆர். பொன்னப்ப நாடார் : இந்தப் போலீஸ் சமிஷன் பல இடங்களிலும் போலீஸ் ஸ்டேஷன்களை அவுட்-போஸ்ட் நிலையில் இருப்பதை 'அப்-கிரேட்' செய்ய வேண்டும் என்ற கருத்தைத் கூறியிருந்ததே அதைப் பற்றி ஏதாவது பரிசீலனை நடத்தி முடிவு எடுத்திருக்கிறதா?

மாண்புமிகு டாக்டர் மு. கருணாநிதி : பொதுவாக, போலீஸ் ஆணைக் குழுவின் பரிந்துரைகளையெல்லாம் அலுவலர்கள் அடங்கிய குழுவொன்று ஆராய்ந்தது. அந்தக் குழு ஆராய்ந்து எடுத்த முடிவுகளை, அமைச்சரவையின் ஒரு துணைக் குழுவொன்று அமைக்கப்பட்டு, அந்தத் துணைக் குழு இப்பொழுது ஆராய்ந்து வருகிறது. இறுதி முடிவு விரைவில் எடுக்கப்படும்.

திரு. ஜே. ஜேம்ஸ் : போலீஸ் இலாக்காவில் சப்-இன்ஸ்பெக்டர் லெவல் வரையிலும் அதிகாரிகளை நியமிப்பதற்கு பப்ளிக் சர்வீஸ் கமிஷன் போன்ற ஒரு 'அட்டானமஸ் பாடி'யை நியமிப்பதற்கு இந்த அரசாங்கம் உத்தேசிக்குமா?

மாண்புமிகு டாக்டர் மு. கருணாநிதி : அப்படிப்பட்ட உத்தேசம் எதுவும் இல்லை.

திரு. நா. வீராசாமி : இப்பொழுது அதிகமாக ஐ.பி.எஸ். அதிகாரிகளை மத்திய அரசாங்கத்தினர் மாநிலங்களிலே அனுப்பிக் கொண்டிருக்கின்றனர். அதைக் குறைத்து, ஸ்டேட் சர்வீஸை இன்க்ரீஸ் செய்து, நம்முடைய மாநிலத்திலே இருக்கிறவர்களை டி.எஸ்.பி. பதவிக்கு நேரடியாகத் தெரிந்தெடுக்க அதிகமான வாய்ப்புகளை உண்டாக்க அரசாங்கம் முயற்சிக்குமா?

மாண்புமிகு டாக்டர் மு. கருணாநிதி : அதுபற்றி அரசு யோசிக்கும்.

திரு. பெ. சௌந்தரபாண்டியன் : காவல் துறையை எந்தெந்த வகையில் சீரமைப்பதற்கு அரசு ஆலோசனை செய்து வருகிறது என்பதை முதலமைச்சரவர்கள் தெரிவிப்பார்களா?

1972 ஆகஸ்ட் 23]

மாண்புமிகு டாக்டர் மு. கருணாநிதி : சீரமைப்பதற்கான பரிவுரைகளைப் போலீஸ் கமிஷன் அறிவித்தது. அவற்றிலே முக்கியமான பரிவுரைகளைக் குறிப்பிடுகின்றேன். கணக்கிடும் பொறி போன்ற நவீன சாதனங்களைப் பயனுக்குக் கொண்டதல்; காவல் துறை வானொலித் தொடர்பு வசதிகளை விரிவுபடுத்துதல்; உருவ நேர்ப்படி அனுப்புவதற்கான சாதனங்களைப் பொருத்துதல் ஆகியவற்றுடன் காவல் படையைத் தற்காலத்திற்கேற்ற வகையில் சீரமைத்தல்; 16 காவல் துறை மாவட்டங்களில் இயல் ஊர்தி சட்டஞ்சார்ந்த குற்ற அறிவியல் ஆய்வுக்கூடங்களை நிறுவுதல்; காவல் வண்டிகளின் எண்ணிக்கையை 823 இலிருந்து 3,160 ஆக உயர்த்துதல்; மாவட்டப் போலீஸ் ஆய்வுக் கழகம், சிறப்புப் பிரிவு, மாவட்ட குற்றப் பிரிவுகள் முதலியவற்றைச் சீரமைத்தல்; படைக்கலம் தாங்கிய சேமக் காவல் படையினர் பிரிவுகளை 134½ இலிருந்து 150½ ஆக உயர்த்துதல்; காவல் துறை மாவட்டங்களை இரண்டாகப் பிரித்தல்; 71 உட்கோட்டங்களை 81 உட்கோட்டங்களாகவும், 182 சர்க்கிள்களை சுமார் 306 சர்க்கிள்களாகவும் அதிகப் படுத்துதல்; தேவைப்படும் இடங்களில் காவல் நிலையங்கள், புறக் காவல் நிலையங்கள் ஆகியவற்றின் எண்ணிக்கையை உயர்த்துவது. இவை போன்ற பல சிபாரிசுகள் செய்யப் பட்டிருக்கின்றன. அவை ஆய்விலே இருக்கின்றன.

திரு. கா. வேழவேந்தன் : முதலமைச்சரவர்கள் பதில் சொல்லும்போது ஆயிரம் தலைமைக் காவலர்கள் தெரிந்தெடுக்கப் பட்ட மகிழ்ச்சியான செய்தியை முன்பே சொல்லியிருக்கிறார்கள். அவர்கள் எந்த அடிப்படையில் மாநிலம் முழுவதும் சீராக நியமிக்கப்படப் போகிறார்கள் என்ற விவரத்தை அறிவிப்பார்களா?

மாண்புமிகு டாக்டர் மு. கருணாநிதி : 'ஃபர்ஸ்ட் க்ரேட்' காவலர்கள் என்ற அடிப்படையில் அவர்கள் நியமிக்கப்பட இருக்கிறார்கள். பயிற்சி முடிந்த பிறகு அது பற்றி விரிவான முடிவு எடுக்கப்படும்.

திரு. கே. எ. வகாப் : காவல் துறையினருக்கு உதவியாக இருக்கும் பொருட்டு டெலிவிஷன் வசதிகள் அவர்களுடைய வண்டிகளில் பொருத்த ஏற்பாடு செய்யப்படுமா?

[1972 ஆகஸ்ட் 23]

மாண்புமிகு டாக்டர் மு. கருணாநிதி : காவல் துறைக்குப் பல்வேறு வசதிகள் தேவை என்று குழு அறிவித்திருக்கிறது. நிதி நிலைக்கு ஏற்றவாறு அவைகளையெல்லாம் அவ்வப்போது பரிசீலிக்கப்படும்.

* 267 Q.—THIRU K. T. K. THANGAMANI : Will the Hon. the Chief Minister be pleased to state whether it is a fact that the Union Government have set up a Committee on Police Training on 10th November 1971?

மாண்புமிகு டாக்டர் மு. கருணாநிதி : ஆம்.

திரு. கே. டி. கே. தங்கமணி : அந்தக் குழுவானது ஒரு கேள்வித்தாளை சட்டமன்ற உறுப்பினர்களுக்கும் நாடாளுமன்ற உறுப்பினர்களுக்கும் அனுப்பியிருக்கிறார்கள். அம்மாதிரியாக நமது அரசுக்கும் அனுப்பியிருக்கிறார்களா? அப்படி அனுப்பியிருந்தால் நாம் ஏற்கெனவே கமிஷனுடைய சிபாரிசுகளையோ அல்லது நம்முடைய ஆலோசனைகளையோ, மத்திய அரசுக்குக் கொடுத்திருக்கிறோமா?

மாண்புமிகு டாக்டர் மு. கருணாநிதி : அவர்கள் தமிழகத்திற்கே வந்து இங்குள்ள அதிகாரிகள், நாடாளுமன்ற உறுப்பினர்கள், பத்திரிகையாசிரியர்கள், மாணவர்கள், தொழிற்சங்கத் தலைவர்கள், வழக்கறிஞர்கள், மேலவை சட்ட மன்ற உறுப்பினர்கள் ஆகியோரையெல்லாம் சந்தித்து இது பற்றிப் பல்வேறு விவரங்களை அறிந்து சென்றிருக்கிறார்கள். மாநில அரசைப் பொறுத்த வரையிலும் அவர்கள் அரசிடம் தொடர்பு கொண்டு, பல்வேறு விஷயங்களைத் தெரிந்து கொண்டு சென்றிருக்கிறார்கள். கேள்வித்தாளுக்குரிய பதிலை மாநில அரசு விரைவில் அனுப்பி வைக்கும்.

வானொலி

* 268 வினா—திரு என். கிட்டப்பா : மாண்புமிகு முதல் அமைச்சர் தயவு செய்து கீழ்க்கண்ட வினாவுக்கு விடையளிப்பாரா—

வானொலியில் தமிழ் செய்தி அறிக்கைகளின் நேரம் குறைக்கப் பட்டது குறித்தும், பிற்பகல் இரண்டு மணிக்கு ஒலிபரப்பப்

1972 ஆகஸ்ட் 23]

படும் தமிழ் செய்தி அறிக்கை ரத்து செய்யப்பட்டது குறித்தும், மத்திய அரசுக்கு மாநில அரசு அண்மையில் ஆட்சேபணை தெரிவித்துள்ளதா?

மாண்புமிகு டாக்டர் மு. கருணாநிதி : வானொலியில் நிகழ்ச்சிகளுக்கிடையே 2 நிமிட நேரம் ஆங்கிலத்திலும் இந்தியிலும் முக்கிய செய்திகளை காலதாமதமின்றி அவ்வப்போது ஒலிபரப்ப ஏற்பாடு செய்திருக்கிறார்கள். இவற்றில் ஆங்கிலச் செய்தி மட்டுமே சென்னை A, B நிலையங்களின் மூலம் அஞ்சல் செய்யப்படுகிறது. இந்த நேரத்தைச் சரிகட்டவே காலே, மாலை ஆகிய இரண்டு நேரங்களிலும் ஐந்து நிமிடங்கள் வீதம் தமிழ்ச் செய்திகள் ஒலிபரப்பப்படும் நேரத்தில் மொத்தம் பத்து நிமிடங்கள் குறைத்திருக்கிறார்கள். நாடு முழுவதும் இந்த மாற்றம் செய்யப்பட்டிருக்கிறது. பிற்பகல் ஒலிபரப்பு நிறுத்தப் படவில்லை. முன்பு பிற்பகல் 2.00 மணிக்கு ஒலிபரப்பு செய்யப்பட்டது. இப்போது இதனை பிற்பகல் 12.40 மணிக்கு ஒலிபரப்புகிறார்கள். எனவே மாநில அரசு ஆட்சேபணை ஏதும் தெரிவிக்கவில்லை.

திரு. என். கிட்டப்பா : தமிழில் செய்தி அறிக்கைக்கு ஏற்கெனவே இருந்த 15 நிமிடங்களே போதாது என்று தமிழ் மக்கள் குறைபட்டுக் கொண்டிருக்கிற நிலை இருக்கிறது. அதிலே ஐந்து நிமிடங்களைக் குறைத்திருப்பது தமிழ் மக்களுக்கு மத்திய அரசு அநீதி இழைத்திருக்கிறது என்ற உணர்வு தமிழ் மக்களிடையே இருக்கிறது. அந்த அநீதியைப் போக்க நமது அரசு மேற்கொள்ளவிருக்கும் நடவடிக்கைகளை அறிவிக்க இயலுமா?

மாண்புமிகு டாக்டர் மு. கருணாநிதி : இது 'தமிழ் மக்களுக்கு' என்று குறிப்பாகச் சொல்வதைவிட "ஒவ்வொரு மாநில மக்களுக்கும் செய்யப்பட்டிருக்கிற அநீதி ஆகாதா?" என்று கேட்டால் கேள்வி பொருத்தமாக இருக்கும் என்று கருதுகிறேன். இது தமிழ் நாட்டில் மட்டுமல்ல; ஒவ்வொரு மாநிலத்திலும் அந்தந்த மாநில மொழிகளில் ஒவ்வொரு நாளும் சொல்லப்பட்ட செய்திகளில் பத்து நிமிஷம் குறைக்கப் பட்டிருக்கிறது. ஏற்கெனவே காலையில் 7.15 இலிருந்து 7.30 வரை என்று இருந்தது; பிற்பகல் 2 முதல் 2.10 வரை என்று இருந்தது; மாலை 7.15 இலிருந்து 7.30 வரை என்று இருந்தது.

[1972 ஆகஸ்ட் 23]

அதிலே பத்து நிமிஷங்கள் குறைக்கப்பட்டு விட்டன. முக்கியமான செய்திகளைச் சொல்வதற்கு இரண்டு நிமிடங்கள் அவர்கள் ஒதுக்கியிருக்கிறார்கள். ஒவ்வொரு நாளும் முக்கியமான செய்திகள் இருப்பதில்லை என்பதை நான் நன்றாக அறிவேன். தமிழ்நாட்டில் மாத்திரமல்ல; எல்லா மாநிலங்களுக்குமே இந்த நேரத்தைக் கொஞ்சம் மீண்டும் அதிகமாக ஆக்கித் தருவதற்கு வானொலி நிறுவனத்தினர் முயற்சிப்பது நல்லது. இந்தக் கேள்வி இதற்குப் பயன்படும் என்று நம்புகிறேன்.

திரு. ஆர். பொன்னப்ப நாடார் : தலைவரவர்களே, இப்பொழுது தென் மாவட்டங்களில் ஒலிபரப்பு மிகவும் மோசமாக இருக்கிறது. ஆகவே, வலிமையான நிலையத்தைத் தென் மாவட்டத்தில் அமைப்பதற்காக வேண்டிய ஆலோசனையைக் கூறுமா என்று அறிய விரும்புகிறேன்.

மாண்புமிகு டாக்டர் மு. கருணாநிதி : இதுபற்றி அடுத்த கேள்வியில் விவரம் அளிக்க விரும்புகிறேன்.

திரு. செ. கந்தப்பன் : துணைத் தலைவரவர்களே, வானொலியிலே இப்பொழுதும் தமிழில் செய்திகளை வாசிக்கும்பொழுது 'ஸ்ரீ' என்ற சொல்லைப் பயன்படுத்தி வருகிறார்கள். அந்த சொல்லுக்குப் பதிலாக, அந்த எழுத்திற்குப் பதிலாக 'திரு' என்ற சொல்லைப் பயன்படுத்த வேண்டும் என்று நமது அரசு வற்புறுத்துமா?

மாண்புமிகு டாக்டர் மு. கருணாநிதி : ஆகாஷ்வாணி என்பதை வானொலி என்று மாற்றுவதற்கு இந்த அரசு விடுத்த கோரிக்கையை ஏற்றுக்கொண்டார்கள். அதைப் போலவே பிராந்தியச் செய்தி என்பதை மாநிலச் செய்தி என்று மாற்ற வேண்டுமென்று இந்த அரசு விடுத்த கோரிக்கையை ஏற்றுக் கொண்டிருக்கிறார்கள். அதைப் போலவே மாண்புமிகு உறுப்பினரவர்களின் கேள்வியின் வாயிலாக 'ஸ்ரீ' என்பதை 'திரு' என்று மாற்றிக்கொள்வார்கள் என்று நம்புவோமாக.

திரு. ஏ. சுப்பிரமணியம் : துணைத் தலைவரவர்களே, இந்த மாநில மொழியில் இருக்கும் செய்திகளை அதிகப்படுத்த வேண்டுமென்ற இந்தக் கருத்தை இங்கு தெரிவிப்பதன் மூலம்

1972 ஆகஸ்ட் 23]

அது திருந்திவிடும் என்று முதலமைச்சரவர்கள் கூறினார்கள். அதை வேண்டுகோளாக மத்திய அரசுக்கு விடுத்து அதனை நிறைவேற்றச் செய்ய அரசு முயலுமா?

மாண்புமிகு டாக்டர் மு. கருணாநிதி: மாண்புமிகு உறுப்பினர் பங்கேற்றுள்ள மத்திய அரசு இப்படிப்பட்ட கேள்விகளை உன்னிப்பாகக் கவனித்து சுறுசுறுப்போடு பணியாற்றவல்லது என்ற கருத்தில் அப்படிச் சொன்னேன். வேண்டுகோளும் விடுக்க வேண்டுமென்றால் அதற்கும் அரசாங்கம் தயாராக இருக்கிறது.

திரு. கே. டி. கே. தங்கமணி: சார், ஏதாவதொரு நேரத்திலாவது தமிழ்ச் செய்தியை முன்போல 15 நிமிஷங்கள் இருக்கும்படி செய்ய மத்திய சர்க்காருக்கு சிபாரிசு செய்யுமா?

மாண்புமிகு டாக்டர் மு. கருணாநிதி: ஒரு நேரம் அல்ல, பொதுவாகவே குறைக்கப்பட்ட நேரத்தை எல்லா மாநிலங்களுக்கும் மீண்டும் நிறைவு செய்து கொடுக்க வேண்டுமென்ற கோரிக்கையை மத்திய அரசுக்கு மாநில அரசு வற்புறுத்தும்.

திரு. கா. வேழவேந்தன்: துணைத் தலைவரவர்களே, தமிழ்ச் செய்தி நேரத்தைக் குறைத்திருக்கும் சமயத்தில், இரவு 8 மணிக்கு நல்ல இசையை நிறுத்திவிட்டு 2 நிமிஷங்கள் இந்தியில் செய்திகளைச் சொல்கிறார்கள். அந்த நேரத்தில் தமிழக மக்கள் ரேடியோவை மூடிவிடுகிறார்கள். அதைத் தமிழிலேயே சொல்லக்கூடிய குழந்தையை மத்திய அரசுக்கு மாநில அரசு வற்புறுத்துமா?

மாண்புமிகு டாக்டர் மு. கருணாநிதி: இந்தியா முழுமைக்கும் முக்கியமான செய்திகளை ஆங்கிலத்திலும், இந்தியிலும் சொல்ல இரண்டு நிமிஷங்கள் என்பதாக நிர்ணயித்திருக்கிறார்கள். அதை மாற்றிக்கொள்வதைப்பற்றி மத்திய அரசுதான் முடிவு எடுக்க முடியும்.

திரு. ஏ. எம். இராஜா: தலைவரவர்களே, முக்கியமான செய்திகளைச் சொல்வதற்காக நம்முடைய தமிழ்ச் செய்தியின் நேரத்தைக் குறைத்திருப்பதாக முதலமைச்சரவர்கள் குறிப்பிட்டார்கள். அந்தக் குறைத்த நேரத்தை நம்முடைய

[1972 ஆகஸ்ட் 23]

தமிழ்ச் செய்திக்கு ஒதுக்கும் நேரத்தில் குறைக்காமல், பலர் விரும்பாத பாட்டுக்களை ஒலிபரப்புகின்ற அப்படிப்பட்ட நேரத்தில் அந்தச் செய்தியை ஒலிபரப்புவதற்கு மத்திய அரசைக் கேட்டுக்கொள்ளுமா?

மாண்புமிகு டாக்டர் மு. கருணாநிதி : நல்ல யோசனை. வானொலி செய்திக் குறிப்பாளர் இதை வானொலி நிலையத்திற்கு அறிவிப்பார் என்று நினைக்கிறேன்.

திரு. சு. துரைசாமி : பேரவைத் துணைத் தலைவரவர்களே, மாலை 6 மணிக்கு தேசியப் பாடல் என்ற பெயரில் ஒலிபரப்பப்படும் பாடல்கள் இந்தியில் இருக்கின்றன. பாரதியார் போன்ற நல்ல தேசியக் கவிஞர்களின் பாடல்களைத் தமிழில் ஒலிபரப்ப அரசாங்கம் முயற்சி எடுக்குமா? அதுபற்றி மத்திய அரசுக்குத் தெரிவிக்குமா?

மாண்புமிகு டாக்டர் மு. கருணாநிதி : இதுபோன்ற பல்வேறு கேள்விகளைக் கேட்டு ஒவ்வொரு நிகழ்ச்சியையும் மாற்றியமைக்க அரசு முயற்சிக்குமா, அரசு முயற்சிக்குமா என்று கேட்டால் பதில் சொல்வதற்கு மிகவும் சங்கடமாக இருக்கிறது. பொதுவாக அந்தந்த மாநிலத்திற்கு ஏற்ற வகையில், மாநில மக்கள் விரும்பும் வகையில் நிகழ்ச்சிகளை அமைப்பதில் வானொலி நிலையம் முனைப்பாக இருக்க வேண்டும் என்ற கருத்தை மட்டும் சொல்ல விரும்புகிறேன்.

திரு. எம். தேவராசன் : தலைவரவர்களே, சென்னையிலிருந்து ஒலிபரப்பாகும் விவித் பாரதி வர்த்தக ஒலிபரப்பில் அறிவிக்கப்படும் விளம்பரங்களை இந்தியிலேயே செய்கிறார்கள். அதைத் தமிழிலே செய்ய வேண்டும் என்று மத்திய அரசை நமது அரசு வற்புறுத்துமா?

மாண்புமிகு டாக்டர் மு. கருணாநிதி : வர்த்தக ஒலிபரப்பை ரொம்பக் கஷ்டமாக இருக்கிறது என்று பலர் அதை மூடி விடுவதாகக் கேள்வி. எனவே, எதில் இருந்தால் என்ன?

திரு. நா. வீராசாமி : தலைவரவர்களே, எவ்வளவோ முக்கியமான செய்திகளை ஒலிபரப்ப வேண்டிய அந்த நேரத்தில், சில நேரங்களில் கடிகாரம் எப்படி வேலை செய்கிறது, அந்தக்

1972 ஆகஸ்ட் 23]

கடிகாரம் எந்தக் கடிகாரம் என்பது போன்று 3, 4 நிமிஷங்கள் சொல்கிறார்கள். அப்படி நேரத்தை வினாக்காமல் மக்களுக்குப் பயன்படக் கூடிய முக்கியமான செய்திகளை அந்தச் செய்தி நேரத்தில் ஒலிபரப்ப வேண்டுமென்று நம்முடைய அரசாங்கம் கேட்டுக்கொள்ளுமா?

மாண்புமிகு டாக்டர் மு. கருணாநிதி : கடிகாரம்பற்றி விளம்பரத்திற்காகச் செய்யப்பட்டால் அந்த நேரத்தைக் குறைக்கலாம். ஆனால் கடிகாரம் எப்படிச் செய்வது என்று அறிவியலுக்காகச் சொல்லிக் கொடுக்கப்பட்டால் அந்த நேரத்தைக் குறைப்பது முறையல்ல.

* 269 வினா—திரு. என். கிட்டப்பா : மாண்புமிகு முதல் அமைச்சர் தயவுசெய்து கீழ்க்கண்ட வினாவுக்கு விடையளிப்பாரா—

சென்னை—திருச்சிராப்பள்ளி வானொலி நிலையங்களின் ஒலிபரப்பும் சக்தியை அதிகப்படுத்த வேண்டும் என்று மத்திய அரசிடம் தமிழ்நாடு அரசு வற்புறுத்தியுள்ளதா?

மாண்புமிகு டாக்டர் மு. கருணாநிதி : இல்லை.

திரு. என். கிட்டப்பா : தலைவரவர்களே, நெல்லை, கோவை போன்ற வானொலி அஞ்சல் நிலையங்கள் இருந்தாலும், சென்னை, திருச்சி நிலையங்களிலிருந்து ஒலிபரப்பப்படும் நிகழ்ச்சிகளைத் தொலை தூரங்களில் இருப்பவர்கள் முழுதும் கேட்க முடியவில்லை. மேலும் கடல் கடந்து வாழும் தமிழர்கள் தமிழ்நாட்டில் ஒலிபரப்பப்படும் செய்திகளை நன்கு கேட்க வாய்ப்பளிக்கக் கூடிய முறையில் தமிழகத்திலுள்ள வானொலி நிலையங்களின் சக்தியை அதிகப்படுத்தக் கோரி மத்திய சர்க்காருக்கு நமது அரசு வற்புறுத்துமா என்று அறிய விரும்புகிறேன்.

மாண்புமிகு டாக்டர் மு. கருணாநிதி : சென்னை நிலையத்தில் இப்பொழுது 20 கிலோ வாட்ஸ் மீடியம் வேவ் டிரான்ஸ்மிட்டரும், 10 கிலோ வாட்ஸ் ஷார்ட் வேவ் டிரான்ஸ்மிட்டரும் இருக்கின்றன. திருச்சியில் 20 கிலோ வாட்ஸ் மீடியம் வேவ் டிரான்ஸ்மிட்டர் மட்டும் இருக்கின்றது. இதனால் குறைந்தது 100 மைல்களுக்கு அப்பால் அந்தச் செய்திகளைக் கேட்பதாக இருந்தால் தெளிவாகக் கேட்க முடியாமல் சங்கடமான நிலை இருக்கிறது. கல்கத்தா,

[1972 ஆகஸ்ட் 23]

பம்பாய் வானொலி நிலையங்களில் இப்பொழுது 50 கிலோ வாட்ஸ் மிடியம் வேவ் டிரான்ஸ்மிட்டர்கள் இயங்கி வருகின்றன. அவைகளைப் போலவே சென்னையிலும் அப்படிப்பட்ட டிரான்ஸ்மிட்டர்களை அமைக்க வேண்டுமென்ற நிலையை வானொலி நிலையத்திற்கு நாம் எடுத்துச் சொல்லக் கடமைப்பட்டிருக்கிறோம். வானொலி நிலையப் பொறியியல் அதிகாரிகள் அதைப்பற்றி மத்திய அரசுக்கு அறிவித்ததாகத் தகவல் எதுவும் இல்லை. பொறியியல் அதிகாரிகளின்மூலம் மத்திய அரசுக்குத் தமிழக அரசு அறிவிக்கும் என்று கூறிக்கொள்கிறேன்.

திரு. ஆர். பொன்னப்ப நாடார் : தலைவரவர்களே, தென் கோடியிலே இருக்கின்ற கன்னியாகுமரி போன்ற பகுதிகளில் இது போன்ற ஒலிபரப்புச் செய்திகளைக் கேட்பது மிகவும் சங்கடமான நிலையில் இருக்கிறது. ஆகவே மிகவும் வலிமையான டிரான்ஸ்மிட்டிங் ஸ்டேஷனை தென் மாவட்டங்களில், குறிப்பாக திருநெல்வேலியிலோ அல்லது அதன் அருகிலோ நிறுவுவதற்கு வற்புறுத்தப்படுமா என்று அறிய விரும்புகிறேன்.

மாண்புமிகு டாக்டர் மு. கருணாநிதி : முதலிலே திருநெல்வேலி நிலையத்தை முழு நேர நிலையமாக ஆக்க வேண்டுமென்ற கருத்திருக்கிறது. அதுபற்றி மத்திய அரசுக்கு எழுதுவோம். அதைப்போல கோவையிலும் முழு நேர நிலையமாக ஆக்க வேண்டுமென்று கருத்து இருக்கிறது. அதற்கும் எழுதுகிறோம். மாண்புமிகு உறுப்பினரவர்கள் எடுத்துக் கூறியதைப்போல சக்தியை அதிகப்படுத்த வேண்டுமென்பதிலும் இந்த அரசு கண்ணுங் கருத்துமாக இருந்து வருகிறது.

திரு. கே. டி. கே. தங்கமணி : சார், திருச்சியிலே ஒரு பவர்ஃபுல் டிரான்ஸ்மிட்டர் போடவேண்டுமென்பது மிகமிக அவசியமாகிக் கொண்டு இருக்கிறது. அதற்குக் காரணம் டிரான்சிஸ்டர் வைத்திருப்பவர்கள் மதுரை போன்ற இடங்களில் இருப்பவர்கள் திருச்சியிலிருந்து ஒலிபரப்பாவதைச் சரியாகக் கேட்க முடிவதில்லை. எனவே ஒரு பவர்ஃபுல் டிரான்ஸ்மிட்டரைத் திருச்சியில் சீக்கிரமாக வைப்பதற்கு அரசு வற்புறுத்துமா?

மாண்புமிகு டாக்டர் மு. கருணாநிதி : நான் அப்பொழுதே சொன்னேன். கல்கத்தா, பம்பாய் போன்ற இடங்களில்

1972 ஆகஸ்ட் 23]

சக்திவாய்ந்த டிரான்ஸ்மிட்டர்கள் இருக்கின்றன. அதைப் போல் செய்ய மத்திய அரசு ஆவன செய்ய வேண்டுமென்று மாநில அரசு தெரிவிக்கும்.

திரு. கே. வகாப் : தலைவரவர்களே, சென்னை. திருச்சி போன்ற வானொலி நிலையங்களில் ஒலிபரப்பு செய்யப்படும் தமிழ் நிகழ்ச்சிகளில் இஸ்லாமிய நிகழ்ச்சிகள் மிகவும் குறைந்த அளவில் ஒலிபரப்பப்படுகிறது. அதைப்பற்றி மைனாரிட்டி மக்கள்மீது அக்கறை கொண்டுள்ள இந்த அரசு மத்திய அரசுக்குக் கூறி அந்த நேரத்தை அதிகப்படுத்த ஆவன செய்யுமா?

மாண்புமிகு டாக்டர் மு. கருணாநிதி : அது பற்றிய விவரங்களை வானொலி நிலையத்தினிடத்தில் கேட்டுத் தக்கது செய்ய அரசு முன்வரும்.

ராஷ்ட்ரிய சுயம் சேவக் சங்கம்

* 270 வினா—திரு. அ. தேவேந்திரன் : மாண்புமிகு முதல் அமைச்சர் தயவுசெய்து கீழ்க்கண்ட வினாவுக்கு விடையளிப்பாரா—

சென்னை நகரில் பொது மைதானங்களில் ராஷ்ட்ரிய சுயம் சேவக் சங்கத்தின் (R.S.S.S.) பயிற்சி வகுப்புகள் நடத்தப்படுவது அரசு அறியுமா?

மாண்புமிகு டாக்டர் மு. கருணாநிதி : ராஷ்ட்ரிய சுயம் சேவக் சங்கம் சென்னை மாநகரில் தனிப்பட்ட நபர்களுக்கும் நிறுவனங்களுக்கும் சொந்தமான திடல்களில் உடற்பயிற்சி வகுப்புக்களை நடத்தி வருவதாக அறிவிக்கப்படுகிறது; பொது இடங்களில் அல்ல.

திரு. அ. தேவேந்திரன் : தலைவரவர்களே, காந்தியைச் சுட்டது இந்த அமைப்பைச் சேர்ந்தவர்கள்தான் என்று சொல்லப்பட்டது. அதைப் போலவே அண்மையில் டெல்லியில் காமராஜரைத் தாக்கியதும் இந்தக் கூட்டத்தைச் சேர்ந்த ஒரு பிரிவினர்தான் என்று சொல்லப்பட்டது. ஆகவே, அந்த மாதிரிக் கலவரங்கள், பிற்போக்கு எண்ணங்களைக் கொண்ட கோஷ்டி என்பதை வற்புறுத்தி மத்திய அரசோடு தொடர்புகொண்டு அதைத் தடை செய்வதற்கு நம்முடைய அரசு சிபார்சு செய்யுமா?

[1972 ஆகஸ்ட் 23]

மாண்புமிகு டாக்டர் மு. கருணாநிதி : இப்பொழுது அந்த இயக்கம் தமிழகக் காவல் துறையினரால் கண்காணிக்கப்பட்டு வருகிறது. மேலும் அவர்களின் நடவடிக்கைகளைப் பொறுத்து மத்திய அரசோடு தொடர்புகொள்ளும்.

திரு. சொ. காவேரிமணியம் : பேரவைத் துணைத் தலைவர் அவர்களே, இந்த இயக்கம் நம்முடைய நாட்டிலே ஒரு அரசியல் கட்சியோடு தொடர்பு கொண்டுள்ளது என்று சொல்லிக் கொண்டு வருகிறார்கள். இம்மாதிரியான பயிற்சி பெறும் நேரத்தில் மத வெறி அல்லது வகுப்புவாதம் போன்றவைகளிலே இது ஈடுபடுகிறதா என்பதைக் கண்காணித்து அரசு தக்க நடவடிக்கை எடுத்து வருமா என்பதை அறிய விரும்புகிறேன்.

மாண்புமிகு டாக்டர் மு. கருணாநிதி : இந்தச் சங்கத்தின் நடவடிக்கைகள் 'கல்கரல்' பண்பாட்டுத் தன்மைகள் வாய்ந்தவை என்றும் அரசியல் தன்மைகள் வாய்ந்தவை அல்ல என்றும் சொல்லப்படுகிறது. அது உண்மையா என்பதைக் காவல் துறையினர் கண்காணித்து வருகிறார்கள்.

Kannagi Temple

*271 Q.—THIRU N. K. PALANISAMY : Will the Hon. the Minister for Education and Local Administration be pleased to state :

(a) whether it is a fact that the Kannagi temple, mentioned in Silapathikaram written by Ilango Adigal is in ruins in a place between the Kerala and Tamil Nadu border; and

(b) if so, whether this Government have requested the Kerala Government to locate the place?

மாண்புமிகு டாக்டர் இரா. நெடுஞ்செழியன் : (அ) தமிழ் நாட்டின் எல்லைக்கருகில் கோள மாநிலத்தில் சுருளிமலைத் தொடரில் காணப்படும் பாழடைந்த கோயில் சரித்திரப் புகழ் பெற்ற கண்ணகியின் கோயிலாக இருக்கலாமென நம்ப இடமுள்ளது என்று கூறப்படுகிறது.

(இ) இக் கோயிலைப் புதுப்பித்துச் சிறப்பிக்க இதைத் தமிழக அரசிடம் ஒப்படைக்கக் கோரி கோள மாநில அரசுடன் இவ்வரசு தொடர்பு கொண்டது. கோள அரசின் இறுதியான பதில் கிட்டவில்லை.

1972 ஆகஸ்ட் 23]

திரு. என். கே. பழனிசாமி : சார், கண்ணகிக்குக் கோயில் மலபாரிலே கட்டியிருந்தால் கண்ணகி ஒரு மலையாளப் பெண் என்று சரித்திரத்தினுடைய மாற்றம் ஏற்படும். ஆகையால் இதைப் பற்றி விரிவாக ஆலோசனைசெய்து சரித்திரத்தை நல்ல முறையிலே ரீரைட் செய்வதற்கான ஏற்பாடுகளை அரசு செய்யுமா என்று அறிய விரும்புகிறேன்.

மாண்புமிகு டாக்டர் இரா. நெடுஞ்செழியன் : கரந்தையைச் சேர்ந்த தமிழ்ப் புலவர் கோலிந்தராஜன் என்பவர் கேரள மாநிலத்தின் எல்லையில் தாம் கண்டுபிடித்ததாகச் சொல்கிற அளவுக்கு அங்கே ஒரு கண்ணகி கோயில் இருப்பதாகச் சொல்கிறார்கள். அந்த முறையிலேயே பத்திரிகைகளிலும் கட்டுரைகள் எழுதி வருகிறார்கள். அண்மையில் நடத்திய ஆராய்ச்சியின் மூலமாக பெரியாறு மேல் முகட்டிலிருந்து தென்கிழக்கில் சுமார் 2 மைல்கள் தூரத்தில் உள்ள கோயில் ஒன்று கண்ணகிக்காகச் சமைக்கப்பட்ட நினைவுக் கோயில் எனக் கருதப்படுகிறது. இந்த இடம் வேங்கைக் கானல் என்று கூறப்பட்ட பழங்காலக் கிராமத்தில் மங்கனாதேவிக் கோட்டம் எனவும் கேரள மாநிலத்தில் கருமிமலையின் மேற்குத் தொடரில் தமிழ்நாட்டின் எல்லையிலிருந்து ஒரு மைல் தூரத்தில் உள்ளது எனவும் தெரிய வருகிறது. பாழடைந்த நிலைமையிலுள்ள இந்நினைவுக் கோயிலில் 400 அடி நீளமும் 3 அடி அகலமும் 10 அடி உயரமும் கொண்ட ஒரு மண்டபம் இருக்கிறது. இக்கோயிலில் வட்ட எழுத்து என்று சொல்லப்படும் கல்வெட்டுக்களில் சங்க காலத் தலை கண்ணகியைப்பற்றிய விடீமதிக்க முடியாத செய்திகள் உள என்று நம்பப்படுகிறது. இதுபற்றியெல்லாம் தொல்பொருள் ஆராய்ச்சித் துறையினரும், வரலாற்று அறிஞர்களும் ஆராய வேண்டியவர்களாக இருக்கிறார்கள். இதற்காக நாம் கேரள அரசினருடைய அனுமதியைக் கேட்டிருக்கிறோம். கேரள அரசோடு தொடர்புகொண்டு இதைப்பற்றி மேலும் ஆராய்வதற்கும் அது கண்ணகி கோயிலாக இருக்கும் என்று நிச்சயிக்கப்படுகிற சூழ்நிலையில் அதைத் தமிழக அரசிடம் ஒப்படைக்க வேண்டுமென்று நாம் கேட்டு இருக்கிறோம்.

[1972 ஆகஸ்ட் 23]

Inscriptions of Pallava period

* 272 Q.—THIRU N. DENNIS: Will the Hon. the Minister for Education and Local Administration be pleased to state—

(a) whether it is a fact that stone inscriptions of the Pallava age have been traced in Chengam region in the State recently; and

(b) if so, the details thereof?

மாண்புமிகு டாக்டர் இரா. நெடுஞ்செழியன் : (அ) ஆம்.

(இ) சுமார் அறுபதுக்கும் மேற்பட்ட நடுகற்கள் இது காலம் தமிழ்நாடு தொல்பொருள் ஆய்வுத் துறையால் செங்கம் வட்டத்தில் கண்டுபிடிக்கப்பட்டுள்ளன. இவை பல்லவா, கங்கா, சோழர்கால நடுகற்கள் ஆகும். பெரும்பாலானவை பல்லவர் காலத்தவை ஆகும். இவற்றில் கண்டுள்ள விவரங்கள் நூல் வடிவில் அச்சிடப்பட்டுள்ளன. இவை தனிய வரலாற்றுச் சிறப்புடைய வேறு சில கல்வெட்டுகளும் கிடைத்துள்ளன.

திரு. என். டென்னிஸ் : தலைவர் அவர்களே, அவைகள் எல்லாம் பல்லவர்களுடைய வாழ்க்கையை ஆராய வழிவகுப்பதாக இருக்கின்றனவா என்பதை அறிய விரும்புகிறேன்.

மாண்புமிகு டாக்டர் இரா. நெடுஞ்செழியன் : அதைக் குறிக்கிற ஒரு சில கல்வெட்டுக்கள் இருக்கின்றன. சிம்மவிஷ்வன் பற்றிய கல்வெட்டுகள் அங்கே கிடைத்திருக்கின்றன. வேறு எங்கும் கிடைக்காதது அங்கே கிடைத்திருக்கின்றது. அது ஒரு வரலாற்று முக்கியத்துவம் வாய்ந்ததுதான். நாகிம்ம பல்லவன், மகேந்திரவர்மன் ஆகியவர்களைப்பற்றிய கல்வெட்டுக்களும் அங்கே கிடைத்திருக்கின்றன. அவையெல்லாம் சில அரிய தன்மைகளை நமக்குக் காட்டுவதாக அமைந்திருக்கின்றன. மகேந்திரவர்மன் 30 ஆண்டிக்காலம் ஆண்டதாகத்தான் நமக்கு இதுவரையிலே வரலாறு கூறுகிறது. ஆனால் அவனைப்பற்றிய கல்வெட்டிலே 59-ம் ஆண்டு என்ற குறிப்போடு ஒரு கல்வெட்டு இருப்பதாலே அவன் அறுபது ஆண்டிக் காலம் ஆண்டிருக்கவேண்டுமென்ற வரலாற்றுக் குறிப்பு நமக்குக் கிடைத்ததின் காரணமாக நமக்குச் சரித்திரக் குறிப்பொன்று நமக்குக் கிடைத்திருக்கிறது என்று சொல்லலாம். இப்படிச் சரித்திரக் குறிப்புகளைக் கூறக்கூடிய வகையிலே கல்வெட்டுக்கள் சில இருக்கின்றன, மற்றவையெல்லாம் படைகளின் வெற்றி, மாணம் அடைந்தவர்களுடைய குறிப்புகளைக் கொண்டவைகளாக இருக்கின்றன.

1972 ஆகஸ்ட் 23]

திரு. எம். இராதாகிருட்டிணன் : தலைவர் அவர்களே. செங்கம் வட்டத்தில் எந்தக் கிராமத்தில், எந்த ஊரில் அது இருக்கிறது என்று அறியலாமா ?

மாண்புமிகு டாக்டர் இரா. நெடுஞ்செழியன் : செங்கம் வட்டத்தில் என்றுதான் குறிப்பிடப்பட்டிருக்கிறது, எந்த ஊர், எந்த வட்டம் என்பதை முழு விவரத்தைக் காண்கிறபோது அறியலாம்.

திரு. நா. வீராசாமி : செங்கம் வட்டத்தில் காணப்படுகின்ற கல்வெட்டுக்கள் தேவ பாவையில் எழுதப்பட்டு இருப்பதாகவும், அதிலே புதையல் அங்கே இருப்பதுபற்றிச் சொல்லப்பட்டிருப்பதாகவும் சொல்லப்படுகிறது. அப்படி ஏதாவது தொல்பொருள் ஆராய்ச்சித் துறையினர் கண்டுபிடித்திருக்கிறார்களா ? புதையல் ஏதாவது அங்கே கண்டுபிடிக்கப்பட்டிருக்கிறதா ?

மாண்புமிகு டாக்டர் இரா. நெடுஞ்செழியன் : தொல்பொருள் ஆராய்ச்சித் துறையினர் ஆராய்ந்துகொண்டிருக்கிறார்கள். கல்வெட்டுக்களிலே சில செய்திகளைத்தான் அறிந்திருக்கிறார்கள். அந்தக் கல்வெட்டுக்களின்கீழே பிணம்தான் இருப்பதாகத் தெரிகிறதேதவிர பணம் இருப்பதாகத் தெரியவில்லை.

தொடக்கப்பள்ளி ஆசிரியர்களுக்குப் புதிய உயர்வுகள்

* 273 வினா—திரு. கே. எ. வகாப் : மாண்புமிகு கல்வி-உள்ளாட்சித்துறை அமைச்சர் தயவுசெய்து கீழ்க்கண்ட வினாவுக்கு விடையளிப்பாரா—

அரசினர் உயர்நிலைப்பள்ளிகளில், புலவர், பி.ஏ., பி.டி., ஆசிரியர்கள் நியமனம் செய்யும்போது தொடக்கப் பள்ளிகளில் ஆசிரியராகப் பணியாற்றும் மேற்படி பட்டங்களைப் பெறுபவர்களுக்கு, அவர்கள் வயதினைக் கணக்கிடாமல் முதலிடம் வழங்கி ஆசிரியராக நியமனம்செய்யும் செயற்குறிப்பு அரசிடம் உள்ளதா?

மாண்புமிகு டாக்டர் இரா. நெடுஞ்செழியன் : தொடக்கப் பள்ளிகளில் பணி ஆற்றிவரும் ஆசிரியர்கள் புலவர் மற்றும் பி.ஏ., பி.டி. பட்டங்கள் பெறுவாராயின். உயர்நிலைப் பள்ளிகளில் தமிழாசிரியர், பி.டி. அல்லது உதவி ஆசிரியர் பதவிகளுக்கு

[1972 ஆகஸ்ட் 23]

விண்ணப்பிக்க வசதி செய்யும் வகையில் அதற்கான வயது வரம்பினை அப்படிப்பட்டவர்களுக்கு 40 வரை உயர்த்தலாம் என்ற செயற்குறிப்பு ஒன்று அரசின் ஆய்விவலுள்ளது.

Teacher-pupil ratio

* 274 Q.—THIRU N. K. PALANISAMY : Will the Hon. the Minister for Education and Local Administration be pleased to state :

(a) whether there is any proposal to reduce the teacher-pupil ratio in the elementary schools of this State; and

(a) if so, the details thereof?

மாண்புமிகு டாக்டர் இரா. நெடுஞ்செழியன் : (அ) முன்பு இருந்ததைவிட இப்பொழுது விகிதாச்சாரம் கணிசமாகக் குறைந்துள்ளது.

(ஆ) மேலும் குறைப்பதற்கான திட்டம் எதுவும் தற்போது இல்லை.

திரு. ஆ. கு. சுப்பையா : தலைவர் அவர்களே, தமிழ்நாடு ஆசிரியர் கூட்டணியைச் சேர்ந்தவர்கள் 25 மாணவர்களுக்கு ஒரு ஆசிரியர் வீதம் நியமனம் செய்வதன்மூலம் கல்லியின் தரத்தை உயர்த்தவும் அதிகப்படியான ஆசிரியர்களுக்கு வேலை வாய்ப்பு ஏற்படுத்திக் கொடுக்கவும் முடியும் என்று ஆலோசனை கூறியிருக்கிறார்களே, அதைப்பற்றி அரசாங்கம் மேற்கொண்ட நடவடிக்கை என்ன?

மாண்புமிகு டாக்டர் இரா. நெடுஞ்செழியன் : சராசரி விகிதம் 1 : 35 அதாவது ஒரு ஆசிரியருக்கு 35 மாணவர்கள் என்ற அளவிலேதான் இருக்கிறது. அந்த எண்ணிக்கையை மேலும் குறைக்கலாம். அப்படி நினைக்கிறபோது நிதி வசதி தடையாக இருக்கிறது. அதிகமாக நிதி வசதி இருந்தால் அப்படிச் செய்யலாம். அல்லது பள்ளிகளின் எண்ணிக்கையைக் குறைக்க வேண்டிய நிலைமைக்குப் போகவேண்டும், அப்படிச் செய்தால் 1 : 20 என்ற நிலைமைக்கு விகிதம் வருமானால் மாணவர்களின் சேர்க்கை அளவு தடைப்படும். எனவே பொருளாதார நிலைமை, கல்லியறிவின்படி, இவற்றைக் கணக்கிலேகொண்டுதான் முன்பு

1972 ஆகஸ்ட் 23]

1: 40 என்று இருந்ததை இப்பொழுது 1:35 என்ற அளவுக்குக் கொண்டுவந்திருக்கிறோம். நிதிவசதி ஏற்பட ஏற்பட அதைக் குறைப்பதுபற்றிக் கவனிக்கலாம்.

திரு. கே. கந்தசாமி: பேரவைத் தலைவர் அவர்களே, இன்று முன்பு இருந்ததைவிட மாணவர்களின் கல்வித்தரம் குறைவாக இருப்பதாகச் சொல்லப்படுகிறது, அப்படிக் குறைந்திருப்பதற்கு ஒரு காரணம் ஆசிரியர்களுடைய கவனக் குறைவுதான் என்று பொதுமக்கள் பேசிக் கொள்கிறார்களே, அதன்மீது நம்முடைய அரசு என்ன நடவடிக்கைகள் மேற்கொள்ள இருக்கிறது?

மாண்புமிகு டாக்டர் இரா. நெடுஞ்செழியன்: தரம் குறைந்தது என்பது விவாதிக்கப்படவேண்டிய ஒன்று. எந்த வகையிலே, எந்த இடத்திலே எந்த நிலையிலே என்று தனித்தனியாகப் பார்த்து ஒவ்வொன்றையும் ஆராயவேண்டும். பொதுவாகச் சொல்வதில் பொருளில்லை. இருபது, முப்பது ஆண்டுகளுக்கு முன்பு என்ன சிலபஸ் இருந்ததோ அதே சிலபஸ்தான் இன்னும் இருக்கிறது. முன்பு என்ன என்ன கேள்விகள் கேட்கப்பட்டனவோ அப்படிப்பட்ட கேள்விகள்தான் இப்பொழுதும் கேட்கப்படுகின்றன. ஆகவே சொல்லிக்கொடுப்பதிலே தரம் குறைந்ததாகச் சொல்ல முடியாது. ஏற்கனவே படித்து முன்னேறிய பரம்பரையிலிருந்து வந்தவர்கள் படிக்கின்ற நிலையில் தரம் ஒரு குறிப்பிட்ட அளவுக்கு இருக்கத்தான் செய்கிறது. அப்படியில்லாமல் எந்த நிலையில் உள்ளவர்களும் படிக்கலாம், படிக்க வேண்டும் என்ற முறையில் சமுதாயம் வளருகின்ற நிலையில் அவர்கள் படிப்பதிலே பர்சென்டேஜ் ஓரளவு குறைந்திருக்கலாமேதவிர மற்றவற்றைப்பற்றிச் சொல்வதற்கு ஒன்றும் இல்லை.

திரு. ஆர். பொன்னப்ப நாடார்: ஒரு ஆசிரியருக்கு 35 மாணவர்கள் என்ற விகிதாசாரம் இப்போது ஏற்படுத்தப்பட்டிருக்கிறது என்று அமைச்சர் அவர்கள் கூறினார்கள். இந்த விகிதாசாரம் எல்லாப் பள்ளிகளிலும் எல்லா மாவட்டங்களிலும் ஏற்படுத்தப்படாமல் இருக்கிறது. ஆகவே கண்டிப்பாக ஒரு ஆசிரியருக்கு 35 மாணவர்கள் என்ற வகையில் கட்டாயமாக உத்தரவு பிறப்பிக்க அரசாங்கம் முன்வருமா?

[1972 ஆகஸ்ட் 23]

மாண்புமிகு டாக்டர் இரா. நெடுஞ்செழியன் : நான் சராசரி 35 என்று குறிப்பிட்டேன். சிலவிடங்களில் அது 40 ஆகக்கூட இருக்கும், சிலவிடங்களில் 20, 25 என்ற அளவில்கூட இருக்கக் கூடும். கூடுமானவரையில் சராசரி எண்ணிக்கையைக் குறைப்பதற்கான வகையில், ஏற்கனவே கூறியபடி நிதிவசதி ஏற்பட ஏற்படக் குறைத்துக்கொண்டுவரலாம்.

Chief Educational Officer for Dharmapuri district.

* 275 THIRU B. VENKATASWAMY: Will the Hon. the Minister for Education and Local Administration be pleased to state—

(a) whether any representation has been received from Dharmapuri District M.L.As. requesting to appoint a separate Chief Educational Officer for Dharmapuri district; and

(b) if so, when he will be appointed?

மாண்புமிகு டாக்டர் இரா. நெடுஞ்செழியன் : (அ) & (இ) தர்மபுரி மாவட்டத்திற்கெனத் தனியாக முதன்மைக் கல்வி அதிகாரி நியமனம்பற்றிய கருத்து அரசினரால் பரிசீலனை செய்யப்பட்டுத் தள்ளி வைக்கப்பட்டுள்ளது.

திரு. கே. டி. கே. தங்கமணி : இந்த சீப் எஜுகேஷனல் ஆபீசர் ஒவ்வொரு மாவட்டத்திற்கும் இருக்கும்போது தர்மபுரிக்கு மட்டுமில்லாமல் தர்மபுரி-சேலத்தைச் சேர்த்து வைக்கப் பட்டிருக்கிறது. தள்ளி வைக்கப்பட்டிருக்கிறது என்று சொன்னால் அங்குள்ள பகுதியினருக்கு அதிருப்தி அளிக்கும் என்ற வகையில் உடனடியாக அப்படி ஒரு அதிகாரியை நியமிப்பதற்கு அரசாங்கம் ஏற்பாடு செய்யுமா?

மாண்புமிகு டாக்டர் இரா. நெடுஞ்செழியன் : பெரும் மாவட்டங்களுக்கு ஒரு மாவட்ட தலைமைக் கல்வி அதிகாரி இருந்து வருகிறார். ஏற்கனவே இரண்டு மூன்று மாவட்டங்களை ஒன்றாகச் சேர்த்து டிவிஷனல் இன்ஸ்பெக்டர் என்ற ஒரு அதிகாரி இருந்தார். திருநெல்வேலி, கன்னியாகுமரி இரண்டுக்கும் சேர்த்து ஒரு தலைமைக் கல்வி அதிகாரி, கோவை, நீலகிரிக்கு சேர்த்து ஒரு தலைமை கல்வி அதிகாரி, சேலம்—தர்மபுரிக்கு சேர்த்து ஒரு தலைமைத் கல்வி அதிகாரி என்று போடப்பட்டிருக்கிறது. தர்மபுரி மாவட்டத்திற்குத் தனியாக ஒரு முதன்மைக்

1972 ஆகஸ்ட் 23]

கல்வி அதிகாரி வேண்டுமென்று கோரிக்கை வைத்திருக்கிறார்கள். சிறு மாவட்டமாக இருப்பதால் சேலம், தர்மபுரி ஆகியவற்றிற்குச் சேர்த்து ஒருவர் வைக்கலாம் என்றும் இப்போது தனியாகத் தேவையில்லை என்று தள்ளிவைக்கப்பட்டிருக்கிறது. டி.இ.ஓ. என்ற அளவில் ஒரு மாவட்டக் கல்வி அதிகாரி இருக்கிறார் எண்ணிக்கை பெருகும்போது வேண்டுமானால் அதைப்பற்றி யோசிக்கலாம். இப்போது தள்ளிவைக்கப்பட்டிருக்கிறது.

திரு. ஆர். சின்னசாமி : தர்மபுரி மாவட்டத்தில் ஏறத்தாழ 100 உயர்நிலைப் பள்ளிகள் இருக்கின்றன. கல்வி அதிகாரிகள் இரண்டு பேர்கள் இருக்கிறார்கள். தர்மபுரியிலிருந்து சேலத்திற்குச் சென்று முதன்மைக் கல்வி அதிகாரியைச் சந்திக்கவேண்டுமென்றால் எங்களைப் போன்றவர்களுக்கு அதிக நேரம் செலவிடவேண்டியிருக்கிறது. ஆகவே உடனடியாக தர்மபுரி மாவட்டத்திற்கு என்று தனியாக ஒரு முதன்மைக் கல்வி அதிகாரியை நியமிக்க அரசு முன்வருமா?

மாண்புமிகு டாக்டர் இரா. நெடுஞ்செழியன் : இரண்டு மூன்று ஆண்டுக் காலத்திற்கு முன்பு, வட ஆர்க்காடு, சேலம், தர்மபுரி, கோவை, நீலகிரி ஆகிய அத்தனை மாவட்டங்களுக்கும் சேர்த்து ஒரு கல்வி அதிகாரி வட ஆர்க்காடு மாவட்டத்தில் இருந்தார்கள். அந்தக் கஷ்டங்களைப் போக்க பெரிய மாவட்டங்களுக்கு ஒவ்வொரு தலைமைக் கல்வி அதிகாரியை நியமித்தோம். இப்போது தர்மபுரிக்கு ஒரு முதன்மைக் கல்வி அதிகாரி தனியாக வேண்டுமென்று கேட்டிருக்கிறார்கள். இந்தப் பிரச்சனை தள்ளி வைக்கப் பட்டிருக்கிறது என்று குறிப்பிட்டேன். அறவே நீக்கவில்லை. பிறகு ஆராய்ந்து தேவை ஏற்படும்போது நிறைவேற்றிக் கொள்ளலாம் என்ற அளவில் தள்ளி வைக்கப்பட்டிருக்கிறது.

திரு. ஆர். பொன்னப்ப நாடார் : வேலைப் பளுவின் அளவை வைத்து தலைமைக் கல்வி அதிகாரிகளை நியமனம் செய்வதில் ஒரு ஜில்லாவிற்கு ஒன்று என மாற்றுவதுபற்றி அரசாங்கம் புனர் பரிசீலனை செய்யுமா?

மாண்புமிகு டாக்டர் இரா. நெடுஞ்செழியன் : அந்த எண்ணத்தை வைத்துக்கொண்டுதான் இப்போது தள்ளிவைக்கப் பட்டிருக்கிறது. பத்து மாவட்ட தலைமைக் கல்வி அதிகாரிகள் நியமிக்கப்பட்டிருக்கிறார்கள். மேலும் நியமிக்க வேண்டுமென்றால்

[1972 ஆகஸ்ட் 23]

கன்னியாகுமரிக்கும், தர்மபுரிக்கும் ஒருவர் என்று நியமிக்க வேண்டிவரும். அது பரிசீலனையில் இருந்து வருகிறது. தள்ளி வைக்கப்பட்டிருக்கிறது.

திரு. எம். சுரேந்திரன் : முதன்மைக் கல்வி அதிகாரிகள் ஜில்லாவிற்கு ஒருவர் நியமிப்பதற்கு சம்பந்தத்தில் ஹைதராபாத் திலிருந்து வந்த எக்ஸ்பெர்ட் குழு ஆலோசனை கூறியிருப்பதாகவும், அந்தக் குழு கல்விக்காக ஏராளமான பணம் செலவு செய்யப்பட்டும் கூட கல்வியின் தரம் குறைவாக இருக்கிறது என்றும் குறிப்பிட்டிருப்பதாகப் பத்திரிக்கைகளில் செய்தி பார்த்தோம். அது உண்மையா? கல்வி அதிகாரிகள் அதிகமாக்கப்பட வேண்டும் என்று அவர்கள் யோசனை கூறியுள்ளார்களா? அதன்பேரில் என்ன நடவடிக்கைகள் எடுக்கப்பட்டிருக்கின்றன?

மாண்புமிகு டாக்டர் இரா. நெடுஞ்செழியன் : அது அரசால் நியமிக்கப்பட்ட குழு அல்ல. கல்வி பற்றி ஆராய்வதற்காகத் திட்டக்குழுவில் டாஸ்க் போர்ஸ் ஒன்று பணியாற்றிவருகிறது. டாக்டர் மால்கம் ஆதிசேஷய்யா அவர்கள் தலைமையில். அவர்கள் அறிக்கை சமர்ப்பித்திருக்கிறார்கள். அந்த கமிட்டி அறிக்கையைப் பொறுத்தவரையில் ஸஜஷன்ஸ் என்ற அளவில் என்னென்ன நடவடிக்கைகள் மேற்கொள்ளவேண்டும் என்பதற்குப் பதிலாக குற்றச்சாட்டுகள்தான் அதிகமாக இருந்தன. ஆகவே அவற்றை ஏற்றுக்கொள்ளாமல் தள்ளிவிட்டார்கள். டாஸ்க் போர்ஸ் பல்வேறு கருத்துக்கள் குறித்து. பல்வேறு பிரச்சினைகளில் ஆராய்ந்து அறிக்கை சமர்ப்பிக்க இருக்கிறார்கள். இன்னும் அரசுக்குச் சமர்ப்பிக்கவில்லை. ஒன்றிரண்டு திங்கள்களில் எதிர் பார்க்கப்படுகிறது. அது வந்தபிறகு தக்க நடவடிக்கைகளை மேற்கொள்ளலாம்.

Wages for Handloom weavers in Madurai

* 276 Q.—**THIRU K. T. K. THANGAMANI :** Will the Hon. the Minister for Labour be pleased to state :

(a) whether it is a fact that 15,000 Handloom Weavers in Munichalai area of Madurai demanded wage increase and bonus from Master Weavers; and

(b) if so, the steps taken for settlement of the same?

1972 ஆகஸ்ட் 23]

மாண்புமிகு திரு. என். வி. நடராசன் : (அ) ஆம்.

(இ) 4-10-1971 அன்று மதுரை மாவட்ட ஆட்சித் தலைவர் முன்னிலையில் கைத்தறி நெசவாளர்கள் ஊதிய உயர்வுக் கோரிக்கை உட்பட மற்றும் சில கோரிக்கைகளை எழுப்பியதைத் தொடர்ந்து, 12-10-1971 அன்று தறியுடையோர்க்கும் நெசவாளர்களுக்கும்மிடையே ஓர் உடன்பாடு ஏற்பட்டது. இந்த உடன்பாட்டின்படி ஊதியத்தில் ஏற்பட்ட உயர்வு பாவு ஒன்றுக்கு ரூ. 7 ஆகும். ஆனால் 10-12-71 முதல் தறியுடையோர் ஊதியத்தை பாவு ஒன்றுக்கு ரூ. 4 ஆகக் குறைத்தனர். அதன் காரணமாக 3-1-1972-லிருந்து நெசவாளர்கள் உண்ணாநோன்பு இருந்ததோடு ஆர்ப்பாட்டங்கள் நடத்தினர். அதன் பலனாக ஏற்கெனவே ஒப்புக்கொண்டபடி 15-1-1972 முதல் ஊதிய உயர்வு மீண்டும் கொடுக்க ஒப்புக்கொள்ளப்பட்டது. 17-1-1972 முதல் மீண்டும் இயல்பான நிலை திரும்பியது.

திரு. கே. டி. கே. தங்கமணி : இம்மாதிரியாகக் கைத்தறி நெசவாளர்கள் சம்பளம் சம்பந்தமாக ஒப்பந்தம் ஏற்பட்ட பிறகும் மாஸ்டர்விவோஸ் அதை நிராகரித்தார்கள், காரணம் அது சட்டப்படி செல்லாத என்று சொல்கிறார்கள். ஆகவே இப்போது அமைத்திருக்கக்கூடிய சம்பளம் நிர்ணயிக்கும் குழு தன் அறிக்கையை விரைவில் வெளியிடுவதற்கு அரசாங்கம் ஆவன செய்யுமா?

மாண்புமிகு திரு. என். வி. நடராசன் : உறுப்பினர் அவர்களின் யோசனையை அரசாங்கம் பரிசீலனை செய்யும்.

Employees in film studios

*277 Q. THIRU S. SANGUMUTHU THEVAR : Will the Hon. the Minister for Labour be pleased to state whether there are proposals under the consideration of the Government to bring the employees in the Film Studios under the purview of the Labour Legislation in this State?

மாண்புமிகு திரு. என். வி. நடராசன் : இல்லை. ஆனால், சட்டம் இயற்றும் பொறுப்பை மத்திய அரசு ஏற்றுக் கொண்டிருக்கிறது.

திரு. ச. சங்குமுத்து தேவர் : சினிமாத் தொழில் தற்போது அதிகமாக விரிவடைந்து வருகிறது. ஆதலால் இனியாவது விரைவில் இந்தச் சட்டத்தை அமல் நடத்த மத்திய அரசை நம் அரசு வற்புறுத்துமா?

[1972 ஆகஸ்ட் 23]

மாண்புமிகு திரு. என். வி. நடராசன் : 23-7-70 நாளன்று நடைபெற்ற தொழிலாளர் நிலைக்குழுவின் கடைசிக் கூட்டத்தில் விவாதிக்கப்படுவதற்காக இந்த அறிக்கை எடுத்துக்கொள்ளப் பட்டது. அக்கூட்டத்தில் திரைப்படத்தொழில் பணியாளர் களுக்காக சட்டமியற்றுவது குறித்து முத்தரப்பு குழுவின் அறிக்கையில் அடங்கியிருந்த செயற்குறிப்புகள் ஏற்பளிக்கப் பட்டன. இச்சட்டத்திற்கு இறுதி உறு கொடுக்கப்பட்டு வருவதாக இந்திய அரசு அறிவித்துள்ளது.

திரு. கே. டி. கே. தங்கமணி : மத்திய அரசு சட்டம் இயற்றுவதற்கு முன்பாக நேற்று நிறைவேற்றிருக்கக்கூடிய தொழிலாளர் களுக்கு பாதுகாப்பு அளிக்கும் அந்தச் சட்டம் இருக்கிறதே அந்தச் சட்டமாவது பிலிம் ஸ்டூடியோக்களில் பணியாற்றக்கூடிய வர்களுக்கு அமலாக்கப்படுமா?

மாண்புமிகு திரு. என். வி. நடராசன் : தற்போது ஷாப் ஆக்ட் அதற்குப் பொருத்தமாக இருக்கிறது. உறுப்பினர் அவர்கள் சொன்னது பரிசீலிக்கப்படும். இப்போதும் அவர்களுக்கு ஷாப் ஆக்ட்படி தக்க பாதுகாப்பு இருக்கிறது.

திரு. அ. தேவேந்திரன் : சினிமா உலகம் என்பது அது ஒரு தனி உலகமாகக் கருதக்கூடிய அளவிற்கு அது ஒரு பெரிய தொழிலாக இன்றைய தினம் நடந்துகொண்டிருப்பதால் அவர்களுக்கும் இந்தச் சட்டங்கள் அவசியமாக வேண்டும் என்பதால் மத்திய அரசிடம் நம் அரசு இது பற்றிக் கடுமையாக வற்புறுத்துமா?

மாண்புமிகு திரு. என். வி. நடராசன் : பலமுறை வற்புறுத்தப் பட்டிருக்கிறது. அதன் காரணமாக விரைவில் சட்டம் ஒன்று கொண்டுவருவதற்கு மத்திய அரசும் ஒப்புக் கொண்டிருக்கிறது.

சட்டமன்ற அச்சுப் பணிகள்

* 278 வினா.—திரு. கா. காளிமுத்து : மாண்புமிகு தொழிலாளர் நல அமைச்சர் தயவு செய்து கீழ்க்கண்ட வினாவுக்கு விடையளிப்பாரா—

சட்டப்பேரவைக்கெனத் தனியாக அச்சகம் அமைக்கும் செயற்குறிப்பு அரசிடம் உள்ளதா?

1972 ஆகஸ்ட் 23]

மாண்புமிகு திரு. என். வி. நடராசன் : சட்டமன்ற அச்சுப் பணியைக் கவனிப்பதற்கென்று தனி அச்சகம் ஒன்றை நிறுவும் செயற்குறிப்பு எதுவும் அரசின் பரிசீலனையில் இல்லை.

திரு. கா. வேழவேந்தன் : சட்டசபைக்கான தனி அச்சகம் அமைக்க முடியாத நிலை இருப்பதாக அமைச்சர் அவர்கள் சொன்னார்கள். சட்டப் பேரவை நடவடிக்கைக் குறிப்புகள் இப்போது அண்மையில் வெகு வேகமாக வந்து கொண்டிருக்கின்றன, அந்த விதத்தில் அமைச்சர் அவர்கள் பாராட்டை பேரவைத் தலைவர் அவர்களிடமிருந்து பெற்றிருக்கிறார்கள். அது மாதிரி இங்கே நிறைவேற்றப்படுகிற சட்டங்களும், சட்டத்திருத்தங்களும் அந்தந்த வாரமே அச்சிடப்பட்டு உறுப்பினர்களுக்கு அனுப்புவதற்கு வேண்டிய நடவடிக்கைகள் எடுக்கப்படுமா?

மாண்புமிகு திரு. என். வி. நடராசன் : உறுப்பினர் அவர்களது யோசனையை பரிசீலனை செய்து ஆவன செய்ய அரசு முயற்சிக்கும்.

சத்துணவுத் திட்டம்

* 279 வினா.—திரு. என். கிட்டப்பா : மாண்புமிகு அரிசன நல அமைச்சர் தயவு செய்து கீழ்க்கண்ட வினாக்களுக்கு விடையளிப்பாரா :

(அ) மத்திய அரசு சத்துணவுத் திட்டத்தின் கீழ் ரொட்டி பால் வழங்குவது சென்னை நகரில் எத்தனை இடங்களில் செயல்படுத்தப்படுகிறது?

(இ) தமிழகத்தின் மற்ற மாவட்டங்களில் எங்கெங்கு வழங்கப்படுகிறது?

(உ) தமிழகத்தின் எல்லா நகராட்சிப் பகுதிகளுக்கும் இத்திட்டத்தை செயல்படுத்தவேண்டி மத்திய அரசினை நமது அரசு வலியுறுத்தியுள்ளதா?

மாண்புமிகு திருமதி சத்தியவாணிமுத்து : (அ) மத்திய அரசின் சிறப்புச்சத்துணவுத்திட்டத்தின்கீழ் சென்னை நகரில் 319 உணவு வழங்கு நிலையங்கள் மூலம் மாடர்ன் பேக்கரில் நிறுவனத் தரால் தயாரிக்கப்படும் சத்துாட்டப்பட்ட பால்ரொட்டி (Milk Bread) குழந்தைகளுக்கு வழங்கப்படுகிறது.

[1972 ஆகஸ்ட் 23]

(இ) ஒரு இலட்சத்திற்கு மேல் மக்கட்தொகையுடைய 18 நகராட்சிகளில் மாடர்ன் பேக்கரிஸ் நிறுவனத்தாரால் தயாரிக்கப்படும் சத்துாட்டப்பட்ட பால்ரொட்டி மட்டுமே வழங்கப்படுகிறது.

(உ) மக்கட்தொகை 50,000-த்திற்கு அதிகமுள்ள நகராட்சிப் பகுதிகளுக்கு இத்திட்டத்தை விரிவுபடுத்த மத்திய அரசிடம் கோரிக்கை விடுப்பது குறித்து அரசு ஆலோசித்து வருகிறது.

திரு. என். கிட்டப்பா : கிராமப் பகுதியில் உள்ளவர்களுக்கும், நோயாளிகள், வயது வந்தவர்கள், உடல் ஊனமுற்றவர்களுக்கும் இந்தச் சத்துணவு திட்டத்தை விரிவுபடுத்த முன்வருவார்களா?

மாண்புமிகு திருமதி சத்தியவாணிமுத்து : நோயாளிகளுக்கு விரிவுபடுத்தும் ஆலோசனை இப்போது இல்லை. பால் கொடுக்கும் தாய்மார்களுக்கு விரிவுபடுத்தும் திட்டம் செயல்படுகிறது. அவர்களுக்கு வைட்டமின் மாத்திரைகள் எல்லாம் சேர்த்துக் கொடுக்கப்படுகிறது. எல்லாக் குழந்தைகளுக்கும் இந்தச் சத்துணவு தர வேண்டுமென்ற அடிப்படையில் இந்தத் திட்டம் செயல்படுத்தப்பட்டு வருகிறது.

திரு. கி. ஜெயராமன் : சேலம் நகராட்சியிலிருந்து இத்திட்டத்தை விரிவுபடுத்த வேண்டுமென்று கோரிக்கை வந்துள்ளதா? அரசு துரிதமான நடவடிக்கை எடுக்குமா?

மாண்புமிகு திருமதி சத்தியவாணிமுத்து : சேலத்தில் 4,000 குழந்தைகளும், 746 பெண்களும் இத்திட்டத்தின்மூலம் பயன் பெறுகிறார்கள். இந்தத் திட்டத்தின்மூலம் சத்துணவு தர அரசு ஆலோசித்து வருகிறது.

THIRU K. M. SUBRAMANIAM : Since this distribution is mainly taking place through voluntary organisations, there is lot of complaint that certain parties take advantage of this distribution. So will this Government consider the question of distributing these articles through Corporation and through its Child Welfare Department?

மாண்புமிகு திருமதி சத்தியவாணிமுத்து : இப்போது கொடுக்கின்ற முறையில் எந்தவிதத் தவறுகளும் இருப்பதாகப் புகார் வரவில்லை. சென்னை மாநகராட்சியில் மட்டும் அப்படிப்பட்ட நிலையங்

1972 ஆகஸ்ட் 23]

கள் மூலம் தரலாம். மற்ற மாவட்டங்களில் முடியாது. குறைகள் அதிகமாக இல்லை. ஒன்றிரண்டு இருந்தாலும் உடனடியாக நீக்கப் படுகின்றது.

* 280 வினா.—திரு. என். கிட்டப்பா: மாண்புமிகு அரிசன நல அமைச்சர் தயவு செய்து கீழ்க்கண்ட வினாக்களுக்கு விடையளிப்பாரா—

(அ) ஏழைக் குழந்தைகளுக்கு சத்துணவு வழங்கும் வயது வரம்பை உயர்த்தும் செயற்குறிப்பு ஏதேனும் அரசிடம் உள்ளதா?

(இ) இத்திட்டத்திற்கு மத்திய அரசு வழங்கும் உதவி யாது?

மாண்புமிகு திருமதி சத்தியவாணிமுத்து: (அ) மத்திய அரசின் அனுமதியின் பேரில் குழந்தைகளுக்குச் சத்துணவு வழங்கும் வயது வரம்பு மூன்றிலிருந்து ஆறு ஆக உயர்த்தப்பட்டுள்ளது.

(இ) மத்திய அரசின் முழு நிதியுதவியுடன் இச்சிறப்புச் சத்துணவுத் திட்டம் இம்மாநிலத்தில் செயற்படுத்தப்படுகிறது.

திரு. என். கிட்டப்பா: சத்துணவாக என்ன பொருள்கள் கொடுக்கப்படுகின்றன? சத்துணவு வகையில் வைட்டமின் மாத்திரைகள் கொடுக்க ஆவன செய்யப்படுமா?

மாண்புமிகு திருமதி சத்தியவாணிமுத்து: குழந்தைகளுக்கும் தாயார்களுக்கும் சத்துணவு, வைட்டமின் மாத்திரைகள், இரும்புச் சத்துள்ள மாத்திரைகள் ஆகியவை கொடுக்கப்படுகின்றன.

திரு. வீ. செல்லதுரை: சேரிப் பகுதிக் குழந்தைகளும், தாய் மார்களும் மிகவும் பலவீனமாக இருப்பதால் மற்றவர்களுக்குக் கொடுக்கும் அளவை விட இரண்டு மடங்கு அவர்களுக்கு கொடுக்க அரசு முன்வருமா?

மாண்புமிகு திருமதி சத்தியவாணிமுத்து: அதன் அவசியத்தை உணர்ந்துதான் அரசு இந்தத் திட்டத்தைச் செயல்படுத்தி வருகிறது. அதிகமாகக் குழந்தைகள் பெறுவதைக் குறைத்துக் கொண்டால் தாய்க்கும் சேய்க்கும் நலமாக இருக்கும்.

[1972 ஆகஸ்ட் 23]

Export of fish

* 281 Q.—THIRU N. DENNIS: Will the Hon. the Minister for Harijan Welfare be pleased to state:

(a) whether there are fish exports at present from this State to (i) other States and (ii) out of India;

(b) if so, the details thereof; and

(c) the annual income derive from this sale?

மாண்புமிகு திருமதி சத்தியவாணிமுத்து: (அ) ஆம்.

(இ) & (உ) 1970-71-ம் ஆண்டில் ரூ. 2,44 லட்சம் மதிப்புள்ள 6,764 டன் மீனும் மீன் பொருட்களும் வெளி நாடுகளுக்கு ஏற்றுமதி செய்யப்பட்டன. இது தவிர, அநேக மீன் வியாபாரிகளும் ஏற்றுமதி முகமையாளர்களும் கடற்கரையோரமெங்கும் இரால்களை வாங்கி, பதப்படுத்தி ஏற்றுமதி செய்வதற்காக கேரளத்திலுள்ள கொச்சிக்கு அனுப்புகின்றனர். இவற்றின் சரியான புள்ளி விவரங்கள் கிடைக்கவில்லை. கடல்மீன்கள் தவிர ஆறு மற்றும் ஏரி (fresh water) மீன்களும் இம்மாநிலத்திலிருந்து கல்கத்தா மற்றும் பிற இடங்களுக்கு அனுப்பப்படுகின்றன. மத்திய மீனளக் கழகம் கல்கத்தாவுக்குக் கடந்த மூன்றாண்டுகளில் அனுப்பியுள்ள ஆறு மற்றும் ஏரி (fresh water) மீன்களின் விவரங்கள் வருமாறு:—

1969-70—77 டன்—மதிப்பு ரூ. 1,07,800.

1970-71—45 டன்—மதிப்பு ரூ. 65,800.

1971-72—54 டன்—மதிப்பு ரூ. 77,000.

THIRU N. DENNIS: May I know whether export is by private parties or by the State? If private parties are there, will the Government come forward to set up a Fish Export Corporation in this State?

மாண்புமிகு திருமதி சத்தியவாணிமுத்து: நான் சற்று முன்னால் சொல்லிய கணக்கு அரசாங்கத்தின் மூலம் மற்ற நாடுகளுக்கு அனுப்பப்படுவது பற்றியதாகும். தனிப்பட்டவர்களும் கடற்கரை ஓரங்களில் மீன்களை வாங்கி கொச்சி துறைமுகத்தின் மூலமாக வெளிநாடுகளுக்கு அனுப்பப்படுகிறது. 1,13 லட்சம் ரூபாய் அளவுக்கு அவர்கள் அனுப்புவதாக ஒரு கணக்கு இருக்கிறது. அது சரியான புள்ளி விவரமாக எனக்குத் தெரியவில்லை, அரசின்

1972 ஆகஸ்ட் 23]

மூலமாக முழுக்க முழுக்க வெளிநாடுகளுக்கு மின் அனுப்ப வேண்டுமென்ற முறையில் சென்னை, தூத்துக்குடி துறைமுகங்கள் விரிவுபடுத்தப்பட்ட பிறகு திட்டங்கள் நிறைவேற்றப்படும்.

* 282 வினா.—திரு. தோப்பூர் திருவேங்கடம்: மாண்புமிகு அரிசன நல அமைச்சர் தயவு செய்து கீழ்க்கண்ட வினாக்களுக்கு விடையளிப்பாரா—

(அ) வேலூர் கோட்டை அகழியில் மின் வளர்க்க, அதனை விற்க தமிழ்நாடு அரசு மத்திய அரசின் அனுமதி பெற்றுள்ளதா?

(இ) ஆமெனில், அதன் விவரம் என்ன?

மாண்புமிகு திருமதி சத்தியவாணிமுத்து: (அ) & (இ) வேலூர் கோட்டை அகழி, 1919-ஆம் ஆண்டிலிருந்து அதாவது 1904-ஆம் ஆண்டு பண்டைச் சின்னங்கள் பாதுகாப்புச் சட்டத்தின் கீழ் பாதுகாக்கப்பட்ட சின்னம் என்று இக்கோட்டை அறிவிக்கப் படுவதற்கு முன்பே, மாநில மினவத்துறையின் உடைமையாக இருந்து வருகிறது, அதனால் பயன்படுத்தப்படும் வருகிறது. அவ்வகழியில் மின்களை வளர்க்கவோ அல்லது அவற்றை விற்கவோ இந்திய அரசின் அனுமதி பெறப்படவில்லை, அது அவசியமுமில்லை. இவ்வகழியைப்பழுதுபார்ப்பதற்கும் மேம்பாடுகள் செய்வதற்கும் மட்டுமே, இந்திய அரசின் தொல்பொருள் துறையின் இசைவு தேவைப்படும். ஏனெனில், அகழிக்குப் பழுது பார்க்கும் பணியும் மேம்பாடுகள் செய்யும் பணியும் தொல்பொருள் கோட்பாடுகளுக்கிணங்க நிறைவேற்றப்பட வேண்டும்.

Industrial Licences

* 283 Q.—THIRUMATHI T. N. ANANDANAYAKI: Will the Hon. the Minister for Industries be pleased to state whether the industrialist J. R. D. Tata who met the Chief Minister at the end of December 1969 at Madras expressed full support to the State's demand that Industrial Licensing powers should be progressively transferred to the State Government?

மாண்புமிகு திரு. செ. மாதவன்: இல்லை, உரிமங்கள் பெறுவதிலும் நிறைவேற்றுவதிலும் உள்ள பல்வேறு இடர்பாடுகளை அவர் தெரிவித்தார்.

[1972 ஆகஸ்ட் 23]

Dr. H. V. HANDE : May I know whether this Government discussed any details about starting of any industries in Tamil Nadu? If so may I know the details thereof?

மாண்புமிகு திரு. செ. மாதவன் : குறிப்பிட்ட எந்தத் தொழிலைப் பற்றியும் விவாதிக்கவில்லை. பொதுவாகத் தமிழ் நாட்டின் தொழில் வளர்ச்சி பற்றி விவாதித்தோம்.

திரு. எம். சுரேந்திரன் : தொழில்களைப் படிப்படியாக அரசாங்கம் எடுத்துக் கொள்வதில் 5 கோடி ரூபாய்க்கு மேல் மூலதன முள்ள தொழில்களை அரசாங்கம் எடுத்துக் கொள்ளலாம் என்று கருதுகிறதா அல்லது இன்னும் அதிக அளவில் மூலதனம் இருக்கக் கூடிய தொழில்களைத் தான் அரசு ஏற்றுக்கொள்ள வேண்டுமென்று கருதுகிறதா?

மாண்புமிகு திரு. செ. மாதவன் : எல்லாத் தொழில்களையும் அரசு ஏற்றுக்கொள்ள வேண்டுமென்று எப்போதும் அரசாங்கம் சொன்னதில்லை. தொழில் கொள்கையும், பொருளாதாரக் கொள்கையும் திட்டவட்டமாகச் சொல்லப்பட வேண்டுமென்று சொல்லி இருக்கிறோம். மொனாபஸ் என்ற பெயரால் தொழில் வளர்ச்சிக்குக் குந்தகம் செய்யாது தொழில் திட்டத்தைச் செய்ய வேண்டுமென்று வற்புறுத்தி வருகிறோம். இந்த அரசைப் பொறுத்தவரை ஐந்து கோடி ரூபாய்க்கு மேல் மூலதனம் உள்ள எல்லாத் தொழில்களையும் அரசு ஏற்று நடத்த வேண்டுமென்ற கொள்கையைப் பரிசீலித்து வருகிறோம்.

காகிதத் தயாரிப்புத் தொழில்

* 284 வினா.—திரு. என். கிட்டப்பா : மாண்புமிகு தொழில் துறை அமைச்சர் தயவு செய்து கீழ்க்கண்ட வினாவுக்கு விடையளிப்பாரா—

தமிழ்நாட்டில் கரும்புச் சக்கையிலிருந்து காகிதம் செய்திடும் தொழிற்சாலை அமைத்திடும் செயற்குறிப்பு ஏதேனும் அரசின் பரிசீலனையில் உள்ளதா?

மாண்புமிகு திரு. செ. மாதவன் : ஆம்.

திரு. என். கிட்டப்பா : தஞ்சை மாவட்டத்தில் திரு. ஆருரான் சர்க்கரை ஆலை இருக்கும் வடபாதி மங்கலத்தில் காகிதத் தொழிற்சாலை ஆரம்பிப்பது பற்றிப் பரிசீலிக்கப்பட்டுள்ளதா? நெல்வித்

1972 ஆகஸ்ட் 23]

சூப்பம், போளூர் சர்க்கரை ஆலைச் சக்கைகளையும் இங்கே கொண்டு வந்து தொழிற்சாலைகளில் பின்னடைந்துள்ள தஞ்சையில் கூட்டுறவுத் துறையில் ஒரு காகிதத் தொழிற்சாலையை ஏற்படுத்த அரசு முன்வருமா?

மாண்புமிகு திரு. செ. மாதவன் : தமிழ்நாட்டில் சுமார் 9 லட்சம் டன் 'பகஸ்' இருக்கிறது. பெரும்பாலும் இவற்றை ஆலையில் ஃப்யூவலுக்குப் பயன்படுத்துகிறார்கள். ப்யூவலுக்கு ஆல்டர் நேடிவ் கண்டுபிடித்தாலொழிய காகிதத் தொழிற்சாலைக்கு இதைப் பயன் படுத்துவது கஷ்டமாக இருக்கும்.

THIRU B. VENKATASWAMY : We are importing paper from other Nations. May I request the Hon. Minister whether there is any concrete proposal so as to use bagasse from all the sugar factories in the State to manufacture paper in our State itself.

மாண்புமிகு திரு. செ. மாதவன் : இப்போதுதான் பதில் சொன்னேன். இப்போது இதை ஃப்யூவலுக்குப் பயன்படுத்துகிறார்கள். அதற்கு மாற்று ஏற்பாடு செய்தால்தான் அதைக் செய்யப் பயன்படுத்த முடியும்.

* 285 வினா.—திரு. பெ. சௌந்தரபாண்டியன் : மாண்புமிகு தொழில் துறை அமைச்சர் தயவு செய்து கீழ்க்கண்ட வினாவுக்கு விடையளிப்பாரா—

காகிதக்கூழ், காகித உற்பத்தி ஆகியவைகளுக்கு வேண்டிய இயந்திர சாதனங்களை உற்பத்தி செய்ய சென்னைக்கு அருகாமையில் ஒரு தொழிற்சாலை நிறுவும் திட்டம் ஏதேனும் அரசு பரிசீலனையில் உள்ளதா?

மாண்புமிகு திரு. செ. மாதவன் : இல்லை.

திரு. பெ. சௌந்தரபாண்டியன் : இதுபோன்ற சாதனங்கள் தற்போது எங்கிருந்து இறக்குமதி செய்யப்படுகின்றன?

மாண்புமிகு திரு. செ. மாதவன் : அந்த விவரங்கள் என்னிடத்தில் இல்லை.

[1972 ஆகஸ்ட் 23]

குளிர்சாதனப் பெட்டிகள் தயாரிப்பு

* 286 வினா.—திரு. என். கிட்டப்பா : மாண்புமிகு தொழில் அமைச்சர் தயவுசெய்து கீழ்க்கண்ட வினாவுக்கு விடையளிப்பாரா—

தமிழகத்தில் குளிர் சாதனப் பெட்டிகள் தயாரிக்கும் தொழிற்சாலை நிறுவிட அரசிடம் செயற்குறிப்பு ஏதேனும் உள்ளதா?

மாண்புமிகு திரு. செ. மாதவன் : இல்லை.

திரு. என். கிட்டப்பா : தலைவரவர்களே, தனியார்த் துறையைச் சார்ந்தவர்கள் யாரேனும் குளிர் சாதனப் பெட்டிகள் தயாரிக்கும் தொழிற்சாலையை நிறுவிட முன் வந்து, அரசுக்கு விண்ணப்பம் செய்திருக்கிறார்களா என்பதை அறிய விரும்புகிறேன்.

மாண்புமிகு திரு. செ. மாதவன் : இப்போதே சென்னையில் இரண்டு நிறுவனங்கள் ஆரம்பிக்கப்பட்டிருக்கின்றன. மூன்றாவதாக ஒரு நிறுவனம் நிறுவிட மனு போட்டிருக்கிறார்கள். அந்த மனு மத்திய அரசின் பரிசீலனையில் உள்ளது.

மாண்புமிகு பேரவைத் துணைத் தலைவர் : மாண்புமிகு பொதுப் பணித் துறை அமைச்சர் அவர்களின் வேண்டுகோளுக்கிணங்க வினாக்கள் 287, 288, 289 ஒத்திவைக்கப்படுகின்றன.

காரணிக்கு விவசாயத் துணைக் கிடங்கு

* 290 வினா.—திரு. கா. வேழவேந்தன் : மாண்புமிகு வேளாண்மைத் துறை அமைச்சர் தயவுசெய்து கீழ்க்கண்ட வினாவுக்கு விடையளிப்பாரா—

கும்முடிப்பூண்டி ஊராட்சி ஒன்றியம், காரணி கிராமத்தில் விவசாயத் துணைக் கிடங்கு நிலையம் (Agricultural sub-depot) திறக்கும் செயற்குறிப்பு அரசிடம் உள்ளதா?

மாண்புமிகு திரு. மன்னே. ப. நாராயணசாமி : இல்லை.

திரு. கா. வேழவேந்தன் : துணைத் தலைவரவர்களே, இந்தக் காரணி கிராமத்தில்—அந்த வட்டாரத்தில்—உள்ள விவசாயிகள் உரங்கள், விதைகள் வாங்குவதற்காக இரண்டு பஸ்களைப்

1972 ஆகஸ்ட் 23]

பிடித்துக் கொண்டு கும்முடிப்பூண்டிக்குச் சென்று தான் வாங்க வேண்டியிருக்கிறது. அங்கே துணைக் கிடங்கு ஒன்று ஏற்படுத்த வேண்டுமென்று பஞ்சாயத்து ஒன்றியத்திலே கூட தீர்மானம் போட்டு அனுப்பி வைத்து இருக்கிறது. அதை அரசு ஏற்று, மறு பரிசீலனை செய்து, அங்கே ஒரு துணைக் கிடங்கு ஒன்று ஏற்படுத்தித் தர முன்வருமா?

மாண்புமிகு திரு. மன்னை ப. நாராயணசாமி: பஞ்சாயத்து ஒன்றியம் அந்தக் கிடங்கு ஏற்படுத்த ஆகும் முழுத் தொகையையும் கொடுக்க முன்வந்தால், அதை வேளாண்மைத் துறை அங்கீகரிக்கும்.

Cultivation of Jasmine

* 291 Q.—THIRU K. S. KOTHANDARAMIAH: Will the Hon. the Minister for Agriculture be pleased to state—

(a) whether the Government have received proposals from the Collector of Dharmapuri, recommending the cultivation of jasmine flowers in Hosur and Denkanikota taluks; and

(b) if so, the action taken thereon?

மாண்புமிகு திரு. மன்னை ப. நாராயணசாமி: (அ) இல்லை.

(இ) இக்கேள்விக்கு இடமில்லை.

THIRU B. VENKATASWAMY: Sir, jasmine is coming up very nicely in Hosur and Denkanikota taluks. There is good demand for it in Bangalore and Bombay and jasmine scent is exported to other countries. May I know from the Hon. Minister whether this Government would come forward with concrete programmes so as to produce jasmine plants at Hosur and Denkanikota taluks?

மாண்புமிகு திரு. மன்னை ப. நாராயணசாமி: தலைவரவர்களே, இது வரையில் நம்முடைய மாநில சர்க்காரோ, மத்திய சர்க்காரோ இதற்கான திட்டம் கொண்டு வரவில்லை. அது பற்றிய திட்டம் இல்லையென்றாலும் இப்போது பெங்களூர் போன்ற மற்ற ஊர்களுக்கு பூக்கள் அனுப்பிக் கொண்டு இருக்கிறார்கள். தமிழ் நாட்டில் திட்டம் இல்லாமலேயே இன்றைக்கு கிட்டத்தட்ட மல்லிகை 2,000 ஏக்கரிலும், செவ்வந்திப் பூ 400 ஏக்கரிலும்,

[1972 ஆகஸ்ட் 23]

கனகாம்பரம் சுமார் 200—300 ஏக்கரிலும், மருவு 50 ஏக்கரிலும் சாகுபடி செய்து இருக்கிறோம். இதற்கு தமிழக சர்க்காரிலும், மத்திய சர்க்காரிலும் ஒரு திட்டம் கொண்டு வர வேண்டுமென்று ஆலோசனை கூறியிருக்கிறோம். அது விரைவில் வரும் என்று எதிர்பார்க்கிறோம்.

ஓட்டல் தொழில்

* 292 வினா.—திரு. என். கிட்டப்பா : மாண்புமிகு பின்தங்கிய வகுப்பினர் நல அமைச்சர் தயவுசெய்து கீழ்க்கண்ட வினாவுக்கு விடையளிப்பாரா—

பெரிய ஓட்டல்களை அரசுடைமையாக்கும் செயற்குறிப்பு அரசிடம் உள்ளதா?

மாண்புமிகு திரு. க. இராசாராம் : இல்லை.

திரு. என். கிட்டப்பா : தலைவரவர்களே, ஓட்டல்களை அரசுடைமையாக்கும் திட்டம் தற்போது இல்லையென்றாலும், டெல்லியில் மத்திய அரசு அகோகா ஓட்டல் நடத்துவது போன்று, நம்முடைய அரசும் 5 நட்சத்திர ஓட்டல் ஒன்றைக் கட்டி, வெளிநாட்டுப் பயணிகளை ஈர்க்கும் வகையில் முயற்சியை மேற்கொள்ளுமா என்று அறிய விரும்புகிறேன். சென்னையில் 65 மாடி ஓட்டல் ஒன்று கட்டுவதற்கான முயற்சி எந்நிலையில் உள்ளது?

மாண்புமிகு திரு. க. இராசாராம் : அரசு சுற்றுலாத் துறையின் மூலமாக அப்படிப்பட்ட ஓட்டல் ஒன்று கட்டுவதற்கான உத்தேசம் இல்லை. 65 மாடி ஓட்டல் கட்டுவதற்கான திட்டம் அரசின் பரிசீலனையில் உள்ளது.

திரு. எம். சுரேந்திரன் : சார், பெரிய ஓட்டல்களை அரசுடைமையாக்காவிட்டாலும்—அரசுடைமையாக்கும் திட்டம் மக்களுக்கு எளிதான வகையில், குறைந்த விலையில் சாமான்கள் கிடைக்க வேண்டுமென்பது தான்—அதையாவது செய்து கொடுக்க அரசாங்கம் நடவடிக்கைகளை மேற்கொள்ளுமா என்று அறிய விரும்புகிறேன்.

மாண்புமிகு திரு. க. இராசாராம் : தலைவரவர்களே, ஓட்டல்களை அரசாங்கம் ஏற்று நடத்தும் திட்டம் இல்லை. சுற்றுலா வாரியத்தைப் பொறுத்த வரையில் ஓட்டல்களைத் திறந்து

1972 ஆகஸ்ட் 23]

குறைந்த விலையில் சாமான்களை சப்ளை செய்வது என்ற எண்ணம் இல்லை. வெளி நாட்டுப் பயணிகளை ஈர்க்க வேண்டும், அவர்களுக்கு வேண்டிய சௌகரியங்களைச் செய்ய வேண்டுமென்ற அடிப்படையில் தான் சுற்றுலா வாரியம் ஓட்டல்களை நடத்திக்கொண்டு வருகிறது.

திருமதி ஜோதி வெங்கடாசலம் : தலைவரவர்களே, எலியெட்ஸ் கடற்கரையில் இன்டர்நேஷனல் ஓட்டல் ஒன்று கட்டுவதாகத் திட்டம் இருந்ததே, அது என்னவாயிற்று?

மாண்புமிகு திரு. க. இராசாராம் : தலைவரவர்களே, எலியெட்ஸ் கடற்கரையில் 5 ஸ்டார் ஓட்டல் ஒன்று கட்டுவதற்காக இடம் ஒதுக்கப்பட்டுள்ளது. அது ஏற்கெனவே ஒருவருக்குக் கொடுக்கப்பட்டு, அவர் வேண்டாம் என்று சொல்லிவிட்டார். அந்த இடம் அப்படியேயிருக்கிறது. வேறு யாரேனும் விண்ணப்பிப்பார்களானால் அதை அரசாங்கம் பரிசீலிக்கும்.

திரு. கோவை செழியன் : தலைவரவர்களே, ஓட்டல்கள் நிறைய இருக்கின்றன என்றாலும், அவை சரிவர வெளிநாட்டுப் பயணிகளைக் கவரும் வகையில் இல்லையென்ற குறையைச் சொல்லுகிறார்கள். ஆகவே, இப்போது அப்படிப்பட்ட ஓட்டல்களில் பணியாற்றுகிறவர்களுக்கு எப்படிப் பயணிகளைக் கவனிக்க வேண்டுமென்பதற்காக ஒரு பயிற்சி நிலையமோ, கல்லூரியோ ஆரம்பித்து, அவர்களுக்கு அம்முறையில் பயிற்சி அளிக்க அரசு முன்வருமா? வெளி நாடுகளில் இருக்கிற ஓட்டல்களில் அழகான இளம் பெண்கள் மிக நல்ல முறையில் ஓட்டல்களுக்கு வருபவர்களை வரவேற்று உபசரிக்கிறார்கள். அந்த முறையை இங்கேயும் பின்பற்ற அரசு நடவடிக்கைகளை மேற்கொள்ளுமா என்று அறிய விரும்புகிறேன்.

மாண்புமிகு திரு. க. இராசாராம் : தலைவரவர்களே, தமிழ் நாட்டின் கலாசாரம், பண்பாடு ஆகியவற்றின் அடிப்படையில் தான் நாம் இங்கே ஓட்டல்களை நடத்த முடியும். அந்த வகையில் தான் இங்குள்ள ஓட்டல்கள் நடத்தப்படுகின்றன. வெளிநாட்டுப் பயணிகள் நம் நாட்டின் கலாசாரம், கலை, சிற்பங்கள், பண்பாடு ஆகியவற்றை அறிந்து கொள்ள, தெரிந்து கொள்ள, பார்த்துச் செல்லத்தான் வருகிறார்கள். அந்த வகையில் வெளிநாட்டுப் பயணிகளைக் கவரும் வகையில் சென்னையில் பல ஓட்டல்கள் இருக்கின்றன.

[1972 ஆகஸ்ட் 23]

House-sites for freedom fighters

* 293. Q.—THIRU N. DENNIS: Will the Hon. the Minister for Backward Classes be pleased to state—

(a) whether there are proposals under the consideration of the Government to allot house-sites for freedom fighters; and

(b) if so, the details thereof?

மாண்புமிகு திரு. க. இராசாராம்: (அ) & (இ) இல்லை. ஆனால் மதுரை அனைத்துக் கட்சி இந்திய விடுதலைப் போராட்ட வீரர்கள் சங்கச் செயலாளரிடமிருந்து வரப்பெற்ற ஒரு விண்ணப்பத்தைப் பரிசீலித்து தமிழ்நாடு வீட்டு வசதி வாரியம் தவணை முறையில் வீட்டு மனைகளையும் அங்கணங்களையும் தவணை முறைக்கு ஒதுக்கும்போது, விடுதலைப் போராட்ட வீரர்கள் நகரங்களில் மனைகள், அங்கணங்கள் வேண்டுமென கோரி விண்ணப்பித்தால் அவர்களுக்கு பொது மக்களுக்கு என்று ஒதுக்கப்பெற்ற 53 சதவிகிதத்திலிருந்து தனிச் சலுகையாக வழங்க வேண்டுமென அரசு தமிழ் நாடு வீட்டு வசதி வாரியத்திற்கு அறிவுறுத்தியிருக்கிறது.

திரு. என். டென்னிஸ்: தலைவரவர்களே, போதுமான வீட்டு மனைகள் அளிப்பதற்காக, விடுதலை வீரர்கள் எவ்வளவு என்ற கணக்கை எடுத்து, அவர்களுக்கு ஹவுஸ் சைட் வழங்க அரசு நடவடிக்கைகளை மேற்கொள்ளுமா?

மாண்புமிகு திரு. க. இராசாராம்: இது வீட்டு வசதி வாரியத்தைப் பொறுத்த கேள்வி. தியாகிகளுக்கு இலவசமாக நிலம் கொடுக்கும் பொறுப்பு என்னிடத்தில் இல்லை.

திரு. ஆர். பொன்னப்ப நாடார்: தலைவரவர்களே, வீடு இல்லாதவர்கள் இந்த மாநிலத்தில் இருக்கக்கூடாது என்ற கொள்கை இருக்கிற காரணத்தால், உடனடியாக இலவசமாக வீட்டு மனைகளை வழங்குவதற்கு ஏதோ ஆலோசனை இருப்பதாகக் கூறினார்கள். இந்த ஆண்டு இறுதிக்குள் கொடுப்பதற்கு ஏற்பாடு செய்யப்படுமா?

மாண்புமிகு திரு. க. இராசாராம்: தலைவரவர்களே, இந்த வீட்டு மனைகள் நாம் வீட்டு வசதி வாரியத்தின் மூலம் இலவசமாகத் தருவதில்லை. அதற்கான கட்டணம் முதலில் 1/4 பங்கு வாங்கிக்

1972 ஆகஸ்ட் 23]

கொண்டு விட்டு, மீதியுள்ளதை 15 ஆண்டுகளில் தவணை முறையில் தரலாம் என்று நிலை இருக்கிறது. பண்படுத்தப்பட்ட நிலம் கிடைக்கவில்லை என்ற குறை இருக்கிறது. இடம் ஒதுக்குகிற நேரத்தில் தியாகிகளுக்கு முதலிடம் தரலாம் என்ற கருத்து வீட்டு வசதி வாரியத்திற்கு கொடுக்கப்பட்டு இருக்கிறது.

Financial assistance for marriages

* 294. Q.—THIRU S. SANGUMUTHU THEVAR: Will the Hon. the Minister for Religious Endowments be pleased to state—

(a) whether the authorities of Sri Subramaniaswami temple, Tiruchendur, have undertaken to finance marriages; and

(b) if so, the details thereof?

மாண்புமிகு திரு. மு. கண்ணப்பன் : (அ) ஆம்.

(இ) இந்து ஏழைகளுக்கு இலவசமாகத் திருமணம் செய்து வைக்க சுப்பிரமணியசாமி திருக்கோயில் அறங்காவலர் குழுவில் ரூ. 100-க்கு மேல் ரூ. 150-க்குள் இலவசமாக வருடத்திற்கு 100 திருமணங்கள் வரை வைகாசி மாதம் முதற்கொண்டு நடத்தத் தீர்மானிக்கப்பட்டது. இவ்வகையில் மணமக்களுக்கு கல்யாண உடை, திருமாங்கல்யம், கோளில் கட்டணம், புரோகிதம் முதலியவை இலவசமாக மேற்படி தொகைக்குள் வழங்கவும் தீர்மானிக்கப்பட்டது.

திரு. நா. வீராசாமி : தலைவரவர்களே, பலயிடங்களில் ஆண்ட வனுக்கு ஆண்டுதோறும் திருமணம் நடைபெறுகிறது. அதற்குப் பதிலாக இப்படிப்பட்ட ஏழைகள், தாலி வாங்கக் கூட வசதியில்லாதவர்கள். அல்லது அப்படிப்பட்டவர்களுக்கு கோவிலில் திருமணம் செய்து வைக்க ஏற்பாடு செய்யப்படுமா?

மாண்புமிகு திரு. மு. கண்ணப்பன் : தலைவரவர்களே, அப்படிப்பட்ட ஏழைகளுக்கு திருமணம் செய்து வைக்கவேண்டுமென்ற நோக்கத்தோடு தான் இந்தத் திட்டம் கொண்டு வரப்பட்டிருக்கிறது. எந்தக் கோவிலில் உபரி நிதி இருக்கிறதோ, எந்தக் கோவிலில் உள்ள அறங்காவலர்கள் இப்படிப்பட்ட திருமணங்களைச் செய்வதற்கு ஒப்புக்கொள்கிறார்களோ, அந்தக் கோவில்களில் இந்த முறை செயல்பட இருக்கிறது.

[1972 ஆகஸ்ட் 23]

திரு. வி. கிருஷ்ணமூர்த்தி : தலைவரவர்களே, அரசாங்கம் ஒரு பக்கத்திலே குழந்தைகள் பிறப்பதை தடை செய்யவேண்டுமென்பதற்காக நிறைய பணத்தைச் செலவு செய்து பிரசாரம் செய்து வருகின்றது. கல்யாணம் கொஞ்சம் லேட்டாகச் செய்தால் குழந்தைகள் பிறப்பதையும் கொஞ்சம் தடை செய்ய முடியும். அரசாங்கமே கல்யாணம் செய்வதற்கு உதவி செய்கிறேன் என்று சொல்லி ரூ. 2,000 பணத்தை இப்போது ஒதுக்கியிருக்கிறார்கள். எனக்குத் தெரிந்த வரையில் கல்யாணம் ஆனவர்கள் கூட பணம் வாங்கிக்கொண்டு வருகிறார்கள். இப்போது கல்யாணம் செய்வதற்கு கோவில் பணத்தையும் எடுத்துச் செலவிடலாமா? ஒரு பக்கத்தில் மங்கள் தொகையைக் குறைப்பதற்குப் பிரசாரம், மற்றொரு வகையில் அரசாங்கமே விரைவாகக் கல்யாணம் நடத்தி வைப்பதற்கு வசதி செய்து கொடுப்பது, இது விஷயத்தில் அரசாங்கம் என்ன கொள்கை அனுஷ்டித்து வருகிறது என்பதை அறிய விரும்புகிறேன்.

மாண்புமிகு டாக்டர் மு. கருணாநிதி : கூழுக்கும் ஆசை. மீசைக்கும் ஆசை என்றால். கூழ் குடிக்கும்போது மீசையை ஒதுக்கிக்கொண்டுதான் கூழ் குடிக்க வேண்டும். (சிரிப்பு)

ஸ்ரீவில்லிபுத்தூர் கோயில்

* 295. வினா—திரு. கா. காளிமுத்து : மாண்புமிகு அறநிலையத் துறை அமைச்சர் தயவு செய்து கீழ்க்கண்ட வினாவுக்கு விடையளிப்பாரா :

ஸ்ரீவில்லிபுத்தூர் பெருமாள் கோயில் கோபுரத் திருப்பணி செய்ய அரசு திட்டமிட்டுள்ளதா?

மாண்புமிகு திரு. மு. கண்ணப்பன் : ஆம்.

மாண்புமிகு பேரவைத் துணைத்தலைவர் : வினாக்கள்-விடைகள் முடிவுற்றன.

[குறிப்பு.—ஓர் உரையின் தொடக்கத்தில் வெள்ளிக்குறி (*) இடப் பட்டிருந்தால் அவ்வுரை உறுப்பினரால் சரிபார்க்கப்பட்டது என்பதைக் குறிக்கும்.]

1972 ஆகஸ்ட் 23]

2. அறிவிப்பு

(அ) சட்டமன்ற மேலவையில் நிறைவேற்றப்பட்ட சட்ட முன் வடிவுகள்.

மாண்புமிகு பேரவைத் துணைத் தலைவர்: பேரவைக்கு ஒரு அறிவிப்பு. கீழ்க்கண்ட சட்ட முன்வடிவுகள், தமிழ்நாடு சட்டமன்ற மேலவையில் திருத்தங்கள் ஏதுமின்றி, 19-8-1972-ம் நாளன்று நிறைவேற்றப்பட்டன என்று மாண்புமிகு சட்டமன்ற மேலவைத் தலைவர் அவர்களிடமிருந்து செய்தி வரப்பெற்றுள்ளது என்பதைத் தெரிவித்துக்கொள்கிறேன்.

1. தமிழ்நாடு, 1972-ம் ஆண்டு, கூடுதல் நிலவரி, கூடுதல் தண்ணீர்த் தீர்வை (திருத்த) சட்ட முன்வடிவு (சட்டப் பேரவை சட்ட முன்வடிவு எண் 27/72).

2. தமிழ்நாடு, 1972-ம் ஆண்டு, இந்து சமய அறக்கட்டளைகள் (திருத்த) சட்டமுன்வடிவு (சட்டப் பேரவை சட்டமுன்வடிவு எண் 31/72).

மேலும், தமிழ்நாடு 1972-ம் ஆண்டு, கூடுதல் நிலவரி, கூடுதல் தண்ணீர்த் தீர்வை (இரண்டாம் திருத்த) சட்ட முன்வடிவு (சட்டப்பேரவை சட்ட முன்வடிவு எண் 28/72) பரிந்துரை ஏதுமின்றி, 19-8-1972-ம் நாளன்று சட்டமன்ற மேலவையில் நிறைவேற்றப்பட்டது என்று மாண்புமிகு சட்டமன்ற மேலவைத் தலைவர் அவர்களிடமிருந்து செய்தி வரப்பெற்றுள்ளது என்பதையும் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன்.

3. கவன ஈர்ப்பு

(அ) மணலியிலுள்ள மதராஸ் ஃபெர்டிலைசர்ஸ்-ல் நடந்த ஒப்பந்தத் தொழிலாளர் வேலை நிறுத்தம் குறித்து.

THIRU N. DENNIS: Mr. Deputy Speaker, Sir, I call the attention of the Hon. Minister for Labour to a matter of urgent public importance, namely, the strike by the contract labourers of the Madras Fertilisers in July, 1972.

மாண்புமிகு திரு. என். வி. நடராசன்: துணைத் தலைவர் அவர்களே, சங்கர் என்னும் தொழிலாளி தனது வேலையிடத்தை விட்டு வேறு இடத்திற்குச் சென்று அங்கு மிகுதி நேரம் வேலை

[திரு. என். வி. நடராசன்] [1972 ஆகஸ்ட் 23]

செய்து கொண்டிருந்த தொழிலாளிகளை வேலை நிறுத்தும்படி தூண்டியதாக கூறப்பட்ட குற்றத்திற்காக தற்காலிகமாக வேலை நீக்கம் செய்ததை மறுப்பு தெரிவிக்கும் வகையில் மெட்ராஸ் ஃபெர்டிலைசர்ஸ் பணியாளர்கள் யூனியனைச் சார்ந்த தொழிலாளிகள் திடீரென்று 26-7-1972 அன்று பிற்பகல் 1-15 முதல் வேலை நிறுத்தத்தில் ஈடுபட்டனர். 31-7-72 அன்று சென்னை மூன்றாவது சரக தொழிலாளர் துறை அலுவலர் இரு தரப் பினரையும் அழைத்து ஒரு சமரச உடன்பாடு ஏற்பட பேச்சு வார்த்தைகள் நடத்தி வேலை நிறுத்தத்தை கைவிட அநேக யோசனைகள் எடுத்துக் கூறப்பட்டன. அப்போது நிர்வாகத்தினர் எந்த கோரிக்கை மீதும் பேச்சு வார்த்தைகள் நடத்துவதற்கு முன் நிபந்தனையாக தொழிலாளர்கள் வேலை நிறுத்தத்தை கைவிட்டு வேலைக்கு திரும்ப வேண்டும் என்று நிபந்தனை விதித்தார்கள். மேற்படி தொழில் நிறுவனம் தொழில் தகராறு சட்டத்தின் கீழ் அத்தியாவசிய பொருள் உற்பத்தி தொழிலாக விளம்பரப்படுத்தப்பட்டதால் வேலை நிறுத்தத்தை கைவிட்டு வேலையில் சேரும்படி தொழிலாளருக்கு தொழிலாளர் துறை அலுவலரால் அறிவுரை வழங்கப்பட்டது. சமரச பேச்சு வார்த்தைகளுக்கிடையில் 7-8-1972 தேதி அன்று மாலை நிர்வாகத்தினருக்கு சங்கம் ஒரு கடிதத்தில் எவ்வித நிபந்தனையுமின்றி வேலை நிறுத்தத்தை கைவிட்டதென்று தெரிவித்ததோடு 8-8-1972 முதல் எல்லா நேரிடை தொழிலாளர்களும் வேலையில் சேர்ந்தனர். வன் செயலைத் தூண்டிய குற்றத்திற்காக 9 தொழிலாளிகளை விசாரணை முடியும் வரை நிர்வாகம் தற்காலிக வேலை நீக்கம் செய்துள்ளது.

சிப்பங்கட்டி பட்டுவாடா (packing and delivery) செய்வதற்காக வேலையில் அமர்த்தப்பட்ட 200 ஒப்பந்த தொழிலாளர்களுள் 75 தொழிலாளருக்கு வேலை கொடுத்து அவர்கள் 8-8-1972 முதல் வேலை செய்ய தொடங்கினர். அவர்கள் கொடுத்த வேலையை முடித்தபிறகு சிப்பங்கட்டவேண்டிய சாமான்கள் இல்லாததால் ஒப்பந்தத் தொழிலாளர்களை அனுப்பும் ஒப்பந்தக்காரர்களிடமிருந்து சிப்பங்கட்டி பட்டுவாடா செய்யும் வேலைக்காக தொழிலாளர்கள் கேட்கப்படவில்லை. இந்த 200 ஒப்பந்த தொழிலாளர்கள்

நடத்த ஒப்பந்த தொழிலாளர் வேலை

நிறுத்தம் குறித்து

1972 ஆகஸ்ட் 23] [திரு. என். வி. நடராசன்]

லாளர்கள் தவிர மற்றும் 200 ஒப்பந்த தொழிலாளர்கள் கட்டிட வேலைக்காக நியமிக்கப்பட்டு இந்த 200 தொழிலாளர்களும் முன்போலவே வேலைசெய்து வருகின்றனர். இப்பொழுது தொழிற்சாலையில் அமைதியான சூழ்நிலை நிலவி வருகிறது.

திரு. என். டென்னிஸ் : ஒப்பந்த முறையில் வேலை ஆட்களை எடுப்பதில் பல சிக்கல்கள் இருப்பதால், நிரந்தரமாக வேலை ஆட்களை எடுப்பதற்கு வழிவகுப்பதற்கு அரசு முன்வருமா?

மாண்புமிகு திரு. என். வி. நடராசன் : ஒப்பந்த முறையில் வேலை ஆட்களை எடுப்பதை கடுமையான அளவுக்குக் குறைப்பதற்கு அரசாங்கம் ஏற்கனவே முயற்சி எடுத்துக்கொண்டிருக்கிறது.

(ஆ) நெசவாளர் வேலையின்மையைப் போக்க நூல் விநியோக முறையை ஒழுங்குபடுத்தல் குறித்து.

திரு. கி. செயராமன் : மாண்புமிகு துணைத் தலைவர் அவர்களே, உயர்ந்த ரக பருத்தி நூலின் விலை பல மடங்கு உயர்ந்துள்ளதால் கைத்தறி நெசவாளர்களின் வேலை வாய்ப்பு குறைந்தும் பல இடங்களில் வேலையின்மை ஏற்படுகின்ற நிலை உண்டாவதைப் போக்க, நூல் விநியோக முறையை ஒழுங்குபடுத்த வேண்டியது பற்றிய அவசரப் பொது முக்கியமான காரியத்தை மாண்புமிகு தொழில் அமைச்சர் அவர்களுடைய கவனத்திற்குக் கொண்டுவருகிறேன்.

THE HON. THIRU S. MADHAVAN : Sir, the prices of cotton yarn, particularly in the higher counts, have increased over the last two years. At present there is no statutory control over the distribution of cotton yarn. Only a voluntary pool scheme is in vogue, under which cotton yarn under 40 counts and below are allotted to consumers at prices fixed by the Textile Commissioner. This scheme has been extended to higher counts from 1st August 1972, and 50 per cent of the production of yarn of these counts will be made available by the mills for distribution under the regulated price. The voluntary pool scheme has not been found to work satisfactorily in actual practice. The loop-holes in the scheme have been pointed out to Government of India and they have been requested to give the necessary powers to State Government to control the price of yarn and regulate the distribution.

[திரு. செ. மாதவன்] [1972 ஆகஸ்ட் 23]

In order that the handloom industry may get yarn at reasonable prices, the Co-operative Spinning Mills in the State are selling nearly 50 per cent of the yarn produced by them, on an average at less than 10 per cent margin of profit, at a much lower price, than the open market price to the Weavers Co-operative Societies. The prices of cotton yarn sold by the Co-operative Spinning Mills are generally lower by one or two per cent compared to the open market prices. In finer counts the prices are lower, at times, even by 10 per cent. In allotting the yarn produced by the Co-operative Spinning Mills to Weavers Co-operative Societies, the economic working of the Co-operative Spinning Mills has also to be taken into account. The Government are considering the question of distributing the entire requirement of yarn of the Weavers Co-operative Societies at reasonable prices, from the Co-operative Spinning Mills, the Mills taken over by the Tamil Nadu Textile Corporation and other private mills.

In marketing the finished goods of the primary societies the Tamil Nadu Handloom Weavers Co-operative Society has in recent years vastly increased its operations in procurement and sales.

(Rs. in crores.)

Year.	Sales by primaries.	Procurement by Co-optex.	Sales by Co-optex.
(1)	(2)	(3)	(3)
1966-67	10.50	3.5	4.10
1971-72	16.50	7.2	7.90

The total sales by the primaries has increased from Rs. 10.5 crores in 1966-67 to Rs. 16.5 crores in 1971-72.

During this period the Tamil Nadu Handloom Weavers Co-operative Society has also increased its procurement from the primaries. In 1966-67, the Society procured handloom goods worth Rs. 3.5 crores from the primaries out of their total sales worth Rs. 10.5 crores. In 1971-72 it has procured for Rs. 7.2 crores out of the total sales of Rs. 16.5 crores. Also the Co-optex has doubled the procurement in this period from Rs. 3.5 crores to Rs. 7.2 crores.

In spite of this commendable performance by the primaries and the Apex Society there is at present heavy accumulation of stocks (to the tune of about Rs. 8 crores) in the primaries and the Apex Society. The value of the accumulated stock is nearly 80 per cent more than that of the stock held last year at this time.

1972 ஆகஸ்ட் 23] [திரு. செ. மாதவன்]

The Government are taking all necessary steps to see that the stock accumulated in the primary societies are cleared away as early as possible. The Tamil Nadu Handloom Weaver's Co-operative Society has taken necessary steps to pay all pending bills of the primary societies immediately and procure their entire accumulated marketable stocks. Regarding payment of rebate for the current year to the primary societies and Co-optex, out of the total Budgetary allotment of Rs. 130 lakhs, so far a sum of Rs. 45 lakhs has been sanctioned. Claim worth R. 10 lakh are pending with the Director of Handlooms which will be cleared within a week. Regarding the balance, prompt action will be taken to pay the rebate on receipt of the recommended claims from the Assistant Director of Handlooms. As against the credit limit of Re. 1 crore in 1966, a special credit limit of Rs. 3 crores has also been obtained from the Reserve Bank of India with Government guarantee. Government have also written to the Government of India on 11th August 1972 for a grant of Rs. 1.50 crores as special assistance to the Handloom Industry for clearing the accumulated stocks. This assistance is for (i) participation in the share capital of the Tamil Nadu Handloom Weavers' Co-operative Society; (ii) giving 10 per cent rebate during the festival occasion; and (iii) starting modern show rooms in major cities in the country. When these steps are taken the apex society will be sufficiently strengthened to handle atleast about 75 per cent of the total production of primaries for the next few years.

The Government have also taken up with the Government of India the question of reservations of certain varieties exclusively for the Handloom Sector. The existing orders on reservation are not applicable to units of less than 5 powerlooms thus opening a vast field for powerlooms to encroach into the reserved categories. Also the order is riddled with too many minute technical details which are too difficult to detect and enforce. These loopholes in the existing orders have been pointed out to Government of India and they have been requested to reserve all varieties of dhoties, sarees towels, bed covers and bed sheets exclusively to handlooms without stipulating any condition regarding the width of the border or number of powerlooms, as it is the case in the present order. The Government also have suggested to Government of India that the State Government should be empowered

[திரு. செ. மாதவன்]

[1972 ஆகஸ்ட் 23]

to check and stop the movement, within the State, of fabrics produced, if any, in other States, in violation of the reservation orders.

The main problem for the Handloom Industry is availability of adequate finance to the primary societies. The Reserve Bank of India allots necessary finance on the basis of production in the societies. But whenever there is accumulation of stock and as a result the production of the society goes down, the societies do not get their basic requirement of finance, and they suffer in the result. The societies accumulate stocks over the major part of the year and dispose of them only during special seasons like Deepavali, but the borrowing limit has been fixed as 25 per cent of the annual production value. The Government are considering the question of getting the full requirement of financial assistance to the primaries from the Reserve Bank of India by liberalising the existing production and sales norms of the bank on the strength of Government guarantee and on the assurance of Apex Society to lift the goods fully.

To help the weavers outside the Co-operative fold the Tamil Nadu Handloom Finance Corporation has been formed. The Corporation sanctioned during the last year loans to the extent of Rs. 149.35 lakhs. Upto June 1966 a sum of Rs. 217 lakhs was issued. After 1966 June and upto 1971, a sum of Rs. 553 lakhs has been issued.

The Government are also taking necessary steps to increase the export of handloom fabrics. The total value of exports which fell from Rs. 3.66 crores in 1966 to Rs. 1.22 crores in 1970, picked up again in 1971 to Rs. 2.8 crores and shows further signs of increasing. The Government have sanctioned a grant of 2 per cent rebate of F.O.B. value of cotton handloom fabrics exported through Madras Port during the period 1st April 1971 to 31st March 1972. The question of extending this rebate for the current year also, is under consideration. Government are also considering the further steps to be taken to increase the value of export of handloom goods.

The Government have also proposed several ameliorative measures for weavers affected by gradual introduction of powerlooms. These measures include starting of training centres for

1972 ஆகஸ்ட் 23] [திரு. செ. மாதவன்]

them to train in improved and latest methods of weaving providing alternative employment in the Co-operative Spinning Mills, assignment of land, issue of loans for cultivation, facilities for education, etc. Government have also constituted an Advisory Committee for fixing of minimum wages for employees in Handloom weaving. The provision of housing facilities will be taken into account along with the various housing programmes implemented by the State Housing Board and Slum Clearance Board.

The Government have all along been taking all possible measures to help the Handloom Industry. The expenditure on handloom has been steadily increasing year by year and from a sum of Rs. 118 lakhs in 1967-68, it has increased to Rs. 239 lakhs in 1971-72. The provision of adequate working capital to weavers co-operative societies at a reasonable rate of interest is the most important pre-requisite for the development of these institutions. The Reserve Bank of India provides funds to the Weavers Co-operative Societies through the State Co-operative Bank and the District Co-operative/Central Banks for production and marketing at 1.5 per cent below the bank rate. The Co-operative Financing Banks are given a subsidy of 3 per cent as their margin, to enable them to lend to the Weavers Co-operative Societies at concessional rate of interest.

The Working capital loans provided to the Weavers Co-operative Societies including the State Handloom Weavers Co-operative Society is backed by Government guarantee. During the year 1970-71 the Government have given guarantee in this regard to the extent of Rs. 500 lakhs to the Reserve Bank of India. For the year 1971-72 the Government have given guarantee in this regard to the extent of Rs. 625 lakhs to the Reserve Bank of India. During 1972-73, a sum of Rs. 777 lakhs has been recommended for Government guarantee. The subsidy assistance is extended in respect of the loans given by the Central Banks from their own funds also. A subsidy of 1 per cent is given to the Tamil Nadu State Co-operative Bank as its margin for routing the Reserve Bank of India finance at concessional rate to the State Handloom Weavers Co-operative Society.

[திரு. செ. மாதவன்] [1972 ஆகஸ்ட் 23]

The credit limit sanctioned to the State Handloom Weavers Co-operative Society and the Primary Weavers Co-operative Societies and the subsidy sanctioned towards interest are given below :—

(1)	Credit limits sanctioned			(5)
	State Handloom Weavers Co-operative Society.	Primary Weavers Co-operative Societies.	Total	
				Total subsidy towards interest on working capital loans sanctioned.
	(2)	(3)	(4)	
			(Rs. in lakhs.)	
1967-68	.. 100.00	286.05	386.05	10.62
1971-72	.. 275.00	250.29	625.29	10.85

The expenditure on rebate also has tremendously increased from Rs. 64 lakhs in 1966-67 to 130 lakhs in 1971-72. The State participation in the share capital of the Apex Society has also increased over the last five years. In 1966 the Apex Society had a total share capital of only Rs. 36.25 lakhs with a Government contribution of Rs. 18 lakhs. Now the society has a share capital of Rs. 87 lakhs, the Government contribution being Rs. 62.5 lakhs. This enhanced contribution by Government in the share capital has enabled the society to increase its borrowing power, thus increasing its procurement capacity. The Central Co-operative Banks are asked to continue to take the outstandings due from the State Apex Society as an admissible item of cover for borrowings in making advance to the primary societies.

It should be mentioned in this context that the cess fund scheme under which a separate cess was levied on organised mill sector and kept in a fund out of which handloom development schemes were implemented, has been dropped since 1960. At present the cess fund has been completely merged with the central revenues. The Government of India do not allot any specific amount for handloom schemes but give only a block grant covering various plan schemes. The amount made available for handlooms out of the block grant by the Government is much more than what would have been allotted under the cess fund scheme.

1972 ஆகஸ்ட் 23] [திரு. செ. மாதவன்]

From what has been said above it will be clear that the Government have taken all necessary steps for the development of handloom industry. In particular this Government have introduced the following new schemes to help the handloom weavers :

1. State participation in the share capital of primary weavers co-operative societies in order to improve their borrowing base. Under the scheme, since 1967-68, Rs. 36 lakhs has been invested.

2. Sanction of 100 per cent loan towards share capital required by individual weavers to become member of Co-operative Societies, a provision of Rs. 6 lakhs has been made for the year 1972-73.

3. Introduction of new training programmes imparted in the 12 training centres in all the districts except Nilgiris and Madras. The expenditure on this which was Rs. 1.41 lakhs in 1966-67 has now risen to a proposed 5.83 lakhs for 1972-73.

Finally a comparison of the amount spent on Handlooms among various States will clearly show that Tamil Nadu is leading all other States in this field. The average annual expenditure on Handlooms during the last three years has been of the order of Rs. 200 lakhs and the plan outlay on handlooms during the 4th Five-Year Plan is Rs. 1,060 lakhs. The outlay for Andhra Pradesh which is second to Tamil Nadu is only Rs. 322.44 lakhs. The outlay for Kerala is only Rs. 165 lakhs.

Government do not think that all the problems of the Handloom Industry have been solved or that there is very little to do for them in this field. They are aware that the Handloom Industry still faces a number of problems regarding availability of adequate finance, supply of yarn at reasonable prices and marketing of the finished handloom goods. In order to study these problems in detail and suggest suitable measures for the healthy and sound development of the handloom industry, the Government have decided to constitute an Expert Committee with Thiru K. Santhanam as Chairman and Thiru R. Kanakasabai, Chairman, Tamil Nadu State Co-operative Bank and Thiru M. P. Nachimuthu, President, Chennimalai Weavers Co-operative Society. The

[1972 ஆகஸ்ட் 23]

Committee has been requested to submit its report within two months. On the submission of report by the Committee Government will take such further action as may be necessary.

THIRU K. T. K. THANGAMANI: This is rather a lengthy statement and a very useful statement from the point of view of handloom weavers and yarn prices. I request that copies of the same may be circulated to all hon. Members.

MR. SPEAKER: Yes, that will be circulated.

4. அரசினர் சட்ட முன்வடிவுகள்

(அ) தமிழ்நாடு, 1972-ம் ஆண்டு ஆயத் தீர்வை (திருத்த) சட்ட முன்வடிவு.

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர்: தமிழ்நாடு 1972-ம் ஆண்டு ஆயத் தீர்வை (திருத்த) சட்ட முன்வடிவை அறிமுகம் செய்து மேற்படி சட்ட முன்வடிவு ஆய்வுக்கு எடுத்துக்கொள்ளப்பட வேண்டும் என்று கோருவார்கள்.

மாண்புமிகு திரு. செ. மாதவன்: மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் அவர்களே,

தமிழ்நாடு 1972-ஆம் ஆண்டு ஆயத்தீர்வைச் (திருத்த) சட்ட முன்வடிவை * அறிமுகம் செய்து, அது ஆய்வுக்கு எடுத்துக் கொள்ளப்பட வேண்டும் என்று முன்மொழிகிறேன்.

தமிழ்நாடு 1971-ஆம் ஆண்டு ஆயத்தீர்வைச் சட்டத்தைச் செயல்படுத்துமபோது ஏற்பட்ட அனுபவத்திலிருந்து சிலமுறை பிறழ்ந்த செயல்களின் விளைவால் அரசுக்கு வருவாய் விரயம் ஏற்படுகிறதென தெரிய வந்துள்ளது. எனவே, இம்முறை பிறழ்ந்த செயல்களைக் கட்டுப்படுத்துவதற்காகச் சட்டத்தைத் திருத்தக் கருதப்பட்டுள்ளது. இச்சட்டத்தின் தண்டனை விதித்துறைகளை மேலும் இறுக்கவும் கருதப்பட்டுள்ளது. சிலவகைக் குற்றங்களுக்கு விதிக்கப்படத்தக்க உயர்ந்த அளவு தண்டனையை உயர்த்தவும், சிறைத் தண்டனையும் அபராதமும் இணைந்த குறைந்த அளவு தண்டனையை வரையறுக்கவும் கருதப்

* 21-7-72-ம் தேதிய தமிழ்நாடு சிறப்பு அரசிதழில் வெளியிடப்பட்டுள்ளது.

1972 ஆகஸ்ட் 23] [திரு. செ. மாதவன்]

பட்டுள்ளது. சில வகைக் குற்றங்கள் செய்தவர்களைப் பிணையத்தில் விடக்கூடாதென விதித்துறை இயற்றவும் கருதப்பட்டுள்ளது. வழக்குகளில் விரைந்து தீர்வு காண்பதற்காக, ஆறு மாதங்களுக்கு மேற்படாத சிறைத் தண்டனை அல்லது அபராதம் அல்லது இவ்விரண்டு தண்டனைகளும் விதிக்கப்படத்தக்க குற்றம் செய்தவர்களை குற்றவியல் நீதிபதிகள், வழக்கை வளரவிடாமல் உடனுக்குடன் விசாரணை செய்ய அவர்களுக்கு அதிகாரம் வழங்கவும் கருதப்பட்டுள்ளது. குற்றம் செய்வதையே வழக்கமாகக் கொண்ட குற்றவாளிகளிடமிருந்து நன்னடத்தைப் பத்திரங்கள் வாங்கவும் கருதப்பட்டுள்ளது.

இதனை ஏற்குமாறு பேரவையை வேண்டுகிறேன்.

THIRU N. K. PALANISAMY : Sir, I move my amendment :—

“ That the Bill be circulated for eliciting public opinion ”.

THIRU K. N. KUMARASWAMY : I second it.

திரு. என். கே. பழனிசாமி : ஸ்பீக்கர் சார், இன்றைக்கு இருக்கக் கூடிய போலீஸ் மெஷினரீயைச் சரிசெய்து, சரியான முறையிலே ஏற்கெனவே இருக்கக்கூடிய சட்டங்களை அமல் செய்தாலே போதுமானது. இப்பொழுது கொண்டுவந்திருக்கிற இந்தமாதிரியான மசோதாவினால் எந்தவிதமான பிரயோஜனமும் கிடையாது. இந்த மசோதா சட்டமாக்கப்பட்டால் போலீசுக்கு மறுபடியும் அதிகமான அதிகாரங்கள் கொடுக்கப்படும். அதனால் ஏழை எளிய மக்களின் கூட்டம் ஜெயிலிலே அதிகமாகி மேலும் நெருக்கடிதான் ஏற்படும்.

மதுவிலக்கு ரத்து செய்யப்படுவதற்கு முன்னால் பிரஞ்சு பாலிஷ், ஸ்பிரிட் இல்லிசிட் சாராயம் இவைகளை ஏழை எளிய மக்கள் குடித்து, அதன் காரணமாக அவர்கள் உடம்புக்கு பாதகம் ஏற்படுகிறது என்ற காரணங்களைச் சொல்லி மதுவிலக்கை ரத்து செய்தார்கள். மதுவிலக்கை ரத்து செய்தபின்னால் இரண்டு மாதங்களுக்கு கோர்ட்டில் கூட்டமே இல்லை. ஆனால் இரண்டு மாதங்களுக்குப் பின்னால் கள்ளச்சாராயத்தின் டேஸ்ட் காரணமாக கிராமப் புறங்களில் கள்ளச்சாராயம் காய்ச்சத் தொடங்கினார்கள். அதனால் மீண்டும் முன்போலவே கோர்ட்டில்

[திரு. என். கே. பழனிசாமி] [1972 ஆகஸ்ட் 23]

கூட்டம் ஏற்பட்டுவிட்டது. இம்மாதிரி சட்டத்தைவிட கடுமையான சட்டத்தைப் போட்டாலும் கிராமப்புறங்களில் கள்ளச்சாராயம் காய்ச்சிக் கொண்டுதான் இருப்பார்கள். ஏனென்றால் அங்கே வேலையில்லாத திண்டாட்டம் இருக்கிறது. வேறு தொழில் கிடையாது. ஆகவே, அவர்களுக்கு ஏதாவது தொழில் கிடைத்து, பொருளாதார அபிவிருத்தி ஏற்பட்டால் ஒழிய இம்மாதிரியான சமூக விரோத செயல்களைத் தடுக்க முடியாது.

அதுமட்டுமல்ல. முன்பெல்லாம் கோர்ட்டுக்குக் கொண்டு போவதற்கு முன்னால் அவர்கள் அருந்தியிருப்பது “சோண்டிச் சோறா, வாசா” என்று டெஸ்ட் பண்ணி கோர்ட்டுக்குக் கொண்டு போவார்கள். இந்த மசோதாவின்படி அப்படி டெஸ்ட் பண்ண வேண்டியதில்லை. அதனால் இரண்டும் ஒன்றுதான் என்று ஆகிறது. போலீசார் தயாரிக்கும் மகஜரில் ஒன்று அல்லது இரண்டு விட்னெஸ் கையெழுத்து மட்டும் வாங்கி மாஜிஸ்ட்ரேட்-க்கு அனுப்பினால் போதுமானது. அதை வைத்துக்கொண்டு அவர்களுக்குத் தண்டனை வழங்கிவிடுவார்கள்.

அது மட்டுமல்ல. முன்பெல்லாம் சாராயம் காய்ச்சி வைக்கப் பட்ட பாணைகள், பாட்டில்கள் எல்லாவற்றையும் மாஜிஸ்ட்ரேட் கோர்ட்டுக்குக் கொண்டுபோக வேண்டும். இப்பொழுது அப்படி இல்லை. பிடித்த இடத்திலேயே அவைகளை உடைத்து விடலாம். மகஜரில் விட்னெஸ் கையெழுத்து மட்டும் வாங்கியிருந்தால் போதும்.

அது மட்டுமல்ல. யார் மீதாவது பாண்டிச்சேரியிலிருந்து சாராயம் கொண்டுவரச் சொன்னார் அல்லது கள்ளச் சாராயம் காய்ச்சுவதற்குச் சொன்னார் என்று சொல்லி, இரண்டு விட்னெஸ் போட்டுக் கொடுத்தால் அவர்கள் மீதும் கேஸ் போட முடியும். போலீஸ் மகஜரில் விட்னெஸ் போடுவது யாரென்று நமக்குத் தெரியும். போலீஸ் ஸ்டேஷனுக்குப் போய் சாதாரண மக்கள் கையெழுத்துப் போட மாட்டார்கள், சாட்சி சொல்ல மாட்டார்கள். போலீஸ்காரர்களே இரண்டு மூன்று பேர்களை இதற்கென்றே தயார் செய்து வைத்திருப்பார்கள். அவர்கள் இரவிலே போய் கையெழுத்துப் போடுவார்கள், பகலிலே போனால்

1972 ஆகஸ்ட் 23] [திரு. என். கே. பழனிசாமி]

அவர்கள் யார் என்று அடையாளம் தெரிந்து கிராம மக்கள் அவர்களை சும்மா விட மாட்டார்கள். அதனால் அவர்கள் இரவிலே தான் போவார்கள்.

அதுமட்டுமல்ல. முன்பெல்லாம் மாஜிஸ்ட்ரேட் கோர்ட்டில், குடித்தாயா என்று கேட்டால் “ஆம்” என்று ஒத்துக்கொண்டால் 25 ரூபாய் அபராதம் போடுவார்கள். அதனால் அவர்கள் ஒத்துக் கொள்வார்கள். ஆனால் இப்போது மினிமம் 500 ரூபாய், மூன்று மாத ஜெயில் என்று இந்த மசோதாவில் வகை செய்திருப்பதால் யாரும் ஒத்துக்கொள்ளமாட்டார்கள். கன்டெஸ்ட் செய்வார்கள். அப்படி கன்டெஸ்ட் செய்வதனால் கோர்ட்டில் வழக்குகள் விரைவில் முடிவடையாது. அதனால் கூட்டம் அதிகமாகிக் கொண்டே போகும்.

அதுமட்டுமல்ல. கேஸ் கன்டெஸ்ட் பண்ணும்போது எல்லாவற்றையும் பதிவு செய்ய வேண்டும் என்றில்லை. போலீசார் மகஜரில் என்ன சொல்லியிருக்கிறார்களோ அதற்குப் பொருத்தமானவற்றை மட்டும் ரிக்கார்டு செய்துகொண்டால் போதும் என்று இருக்கிறது. வாதப் பிரதிவாதங்களைக் கேட்க வேண்டிய அவசியம் இல்லை; அதன்படி தீர்ப்பு சொல்லவேண்டும் என்றில்லை. அதுவுமல்லாமல் சாதாரண ஏழை எளிய மக்கள் வக்கீலுக்குப் பணம் கொடுத்து கேஸ் நடத்த முடியாது. பணக்காரர்களாக இருந்தால் நிறையப் பணம் செலவு செய்து, குற்றம் செய்திருந்தாலும் தப்பித்து விடுவார்கள். அதனால் இந்த மசோதாவினால் பாதிக்கப்படுகிறவர்கள் ஏழை எளிய மக்கள்தான்.

அதுமட்டுமல்ல. சமீபத்தில் சுப்ரீம் கோர்ட்டில் புஷான் கேஸில் ஒரு தீர்ப்பு வழங்கி இருக்கிறார்கள். அதன்படி கெமிக்கல் டெஸ்ட் செய்து பார்க்க வேண்டும். டாக்டர் சர்ட்டிபிகேட் கொடுத்திருந்தால் அதை ஏற்றுக்கொள்ள வேண்டிய அவசியம் இல்லை. அப்படி என்றால் கோர்ட்டில் ஒரு கேஸ்கூட நடக்காது. ஏனென்றால் ஒருவன் ஸ்பிரிட் குடித்திருக்கிறான் என்றால், கெமிக்கல் டெஸ்ட் முடிந்து வந்த பிறகுதான் கேஸில் தீர்ப்பு கூற முடியும். கெமிக்கல் டெஸ்ட் வந்து சேருவதற்கு ஒரு வருடத்திற்கு மேல் ஆகிறது. அதுவரை வாய்தா போட்டுக்கொண்டே இருக்க வேண்டும். அதனால் கேஸும் முடியாது, புதிதாக வரக்கூடிய கேஸ்களின் எண்ணிக்கையும் அதிகரித்துக்கொண்டே போகும்.

[திரு. என். கே. பழனிசாமி] [1972 ஆகஸ்ட் 23]

அதுமட்டுமல்ல. இப்படி வழக்கு முடிவடைய காலதாமதம் ஆவதால் வக்கீல்களுக்குத்தான் வருமானம் அதிகமாகும். அதிகப் பணம் கொடுத்துத் திறமையான வக்கீல்களை வைத்துக்கொள்ள பணக்காரர்களால்தான் முடியும். ஏழைகளால் முடியாது. அதனால் பணக்காரர்கள் தப்பித்துக் கொள்வார்கள்; ஏழைகள் தான் ஜெயிளுக்குப் போவார்கள். இதைத் தவிர வேறு ஒரு பிரயோஜனமும் இந்த மசோதாவினால் ஏற்படப் போவதில்லை.

அதுமட்டுமல்ல. ஒவ்வொரு போலீஸ் ஸ்டேஷனிலும் மூன்று மாதங்களுக்குள் குறைந்தபட்சம் இவ்வளவு கேஸ் பிடித்தாக வேண்டும் என்று நிர்ணயித்திருக்கிறார்கள். அதனால் ஏழை எளிய மக்கள் குற்றம் செய்திருந்தாலும், செய்யாவிட்டாலும் அவர்களைப் பிடித்துக்கொண்டு போய் கேஸ் போடுகிறார்கள். அந்த நிலைமை மாற வேண்டும். ஆகவே, இந்த மசோதா தேவையில்லை. இதனால் தீமைகள்தான் அதிகமாக ஏற்படும். அதனால் நான் இந்த மசோதாவை எதிர்க்கிறேன்.

திரு. கே. டி. கே. தங்கமணி : மிஸ்டர் ஸ்பீக்கர் சார், இந்த மசோதாவைப் பொறுத்தவரையில், பிரதானமான கருத்துக்களை ஏற்கெனவே எனக்கு முன்னால் பேசிய கனம் உறுப்பினர் பழனிசாமி அவர்கள் தெரிவித்து விட்டார்கள். இந்த மசோதாவினுடைய நோக்கத்தைப் பார்த்தால், இன்று--1971 ஆம் ஆண்டு மதுவிலக்கு ரத்து ஆனதற்குப் பிறகு ஏற்பட்டிருக்கிற சில அனுபவங்களை வைத்து அதை எப்படித் தடுக்க வேண்டும் என்பதற்கான நடவடிக்கைகளை எடுக்க கொண்டு வந்திருப்பதாகச் சொல்லப்படுகிறது. ஆனால் இந்த மசோதாவின் ஷரத்துக்களைப் பார்த்தால் அந்த நோக்கத்திற்கு சற்றும் உதவி இல்லாமல் இருக்கிறது என்பதை நான் சுட்டிக்காட்ட ஆசைப்படுகிறேன்.

பொதுவாக, இன்றைக்கு இரண்டு வகைச் சாராயம் விற்பனை செய்யப்படுகிறது. ஒன்று அரசாங்கம் அனுமதித்திருப்பது. மற்றொன்று சாதாரணமாக நடைமுறையில் இருக்கக்கூடிய கள்ளச் சாராயம் என்று சொல்லப்படுவது. கிராமப்புறங்களில் இதையே பட்டைச் சாராயம் என்று சொல்லுகிறார்கள். அதைப் பற்றி இங்கு ஏதாவது இருக்குமென்று எதிர்பார்த்தேன்; ஒன்றும் இல்லாதது கண்டு ஏமாற்றம் அடைகிறேன். அதற்கு மாறாக பழைய சோற்றுக் கஞ்சியை இரண்டு நாள் வைத்திருந்தால்

1972 ஆகஸ்ட் 23] [திரு. கே. டி. கே. தங்கமணி]

ஒருவித புளிப்பு ஏற்பட்டு கள்ளு போன்று இருக்கும் ; அதற்கும் கள்ளுக்கும் வித்தியாசம் இல்லை என்று இருக்கிறது. இந்த மசோதாவினுடைய மூன்றாவது ஷரத்தைப் பார்த்தால். “ Sonti soru ” means a liquid prepared from rice or starch which is in the process of vinous or alcoholic fermentation or in which such fermentation has ceased; and என்றிருக்கிறது. இது புதிதாகச் சேர்க்கப்பட்டிருக்கிறது. இதற்கும் இன்றைக்கு நடைமுறையிலே இருக்கின்ற கள்ளச் சராயத்திற்கும் சம்பந்தமில்லை என்ற விஷயத்தை நான் சுட்டிக் காட்ட விரும்புகிறேன். இரண்டாவது, இப்போது எக்ஸைஸ் அதிகாரிகளுக்கு போலீஸ் அதிகாரிகளுக்குள்ள அதிகாரம் கொடுத்திருப்பது வரவேற்கத்தக்கது. இந்த மசோதாவில் 54 ஏ பிரிவில்

“ An excise-officer shall be deemed to be a police officer within the meaning and for the purposes of section 125 of the Indian Evidence Act 1872 ”. என்று சொல்லியிருப்பது வரவேற்கக்கூடிய அம்சமாகும். இன்னொன்றைப் பார்க்க வேண்டும். வெளிநாட்டு பிராண்டி, விஸ்கி என்று எல்லாம் சொல்லிக்கொண்டு வந்து கொடுக்கிறார்கள். நாங்கள் இருக்கக்கூடிய இடங்களுக்குக் கொண்டு வந்தே கொடுக்கிறார்கள். ஆனால் அதை உபயோகிப்பவர்கள் வெளிநாட்டு பாட்டில்களாகத்தான் இருக்கிறதே தவிர அதில் இருக்கக்கூடிய சரக்கு உள்நாட்டுச் சரக்காகத்தான் இருக்கிறது என்று சொல்கிறார்கள். அம்மாதிரியான விஷயங்களைத் தடுப்பதற்கான நடவடிக்கை வேண்டும்.

கடைசியாக நான் சொல்லிக்கொள்ள விரும்புவது இந்தியன் பினல் கோடிளேயே கான்ஸ்பிரசி பற்றி

'Two or three or more persons combining to do an illegal act என்று இருக்கிறது. இன்று புதியதாக இந்த மசோதாவிலும் கான்ஸ்பிரசி பற்றிய ஒரு பிரிவு கொண்டு வந்திருப்பது திரு. பழனிசாமி சொன்ன மாதிரி வீணாகப் பலருக்குத் தொந்தரவு கொடுக்கக்கூடிய வகையில்தான் உதவியாக இருக்கும். இந்த மசோதாவின் நோக்கம் நல்லதாக இருந்தாலும் அமைப்பு பல முறையில் ஊனம் அடைந்ததாக இருக்கிறது என்று சுட்டிக்

[கே. டி. கே. தங்கமணி] [1972 ஆகஸ்ட் 23]

காட்ட விரும்புகிறேன். தண்டனை அதிகமாகக் கொடுக்க வேண்டும், விசாரணை சிக்கிரமாக முடியவேண்டும் என்பதனை யாரும் ஆட்சேபிக்க மாட்டார்கள். அந்த முறையில் திருத்தம் கொடுப்பது—கொஞ்சம் காலதாமதமாக வந்தாலும்கூடப் பரவாயில்லை என்கிற கருத்து நல்லதான கருத்து என்பதை வலியுறுத்தி என் உரையை முடித்துக்கொள்கிறேன்.

திரு. ஆர். பொன்னப்ப நாடார்: தலைவர் அவர்களே, இந்தச் சட்டத்தின் மீது ஒரு சில கருத்துக்களை நான் கூற விரும்புகிறேன். மதுவிலக்கை ரத்து செய்து இந்தச் சட்டமானது அமல் நடத்தப் படுகிறது. இந்தச் சட்டத்தை அமல் நடத்துவதில் சில சங்கடங்கள் இருக்கின்றன. இதில் குற்றம் புரிபவர்களுக்கு எந்த வகையில் தண்டனை அளிக்க வேண்டும் என்பதற்குப் பிரிவுகள் இருக்கின்றன. இதிலேயே மினிமம் பனிஷ்மெண்டு எவ்வளவு இருக்க வேண்டும் என்கிற கருத்தையும் கூறியிருக்கிறார்கள். குறிப்பாக இதிலே கீழ் வரம்பு விதிக்கப் பட்டிருக்கிறது. “be punished with imprisonment for a term which may extend to one year and with fine which may extend to two thousand rupees, but such imprisonment shall not be less than three months and such fine shall not be less than five hundred rupees”.

என்பதாக 3 மாதமும், 500 ரூபாயும் குறைந்த பட்ச அபராதமாக இருக்கவேண்டுமென்று இந்தச் சட்டத்திலே கொண்டுவரப் பட்டிருக்கிறது. இப்படி மினிமம் பனிஷ்மெண்டு என்பது நிர்ணயிக்கப்பட வேண்டுமா? மாஜிஸ்ட்ரேட்டுகளுடைய டிஸ்க்ரிஷனரி பவர்சுக்கு விட்டுவிடுவது சிறப்பாகவும், பொருத்தமாகவும் இருக்காதா என்று கூற விரும்புகிறேன். புட் அடல்ட்ரேஷன் தடுப்பு மசோதாவில்கூட முதல் முறையாகக் குற்றம் செய்தால் இன்ன தண்டனை, இரண்டாவதாகத் தண்டனை செய்தால் இன்ன தண்டனை என்கிற பாகுபாடு வைத்து இருக்கிறோம். அதுபோன்றுகூட இல்லாது இந்த மசோதாவில் முதல் முறை குற்றம் செய்தவராக இருந்தாலும் மினிமம் தண்டனை இந்த அளவுக்கு அளித்தாக வேண்டும் என்று—மாஜிஸ்ட்ரேட்டுக்கு எவ்வித டிஸ்க்ரிஷனரி பவர்கும் இல்லாமல் கொண்டு வந்திருப்பது சரியல்ல. இதுபோல அன்றி மாஜிஸ்ட்ரேட்டுகளுக்கு, என்ன

1972 ஆகஸ்ட் 23] [திரு. ஆர். பொன்னப்ப நாடார்]

தண்டனை வழங்குவது என்பது பற்றிய சுதந்திரமும் உரிமையும் வழங்குவதுதான் பொருத்தமாக இருக்கும் என்று தெரிவித்துக் கொள்கிறேன்.

அதுபோலவேதான் 66-ஆவது செக்ஷனிலும் மினிமம் பனிஷ்மெண்டு 3 மாதம் சிறைத் தண்டனை, 500 ரூபாய் அபராதம் என்பது விதிக்கப்பட்டிருக்கிறது. இதுவும் தேவைதானா என்பதை மாண்புமிகு அமைச்சர் அவர்கள் ஆராயவேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

இந்தக் குற்றங்களுக்கு எல்லாம் 77-ஆவது தனிப் பிரிவில் சம்மரி ட்ரையல் கொடுக்கப்பட்டிருக்கிறது.

Notwithstanding anything contained in the Code of Criminal Procedure, 1898, the Government may confer on—

(i) any Magistrate of the first class or

(ii) any Magistrate of the second class who has exercised the powers of such Magistrate for not less than one year and so on and so forth.

இந்தமாதிரி சம்மரி ட்ரையல் விசாரணை நடத்துவதற்கு கிரிமினல் குற்ற சட்டத்தில் 260-ஆவது பிரிவு இருக்கிறது. சின்னஞ்சிறு குற்றங்களுக்குத்தான் அது விதிக்கப்பட்டிருக்கிறது. மினிமம் 3 மாதம், 500 ரூபாய் அபராதம் விதிக்கத்தக்க இந்தக் குற்றங்களுக்கு எல்லாம் சம்மரி ட்ரையல் நடத்தினால் அப்பீலில் பெரும் தடங்கலும், பாதகமும் ஏற்படும் என்கிற ஆட்சேபணையைத் தெரிவிக்கக் கடமைப்பட்டிருக்கிறேன். அதுபோல ஸ்பெஷல் மாஜிஸ்ட்ரேட்—ஆனாரி மாஜிஸ்ட்ரேட் இதை விசாரணை நடத்துவதும் பெரும் பாதகமாக அமையும் என்பதையும் தெரிவிக்கக் கடமைப்பட்டிருக்கிறேன்.

பேரவைத் தலைவர் அவர்களே, கிரிமினல் ப்ரொசீஜர் கோடு 414 ஆவது பிரிவைத் தங்கள் அனுமதியுடன் இந்த அவையின் கவனத்திற்குக் கொண்டுவர விரும்புகிறேன். அதில் Notwithstanding anything herein before contained, there shall be no appeal by the convicted person. என்று இருக்கிறது.

[திரு. ஆர். பொன்னப்ப நாடார்] [1972 ஆகஸ்ட் 23]

சம்மரி ட்ரையல் என்கிறபோது வேறு ஒரு சங்கடமும் இருக்கிறது. அப்பீலுக்கு வழியில்லை. சாட்சியங்கள் எல்லாம் அப்படியே எழுதப்படாது குறிப்புகள்தான் எடுக்கப்படுகின்றன. முதல் விசாரணை, குறுக்கு விசாரணை ரெக்கார்டுகள் எல்லாம் பூரணமாக இருக்காது. ரிவிஷன் அப்பீல் கொடுக்க நேர்ந்தால் ஆய்வு செய்ய உரிமையில்லாமல் போய்விடும். புதியதாக ஆரம்பிக்கப்பட்ட சட்டத்திலே இவ்வளவு அதிகப்படியான அதிகாரங்களை வழங்குவது நியாயம் அல்ல. பொருத்தமல்ல என்று கூறக் கடமைப்பட்டிருக்கிறேன். சட்டப் பிரச்சினையும் அதிகமாக இருக்கிறது. ஆகவே ஆரமுடா சிந்தித்துச் செயல்படுவது பொருத்தமாக இருக்கும். இன்றைக்கு ஸ்பெஷல் மாஜிஸ்ட்ரேட்டுகள் பல பகுதிகளிலும் இருக்கிறார்கள். அவர்களுக்கு இந்தக் குற்றங்களை விசாரிக்க அதிகாரம் வழங்கப் பட்டிருக்கிறது. இதுகூட அவ்வளவு பொருத்தமானதாக இல்லை. காரணம், இவர்களுக்குச் சட்டப் படிப்பு இல்லை. நான் ஆனாரி மாஜிஸ்ட்ரேட்டுகள் பற்றிக் குறை சொல்ல வேண்டும் என்று விரும்பவில்லை. அவர்களுக்கு வேறுவிதமான தகுதிகள் இருந்தாலும், சட்டப் படிப்பு போதிய அளவில் இல்லாத காரணத்தினால் ஸ்டேஷனரி மாஜிஸ்ட்ரேட்டுகள் இந்த வழக்குகளை விசாரிக்க வகை செய்வதே பொருத்தமாக இருக்கும் என்று தெரிவித்துக் கொள்கிறேன். அப்பீலுக்கு வரக்கூடிய அளவில் தண்டனை வழங்கியிருக்கக்கூடிய வழக்குகளை நான்—அப்பீல் வழக்குகளை மட்டும் விசாரிக்கக் கூடியவர்களை விட்டு விசாரணை நடத்தச் செய்வது பொருத்தமாக இல்லை. ரிவிஷனிலே லீகாலிட்டி, புரொப்ரைட்டி போன்ற சில குறிப்பிட்ட ஒருசில தன்மைகளுக்குத் தான் அந்த ரிவிஷன் கோர்ட்டுக்கு அதிகாரம் இருக்கிறது. ஆதலால், முழுமையாக அதிலிருக்கிற தன்மைகளைப் புரிந்து கொள்வதற்கு ரிவிஷன் கோர்ட்டுக்கு அதிகாரம் இல்லையென்ற கருத்தினையும் நான் இங்கு கூற விரும்புகிறேன். ஆதலால், அந்தக் காரணத்தையொட்டியும் இந்த ஸ்பெஷல் மாஜிஸ்ட்ரேட்ஸ் என்று சொல்லக்கூடிய சிறப்பு பர்ஸ்ட் கிளாஸ் மாஜிஸ்ட்ரேட்டுகளானாலும் சரி, விதிமுறைகளை அவர்கள் மாற்றக்கூடாது என்ற குறிப்பினை டிஸ்டிரிக்ட் மாஜிஸ்ட்ரேட்டுகளுக்குக் கொடுத்தால் பொருத்தமாக இருக்கும் என்று கருதுகிறேன்.

1972 ஆகஸ்ட் 23] [திரு. ஆர். பொன்னப்ப நாடார்]

நான் முதலிலே கூறினேன். இந்த 260-ஆவது ஷரத்துப்படி, சம்மரி ட்ரையல் நடத்துவது. அப்பீல் ரைட்டுக்குக் குந்தகமாக இருக்கும் என்றே கருதுகிறேன்.

அதே போல் இன்னொரு ஷரத்தில், 77-டி-யில் பான்ட் எக்ஸ்க்யூட் செய்ய வேண்டுமென்ற கருத்து இருக்கிறது. சாதாரணமாக, செக்யூரிட்டி புரசீடிங்ஸில் பான்ட் எழுதுகிற மாதிரி, நன்னடத்தைக்காக ஒரு பான்டை எழுதவேண்டுமென்ற ஒரு கருத்து. டி-யிலே இருக்கிறது. அவர்களுக்கு எவ்வளவு சொத்தோ, அல்லது அவர்களுடைய சொத்து என்ன என்று கணக்கிலே இருக்கிறதோ அதற்கு ஏற்றவாறு இந்த பான்டை உருவாக்க வேண்டுமென்றுகூடச் சொல்லப்பட்டிருக்கிறது. ஆனால் இந்த மாதிரி பான்ட் தேவைதான் என்பதைப் பற்றி சற்று சிந்திக்க வேண்டும். பான்டை விட இன்னொன்றை வைக்கலாம். அவர்கள் பொதுவாக, குற்றம் புரிகிறவர்களாக இருந்தால், அவர்களுக்கு வேறுவிதமான தண்டனை விதிப்பது பொருத்தமாக இருக்குமென்றே கருதுகிறேன். ஆதலால், அதையும் கொஞ்சம் ஆராய வேண்டும். ஆத்திரத்திலே இந்தச் சட்டத்தைக் கொண்டு வரக் கூடாது. இந்த பில்லிலே கொடுக்கப்பட்டிருக்கிற ஸ்டேட்மென்ட் ஆப் ஆப்ஜக்ட்ஸ் அண்டு ரீசன்ஸ்-ஐப் படித்துப் பார்த்தேன். அதிலே சுருக்கமாகக் கூறி இருக்கிறார்கள். கடந்த ஒரு வருடமாக சில அனுபவங்களைப் பெற்றிருக்கிறார்கள். இன்னும் அந்த அனுபவங்கள் எல்லாம் முழுமையாக ஆக்கப்படவில்லை. ஆதலால், இதுமாதிரி சம்மரி குற்றச்சாட்டுகளை விசாரிப்பதற்கு அதிகாரம் வழங்குவது குந்தகமாகவும், பாதகமாகவும் இருக்கிறது என்று கூறி, இந்த பில்லை மறுமுறையும் ஆராய வேண்டும், அது மட்டுமல்லாமல், இதை செலக்ட் கமிட்டிக்கு விடுவது பொருத்தமாக இருக்கும் என்ற கருத்தினை வலியுறுத்திக் கூறி இதோடு என்னுடைய வார்த்தைகளை முடித்துக் கொள்கிறேன்.

* திரு. ஏ. சுப்பிரமணியம்: பேரவைத் தலைவர் அவர்களே, இந்த மசோதா குறித்து ஒருசில வார்த்தைகள் மட்டும் கூறி முடிக்க விரும்புகிறேன்.

இந்த மசோதாவிலே கள்ளச் சாராயம் காய்ச்சுவதற்கு மிகக் கடுமையான தண்டனை விதிப்பதற்கு வகை செய்யப்பட்டிருக்கிறது. இந்த அரசு, ஏற்கெனவே மதுவில்க்கை ரத்து செய்வதன் மூலமாக,

[திரு. ஏ. சுப்பிரமணியம்] [1972 ஆகஸ்ட் 23]

சாராயம் குடிப்பதும், கள் குடிப்பதும் தவறல்ல என்ற கொள்கையினை நடைமுறையில் ஏற்றுக்கொண்டுள்ள தன்மையினை நாம் உணர வேண்டும். அந்த நிலைமையிலே கள்ளச் சாராயம் காய்ச்சுவதற்கான ஊக்கம் இயற்கையாகவே மக்களுக்கு ஏற்படும். அதோடு, கிராமப்புறங்களிலே இருக்கிற வேலையின்மை அதிகரிப்பும் இதற்குக் காரணமாக இருக்கிறது. ஒன்றை நான் ஒத்துக்கொள்வேன். அரசாங்கத்திற்கு வருகிற வருமானத்தை இழக்கிற, ஊதிக்கிற குற்றங்கள் செய்வது தவிர்க்கப்பட வேண்டுமென்பதை ஒத்துக்கொள்வேன். ஆனால், அரசாங்கம் மதுவிலக்கை ரத்து செய்ததன் மூலம் தார்மிக ரீதியாக இது தவறில்லை என்ற கருத்தினை மக்களிடையே பரப்புகிறது. அதே நேரத்திலே இந்த மசோதாவிலே கொடுக்கப்பட்டிருக்கிற அதிகாரங்கள், போலிசாருக்கும் சரி, கோர்ட்டுகளுக்கும் சரி, மிக அதிகமாக இருக்கிறது என்று நான் கருதுகிறேன். குற்றங்கள் தடுக்கப்பட வேண்டும். அதே நேரத்திலே குற்றமற்றவர்கள் தண்டிக்கப்படாமல் இருப்பதற்கு, குற்றம் புரிந்தவர்கள் குற்றத்தின் அளவைவிட அதிகமாக தண்டனை பெறாமல் பார்த்துக் கொள்வதும் அவசியம் என்ற கருத்தினை அரசுக்குத் தெரிவிக்கிறேன். இதிலே, குற்றமற்றவன் என்று நிரூபிக்கின்ற கடமை குற்றம் சாட்டப்பட்டவர்கள் மீதே சுமத்தப்பட்டிருக்கிறது. சாராயம் காய்ச்சுவார்களோ, அனுமதிப்பவர்களோ, இரு சாராருமே குற்றமற்றவர் என்ற தன்மையினை நிரூபிக்க வேண்டிய பிரிவு இந்த பில்லிலே வைக்கப்பட்டிருக்கிறது. சம்மரி டிரையலுக்கும் வகை செய்யப்பட்டிருக்கிறது. குற்றமற்றவர்களைத் தண்டிக்க இது வழி செய்யும் என்று அஞ்சுகிறேன். மூன்று தண்டனை அல்லது அபராதம் என்று இருந்தது. அது மாற்றப்பட்டு தண்டனை, அபராதம் இரண்டுமே கட்டாயம் விதிக்கப்பட வேண்டுமென்ற விதி உள்ளது இது சாதாரண ஏழைகளிய மக்களைப் பெரிதும் பாதிக்கும் என்று நான் கருதுகிறேன். அரசாங்கத்தினுடைய நோக்கத்திற்கு ஊறு விளைவிக்காமல், அதே நேரத்திலே குற்றமற்றவர்கள் தண்டிக்கப்படாமல் இருப்பதற்கு ஏற்ப இந்தச் சட்டத்தினைத் திருத்துவதற்கு மறு பரிசீலனை செய்ய வேண்டும். ஆகவே, இதைப் பொறுக்குக் கமிட்டிக்கு விட்டு, ஆற்றத பரிசீலனைக்குப் பிறகு, இதைக் கொண்டு வா வேண்டுமென்ற கருத்தினைத் தெரிவித்து அமர்கிறேன்.

1972 ஆகஸ்ட் 23]

மாண்புமிகு திரு. செ. மாதவன் : தலைவர் அவர்களே, மதுவிலக்கு எடுத்ததற்குப் பின்னாலே நம்முடைய அரசினுடைய வருமானம் குறையாத அளவிற்கு இந்த நிர்வாகத்தை நடத்தும் பொழுது சட்டத்திலேயுள்ள சில குறைபாடுகள் நமக்கு புலப்பட்டன. அதைத் தவிர்க்க வேண்டுமென்பதற்காகத்தான் இந்தத் திருத்த சட்டம் கொண்டு வரப்பட்டிருக்கிறது. சட்டம் கடுமையாக ஆக்கப்பட்ட ஒரே காரணத்தினாலேயே, நீதிமன்றங் களுக்கு அதிக அதிகாரம் கொடுத்த ஒரே காரணத்தினாலேயே குற்றமற்றவர்கள் பாதிக்கப்படுவார்கள் என்று சொல்வது பொருத்தமாகாது. அதிலே உள்ள பிரிவுகள் பற்றி எல்லாக் விரிவாகப் பேசப்பட்டது. இதுவரை குற்ற இயல் சட்டம். criminal law அறியாத ஒன்றை நாம் புதிதாகக் கொண்டு வரவில்லை. இந்தக் கொள்கை எல்லாம் ஏற்கெனவே பல சட்டங்களிலே இருப்பதைத் தான் நாம் பார்க்கிறோம். ஆகவே, அதிலே கடுமை இருப்பதாலே பாதகம் ஏற்படும் என்பதை ஒத்துக் கொள்ள முடியாது.

அதுமட்டுமல்ல. மதுவிலக்கு சட்டம் ஒருவனைக் கெடுக்காதே என்று சொல்கிறது. சமுதாயத்திலேயுள்ள கேட்டை அகற்றும் பொழுது, அதிலே குற்றமற்றவர்கள் அகப்பட்டுக்கொள்வார்களோ என்ற சந்தேகம் ஏற்படலாம். ஆனால், இப்பொழுது நாம் கொண்டு வந்திருக்கிற சட்டம், சமுதாயத்தைக் கொடுக்கின்ற சில பேர் வியாபாரம் செய்கிறார்கள், கள்ளச் சாராயம் காய்ச்சுகிறார்கள், அந்த வியாபாரத்திலே ஈடுபடுகிறார்கள் என்ற குற்றத்திற்காகத்தான். ஏற்கெனவே நாம் நடைமுறையிலே எல்லாத் தேவைகளையும் கொடுத்து விட்டதற்குப் பிறகு, அதற்கு விரோதமாக யாராவது நடப்பார்களானால், அவர்களைத் தண்டிக்க வேண்டுமென்பதுதான் இந்தச் சட்டத்தின் நோக்கம். கள் குடித்தார்கள், சாராயம் குடித்தார்கள், ஆகவே கள்ளச் சாராயம் காய்ச்சுகிறார்கள் என்றிருந்தது. அதைக் கண்டிக்கத் தான் மதுவிலக்குச் சட்டம். ஆனால், இப்பொழுது மது இருக்கிறது, சாராயம் இருக்கிறது, எங்கெங்கே சென்று குடிக்க வேண்டுமோ அங்கங்கே குடித்துக் கொள்ளலாம். ஆனால், அரசாங்கத்திற்கு விரோதமாக. அரசாங்கத்தினுடைய வருவாயைக் குறைக்க வேண்டுமென்று திட்டமிட்டுச் செய்வதைத் தண்டிக்க வேண்டுமென்றுதான் இந்தச் சட்டம் கொண்டு

[திரு. செ. மாதவன்]

[1972 ஆகஸ்ட் 23]

வரப்பட்டிருக்கிறது. அவர்களுக்குப் பரிந்து பேசுவதோ அல்லது இது தவறு என்று சொல்வதோ சரியல்ல என்று கருதுகிறேன்.

சம்மரி டிரையல் எதையும் புதிதாகப் புகுத்தவில்லை. ஏற்கனவே குற்ற இயல் சட்டத்திலே இருக்கிற முறைதான். அந்த முறையை இந்த சட்டத்திற்கும் பயன்படுத்த வேண்டுமென்று கொண்டு வந்திருக்கிறோம். இந்த நோக்கத்தை எல்லோரும் வரவேற்றார்கள். மிக்க மகிழ்ச்சி. . . .

திரு. ஆர். பொன்னப்ப நாடார் : சம்மரி டிரையல் வைத்திருப்பதால், ஜட்ஜ்மென்ட்டை 3, 4 லைனிலே எழுதுகிறார்கள். தெளிவாக எழுதவில்லையென்ற ஆட்சேபணையும் இருக்கிறது. அதையும் கருத்தில் கொண்டு இதை மறு பரிசீலனை செய்தால் நலமாக இருக்கும்.

மாண்புமிகு திரு. செ. மாதவன் : நான் தெளிவாகச் சொன்னேன். அது இந்தச் சட்டத்திற்குப் புதிதாக இல்லை. சம்மரி டிரையல் ஒரு பிரின்சிபிள். அது குற்ற இயல் சட்டத்திலே ஒத்துக்கொள்ளப்பட்ட உண்மை. சினில் லாஸிலே சம்மரி ரெக்கார்ட் ஆப் எவிடென்ஸ் உண்டு. நீதிபதி முழுமையாக எழுத மாட்டார், தேவையான பகுதியை விட்டுவிடுவார் என்று நாம் ஊகிக்கத் தேவையில்லை. இதுபோன்ற தவறுகளைச் செய்யும் பொழுது ஆர்கனைஸ்டாகச் செய்கிறார்கள். இந்தக் கடுமையான சட்டம் இல்லாவிட்டால், நீதிமன்றங்களில் குற்றங்களை நிரூபிப்பது கஷ்டமாக இருக்கிறது. அப்படியே கஷ்டப்பட்டு நிரூபித்தால் அவர்களுக்குக் குறைந்த தண்டனை கொடுக்கிறார்கள், அல்லது அபராதம் விதிக்கிறார்கள். அந்த அபராதத்தைக் கட்டுவதற்கு ஒரு ஆர்கனைஸ்டு கும்பல் இருக்கிறது. ஒருவர் அபராதம் செலுத்துவார். இன்னொருவர் தொடருவார். இன்னொருவர் சிறைக்குச் செல்வார், பின்னாலே அவருடைய குடும்பத்திலே ஒருவர் வருவார். இப்படி சமுதாயத்திலே இருப்பதைத் தடுக்க வேண்டும். குறைந்த அளவு தண்டனை கொடுக்க வேண்டுமென்று சொன்னார்கள். இப்படி நடப்பது திட்டமிட்ட ஒன்று. ஏகோ ஒரு நாளைக்கு, இரண்டு நாளைக்குச் செய்வதல்ல. திட்டமிட்டுச் செய்யப்படுகின்ற இந்த வியாபாரத்தைத் தடுக்க வேண்டுமென்ற நல்ல நோக்கத்திலேதான் இந்தச் சட்டம் கொண்டு வரப்பட்டிருக்கிறது. தவறு

1972 ஆகஸ்ட் 23] [திரு. செ. மாதவன்]

செய்யாதவர்கள் மாட்டிக்கொள்கின்ற சூழ்நிலை ஏற்படாத அளவுக்கு அரசாங்கமும், அலுவலர்களும் பார்த்துக் கொள்வார்கள் என்ற உறுதியினைத் தருகிறேன். இப்பொழுது தவறு செய்கின்றவர்களுக்கு அதிக வாய்ப்பிருக்கிறது, நீதிமன்றத்திலே சென்றுகூட தப்பித்துக்கொள்ள வாய்ப்பிருக்கிறது என்று கூறி, அந்த வாய்ப்பை நாம் கொடுப்பது நல்லதல்ல என்று கூறி, இந்தச் சட்டம் நிறைவேற்றப்படுகின்றபொழுது யாரும் பாதிக்காத அளவுக்குப் பார்த்துக்கொள்வோம் என்ற உறுதியினைத் தந்து, இந்த மசோதாவை நிறைவேற்றித் தரவேண்டுமென்று கேட்டுக் கொண்டு அமர்கிறேன்.

திரு. என். கே. பழனிசாமி அவர்களுடைய திருத்தம் பேரவையின் முடிவிற்கு விடப்பட்டு, தோல்வியுற்றது.

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர்: பேரவை முன்னுள்ள கேள்வி—

‘தமிழ் நாடு 1972 ஆம் ஆண்டு ஆயத் தீர்வை (திருத்த) சட்ட முன்வடிவு ஆய்விற்கு எடுத்துக்கொள்ளப்பட வேண்டும்’.

தீர்மானம் பேரவையின் முடிவிற்கு விடப்பட்டு, நிறைவேற்றப் பட்டு, சட்ட முன்வடிவு பிரிவு வாரியாக ஆய்வுக்கு எடுத்துக் கொள்ளப்பட்டது.

Clauses 2 to 6 were put and carried.

MR. SPEAKER: Clause 7.....

திரு. என். கே. பழனிசாமி: நான் கிளாஸ் மூன்றின் மேல் பேச விரும்புகிறேன். போன்ட் ஆக்குக்கு . . .

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர்: ஆறாவது கிளாஸ் வரையில் நிறைவேற்றிவிட்டது. இப்பொழுது ஏழாவது கிளாஸ் எடுத்துக் கொள்ளப்பட்டிருக்கிறது.

Clause 7.

MR. SPEAKER: The question is—

‘That clause 7 do stand part of the Bill.’

[1972 ஆகஸ்ட் 23]

THIRU N. K. PALANISAMY: Sir, I move the following amendment:—

In clause 7, for the words “be punished with imprisonment for a term which may extend to one year and with fine which may extend to two thousand rupees, but such imprisonment shall not be less than three months and such fine shall not be less than five hundred rupees”, substitute the words, “be punished with imprisonment for a term which may extend to one year or with fine which may extend to two thousand rupees, but such imprisonment shall not be less than three months or such fines shall not be less than five hundred rupees.”

The amendment was duly seconded.

திரு. என். கே. பழனிசாமி : சபாநாயகர் அவர்களே, ஜெயிலுக்கும், பைனுக்கும் சேர்ந்து போடப்பட்டிருக்கிறது. இரண்டு மூன்று வருஷத்திற்கு முன்பு ஈரோட்டிலே ஒரு கேஸ் வந்தது. அதில் ஒரு பாம்பாட்டி கள்ளைக் குடித்துவிட்டான். அப்பொழுது மதுவிலக்கு இருந்தது. போலீஸார் அவனைக் கைது செய்து மாஜிஸ்ட்ரேட் கோர்ட்டிலே நிறுத்தினார்கள். அப்பொழுது இருந்த சட்டப்படி மாஜிஸ்ட்ரேட் அவனை ஜெயிலுக்கு அனுப்ப முடியும். ஆனால் அந்தப் பாம்பை என்ன செய்யமுடியும்? ஆகவே குறைந்த பட்சம் இவ்வளவு என்று போடுவது சரியல்ல. அதை மாஜிஸ்ட்ரேட்டுடைய டிஸ்கிரஷனுக்கு விட்டுவிட வேண்டும். இதிலே ஜெயிலுக்கும், பைனுக்கும் சேர்த்து கொண்டு வந்திருக்கிறார்கள். பணக்காரர்களாக இருக்கிறவர்கள் வசதியுள்ளவர்கள் மேல் எல்லாம் கேஸ் போட்டால் அவர்கள் சுபரீம் கோர்ட்டில் நடந்த பூஷன் கேஸைக் காட்டித் தப்பித்துக் கொள்ளலாம். ஆனால் ஏழை எளியவர்கள். உண்மையிலேயே செய்தார்களோ இல்லையோ, அவர்கள் சிக்கிக்கொள்ளக் கூடிய நிலைமை ஏற்படும். ஆகவே, ஜெயில் அல்லது பைன் இரண்டில் ஒன்று என்று வைக்க வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

மாண்புமிகு திரு. செ. மாதவன் : இதுபற்றி நான் ஏற்கனவே விளக்கி இருக்கிறேன். இது பாம்பாட்டிக்காகக் கொண்டு வரப்பட்ட சட்டம் அல்ல. தவறு செய்தால் பாம்பாட்டிக்குத்தான் சிறைத் தண்டனை கொடுக்க முடியுமே தவிர, பாம்புக்குச் சிறைத் தண்டனை கொடுக்க முடியாது. இந்தச் சட்டம் கொண்டு

1972 ஆகஸ்ட் 23] [திரு. செ. மாதவன்]

வந்திருப்பதின் நோக்கமே இரண்டு தண்டனைகளுமே இருந்தால் தான் தவறு புரிபவர்கள் தடுக்கப்படுவார்கள் என்பதுதான். அவர்கள் சீசான்றார்கள் பாம்பாட்டியைப் பற்றி. கள் குடிப்பது அப்பொழுது குற்றமாக இருக்கலாம், ஆனால் இப்பொழுது அது குற்றமல்ல. ஆனால் திட்டமிட்டு காய்ச்சி வியாபாரம் செய்து அரசுக்கு எதிராக ஈடுபடுவது என்பதைத் தடுப்பதற்காக நாம் நடவடிக்கை எடுப்பதுதான் இது. ஆகவே, அதற்கும் இதற்கும் ஒப்பிடுவது சரியல்ல என்பதைத் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன்.

திரு. என். கே. பழனிசாமி அவர்களுடைய திருத்தம் பேரவையின் முடிவிற்கு விடப்பட்டு தோல்வியுற்றது.

Clause 7 was put and carried.

Clauses 8 to 12 were put and carried.

Clause 1, the Preamble and the Long Title were put and carried.

THE HON. THIRU S. MADHAVAN : Sir, I move—

‘That the Tamil Nadu Excise (Amendment) Bill, 1972 be passed.’

The motion was put and carried and the Bill was passed into law.

(ஆ) 1972 ஆம் ஆண்டு மதுரை மாநகராட்சி (திருத்த) சட்ட முன்வடிவு (சட்டப் பேரவை சட்ட முன்வடிவு எண். 25/72).

மாண்புமிகு டாக்டர் இரா. நெடுஞ்செழியன் : தலைவர் அவர்களே, “தமிழ்நாடு 1972 ஆம் ஆண்டு மதுரை மாநகராட்சி (திருத்த) சட்ட முன்வடிவு * (சட்டப் பேரவை சட்ட முன்வடிவு எண் 25/72) ஆய்வுக்கு எடுத்துக்கொள்ளப்பட வேண்டும்” என்று முன்மொழிகிறேன்.

தமிழ்நாடு 1920 ஆம் ஆண்டு மாவட்ட நகராட்சிகள் சட்டத்தின் (தமிழ்நாடு சட்டம் V /1920) விதித் துறைகளின் கீழ், 1969 ன்ளரவில் நடைபெற்ற தேர்தலில் மதுரை மாநகராட்சி

* 10-8-1972-ம் தேதிய தமிழ்நாடு சிறப்பு அரசிதழில் வெளி யிடப்பட்டுள்ளது.

[டாக்டர் இரா. நெடுஞ்செழியன்] [1972 ஆகஸ்ட் 23]

மன்றத்திற்குத் தேர்ந்தெடுக்கப்பட்ட நகராட்சி மன்ற உறுப்பினர்களின் பதவிக் காலம் 28-4-1969 நண்பகல் தொடங்கி 3 ஆண்டுகளாகும். 1971 ஆம் ஆண்டு மதுரை மாநகராட்சிச் சட்டத்தினால் மதுரை நகராட்சி 1-5-1971 விருந்து மாநகராட்சியாக அமைக்கப்பட்டபோது, மதுரை மாநகராட்சி மன்றத்திற்கு உறுப்பினர்களாகத் தேர்ந்தெடுக்கப்பட்டு, 1-5-1971-ல் உறுப்பினர்களாக இருந்தவர்கள் அவர்கள் நகராட்சி மன்றத்தின் உறுப்பினர்களாக எந்த நாள் வரை பதவி வகித்திருப்பார்களோ அதுவரையில் மாநகராட்சி மன்ற உறுப்பினர்களாகப் பதவி வகிக்க அனுமதிக்கப்பட்டனர். 1-5-1971 ஆம் நாளன்று நகராட்சி மன்றத்தின் தலைவராகவும், துணைத் தலைவராகவும் இருந்தவர்கள் இதைப் போலவே அவர்கள் மாநகராட்சி மன்ற உறுப்பினர்களாக இருப்பதற்கு அனுமதிக்கப்பட்ட கால அளவு வரையில் மாநகராட்சி மன்றத்தின் மேயராகவும், துணை மேயராகவும் இருக்க அனுமதிக்கப்பட்டனர். அதன் பின்னர் மதுரை மாநகராட்சி மன்ற உறுப்பினர்களின் பதவிக் கால அளவு 1-5-1974 வரை நீட்டிக்கப்பட்டுள்ளதை இந்த அவை அறியும். மதுரை மாநகராட்சி மன்ற உறுப்பினர்களின் சட்டப்படிக்கான பதவிக்கால நீட்டிப்புக் காலத்தில் மேயர், துணை மேயர் ஆகியோர்களைத் தேர்ந்தெடுப்பதற்கான ஆண்டுத் தேர்தல்கள் அரசு அறிவிக்கும் நாளில் நடத்தப்பட வேண்டும் என்று அரசு கருதியது. எனவே, 1971 ஆம் ஆண்டு மதுரை மாநகராட்சிச் சட்டத்தின் புதியதொரு விதித் துறையை அதாவது 29-ஏ என்ற பிரிவை ஏற்படுத்தியும், 30 ஆவது பிரிவையும் VII ஆவது விவர அட்டவணையில் 7 ஆவது ரிதியையும் திருத்தியும் 23-5-1972 ஆம் ஆண்டு மதுரை மாநகராட்சி (திருத்த) அவசரச் சட்டம் (தமிழ் நாடு அவசரச் சட்டம் 1/1972) சாற்றுரைக்கப்பட்டது. இந்திய அரசியலமைப்புச் சட்டத்தின் 213 (2) (a) பிரிவின் விதித் துறைகளுக்கு இணங்க 1972 ஆம் ஆண்டு மதுரை மாநகராட்சிச் (திருத்த) சட்ட வரைவு மேற்படி அவசரச் சட்டத்திற்குப் பதிலாகக் கொண்டுவரப்பட்டுள்ளது.

இச் சட்ட வரைவை ஏற்று நிறைவேற்றித் தருமாறு இம் மாமன்றத்தை நான் கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

1972 ஆகஸ்ட் 23]

திரு. கே. டி. கே. தங்கமணி : ஸ்பீக்கர் சார், இந்த மசோதாவின் பேரிலே நான் பேச விரும்புவதற்கு இரண்டு காரணங்கள் உண்டு. 1971 ஆம் ஆண்டு மே மாதம் மதுரை கார்ப்பரேஷன் ஆனதற்குப் பின்னாலே முதல் முறையாக முனிசிபல் கவுன்சிலர்களாக இருக்கின்றவர்களுடைய பொறுப்பு 1-5-1974 வரையில் நீடிக்க வேண்டுமென்று முடிவு செய்தோம். அந்த நேரத்திலேயே இம் மாதிரியாக முனிசிபல் கவுன்சிலர்களாகத் தேர்ந்தெடுக்கப்பட்டவர்கள் புதிய முறையிலே தொகுதிகள் எல்லாம் பிரிக்கப்பட்டு தேர்ந்தெடுக்கப்பட வேண்டுமென்று வற்புறுத்தினேன், அது நிராகரிக்கப்பட்டது. அன்றைக்கு நிராகரிக்கப்பட்டதை இன்றைக்குச் சட்டமாகக் கொண்டு வந்திருப்பதை நான் குறை சொல்லவில்லை.

When we decided to extend the life of the Councillors, we should have also visualised that there was need to extend the life of the Mayor and the Deputy Mayor. மேயர், டெபுடி மேயர் என்பவர்கள் வருஷாவருஷம் தேர்ந்தெடுக்கப்படுகிறார்கள் என்பது அப்பொழுதே தெரிந்திருக்கும். அப்படித் தெரிந்திருந்தும் அவசர அவசரமாகச் சட்டம் கொண்டு வரக்கூடிய முறையை கைவிட வேண்டும். அவசரச் சட்டம் வருகிறது என்றால் திடீரென்று தொழிலாளர்களுக்கு விவசாயிகளுக்கு அல்லது கஷ்டப்படக் கூடியவர்களுக்கு நன்மை செய்வதற்காக ஏதாவது கொண்டு வந்தால் அதைப் புரிந்துகொள்ள முடியும். அப்படி இல்லாமல் ஒரு குறிப்பிட்ட கால கட்டத்தில் மேயரையோ, டெபுடி மேயரையோ தேர்ந்தெடுக்க வேண்டும் என்று அப்படித் தேர்ந்தெடுக்கிறார்கள். பிறகு இப்படித் தேர்ந்தெடுத்தது சரியா இல்லையா என்று பார்க்க வேண்டிய நிலை ஏற்படுகிறது. கவுன்சிலர்களின் வாழ்க்கையைத்தான் நீடித்தோமே தவிர முறையாக மேயருக்கோ, டெபுடி மேயருக்கோ சட்டம் இயற்றவில்லை என்பதைப் புரிந்து கொண்டு அதற்காக அவசரச் சட்டம் கொண்டு வருவது என்றால் ஒன்று இதை நிர்வகிக்கக்கூடிய இந்த இலாக்கா எவ்வளவு குறைபாடு உள்ளதாக இருக்கிறது என்றும், இந்த இலாக்காவிற்கு ஆதரவு காட்டும் இந்த லா டிபார்ட்மெண்ட் எவ்வளவு உதவியற்ற முறையிலே இருக்கிறது என்பதைச் சுட்டிக் காட்டுவதற்காகத்தான் கூறினேன்.

[திரு. கே. டி. கே. தங்கமணி] [1972 ஆகஸ்ட் 23]

அமெண்ட்மெண்ட்ஸ் வருவதெல்லாம் சரிதான். இந்த நேரத்திலே வரக்கூடிய சில விஷயங்களுக்கு ஒவ்வொரு திருத்தம் கொண்டு வர வேண்டுமா? அவசர அவசரமாகக் கொண்டு வருவது, பிறகு திருத்தத்திற்கு ஒரு திருத்தம் கொண்டு வருவது என்ற முறை கூடாது என்பதைச் சுட்டிக் காட்டுவதற்காகத்தான் கூறுகிறேன். இப்பொழுது ஏற்கனவே அந்த மேயரும், டெபுடி மேயரும் வருஷத்திற்கு ஒரு முறை தேர்ந்தெடுக்கப்பட வேண்டும் என்ற முறை, சென்னை நகர கார்ப்பரேஷனில் இருக்கிறதே அதே முறைதான் அங்கேயும் இருக்கிறது. ஆனால் அங்கே ஒரு கன்வென்ஷன் உருவாகவில்லை. சென்னை மாநகராட்சியைப் பொறுத்த வரையில் இந்த ஆண்டுக்கு ஒரு குறிப்பிட்ட வகுப்பைச் சேர்ந்தவர்கள் மேயராக திருந்தால் அடுத்த ஆண்டு இன்னொரு வகுப்பைச் சேர்ந்தவர் இருக்க வேண்டுமென்ற முறை இருக்கிறது. அந்த முறை மதுரைக்கு வரவில்லை. அதனால் யாராவது ஒருவரே தொடர்ந்து மேயராகி விடலாம் என்ற ஆபத்துக்கூட இருக்கிறது. எனவே இம்மாதிரியான கன்வென்ஷனைக் கொண்டு வருவதற்கு ஏற்பாடு செய்ய வேண்டும். அதற்காக அரசு தலையிட்டு, ஏற்கனவே எப்படி ஒரு கார்ப்பரேஷனில் முறை இருக்கிறதோ அதை மதுரைக்கும் செய்ய வேண்டும். அதைச் சட்டத்தில் கொண்டு வர முடியாது ஆனால் நல்ல முறையிலே மதுரை கார்ப்பரேஷனிலும் ஆண்டுக்கு ஒரு முறை மேயரும், டெபுடி மேயரும் தேர்ந்தெடுக்கப்பட வேண்டுமென்றுதான் இருக்கிறது. அது சென்னையிலுள்ள முறைப்படிதான் இருக்கிறது என்பதை ஞாபகப்படுத்த விரும்புகிறேன்.

ஆரம்பத்தில் நான் குறிப்பிட்ட மாதிரி அவசரச் சட்டம் கொண்டு வந்து பதவியை பாதுகாத்துக் கொள்ள வைத்துவிட்டு பிறகு அதை ஊர்ஜிதப்படுத்தக்கூடிய அளவில் ஒரு சட்டம் வருகிற தன்மை உள்ளது என்றால் அது சரியாக இருக்க முடியாது. இம் மாதிரி திருத்தங்களை, சில புரொசீஜர்களுக்காகத் திருத்தங்கள் கொண்டுவரும் நேரத்தில் பல முறையிலேயும் யோசித்து இலாக்கா யோசனை சொல்ல வேண்டும். அப்படி அவர்கள் செய்யத் தவறினாலும் இதை அளிப்பதாக இருக்கும் சட்ட இலாக்கா இருக்கிறதே அது முனைப்பாக இருக்க வேண்டும் என்பதை உங்கள் மூலம் இந்தத் திருத்தத்திலே வற்புறுத்திச் சொல்லிவிட்டு என்னுடைய உரையை முடித்துக் கொள்கிறேன்.

1972 ஆகஸ்ட் 23]

THIRU R. PONNAPPA NADAR : Mr. Speaker, Sir, I would like to stress only one point. Sir, in the Corporation of Madras, there is the principle of rotation of the high office and can this principle be extended to Madurai. is the question which will have to be considered by the Government.

Sir, the term of the Municipal Councillors has been extended through the previous legislation. Now the amending Bill has been brought forward to extend the term of the Mayor and the Deputy Mayor. Sir, the exalted position could go by rotation is an accepted principle and in the working of that principle, Madras Corporation is found to be working very satisfactorily and this salutary principle should also be extended to Madurai and this is the only point I want to stress.

So far as the legal lacuna is concerned, a doubt has arisen and it has now been dispelled by the new legislation and I think now there would be no legal lacuna for the continuance of the present Mayor and the Deputy Mayor. This is all I want to say in regard to this Bill.

மாண்புமிகு டாக்டர் இரா. நெடுஞ்செழியன் : பேரவைத் தலைவர் அவர்களே. இந்தச் சட்ட வகையின் மீது மாண்புமிகு உறுப்பினர் தங்கமணி அவர்களும், மாண்புமிகு உறுப்பினர் பொன்னப்ப நாடார் அவர்களும் கருத்துரைகளை வழங்கியிருக்கிறார்கள். மாண்புமிகு உறுப்பினர் தங்கமணி அவர்கள், இந்தச் சட்டத் திருத்தம் வரும்பொழுது முன்கூட்டியே ஆராய்ந்து அதன் விளைவுகளுக்கேற்ப அவைகள் ஏற்படாமல் தடுக்க வேண்டுமென்று குறிப்பிட்டார்கள். இந்தச் சட்டத்தை நாம் கொண்டுவந்தபொழுது, 1969 ஆம் ஆண்டிலே தேர்தல் நடைபெற்றிருந்தது நகராட்சிக்கு. அந்த நகராட்சியின் தேர்தல் முடிவுக்கேற்ப மூன்றாண்டிக் காலம் அந்த நகராட்சி இயங்கும் என்று இருந்தது. மதுரை மாநகராட்சிச் சட்டம் கொண்டுவந்த பொழுது, ஒரு ஆண்டிக் காலத்தில் புதிதாகத் தேர்தல் வைக்கப்பட வேண்டுமென்ற நிலையிருந்தது. நகராட்சியை மாநகராட்சியாக ஆக்கியபொழுது மதுரை நகராட்சியின் தலைவரை மேயராகவும், துணைத் தலைவரை துணை மேயராகவும் 1-5-71-லே இருந்து போட்டோம். மூன்றாண்டிக் காலத்தில் தேர்தல் என்ற

[டாக்டர் இரா. நெடுஞ்செழியன்] [1972 ஆகஸ்ட் 23]

நிலை தொடர்ந்து வந்திருந்தால் கிட்டத்தட்ட 1972 ஆம் ஆண்டு ஏப்ரல் மாதத்திற்குள்ளே மறு தேர்தல் வந்திருக்க வேண்டும். ஒரு ஆண்டுக் காலத்திற்குப் பதவி நீடிக்கும்பொழுது மேயரும், துணை மேயரும் நீடிப்பார்கள் என்ற அளவிற்கு, உறுப்பினர்களின் பதவிக் காலம் நீடிக்கும் அளவிற்கு மேயரும் துணை மேயரும் நீடிப்பார்கள் என்ற வகையில் அப்பொழுது போட்டோம். பிறகு ஐந்தாண்டுக் காலம் வரையில் நகராட்சி, மாநகராட்சி உறுப்பினர்களின் பதவிக் காலம் நீடிக்கலாம் என்ற நிலையினால் 1-5-74 வரையிலும் செல்லும் என்ற சூழ்நிலை ஏற்பட்டது. ஆகவே உறுப்பினர்களின் பதவிக் காலம் 1-5-74 வரையிலும் போகும் என்ற காரணத்தினால் மேயர், துணை மேயரின் காலமும் 1-5-74 வரையிலும் போகும் என்ற நிலை ஏற்பட்டது.

சட்டத்தின் வேறொரு விதியில் ஆண்டுக்காண்டு மேயர், துணை மேயர் தேர்ந்தெடுக்கப்பட வேண்டுமென்றிருக்கிறது. ஆனால் உறுப்பினர்களின் பதவிக் காலம் 1-5-74 வரையிலும் நீட்டிக்கப்படலாம் என்று சொன்னதால் மேயர், துணை மேயரின் பதவிக் காலமும், அந்தக் காலம் வரையிலும் 1-5-74 வரையிலும் நீடிக்கலாம் என்ற நிலை ஏற்பட்டது. ஆகவே, சந்தேகம் ஏற்பட்ட காரணத்தால், அதைப் போக்க வேண்டுமென்று ஆணையாளர் கேட்டதால், அந்தச் சந்தேகத்தை நீக்கும் முறையில் இந்த அவசரச் சட்டம் கொண்டுவர வேண்டிய அவசியம் ஏற்பட்டது. அதில் தெளிவு பிறப்பதற்காக இந்தச் சட்டம் இங்கே கொண்டு வரப்பட்டு, சட்ட வரைவு ஏற்றுக் கொள்ளப்பட வேண்டிய நிலைமை ஏற்பட்டிருக்கிறது. மாண்புமிகு உறுப்பினர் தங்கமணி அவர்கள், இப்படிப்பட்ட சூழ்நிலை வரும் என்று கண்டறிந்து சட்டத் துறையும் மற்றவர்களும் செய்திருக்க வேண்டாமா என்று கேட்டார்கள். அந்தக் கருத்து கவனத்தில் கொள்ளப்பட்டு துறையினர் இப்படிப்பட்ட நிலைமைகள் ஏற்படாமல் கவனித்துக் கொள்வார்கள் என்ற நிலைமையின் அடிப்படையில் இந்தக் கருத்தை நான் கூறுவதற்கு ஆசைப்படுகிறேன். ஆகவே அந்த முறையிலே வேறு வழி இல்லாததால் இந்த அவசரச் சட்டம், கொண்டுவர வேண்டிய அவசியம் ஏற்பட்டது. இல்லாவிட்டால் இவர்களே நீடிக்க வேண்டுமென்ற நிலை ஏற்படும். இந்தியாவில் எல்லா மாநகராட்சிகளிலும் மேயர், துணை மேயர் பதவி ஒரு

1972 ஆகஸ்ட் 23] [டாக்டர் இரா. நெடுஞ்செழியன்]

ஆண்டுக் காலம்தான். சென்னையிலும் அப்படித்தான். அதே முறையைத்தான் மதுரை மாநகராட்சியிலும் கொண்டு வர வேண்டுமென்ற அடிப்படையில் இந்த அவசரச் சட்டமும் அதை யொட்டி சட்ட வரைவுகளும் கொண்டு வர வேண்டிய நிலை ஏற்பட்டது.

மாநகராட்சி மேயர் பதவியில் ரொட்டேஷன் முறை ஏற்பட வேண்டுமென்ற கருத்தைக் குறிப்பிட்டார்கள். சென்னையைப் பொறுத்த வரையில் அப்படிப்பட்ட ஒரு மரபு, வழக்கம் இருக்கிறதே தவிர சட்ட திட்டத்தின் அடிப்படையில் இல்லை. 20, 30 ஆண்டுகளுக்கு முன்னால் சென்னையிலிருந்த பெருமக்களும், மாநகராட்சி மன்றத்திலிருந்தவர்களெல்லாம் பெருமக்களும், முறையை வகுத்துக் கொண்டிருந்தார்கள். அந்த முறை காப்பாற்றப்பட்டு வருகிறது. சென்னை மாநகராட்சியிலும் கூட ஒரு முறை இருந்தவர் மறுபடியும் நிற்கக் கூடாது என்பது சட்டம் அல்ல. அடுத்த ஆண்டு கூட நிற்கலாம். ஆனால் ஒரு மரபு முறை கையாளப்பட்டு வருகிறது. அதே மரபு முறையை மதுரையிலும் இந்த முறையிலேயோ அல்லது வேறு முறையிலேயோ அங்குள்ள உறுப்பினர்க ளெல்லாம் முயன்று ஒரு மரபை ஏற்படுத்திக் கொண்டால் அதற்கு அராசோ அல்லது சட்டமோ தடையாக இருக்காது. ஆனால் அங்கும் இந்த மரபை ஏற்படுத்த வேண்டுமென்று சட்டத்தின்மூலம் வற்புறுத்த முடியாது. அந்த எண்ணத்தை உருவாக்க வேண்டியவர்கள் மதுரை மாநகராட்சியில் உள்ள அந்த கவுன்சிலர்கள்தான். ஆகவே அந்த வகையிலே ஒரு மரபை ஏற்படுத்திக் கொண்டு அந்த மரபைக் காப்பாற்றுவதற்கான முயற்சியை அந்த மாநகராட்சி மன்றத்திலுள்ளவர்களே மேற்கொள்ளலாமே தவிர இப்பொழுது சட்டத்தில் கொண்டு வர முடியாது.

ஆகவே, இடையிலே ஏற்பட்ட அவர்களுடைய சந்தேகத்தைப் போக்குவதற்காக அவசரச் சட்டம் கொண்டு வரப்பட்டிருக்கிறது. சட்ட வரையை நிறைவேற்றித்தர வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

[1972 ஆகஸ்ட் 23]

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் : பேரவை முன்னுள்ள கேள்வி “1972-ம் ஆண்டு மதுரை மாநகராட்சி (திருத்த) சட்ட முன்வடிவு (சட்டப் பேரவை சட்ட முன்வடிவு எண் 25/72) ஆய்வுக்கு எடுத்துக் கொள்ளப்பட வேண்டும்”.

தீர்மானம் பேரவையின் முடிவுக்கு விடப்பட்டு, நிறைவேற்றப் பட்டு, பிரிவு வாரியாக சட்ட முன்வடிவு ஆய்வுக்கு எடுத்துக் கொள்ளப்பட்டது.

Clauses 2 to 6 were put and carried.

Clause 1, the Preamble and the Long Title were put and carried.

மாண்புமிகு டாக்டர் இரா. நெடுஞ்செழியன் : தலைவரவர்களே, “1972-ம் ஆண்டு மதுரை மாநகராட்சி (திருத்த) சட்ட முன்வடிவு (சட்டப் பேரவை சட்ட முன்வடிவு எண் 25/72) நிறைவேற்றப்பட வேண்டும்” என்று முன்மொழிகிறேன்.

தீர்மானம் பேரவையின் முடிவுக்கு விடப்பட்டு, சட்ட முன்வடிவு சட்டமாக நிறைவேற்றப்பட்டது.

(இ) 1972-ம் ஆண்டு சென்னை மாநகராட்சி (திருத்த) சட்ட முன்வடிவு (சட்டப் பேரவை சட்ட முன்வடிவு எண் 32/72).

மாண்புமிகு டாக்டர் இரா. நெடுஞ்செழியன் : பேரவைத் தலைவர் அவர்களே, 1972-ம் ஆண்டு சென்னை மாநகராட்சி (திருத்த) சட்ட முன்வடிவு * (சட்ட மன்றப் பேரவை சட்ட முன்வடிவு எண் 32/72) ஆய்வுக்கு எடுத்துக் கொள்ளப்பட வேண்டுமென்று நான் முன்மொழிகிறேன்.

சென்னை மாநகராட்சிப் பணியாளர் சபையில் தற்போது ஐந்து வகையான அதிகாரிகள், பணியாளர்கள் உள்ளனர். 1-A வகைப் பதவிகளுக்குத் தற்போது அரசு நியமனம் செய்கின்றது. B, II வகைப் பதவிகளுக்கு மாநகராட்சி மன்றம் நியமனம் செய்கின்றது. இந்த நியமனம் அரசின் ஒப்புதலுக்குட்பட்டதாகும். திங்கள் ஒன்றுக்குச் சம்பளம் அல்லது போளவுச் சம்பளம் ரூ. 100-க்கு மேற்படும், III, IV -ம் வகைப் பதவிகளுக்கு, மேயர் மன்றத்தினால் தேர்ந்தெடுக்கப்பட்ட ஓர் உறுப்பினர்

1972 ஆகஸ்ட் 23] [டாக்டர் இரா. நெடுஞ்செழியன்]

கமிஷனர் ஆகியோரைக் கொண்ட நியமனக் குழு ஏற்பாடுக்கிற விண்ணப்பதாரர் பட்டியலிலிருந்து கமிஷனர் நியமனம் செய்கின்றார். III, IV -ம் வகையின்கீழ் உள்ள ஏனைய பதவிகளுக்கு அதாவது திங்கள் ஒன்றுக்கு சம்பளம் அல்லது பேரளவுச் சம்பளம் ரூ 100-க்குக் குறைவாக உள்ள பதவிகளுக்கு கமிஷனர் நியமன அதிகாரியாவார்.

இது தொடர்பாக, 1919-ம் ஆண்டு சென்னை மாநகராட்சிச் சட்டத்திற்கு (தமிழ்நாடு சட்டம் 4/1919) விரிவான திருத்தங்கள் செய்வது பற்றிக் கருத்துத் தெரிவிக்கத் தனிப்பட்ட குழு ஒன்றை மாநகராட்சி மன்றம் அமைத்தது என்பதை நான் இங்கு கூற விழைகிறேன். முன்பிருந்த செயற் குழுக்களை மீண்டும் வைத்துக்கொள்ள வேண்டும் என்பதும் மாநகராட்சிப் பணியாளரமைப்பின்கீழ் அதிகாரிகள் பணியாளர்கள் வகைப் பதவிகளுக்குக் கீழ்க்காணும் நியமன அதிகாரிகளை நியமிக்க வேண்டும் என்பதும் தனிப்பட்ட குழு தெரிவித்த திருத்தங்களில் ஒன்றாகும்.

IA, IB, II ஆம் வகைப் பதவிகள் அரசின் ஒப்புதலுக்குட்பட்டு மன்றம் நியமனம் செய்வதாகும்.

III, IV ஆம் வகைப் பதவிகள்—கமிஷனர் நியமனம் செய்வதாகும்.

அவசரமெனக் கருதப்பட்ட சில கருத்துக்கள் குறித்து சொன்ன சட்டத்தைத் திருத்தும் வகையில் சட்டம் ஒன்று ஏற்கெனவே இயற்றப்பட்டுள்ளது. எஞ்சியுள்ள கருத்துக்களைப் பொறுத்த வரையில் மேற்படி சட்டத்தை விரிவாகத் திருத்துவது பற்றி அரசு முனைந்து பரிசீலித்து வருகிறது. இது குறித்து அரசு இறுதி முடிவு எடுக்கவும், அடங்கல் சட்டம் ஒன்றைக் கொண்டு வரவும் இன்னும் சிறிது காலமாகும். இதற்கிடையே மாநகராட்சிப் பணியாளரமைப்பு குறித்து தனிப்பட்ட குழு செய்த பரிவுரையை மட்டும் மீண்டும் வலியுறுத்தி, சென்னை மாநகராட்சி மன்றம் 20--6--72-ல் 715 ஆம் எண் தீர்மானம் இயற்றியுள்ளது.

* 12-8-1972 தேதிய தமிழ்நாடு சிறப்பு அரசிதழில் வெளியிடப் பட்டது.

[டாக்டர் இரா. நெடுஞ்செழியன்] [1972 ஆகஸ்ட் 23]

1. A வகைப் பதவிகளுக்குத் தற்போது அரசினால் நியமனம் செய்யப்பட்டு வருகின்றது. இந்தப் பதவிகள் குறித்துத் தற்போதுள்ள நிலைமையே நீடிக்க வேண்டும் என்று முடிவு செய்யப்பட்டுள்ளது என்பதை நான் மீண்டும் குறிப்பிடலாம்.

I-B, II -ம் வகைப் பதவிகளுக்கு மன்றம் நியமன அதிகார மன்றமாகும். ஆனால் இந்த நியமனம் அரசின் ஒப்புதலுக்கு உட்பட்டதாகும். எனவே, மேற்படி சட்டத்தில் இந்த விதித் துறையை நீடிக்கக் கருதப்பட்டுள்ளது. மேலும் இது மாநகராட்சி மன்றத்தின் வேண்டுகோளை யொட்டியும் அமைந்துள்ளது.

III, IV, ஆம் வகைகளின் கீழ் வருபவையும் திங்கள் ஒன்றுக்கு ரூ. 100-க்கு மேற்பட்டு சம்பளம் உடைய துறையான பதவிகளுக்கு, மேயர், கமிஷனர் மாநகராட்சி மன்றம் தேர்ந்தெடுத்த ஓர் உறுப்பினர் ஆகியோரைக் கொண்ட நியமனக் குழுவினால் ஏற்பளிக்கப்பட்ட வண்ணப்பதாரம் பட்டியலிலிருந்து கமிஷனர் நியமனம் செய்கிறார் IV ஆம் வகையின் கீழ் திங்கள் ஒன்றுக்கு ரூ. 100-க்கு குறைவாகச் சம்பளம் உடைய ஏனைய பதவிகளுக்கு கமிஷனரால் நியமனங்கள் செய்யப்படுகின்றன. III, IV, ஆம் வகைகளின் கீழ் உள்ள எல்லாப் பதவிகளுக்கும் கமிஷனரால் நியமனங்கள் செய்யப்படலாம் என்று மன்றம் பரிவுரை செய்துள்ளது. இப் பரிவுரையை ஏற்றுக்கொள்ளக் கருதப்பட்டுள்ளது. இதன் விளைவாக, நியமனக் குழுவை நீடிப்பதற்கு அவசியமேதும் இல்லை எனவே, இக் குழுவை ரத்து செய்ய முடிவு செய்யப்பட்டுள்ளது.

மேற்சொன்ன பரிவுரைகளின் III, IV, -ம் வகைகளில் கீழ் சேர்க்கப்பட்டிராதவர்களும், மாநகராட்சி நிதியிலிருந்து ஊதியம் பெறுபவர்களும், அரசுத் துறைகளில் சில்லறைச் செலவு நிதியிலிருந்து ஊதியம் பெறும் பணியாளர்களின் பதவித் தரத்திற்கு இணையாகக் கருதக்கூடியவர்களுமான ஏனைய பணியாளர் எவரையும் நியமிப்பதற்கு கமிஷனருக்கு அதிகாரம் அளிக்கக் கருதப்பட்டுள்ளது. இச் சட்ட வரைவு மேற்சொன்ன நோக்கங்களை எய்த விழைகிறது என்று கூறிக் கொண்டு இச் சட்ட வரைவை இப்பேரவை ஏற்று நிறைவேற்றித் தருமாறு நான் கேட்டுக் கொள்கிறேன்

1972 ஆகஸ்ட் 23] [திரு. கே. எம். சுப்ரமணியம்]

THIRU K. M. SUBRAMANIAM : Hon. Speaker, Sir, I congratulate the Government for having brought forward this amendment to the City Municipal Act. I brought forward a similar amendment last time but at that time Government had not gone sufficiently deep into that question. They did not accept my amendment. But I am glad, at least a few months afterwards Government had brought forward the same amendment which I brought forward a few months back. It is not too late.

First of all I have to explain that in the City administration, the appointments were done by the Commissioner in consultation with departmental heads; though the Commissioner is the appointing authority he does not take the entire responsibility himself. He keeps along with him departmental heads when appointing class III and class IV personnel.. He is the supreme executive authority and the staff should be responsible to him and the efficiency of the administration always depends upon the discipline the administrator commands. He is the appointing and punishing authority. In olden days the efficiency of administration was really high. But I am sorry to say that of late the efficiency has been gradually coming down various aspersions are cast on the Appointments Committee because the Appointments Committee consists of politicians. If democracy is to succeed, the executive should be independent and they should have no fear about the way in which the party behaves. So I think it is good that the Government have brought forward this amendment. It is very welcome.

Now there is a small lacuna attached. Generally when an Appointments Committee ceases its function, it gives a panel of names to the appointing authority.. It may consist of 100 or 200 names.. The next Appointments Committee finds so many names the panel and it says 'we do not want to make selection'. Suppose there is the Education department and 50 teachers are required. They have to be selected from the old panel. I think in the interest of efficiency of Corporation and in the interests of the new Appointments Committee, that panel of names of the previous Committee also should be abolished along with the abolition of the previous Appointments Committee. Only with that view I have given my

[திரு. கே. எம். சுப்பிரமணியம்] [1972 ஆகஸ்ட் 23]

amendment so that there may not be any loophole by which persons could come in through backdoor. I think the panel of names also should go when the Committee suggesting that panel goes.

* திருமதி ஜோதி வெங்கடாசலம் : தலைவர் அவர்களே, சென்னை மாநகராட்சித் திருத்த மசோதாவின் பேரில் என்னுடைய கருத்துக்களைத் தெரிவிக்க விரும்புகிறேன். அப்பாயின்ட்மென்ட் கமிட்டிகளை அபாலிஷ் செய்ய வேண்டுமென்பதை வரவேற்கிறோம். மூன்றாம் வகுப்பு, நான்காம் வகுப்பு தொழிலாளர்களை எடுக்கும் போது அதிலே கமிஷனருக்குப் பவர்ஸ் கொடுக்க வேண்டுமென்றிருக்கிறது. சென்ற கால சரித்திரத்தைப் பார்க்கும்போது கமிஷனராக நியமிக்கப்பட்டவர்கள் ஐ.ஏ.எஸ்., ஐ.சி.எஸ்., அதிகாரிகளாக இருந்தார்கள். இப்போது கார்ப்பரேஷனில் கமிஷனராக உள்ளவர் பல ஆண்டு அங்கு அதிகாரியாக இருந்தவர். இனிமேல் என்ன சூழ்நிலை ஏற்படும் என்றால் கமிஷனர்களுக்குப் பெரிய இடைஞ்சல் ஏற்படும். தொடர்ந்து கார்ப்பரேஷனில் இருக்கக்கூடிய கவுன்சிலர்கள், ஊழியர்களோடு பழகிவிட்டு கமிஷனர் "appointing authority" ஆக நியமிக்கப் பட்டால் அங்குள்ள கவுன்சிலருக்கும் ஊழியர்களுக்கும் வேண்டியிருக்கிறது. திரு. கே. எம். சுப்பிரமணியம் அவர்கள் நிலையில் அவர் வெறுப்புக்கும் விருட்டிக்கும் ஆளாகக்கூடிய சூழ்நிலை ஏற்படும். ஆகவே, இதக்காக தனிப்பட்ட கமிட்டி அமைத்து அங்கு எடுக்கக்கூடிய தொழிலாளர்கள், டீச்சர்கள், நர்சுகள், ஆயாக்கள் ஆகியவர்களைத் தேர்ந்தெடுக்க வகை செய்வது நன்றாக இருக்கும் என்று கூறிக்கொள்ள விரும்புகிறேன்.

காரணம், கார்ப்பரேஷனில் அப்பாயின்ட்மென்ட் செய்யும் போது பலரது விருப்பு வெறுப்புகளுக்கு ஆளாக வேண்டியிருக்கிறது திரு. கே. எம். சுப்பிரமணியம் அவர்கள் சொன்னதுபோல் அந்தப் பானலில் உள்ளவர்களுக்கு அடுத்த ஆண்டு கூட வேலை கிடைக்க வாய்ப்பில்லாத ஒரு சூழ்நிலை ஏற்பட்டு விடுகிறது. அப்பாயின்ட் செய்யும்போது அவரவர்கள் சூழ்நிலைக்கு ஏற்ப, அவரவர்கள் மனோபாவத்திற்கேற்ப செய்யப்பட்டு வந்திருக்கிறது. ஊழல், லஞ்சம் என்று சொல்லக்கூடிய அளவில் கூட அங்கு நடக்கிறது என்று சொன்னால் அது தவறாகாது. எனக்குப் பல கேஸ்கள் தெரியும். அவைகளை நான் இங்கு

1972 ஆகஸ்ட் 23] [திருமதி ஜோதி வெங்கடாசலம்]

குறிப்பிட விரும்பவில்லை. ஆதாரம் கேட்டால் கொடுக்கத் தயார். கமிஷனரைப் போட்டாலும் விருப்பு வெறுப்பு ஏற்படும், கவுன்சிலர்கள் ரெக்கமென்ட் செய்தார்கள். அல்லது அவர்களுக்கு வேண்டியவர்கள் ரெக்கமென்ட் செய்தார்கள் என்று நியாயமான முறையில் தேர்ந்தெடுக்கப்படுவதில் இடைஞ்சல் ஏற்படும். ஆகவே, அப்பாயின்ட்மென்ட்ஸ் செய்வதற்கு தனிப்பட்ட ஒரு குழு அமைக்கப்பட வேண்டும். அந்தக் குழு கார்ப்பரேஷனில் இருப்பவர்களுக்கு அப்பாற்பட்டவர்களாக இருக்க வேண்டும். அப்போதுதான் வேலைவாய்ப்பு நியாயமான முறையில் கிடைப்பதற்கு வாய்ப்பு ஏற்படும். ஆகவே, அதற்காக தனி கமிஷன் ஒன்று போட வேண்டும் என்று கேட்டுக் கொண்டு முடித்துக்கொள்கிறேன்.

திரு. வை. பாலசுந்தரம்: பேரவைத் தலைவர் அவர்களே, நமது அமைச்சர் அவர்களால் கொண்டுவரப்பட்டுள்ள திருத்த மசோதாவை ஆதரித்து சில கருத்துக்களைக் கூறலாம் என்று கருதுகிறேன்.

நாட்டின் தேவைகளை ஒழுங்காக நிறைவேற்ற சட்டங்கள் அவசியப்படுகின்றன. அதன் அடிப்படையில்தான் 1919-ஆம் ஆண்டில் சட்டம் இயற்றப்பட்டு அது தேவைக்கேற்றவாறு பல முறை திருத்தம் செய்யப்பட்டிருக்கிறது. அதன் அடிப்படையில் தான் நகராட்சி நிர்வாகம் நடந்து கொண்டிருந்த நிலையில் 1962-ஆம் ஆண்டு அன்று ஆண்டு கொண்டிருந்த காங்கிரஸ் அரசு வெள்ளை அறிக்கை என்ற ஒரு அறிக்கையினை சமர்ப்பித்து அதை அமலுக்குக் கொண்டு வர வேண்டும் என்ற ஒரு சூழ்நிலை உருவாக்கப்பட்டு 1962-ஆம் ஆண்டில் நகராட்சியில் திராவிட முன்னேற்றக் கழகம் அங்கம் வகித்திருந்த ஒரு சூழ்நிலையாலும் மாநில சர்க்காரில் ஆளும் கட்சி காங்கிரஸ் கட்சியாக இருந்த சூழ்நிலையாலும் அந்த அறிக்கையை அமலுக்குக் கொண்டுவர வேண்டியதன் சூழ்நிலை ஏற்பட்டதன் விளைவாக அந்த வெள்ளை அறிக்கையை அமலுக்குக் கொண்டு வந்து வட்டக் கமிட்டிகள் என்களாகப் பிரிக்கப்பட்டு பணம் வீண் விரயமாக்கப்பட்டது. ஆனால் திராவிட முன்னேற்றக் கழகம் மாநில ஆட்சிப் பொறுப்பை ஏற்ற நேரத்தில் பழைய முறைதான் நல்ல நிர்வாகத் திறமைக்கு

[திரு. வை. பாலசுந்தரம்] [1972 ஆகஸ்ட் 23]

ஏற்ற முறை என்பதை உணர்ந்து 1971-ஆம் ஆண்டு அந்த வெள்ளை அறிக்கை ரத்து செய்யப்பட்டது என்பதை இந்த மன்றம் நன்கு அறியும்.

எதற்காக இதைச் சொல்கிறேன் என்றால் எனக்கு முன்பு பேசிய திரு. கே. எம். சுப்பிரமணியம் அவர்களும், அம்மையார் அவர்களும் குறிப்பிட்டார்கள். அதில் அங்கம் வகிக்கிறவர்கள் போடுகிற பானல் பற்றி. இந்தச் சிக்கல்கள் எல்லாம் தவிர்க்கப்படும் ஒரு சூழ்நிலை உருவாக்கப்பட வேண்டுமென்றால் 3, 4 கேடர்களுக்கான வேலையாட்களை நியமிப்பதற்கான பொறுப்பை ஆணையாளரிடம் விட்டுவிட வேண்டும். காரணம், நகராட்சியில் அவர்தான் சுப்பீரியர் அத்தாரிட்டியாக இருக்கிறார். அப்படி விட்டுவிட்டு மற்ற அலுவலர்களை நியமிப்பதில் எம்ப்ளாய்மென்ட் எக்ச்சேஞ்சு மூலம் அரசு செய்வதுபோல் அதே முறையை நகராட்சிகளும் பின்பற்றினால் நல்ல முறையில் அமைய ஏதுவாகும். இப்படிப்பட்ட சங்கடங்களும் ஏற்படாது. மதுரை நகராட்சியில் அந்த முறைதான் பின்பற்றப்படுகிறது என்று கருதுகிறேன். ஒருவேளை அது நகராட்சி மன்றமாக ஆகிவிட்ட காரணத்தினால் அது எப்படி என்று தெரியவில்லை. ஆனால் எம்ப்ளாய்மென்ட் எக்ச்சேஞ்சஸ் மூலம் வேலையாட்கள் சேர்க்கப்படுவார்களேயானால் இப்படிப்பட்ட சங்கடங்கள் ஏற்படுவதைத் தவிர்க்க முடியும். அதோடு கமிஷனரைப் போன்றவர்கள் கவுன்சிலர்களின் கண்டனத்திலிருந்து தப்பித்துக் கொள்ளவும் முடியும்.

1962-க்கு முன்பாக இதே முறை பின்பற்றப்பட்ட சூழ்நிலையில் அப்பாயின்மென்ட் கமிட்டிக்கு அங்கீகாரம் கிடையாது. 1971-ல் தான் திருத்தம் செய்யப்பட்டு அப்பாயின்மென்ட்ஸ் கமிட்டிக்கு அதிகாரம் கொடுத்து. மேயருக்கு அதிகாரம் கொடுத்து அந்தக் கமிட்டியை நடத்திச் செல்கிற ஒரு சூழ்நிலை ஏற்பட்டது. அதில் கூடச் சிக்கல்கள் உள்ளன. மேயருக்கும், கமிஷனருக்கும், உடன் சார்ந்த மெம்பர்களுக்கும், இந்தச் சங்கடங்களை அறவே ஒழிக்க வேண்டுமென்றால் எம்ப்ளாய்மென்ட் எக்ச்சேஞ்சு மூலம் அதற்கு நிவர்த்தி தேடிக் கொள்ள முடியும். அதோடு ஒன்று குறிப்பிட விரும்புகிறேன். அரசாங்கம் தாழ்த்தப்பட்டவர்களுக்கு 18 சதவிகிதம் என்றும், பிற்பட்ட வகுப்பினர்களுக்கு 31 சதவிகிதம்

1972 ஆகஸ்ட் 23] [திரு. வை. பாலசுந்தரம்]

என்றும் இடம் ஒதுக்கியுள்ளது. அரசாங்கம் கடைப் பிடிக்கிற வகையில் அது வழங்கப்பட்டிருக்கிறது. ஆனால் நகராட்சி மன்றங்கள், ஊராட்சி ஒன்றியங்களில் இவைகளில் இந்த முறையில் வழங்கப்படுவதில்லை. அதையும் சீர்தூக்கிப் பார்த்து நகராட்சி விதிகளில் அதற்குத் தக்கபடி வழிவகை செய்ய வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொண்டு இந்த மசோதாவை வரவேற்று முடித்துக் கொள்கிறேன்.

டாக்டர் எச். வி. ஹாண்டே : மதிப்பிற்குரிய பேரவைத் தலைவர் அவர்களே, இந்த மசோதாவை ஆதரிக்கக்கூடிய அளவிற்கு இங்கு சில கருத்துக்கள் சொல்லப்பட்டன. இருந்தாலும் இந்தச் சந்தர்ப்பத்தில் இந்த மசோதா எந்த அடிப்படையில் இங்கு கொண்டுவரப்பட்டது என்பதை மிகத் தெளிவாக, சுருக்கமாக எடுத்துக் கூற விரும்புகிறேன்.

சில ஆண்டுகளுக்கு முன்பாக கார்ப்பரேஷன் நிர்வாகத்தில் வேலைக்கு ஆள்களை எப்படி எடுத்துக் கொள்வது என்ற பிரச்சினை வந்தபோது பப்ளிக் சர்வீஸ் கமிஷன் ஒரு ரிப்போர்ட் தயார் செய்தது. அதில் கடுமையான வகையில் கார்ப்பரேஷன் குறைபாடுகளை அது கண்டித்திருக்கிறது என்பது அமைச்சர் அவர்களுக்கும் தெரியும் என்று நினைக்கிறேன். சென்ற ஆண்டு அல்லது அதற்கு முந்திய ஆண்டு என்று நினைக்கிறேன். அது குறித்து சட்டசபையில் எழுப்பியிருந்தேன். கேள்விகள் மூலமும் கேட்டிருந்தேன். ஆனால் சரியான பதிலை அமைச்சர் அவர்கள் கொடுக்கவில்லை. கார்ப்பரேஷனில் சில அப்பாயின்ட்மென்ட்களைச் செய்யும் அந்தப் பொறுப்பை சர்வீஸ் கமிஷன் ஏற்றுக் கொண்டிருந்தார்கள். அதைச் செய்வதற்கும் முன்வந்தார்கள். ஆனால் அவர்கள் சொன்னபடி அப்பாயின்ட் செய்யவில்லை. அவர்கள் சொன்னபடி போஸ்ட்களை பில் அப் செய்யவில்லை. காரணம் என்ன என்று தெரியவில்லை. கவுன்சிலர்கள், அல்லது நகராட்சிமன்ற லீடர், இவர்களுக்குச் சாதகமாக உள்ளவர்களை அப்பாயின்ட் செய்ய வேண்டுமென்று நினைத்தார்களோ என்னவோ தெரியவில்லை. கமிஷனர் நல்ல வகையில் கொடுத்த யோசனைகளை மறுத்து இடங்களை பூர்த்தி செய்யாமல் அப்படியே வைத்திருந்தார்கள். அப்படி எதற்காக வைக்க வேண்டும் என்று

[டாக்டர் எச். வி. ஹாண்டே] [1972 ஆகஸ்ட் 23]

எனக்குப் புரியவில்லை. பப்ளிக் சர்வீஸ் கமிஷன் ரிப்போர்ட்டை எடுத்துப் பார்த்தால் தெரியும். அந்த ரிப்போர்ட்டில் மிகக் கடுமையாகக் கண்டித்திருக்கிறார்கள். "The Corporation is not even bothered to fill up the posts" என்று கடுமையாகச் சொல்லியிருக்கிறார்கள். ஏன் பில் அப் செய்யவில்லை? யாரும் சரியான பதில் கொடுக்கவில்லை. கார்ப்பரேஷனில் உத்தியோகத்திற்கான இடங்களை பூர்த்தி செய்யும் முறையில் மிக மிக முறைகேடாக இருக்கிறது என்ற பயங்கரக் குற்றச்சாட்டினை இந்த மன்றத்தில் அரசாங்கத்தின் மீதும் கார்ப்பரேஷன் மீதும் சுமத்தக் கடமைப்பட்டிருக்கிறேன். எவ்வளவோ புகார்கள் வருகின்றன. அண்மையில் ஃபைலேரியா எராடிகேஷன் ப்ரோக்ராம் என்று 120 இடங்களில், ஒவ்வொரு கவுன்ஸிலருக்கும் ஒவ்வொரு இடம் என்ற முறையில் செய்திருக்கிறார்கள். இது என்ன நியாயம் என்று தெரியவில்லை. கவுன்சிலர் சொல்கிறார் ஒரு அப்பாயின்மென்ட். செய்துவிட்டேன் என்று, ஒவ்வொரு கவுன்ஸிலருக்கும் ஒவ்வொரு அப்பாயின்மென்ட் என்று ஏன் வைக்க வேண்டும் என்று கேட்கிறேன்.

திரு. என். கணபதி: மாண்புமிகு உறுப்பினர் அவர்கள் 120 இடங்கள், கவுன்சிலர்கள் ஒவ்வொருவருக்கும் கொடுக்கப் பட்டது என்று சொன்னார்கள். மாண்புமிகு உறுப்பினர் கே. எம். எஸ். அவர்களுக்கும் ஒரு இடம் ஒதுக்கப்பட்டதா என்று அறிய விரும்புகிறேன்.

டாக்டர் எச். வி. ஹாண்டே: நமக்குள்ளேயே முடித்து விடுவதற்குப் பார்க்கிறார்கள். அதிலே நான் விழுத் தயாராக இல்லை. அதிலே ஆளும் கட்சி, எதிர்க் கட்சி என்று இல்லை. அந்த முறையே தவறு. இப்போது எதற்காக இந்தத் திருத்தம் கொண்டு வருகிறீர்கள். நம்முடைய கணபதி அவர்களுக்குச் சொல்லிக் கொள்கிறேன். இதை யெல்லாம் சிந்தித்துப் பார்த்துத் தான் கொண்டு வந்திருக்கிறார்கள். இது அனாவசியமாக ஒருவருக்கும் கெட்ட பெயர் கொண்டு வரும் என்பதால்தான் இப்படிப்பட்ட திருத்தத்தைக் கொண்டு வந்திருக்கிறார்கள்.

அதிலே குறிப்பிட வேண்டியது என்ன வென்றால் இந்த ஆண்டில்-மலேரியா ப்ரோக்கிராமிலே முறைகேடான வகையில் அப்பாயின்ட்மென்ட் நடந்து இருக்கிறது என்ற குற்றச்சாட்டை

1972 ஆகஸ்ட் 23] [டாக்டர் எச். வி. ஹாண்டே]

நான் சுமத்தக் கடமைப்பட்டிருக்கிறேன். இது பல்வேறு விதமான அப்பாயின்ட்மென்ட்டுகள் நடந்து இருக்கின்றன. ஆசிரியர்கள் அப்பாயின்மென்டில் இப்படி நடந்து இருக்கிறது. மக்கள் கவுன்சிலர் வீட்டிற்கு அலைகிறார்கள். ஆகவேதான் இதை இப்போது புதிதாகக் கொண்டு வந்திருக்கிறார்கள். இப்போது நல்ல முறையில் கே. எம். எஸ். அவர்கள் கூட எடுத்துச் சொன்னார்கள். எப்படிப்பட்ட முறையில் முறைகேடான வகையில் நடந்து கொண்டிருக்கிறது என்று சொன்னார்கள். அதை யெல்லாம் கருதித்தான் இப்போது இதைக் கொண்டு வந்திருக்கிறார்கள் என்று கருதுகிறேன். அம்மையார் ஜோதி வெங்கடாசலம் அவர்கள் கூட இந்தத் திருத்த மசோதா ஒழுங்காக இல்லை. இதற்கு ஒரு திருத்த மசோதா அப்புறம் கொண்டு வரப் போகிறீர்களா என்று கேட்டார்கள். இப்போது கமிஷனரிடம் அந்தப் பொறுப்பு கொடுக்கப்பட்டிருக்கிறது. கமிஷனர் எப்படி ஒழுங்காக அந்த நியமனம் செய்யும் பொறுப்பைச் செய்ய முடியும். ஒரு கவுன்சிலர் இப்படிச் செய்ய வேண்டுமென்று அவர் செய்யாமல் விட்டு விட்டால், அவர் ரூலிங் பார்ட்டியிடம் சொல்லி, ஏன் மேயரிடத்திலேயே சொல்ல மாட்டாரா? அதன் விளைவுகளைப் பற்றி அவர் பயப்படமாட்டாரா? முன்பு தைரியமாக இருக்கும் கமிஷனர் இருந்தார். ஆகவே, இவை யெல்லாம் முறையல்ல, நியாயமல்ல. இதை எப்படிச் செய்ய வேண்டுமென்பதைச் சொல்ல ஆசைப்படுகிறேன்.

திரு. நா. வீராசாமி: சார் ஒரு கிளாரிபிகேஷன். டாக்டர் ஹாண்டே அவர்கள் ஏதோ இப்போது நான்-ஐ.ஏ.எஸ். கமிஷனராக இருக்கிறார்கள் என்பது போல பேசுகிறார். ஷேஜப் போன்றவர்கள் கூட கமிஷனராக இருந்தார்கள். அவர்கள் கூட நான்-ஐ.ஏ.எஸ். தான். அவர்களைப்போல் இப்போது இருக்கும் கமிஷனரும் நல்ல முறையில் நிர்வாகம் செய்ய முடியும். டாக்டர் ஹாண்டே அவர்கள் இதற்கு என்ன சோல்கிறார் என்று அறிய விரும்புகிறேன்.

டாக்டர் எச். வி. ஹாண்டே: என்னுடைய பேச்சை முழுமையாய்க் கேட்டால் நிச்சயமாகத் தெரிந்து கொள்ளீர்கள். இப்போது நான்-ஐ.ஏ.எஸ். கமிஷனராகப் போட்டிருக்கிறார்கள்.

[டாக்டர் எச். வி. ஹாண்டே] [1972 ஆகஸ்ட் 23]

அசிஸ்டென்ட் கமிஷனராக இருந்தவர் தற்போது கமிஷனராக நியமிக்கப்பட்டிருக்கிறார்கள். நான் கமிஷனரைப் பற்றிச் சொல்ல வரவில்லை. இருக்கும் சூழ்நிலையைப் பற்றித்தான் சொல்கிறேன். அங்கேயே வளர்ந்து, அங்கேயே பதவி உயர்வு பெற்றவர்கள் எந்த நிலையில் இருப்பார் என்பதைச் சொன்னேன். ஏற்கெனவே ஐ.ஏ.எஸ். அதிகாரிகள் இருந்தார்கள். அவர்கள் கடுமையாக நடவடிக்கைகள் எடுத்தார்கள். என்ன ஆயிற்று, அவர்கள் திடீரென்று மாற்றப்பட்டார்கள். அதற்காக மாற்றப் பட்டார்கள் என்று சொல்லவில்லை. ஆனால் பொதுவாக பரவலாக பேசப்பட்ட கருத்து அது. அதை மறுக்க முடியாது.

The Commissioner is only a handmaid and a victim of circumstances..

மாண்புமிகு திரு. ப. உ. சண்முகம்: தலைவரவர்களே. திரு ஹாண்டே அவர்கள் பேசும்போது ரொம்ப வருத்தப்பட்டு சொன்னார்கள். அங்கே இருக்கும் 120 உறுப்பினர்களும் ஆளுக்கொரு இடத்தை எடுத்துக்கொண்டார்கள் என்று சொன்னார்கள். மாண்புமிகு உறுப்பினர்கள், அந்த மன்ற உறுப்பினர்களே எங்களுக்கு இந்த அதிகாரம் வேண்டாம் என்று ஏகமனதாக தீர்மானம் நிறைவேற்றி அரசாங்கத்துக்கு அனுப்பி வைத்த காரணத்தினால், அரசு அதை ஏற்று இந்தச் சட்டத் திருத்தத்தைக் கொண்டு வந்திருக்கிறது. அவர்களுக்கு அந்த அதிகாரம் வேண்டுமென்று எண்ணம் இருந்தால். இப்படிப்பட்ட ஒரு சட்டத் திருத்தத்தைக் கண்டித்திருப்பார்கள். வேண்டாம் என்று சொல்லியிருப்பார்கள். எல்லாக் கட்சிகளும் சேர்ந்து அந்த அதிகாரம் எங்களுக்குத் தேவையில்லை என்று நல்ல எண்ணத்தோடு ஒரு தீர்மானத்தை கொண்டு வந்திருக்கிற நேரத்தில் அதைப் பாராட்டாமல் இருப்பது நல்லதல்ல, முறையுமல்ல.

கமிஷனரே வைத்துக்கொள்ளட்டும் என்றும் சொல்லியிருக்கிறார்கள். கார்ப்பரேஷன் ஒரு எலெக்டட் பாடி. அதிலே தெரிந்தெடுக்கப்பட்ட பிரதிநிதிகள் லஞ்சம் வாங்குகிறார்கள் என்று பொருள்படக்கூடிய வகையில் -- (சுறுக்கீடு) நீங்கள் அப்படிச் சொல்லவில்லை—குறை சொல்லியிருக்கின்றார்கள். நீங்கள்

1972 ஆகஸ்ட் 23] [திரு. ப. உ. சண்முகம்]

சொன்ன தொனி அப்படியிருக்கிறது. சொல்லவில்லை என்று சொன்னார்கள், அதை நான் ஒப்புக் கொள்ளத் தயாராக இருக்கிறேன். அவர்கள் குறை இருக்கிறது, குற்றம் இருக்கிறது என்று சொன்னார்கள், ஆகவே தான், அந்த நியமனம் செய்யும் பொறுப்பை கமிஷனரிடத்தில் கொடுக்க இப்போது சட்டத்தை திருத்தம் செய்கிறோம்.

டாக்டர் எச். வி. ஹாண்டே : நான் சொல்லவில்லை. நான் மீண்டும் சொல்கிறேன், நான் ஒருவர் மீதும் தனியாக லஞ்சம் வாங்கியிருக்கிறார் என்று சொல்லவில்லை. நிலைமைகள் பல அப்படி இருந்த காரணத்தால்தான் இப்போது இந்த மாதிரி அதிகாரம் மாற்றித் தரும் சூழ்நிலை வந்திருக்கிறது. ஆனால் இப்படி மாற்றிக் கொடுப்பதால் மட்டும் இந்தப் பிரச்சனை தீர்ந்து விடாது. நான் யார் மீதும் குற்றம் சாட்டத் தயாராக இல்லை. எனக்குத் தெளிவாகத் தெரியும். இந்த மாதிரி எலெக்ட்டபாடல் மீது குற்றம் சொல்லக் கூடாது. எம்.பி.க்கள், எம்.எல்.ஏ., பற்றி குற்றம் சொல்லக்கூடாது, எம்.எல்.ஏ.க்கள், கவுன்சிலர்களைப் பற்றி குற்றம் சொல்லக்கூடாது. நான் அப்படிச் சொல்வதற்கும் முன்வரமாட்டேன். ஆனால் என்னுடைய குற்றச்சாட்டு எல்லாம், அந்த அதிகாரம் கவுன்சிலர்களிடத்தில் இருந்தபோது அவர்கள் மிகுந்த தொல்லைக்குள்ளாக்கப்பட்டார்கள். அதிலே எந்த விதமான சந்தேகமும் இல்லை. முழுமையாக கார்ப்பரேஷன் கமிஷனருக்கு இந்தப் பவர்சைக் கொடுத்து இருக்கிறார்கள்.

The Corporation Commissioner can be swayed by pulls and counter-pulls.

இதனால் இந்த மாதிரியான நிலைமை, சூழ்நிலை இதனால் உருவாக்கப் பட்டிருக்கிறது என்று சொல்லிக்கொள்ள விரும்புகிறேன்.

மாண்புமிகு திரு. ப. உ. சண்முகம் : நகராட்சி மன்ற உறுப் பினர்கள் அந்த அதிகாரத்தை வைத்துக்கொண்டிருந்தபோது அந்தச் சந்தேகம் இருக்கிறது என்று சொன்னார்கள். நகராட்சி ஆணையரிடத்தில் அந்த அதிகாரத்தைக் கொடுக்கிறோம் என்று சொல்கிறபோதும், அதே சந்தேகத்தைக் கூறுகிறார்கள். இப்படிச் சொன்னால் வேறு யாரிடத்தில்தான் அந்த அதிகாரத்தைக் கொடுப்பது. என்னைத் தனிப்பட்ட முறையில் கேட்டால், ஒரு

[திரு. ப. உ. சண்முகம்] [1972 ஆகஸ்ட் 23]

எலெக்டட் பாடியிடத்தில் இருக்கும் அதிகாரத்தை எடுப்பது என்பது முறையல்ல. நான் நகராட்சி மன்றத் தலைவராக இருந்த காரணத்தால் இதைச் சொல்கிறேன். நாங்கள் ஏன் அதை ஒப்புக் கொண்டோம் என்றால், அவர்கள் ஏகமனதாகத் தீர்மானம் போட்டு அனுப்பினார்கள் என்பதால்தான். நகர மன்ற உறுப்பினர் களிடத்தில் இருந்த அதிகாரத்தை நகர மன்ற ஆணையருக்குத் தான் மாற்றலாம். வேறு யாருக்கும் அந்த அதிகாரத்தை கொடுப்பது முறையல்ல. அது போன்ற கருத்தை டாக்டர் ஹாண்டே அவர்கள் சொல்ல வேண்டாம். நாங்கள் கொண்டு வந்திருக்கும் சட்டத்திருத்தம் நியாயமானதுதான், தவறு இல்லை என்று கூறிக்கொள்கிறேன்.

டாக்டர் எச். வி. ஹாண்டே : நான் அதைத்தான் கூற வருகிறேன். என்னுடைய கருத்து என்ன வென்றால், அந்த அதிகாரத்தை . . .

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் : சுருக்கமாகப் பேசுங்கள்.

டாக்டர் எச். வி. ஹாண்டே : சுருக்கமாகத்தான் பேசுகிறேன். நீங்களே பாருங்கள் எவ்வளவு குறுக்கீடுகள். அந்த அதிகாரத்தை எடுத்துக் கொள்வது தவறு என்று நானும் கருதுகிறேன். அந்த அதிகாரத்தை யாருக்கு கொடுப்பது என்பதைச் சொல்கிறேன். சட்ட மன்ற உறுப்பினர்களுக்குச் செக்ரிடேரியட்டில் பணிபுரிபவர்களுக்கு அப்பாயிண்ட்மென்ட் கொடுக்கும் உரிமை இருக்கவேண்டுமென்று சொல்லவில்லை. வேண்டவே வேண்டாம். அதற்கு வேறு முறை இருக்கிறது. சட்ட மன்ற உறுப்பினர்கள் அவர்கள் தொகுதியில் இருக்கும் குறைகளைச் சொல்லவேண்டும். கவுன்சிலர்கள் அவர்கள் வட்டத்தில் உள்ள குறைகளைச் சொல்லவேண்டும். அப்பாயிண்ட்மென்ட் அதிகாரம் கவுன்சிலர்களுக்கு இருக்கக் கூடாது. பொதுவாக மாநிலத்திலுள்ள பொதுவான பிரச்சனைகளைப் பற்றி பேசுவதற்கும், தொகுதிகளில் உள்ள குறைகளை எடுத்துச் சொல்வதற்கும் எம்.எல்.ஏக்களுக்கு உரிமை தரப் பட்டிருக்கிறதே தவிர. செக்ரிடேரியட்டில் பணிபுரிபவர்களை அப்பாயிண்ட் செய்யும் உரிமை வேண்டுமென்று கேட்பது எவ்வளவு பொருத்தமற்ற வாதமோ, அதைப்போல் தான் இந்த வாதம் நகராட்சி மன்றத்திற்குப் பொருந்தும். கார்ப்பரேஷனில்

1972 ஆகஸ்ட் 23] [டாக்டர் எச். வி. ஹாண்டே]

எந்த அப்பாயிண்ட்மென்ட் செய்யவேண்டுமென்றாலும்—அதற்கு நல்ல பெயர் வரவேண்டுமென்று எண்ணம் இருந்தால்—நல்ல பெயர் வரவேண்டுமென்ற எண்ணத்தில் சொல்கிறேன்—அதற்கு இரண்டு வழியிருக்கிறது. ஒன்று எம்பிளாய்மென்ட் எக்ஸ்சேஞ்சு மூலமாகச் செய்யுங்கள் அல்லது பப்ளிக் சர்வீஸ் கமிஷன் மூலமாகச் செய்யுங்கள். ஏறத்தாழ 12 கோடி ரூபாய் வருகிறது வருமானம். இந்தியாவில் சில மாநிலங்களில் வரும் வருமானமே இவ்வளவுதான். ஆகவே இந்த அப்பாயிண்ட்மென்ட் விஷயத்தில் பப்ளிக் சர்வீஸ் கமிஷன் மூலம் செய்வது பொருத்தமாக இருக்கும் என்று கூறிக்கொள்கிறேன். அதற்காகத்தான் முன்பே

The Public Service Commission has passed scathing remarks. என்று பிடிக்கை போட்டேன். இன்றைக்கு இந்த மசோதா கொண்டுவரப்பட்டிருந்தாலும், இன்னொரு திருத்த மசோதா அவர்கள் கொண்டு வருவார்கள், இந்த அதிகாரம் பப்ளிக் சர்வீஸ் கமிஷனுக்குக் கொடுக்கவேண்டுமென்று. ஆகவே, அரசாங்கம் இந்தக் கருத்தை மனதில் கொண்டு நடவடிக்கைகளை மேற்கொள்ள வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொண்டு முடித்துக்கொள்கிறேன்.

திரு. வை. பாலசுந்தரம்: ஆன் எ பாயிண்டி ஆப் கிளாரி பிகேஷன். நம்முடைய மதிப்பிற்குரிய அங்கத்தினர் டாக்டர் ஹாண்டே அவர்கள் பேசுகிற பொழுது கவுன்சிலர்களைப் பற்றி குறிப்பிட்ட காரணத்தினால் நான் சொல்கிறேன். நான் சென்னை மாநகராட்சி மன்றத்தில் ஒரு உறுப்பினர் என்ற காரணத்தினால் சொல்கிறேன். ஒவ்வொரு கவுன்சிலரும் ஒவ்வொரு நபருக்கு ரெகமெண்டேஷன் செய்கிறார் என்று கூறியார். நான் அவர் களுக்கு நகராட்சி மன்ற உறுப்பினர் என்ற முறையில் சொல்லிக் கொள்வேன். இதுவரையில் நான் எந்த விதமான. . .

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர்: அவர்கள் அப்படிச் சொல்ல வில்லை. அப்படி நிலைமை ஏற்படுகிற ஒரு ஆபத்து இருக்கிறது என்றுதான் சொன்னார்.

திரு. வை. பாலசுந்தரம்: குறிப்பைப் பார்த்தால் தெரியும். ஒவ்வொரு நகராட்சி மன்ற உறுப்பினரும் ஒவ்வொருவருக்கு. . .

[1972 ஆகஸ்ட் 23]

திரு. நா. வீராசாமி : டாக்டர் ஹாண்டே அவர்கள் பேசும் பொழுது நகராட்சி மன்றத்தில் செய்யப்படுகின்ற அப்பாயிண்ட்மெண்ட் எல்லாம் எம்.பி.எஸ்.ஸி. மூலமாகச் செய்யப்படவேண்டும் என்று சொன்னார்கள். இந்தியாவில் பல நகராட்சி மன்றங்கள் இருக்கின்றன. அந்த நகராட்சி மன்றங்களில் இப்படித்தான் செய்யப்படுகிறதா? வேறு எந்த மாநகராட்சி மன்றத்திலும் இல்லாத ஒரு முறையை ஏன் சென்னை நகராட்சி மன்றத்தில் மட்டும் கடைப்பிடிக்கவேண்டும் என்று வற்புறுத்துகிறார்கள்? அது திராவிட முன்னேற்றக் கட்சியின் நிர்வாகத்தில் இருக்கிற காரணத்தினால் அப்படிச் சொல்கிறார்களா?

MR. SPEAKER : It is not a good point of clarification.

திரு. என். கணபதி : நம்முடைய மாண்புமிகு டாக்டர் ஹாண்டே அவர்கள் பேசும்பொழுது கமிஷனரைப்பற்றி குறிப்பிடும்பொழுது 'நான்-ஐ.ஏ.எஸ்., நான்-ஐ.ஏ.எஸ்.' என்று சொன்னார்கள். ஏதோ கமிஷனர் பதவிக்கு வந்தது பெரிய பாவம் போல் சொன்னார். எந்த சர்க்கார் அதிகாரியும் தன்னுடைய திறமையையும், தகுதியையும் காட்டி உயர்ந்த பதவிக்கு வருவது நல்லது இல்லையா?

டாக்டர் எச். வி. ஹாண்டே : அந்தக் கமிஷனர் மீதும் எனக்கு மரியாதை உண்டு. யார் மீதும் நான் குறை சொல்லவில்லை. அந்த பலவீனத்தை ஏற்படுத்தாதீர்கள் என்று தான் சொன்னேன். இப்பொழுது இருக்கக்கூடிய கமிஷனரின் மீது எனக்கு நல்லெண்ணம் இருக்கிறது. கெட்ட எண்ணம் கிடையாது.

திருமதி த. ந. அனந்தநாயகி : தலைவர் அவர்களே, சென்னை நகராட்சி மன்றம் இயற்றிய தீர்மானத்தைப் பற்றி நாம் சற்று சிந்தித்துப் பார்க்க கடமைப்பட்டிருக்கிறோம். ஏற்கனவே அப்பாயிண்ட்மெண்டு கமிட்டி என்று ஒரு கமிட்டி இருந்தது. சென்னை நகராட்சியினுடைய நிர்வாகம் எப்படி இருக்கிறது என்பதை சென்னை நகரத்தில் வாழக்கூடிய மக்கள் மறந்திருக்க முடியாது. நானும் அங்கே ஆறு வருஷம் கவுன்சிலராக இருந்திருக்கிறேன். கார்ப்பரேஷன் எனக்குப் புதியது அல்ல. ஆகவே, அங்கு இருக்கும் நிலைமைகள் தெரியாமல் பேசுகிறேன் என்று நினைக்க வேண்டாம். எனக்கு ஆறு வருஷ அனுபவம் இருக்கிறது.

1972 ஆகஸ்ட் 23] [திருமதி த. ந. அனந்தநாயகி]

இதற்கு முன்பு அப்பாயிண்டுமெண்டு கமிட்டி என்று போட்டிருந்தார்கள். மேயர், ஒரு தேர்ந்தெடுக்கப்பட்ட அங்கத்தினர், கமிஷனர் இவர்களைக் கொண்ட ஒரு கமிட்டி போட்டிருந்தார்கள். அதில் என்ன தவறு கண்டார்கள் இந்த முறையை மாற்றுவதற்கு என்பதைக் கொஞ்சம் விளக்கவேண்டும். அவர்களே தங்களுக்கு அந்த அதிகாரம் வேண்டாம் என்று தீர்மானம் போட்டிருந்தாலும், அப்படி கார்ப்பரேஷன் கவுன்சிலர்கள் தீர்மானம் போட்டதன் காரணம் என்ன? தவறுகள் நடந்தன என்று அவர்கள் கருதுகிறார்களா? அல்லது அவர்களால் சமாளிக்க முடியவில்லை என்று நினைத்தார்களா? எலக்டெட் பாடிமூலம் ஒரு குழுவைப் போட்டுவிட்டு, பிறகு அதை ஏன் மாற்ற வேண்டும்? அதில் என்ன தவறு கண்டார்கள் என்பதைச் சொல்ல வேண்டும். ஏன் இதைச் சொல்கிறேன் என்றால், மேயர் ஒரு வருஷம் பதவியில் இருப்பார். ஒரு எலக்டெட் கவுன்சிலர் இருந்து வருகிறார். கார்ப்பரேஷன் கமிஷனர் இருக்கிறார். இந்த மூன்று பேர்கள் சேர்ந்த ஒரு கமிட்டி நியமனங்களை செய்து கொண்டிருந்தது. இதில் என்ன தவறு நடந்தது என்பதைச் சொல்லுங்கள். அப்படிச் சொன்னால்தான் நாங்களும் புரிந்து கொள்ள முடியும். கார்ப்பரேஷனுக்கு பல லட்சக்கணக்கான ரூபாய் வருமானம் வருகிறது. ரூ. 3 கோடி வருமானம் வந்த காலத்தில் எடுத்துக்கொள்ளப்பட்ட நடவடிக்கைகள்கூட, இப்பொழுது ரூ. 12 கோடி வருமானம் இருந்தும் கூட, எடுக்கப்படவில்லை. சென்னை நகர மக்களுக்கு வேண்டிய வசதி கிடையாது. தெரு வீதிகளில் விளக்குகள் ஒழுங்காக எறிவது கிடையாது. அவ்வப்பொழுது அணைந்து கொண்டே இருக்கிறது. இப்படி நிர்வாகத்தில் கோளாறு இருக்கிறது என்பதை எடுத்துச் சொன்னால், நல்லெண்ணத்தோடு இருக்கிற குறைகளை எடுத்துச் சொன்னால், அவர்களும் தேர்ந்தெடுக்கப்பட்டவர்கள். நீங்களும் தேர்ந்தெடுக்கப்பட்டவர்கள், இப்படிக் குறை சொல்லலாமா என்று மூடி முழுக்கப் பார்ப்பது நல்லது அல்ல, நோய்க்கு அது பரிகாரமாகாது, நோய் புரையோடுவதில்தான் முடியும்.

கார்ப்பரேஷன் நிர்வாகத்தில் எத்தனையோ கோளாறுகள் இருக்கின்றன. அப்பாயிண்ட்மெண்ட்ஸில் எத்தனையோ கோளாறுகள் இருக்கின்றன. ஸ்டேட் பூராவும் செலக்ஷன் கிரேடு ஹெட்

[திருமதி த. ந. அனந்தநாயகி] [1972 ஆகஸ்ட் 23]

மாஸ்டர்ஸ் மிடில் ஸ்கூல்களுக்கு 900 பேர்சள்தான் கேட்டிருக்கிறார்கள். ஆனால் சென்னை நகராட்சிக்கு மட்டும் 120 இடங்களுக்கு அப்ளிகேஷன் கேட்டிருக்கிறார்கள். 120 மிடில் ஸ்கூல் ஹெட் மாஸ்டர்ஸுக்கு வாய்ப்பு இருக்குமா? எதற்காக இப்படி அப்ளிகேஷன் கேட்கிறார்கள். ஏன் இப்படி வரம்பு மீறி அதிகமாக ஆட்களைப் போட்டுவிட்டு அவஸ்தைப்படவேண்டும்.

இரண்டு, மூன்று வருஷங்களுக்கு முன்பு 1,000 டீச்சர்ஸை ஸர்ப்ளஸாக அப்பாயிண்ட்மெண்டு செய்துவிட்டு, அவர்களை ஒரே நாளில் வீட்டுக்குப் போகச்சொன்னபொழுது ஒரு பெரிய கிளர்ச்சி ஏற்பட்டது. நான் ஏன் இதைச் சொல்ல வருகிறேன் என்றால் ஒரு கட்டுப்பாடு இருக்க வேண்டும்.

நம்முடைய அரசு கார்ப்பரேஷனுக்கு நிதி உதவி செய்கிறது. கொஞ்சம் அரசின் கட்டுப்பாடு இருந்தால்தான் அங்கே நிர்வாகத்தை நல்ல முறையில் நடத்திக் கொண்டு போக முடியும். கார்ப்பரேஷன் கவுன்சிலர்களுக்கு குப்பை ஒழுங்காக எடுக்கப்படுகிறதா, தண்ணீர் சப்ளை ஒழுங்காக செய்யப்படுகிறதா, தெரு விளக்கு ஒழுங்காக எரிகிறதா என்பதைப்பற்றி கவலை கிடையாது. எவ்வளவு ஹெட்மாஸ்டர்கள் போடலாம், எவ்வளவு பேர்களை அப்பாயிண்டு செய்யலாம் என்று இப்படித்தான் எஸ்டாபிளிஷ்மென்டை அதிகரித்துக்கொண்டே போவதில்தான் அக்கறை இருக்கிறது.

சென்னை நகரிலுள்ள மக்கள் வரிப்பணம் கொடுக்கிறார்கள். அதற்கேற்றபடி அவர்களுக்கு வேண்டிய வசதி கிடைக்கவில்லை. சென்னை நகர மக்களுக்கு வேண்டிய வசதிகளைச் செய்து கொடுப்பதில் கண்ணும் கருத்துமாக இருக்கவேண்டும். வரி ஒழுங்காக கட்டுகிறவர்களுக்குக் கூட வரி கட்டவில்லை என்று நோட்டீஸ் வருகிறது. முன்பு ஒரு தடவைகூட டாக்டர் லக்ஷ்மணசாமி முதலியார் அவர்கள் தான் வரி கட்டி ரசீது வாங்கியிருந்தம்கூட, திரும்பவும் கார்ப்பரேஷனிலிருந்து நோட்டீஸ் வந்ததாகச் சொன்னார். இந்த அளவுக்கு நிர்வாகத்தில் குறைகள் ஏற்பட்டிருக்கின்றன. இன்னும் சற்று கண்காணிப்பு அதிகமாக இருக்க வேண்டும் திறமைசாலிகளை அப்பாயிண்ட்மெண்டு செய்யவேண்டும்.

தேர்ந்தெடுக்கப்பட்ட கவுன்சிலர்களுக்கு முக்கியமான வேலைகள்

1972 ஆகஸ்ட் 23] [திருமதி த. ந. அனந்தநாயகி]

தெருவில் விளக்குகள் நன்றாக எறிகிறதா, தண்ணீர் வருகிறதா, குப்பை சரியாக அகற்றப்படுகிறதா, தெருக்கள் சுத்தமாக வைக்கப்பட்டிருக்கிறதா, மக்களுக்கு வேண்டிய வசதிகள் செய்து கொடுக்கப்படுகிறதா என்பதைக் கவனிப்பதுதான். பிறருக்கு வேலை வாங்கித் தருவது அவர்களுடைய வேலை கிடையாது. எங்கே யாவது ஏதாவது வேண்டுமென்றால் உதவி செய்யலாம். யாராக இருந்தாலும், கவுன்சிலர்களுக்கு அப்பாயிண்டுமெண்டு செய்யும் வேலை கண்டிப்பாக வேண்டியதில்லை. கமிஷனருக்கு அந்த அதிகாரம் கொடுத்தாலும் தொல்லேதான். எல்லா கவுன்சிலர்களும் எனக்கு வேலை கொடு, உனக்கு வேலை கொடு என்று கேட்டுக் கொண்டிருப்பார்கள். அதுவும் பலமான கமிஷனராக இருந்தால் செய்யப்போவது கிடையாது.

கமிட்டியை எடுத்துவிட்டு கமிஷனரிடம் அதிகாரத்தைக் கொடுப்பதினால் வேறு ஏதாவது விளைவுகள் ஏற்படாதா என்பதையும் பார்க்க வேண்டும். இதையெல்லாம் சற்று சிந்தித்துப் பார்க்கவேண்டும். அப்பாயிண்டுமெண்டு விஷயத்தை பப்ளிக் சர்வீஸ் கமிஷனரிடம் விட்டுவிடலாம். பப்ளிக் சர்வீஸ் கமிஷன் செலக்ஷன் செய்து அனுப்புகிறவர்களிலிருந்து குஸ் செய்து கொள்ளட்டும். கவுன்சிலர்களுக்கு இந்த அதிகாரம் அவர்களிடத்தில் இருந்தால் சங்கடம்தான். ஒன்பது பேர்கள் வேலை வாங்கிக்கொடு என்றால், ஒன்று அல்லது இருவருக்கு மட்டும் வேலை வாங்கிக்கொடுத்துவிட்டால், மற்றவர்கள் விரோதிகளாகி விடுவார்கள். அதனால் அவர்களுக்கும் நன்மை கிடையாது.

தேர்ந்தெடுக்கப்பட்டவர்களைக் காப்பாற்றவேண்டுமென்றால், கமிஷனரோடு ஒரு இண்டிபெண்டெண்டு பெர்ஸனையும் சேர்த்துப் போடுங்கள். அவர்களும் தப்பு செய்துவிடுவார்கள் என்று கருதினால் வேறு மாதிரியாக ஒரு கமிட்டி போடுங்கள். சர்வீஸ் கமிஷன் ரெப்ரெசெண்டேடிவ், கமிஷனர், கவர்ன்மெண்டு ரெப்ரெசெண்டேடிவ் இம்மாதிரி மூன்று பேர்கள் கொண்ட ஒரு கமிட்டியைப் போடுங்கள். அம்மாதிரி ஏதாவது செய்தால்தான் நன்மையாக இருக்குமே தவிர. இதிலே மீண்டும் பல கஷ்டங்கள் ஏற்படத்தான் செய்யும். திரும்பவும் திரும்பவும் திருத்தம் செய்ய வேண்டியிருக்கும். சிக்கல் எங்கே இருக்கிறது, அதை எப்படி

[திருமதி த. ந. அனந்தநாயகி] [1972 ஆகஸ்ட் 23]

விலக்குவது என்பதை அரசாங்கம் யோசிக்கவேண்டும். ஏதோ அவர்கள் சொன்னதைக் கேட்டுக்கொண்டு அடிக்கடி திருத்தம் கொண்டு வருவது நல்லது அல்ல என்று சொல்லி, முடிக்கிறேன்.

திரு. எம். ஆர். கண்ணன் : பேரவைத் தலைவர் அவர்களே, கார்ப்பரேஷன் சம்பந்தப்பட்டவரையில் அப்பாயிண்டுமெண்டு கமிட்டியிலே கொண்டுவரப்பட்ட மாறுதலை நான் ஏற்று ஒரு சில கருத்துக்களைச் சொல்ல விழைகிறேன். இங்கே பேசிய அம்மையார் அவர்கள் ஏதோ தி.மு.க. கார்ப்பரேஷன் கவுன்சிலர்கள் ஆட்சிக்கு வந்தபிறகு ரோடுகள் குறுகிவிட்டது, தெரு விளக்கு எறியவில்லை, மக்களுக்கு வசதி செய்து தரப்படவில்லை என்றெல்லாம் கூறினார்கள். அவர்கள் சற்று உண்மையை எண்ணிப்பார்க்கவேண்டும். 1946-க்கு முன்னால் சென்னை நகரோடு பல பகுதிகள் சேர்க்கப்பட்டன. காங்கிரஸ் ஆட்சி இருக்கும்பொழுது அவைகளையெல்லாம் அபிவிருத்தி செய்யாமலேயே சென்னை நகரத்தோடு இணைத்துவைத்து விட்டார்கள். தி.மு.க. நகராட்சி நிர்வாகத்திற்கு வந்த பிறகு தான் இந்த புதிய பகுதிகளுக்கெல்லாம் நல்ல அபிவிருத்தித் திட்டங்களை ஏற்படுத்தி, டிரைனேஜ் அண்டு வாட்டர் ஃபேசிலிட்டிஸ் அங்கெல்லாம் செய்து கொடுக்கப்பட்டிருக்கிறது.

அம்மையார் அவர்கள் இங்கே ஏதேதோ அளக்கிறார்கள். கார்ப்பரேஷன் வருமானம் 3 கோடியிலிருந்து 12 கோடியாக ஆயிற்று என்று இவர்கள் சொல்லலாம். 3 கோடி 12 கோடி எப்படி ஆயிற்று, ஏன் ஆயிற்று என்று டிடெயில்ஸ்களை பார்த்தால், அவர்களே வெட்கப்படவேண்டி இருக்கும். அந்த அளவுக்கு வாங்க வேண்டியவர்களிடம் இருந்து தான் வரிகளை வாங்கியிருக்கிறோம்.

[திருமதி த. ந. அனந்தநாயகி : எக்ஸ்டென்டெட் ஏரியாகக் களுக்கு எல்லா வசதிகளையும் செய்து கொடுத்துவிட்டதாகச் சொன்னார்கள். கோடம்பாக்கத்திலே பல இடங்களிலே குடித் தண்ணீர் கூட கிடைக்கவில்லை.]

திருமதி எம். ஆர். கண்ணன் : அந்த எக்ஸ்டென்ட் ஏரியாக்களை எல்லாம் அபிவிருத்தி பண்ணித்தான் சென்னை கார்ப்பரேஷனிலே சேர்த்து இருக்க வேண்டும். அப்படியில்லாமல் அன்றைக்கு

1972 ஆகஸ்ட் 23] [திரு. எம். ஆர். கண்ணன்]

இருந்த காங்கிரஸ் ஆட்சி வெறுமனே சேர்த்து விட்டது. இன்றைக்கு எக்ஸ்டெண்டெட் ஏரியாக்களுக்கு நாங்கள் வந்ததற்கு பிறகுதான் வாடர் பெசிவிடி, டிரைனேஜ் பெசிவிடி எல்லாம் கொடுத்துக்கொண்டு வருகிறோம். ஆகவே 3 கோடி 12 கோடி ஆகியது. ஆனால் மக்களுக்கு எந்தவித அபிவிருத்தியும் கிடைக்கவில்லை என்று சொன்னால் என்ன அர்த்தம்? தி.மு. கழகம் ஆட்சி பொறுப்பு ஏற்றதற்குப் பிறகு எல்லா மக்கள் மீதும் வரியை போட்டு இருக்கிறது, என்றால் என்ன அர்த்தம்? பணக்காரர்களுக்கு வால் பிடித்துக்கொண்டு அவர்களுடைய பெரும் பங்களாக்களுக்கு எல்லாம் வரியை போடுவதே கிடையாது அன்றைக்கு ஆட்சிப் பொறுப்பில் இருந்தவர்கள். இப்படித்தான் அநியாயம் செய்து கொண்டு வந்தார்கள். தி.மு. கழகம் ஆட்சிப் பொறுப்பு ஏற்றதற்குப் பிறகு தான் சர்வே செய்து அசெஸ்மெண்ட் செய்தது. இன்றைக்குக் கூட பல பணக்காரர்கள் அதிகாரிகளை ஏமாற்றிக்கொண்டு தான் வருகிறார்கள். நாங்கள் வந்து ஓரளவு நல்ல அபிவிருத்தி செய்ததால் தான் வருமானத்தை 9 கோடியாக உயர்த்த முடிந்தது. வேறு யாரையும் கொள்ளை அடிக்கவில்லை. நீங்கள் எல்லாம் தவறான ஒரு அட்மினிஸ்ட்ரேஷனை நடத்தினீர்கள். இப்பொழுது சாதாரண ஏழை மக்கள் மேயர்களாக வருகிறார்கள். இப்படிப்பட்ட மேயர்களை இதற்கு முன்பு பார்த்து இருப்பார்களா?

இதற்கு முன்னால் மேயர் தேர்தல் என்றால் சென்னை நகரத்தில் யாருக்குமே தெரியாது. தி.மு. கழகம் வந்ததற்குப் பிறகு தான் யார் மேயராக வருகிறார்கள். சாதாரண மக்கள் வருகிறார்களா என்பது போன்ற அம்சங்கள் எல்லாம் தெரிய வந்தது. அந்த அளவுக்கு கார்ப்பரேஷன் அட்மினிஸ்ட்ரேஷன் வந்ததற்குப் பிறகு எங்களை குறை கூறுவதா? அங்கெல்லாம் நாங்கள் நன்மைகளை செய்திருக்கிறோம். இங்கே ஒன்றை மட்டும் சொல்வேன், தென் சென்னையில் தான் அபிவிருத்தி அதிகமாக இருக்கிறது. எட்வர்ட் எல்லியட்ஸ் ரோடில் முக்கால்பாகம் பிளாட்பாரமாக வந்திருக்கிறது. வடசென்னையில் எல்லாம் அப்படிப்பட்ட அபிவிருத்தி இல்லை. தென் சென்னை ஏற்கெனவே டெவலப்ட் ஏரியா. ஆகவே இதிலே குறை சொல்லவில்லை.

[திரு. எம். ஆர். கண்ணன்] [1972 ஆகஸ்ட் 23]

அப்பாயின்ட்மென்ட் கமிட்டி என்பது ஏற்கெனவே இருந்திருக்கிறது. நல்ல முறையிலே தான் இயங்கி வந்திருக்கிறது என்பதாக நான் நினைக்கிறேன். ஏன் இப்பொழுது மாற்றி அமைத்தார் என்பது எனக்குத் தெரியவில்லை.

THIRU K. M. SUBRAMANIAM : Mr. Speaker, Sir, on a point of order. We are not on the subject of administration. We are on the subject of appointment. But the hon. Member is talking about Mayor and the Deputy Mayor.

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் : அப்பாயின்ட்மென்ட் பற்றி பேசுங்கள். அப்பாயின்ட்மென்ட் எப்படி பண்ணுவது. இதற்கு முன்பு எப்படி பண்ணினார்கள் என்பதைப் பற்றி பேசுங்கள்.

மாண்புமிகு திரு. இரா. நெடுஞ்செழியன் : மாண்புமிகு உறுப்பினர் திருமதி அனந்தநாயகி அவர்கள் கொண்டுவந்திருக்கின்ற சப்ஜெக்டின் மேல் பேசாமல், தி.மு. கழகம் எதுவுமே செய்யவில்லை என்று சொன்னதன் விளைவு தான் இப்படி வந்தது. எனக்கு பயன்படுகிற அளவுக்கு இங்கே கொண்டு வந்திருக்கிற அளவுக்கு நின்று பேசினால் நல்லது. இதைப் பொது விவாதம் போல் எடுத்துக் கொண்டு பேசுவது சரியில்லை. அவ்வப்பொழுது எடுத்துக்கொள்கிற கருத்துக்களுக்கு அவ்வப்பொழுது மறுப்பு உரைகள் தரலாம். இங்கே கொண்டு வந்திருக்கிற சட்ட அளவுக்கு மரத்திரம் கருத்துச் சொன்னால் நன்றாக இருக்கும். சாதனைகளை சாதனை இல்லை என்று சொன்னால் இரண்டு தரப்பும் வாதிட்டுக் கொண்டு தான் இருப்பார்கள்.

திருமதி த. ந. அனந்தநாயகி : பாயின்ட் ஆப் ஆர்டர் பற்றி ஒரு எக்ஸ்பிளனேஷன். அப்பாயின்ட்மென்ட் ஒழுங்காக நடந்ததால் தான் நிர்வாகம் நன்றாக நடக்கும். ஆகையால் தான் நல்ல அப்பாயின்ட்மென்ட்டாக போடுங்கள் என்கிறேன். சரியாக போடாததால் நிர்வாகம் மோசமாக இருக்கிறது. நல்ல முடிவைப் பார்த்து அப்பாயின்ட்மென்ட் பண்ணுங்கள்.

திரு. எம். ஆர். கண்ணன் : அம்மையார் அவர்கள் அதிக அனுபவம் உடையவர்கள். அப்பாயின்ட்மென்டுக்கும் கவுன்சிலர் கூளுக்கும் என்ன சம்பந்தம் இருக்கிறது? எலெக்டட் மெம்பர்

1972 ஆகஸ்ட் 23]

களுக்கு எந்த பவர்ஸ்ஸும் தருவதில்லை. காரணம் அவர்கள் எல்லாம் ஸஞ்சம் வாங்கிவிடுவார்கள் என்பதற்காக கொடுப்பதில்லை. கவர்ன்மெண்டிலே கூட அப்பாயின்ட்மெண்ட் பண்ணுவதெல்லாம் அபிஷியலுக்குத் தான் தருவார்கள், நான்-அபிஷியலுக்கு தருவதில்லை. இங்கே ஒரு மெம்பர் அப்பாயின்ட் பண்ணினால் மேயர், கமிஷனர் போன்றோர்கள் இருக்கிறார்கள். எந்த ஒரு தி.மு.க உறுப்பினரும் எதையும் செய்ய முடியாது. அப்படிச் செய்தால் அதை எல்லாம் அந்த அபிஷியல்கள் அரசாங்கத்திற்கு ரிபரசன்ட் செய்வார்கள். இந்த இரண்டு எலக்டட் மெம்பர்களை அவர்களுடைய ஆதரவின்காக போடுகிறார்கள். அம்மையார் அவர்கள் ஏன் இந்த வாரியம் என்று பேசுவார்கள். உடனே இந்த வாரியத்திற்கு ஒரு ஆள் போடுங்களேன் என்று கேட்பார்கள். அப்படிப்பட்ட முறையிலே ஏதாவது சொல்ல வேண்டும் என்பதற்காகத் தான் இப்படி பேசுகிறார்கள். . .

திருமதி த. ந. அனந்தநாயகி : நீங்கள் சொல்வதை ஒழுங்காக சொன்னால் போதும், உங்கரிடத்திலே நான் எதையும் கற்றுக் கொள்ள விரும்பவில்லை.

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் : அது மாதிரி ஒரு உறுப்பி னரைப் பற்றி பேசும் பொழுது ஏதோ சொல்வெண்டுமென்று நோக்கங்கள் கம்பித்து பேசுவது மாபிவில்லை. உறுப்பினர் அவர்கள் இந்த நோக்கத்தோடு சொல்கிறார்கள் என்று சொல்லுவது இந்த மன்றத்தின் மரபுகளுக்கு முரணாக இருப்பதால், அப்படிச் சொல்லக் கூடாது. முரணாக கருத்து இருந்தால் அதைச் சொல்லலாம். அவர்கள் ஏதோ வேண்டும் என்பதற்காகத்தான் அப்படிச் சொல்கிறார்கள் என்பது சரியான மரபு இல்லை. முடியுங்கள் சீக்கிரம்.

திரு. ஏ. சி. நரசிம்மன் : “பாயின்ட் ஆப் ஆர்டர்”.

MR. SPEAKER : No point of order. This has been disposed of.

திரு. ஏ. சி. நரசிம்மன் : தலைவரவர்களே, இந்த மன்றத்திலே தொடர்ந்து நான் பல நாட்களாக பார்த்துக் கொண்டு வருகிறேன். திருமதி அனந்தநாயகி அம்மையார் அவர்கள் உட்கார்ந்த

[1972 ஆகஸ்ட் 23]

இடத்திலே இருந்து அதிகமான வார்த்தைகளை அடிக்கடி பேசிக் கொண்டிருக்கிறார்கள். இது சபையின் மரபுகளுக்கு முறை ஆனதா என்பதை அறிய விரும்புகிறேன்.

திருமதி த. ந. அனந்தநாயகி : நாங்கள் ஏன் அநாவசியமாக எழுந்திருக்கிறோம். நாங்கள் பேசும் பொழுது நீங்கள் தான் அடிக்கடி இடை மறிக்கிறீர்கள். நீங்கள் சொல்லுவதை தப்பாக சொன்னால், நாங்கள் மறுத்துத் தானே ஆக வேண்டியிருக்கிறது.

திரு. ஏ. சி. நரசிம்மன் : அவர்கள் உட்கார்ந்த இடத்திலே இருந்து அடிக்கடி பேசிக் கொண்டிருக்கிறார்கள். நான் இந்த இடத்திலேயிருந்து பார்த்துக் கொண்டுதான் இருக்கிறேன். யாராவது எதையாவது பேசினால் அவர் மறுப்பு தெரிவித்துக் கொண்டு உட்கார்ந்து கொண்டே பேசிக் கொண்டிருக்கிறார்கள்.

திருமதி ஜோதி வெங்கடாசலம் : அவர் அவர்கள் இடத்திலே இருந்து பேசுவதுதான் நியாயம். அதை எப்படி தவறு என்று சொல்லுகிறார் உறுப்பினர் என்று எனக்கு புரியவில்லை.

திரு. துரைமுருகன் : அப்படி அவர்கள் பேசிக் கொள்ளலாம் என்று அம்மையார் அவர்கள் சொல்லுகிறார்களா? தலைவர் அவர்களே உங்கள் மூலமாகக் கேட்கிறேன். உட்கார்ந்த இடத்திலே இருந்து அவரவர்கள் பேசிக்கொண்டிருந்தால் இந்த சபையின் நடவடிக்கை என்ன ஆகும் என்பதை அம்மையார் அவர்கள் கவனிக்க வேண்டும், உறுப்பினர் திரு. நரசிம்மன் அவர்கள் உட்கார்ந்த இடத்திலே இருந்து பேசாதீர்கள் என்று தான் சொன்னார். அப்படி பேசலாம் என்றால், உட்கார்ந்த இடத்திலே இருந்து எதை வேண்டுமானாலும் பேசலாம்.

திருமதி த. ந. அனந்தநாயகி : இது நியாயம் இல்லை. நீங்கள் அநாவசியமாக பேசுகிறீர்கள். நாங்கள் எதையும் கேட்கக் கூடாது என்றால், நாங்கள் சட்ட மன்றத்தை விட்டு வெளியேறி விடுகிறோம், நீங்கள் வேண்டுமானால் சட்ட மன்றத்தை நடத்திக் கொண்டிருங்கள்.

1972 ஆகஸ்ட் 23] [திரு. ஆர். பொன்னப்ப நாடார்]

திரு. திருப்பூர் ஏ. எம். மொய்தீன் : இந்த விவாதத்தில் பேரவை உறுப்பினர்கள் ஒவ்வொருவரும் கலந்து கொள்வதற்கு உரிமை உண்டு. அதே நேரத்தில் தங்களுடைய பெருமை மிக்க பொறுப்புக்களை உணர்ந்து பேசுவது இந்த பேரவையினுடைய மரபு, ஒரு விஷயத்தைப்பற்றி விவாதிக்கின்ற பொழுது நாம் முதலில் விவாதிக்க ஆரம்பிக்கும்பொழுதே நம்முடைய பெருமையை மனதில் கொண்டு விவாதிக்க வேண்டும் என்பது இந்த பேரவைக்கு தெரியாததில்லை. ஒரு பிரச்சினை பற்றி சொல்லுவதற்கு உரிமை உண்டு. ஆனால் அளந்து சொல்லும் உரிமைதான் முக்கியமானது. இங்கே நான் கேட்டுக் கொள்ளுவது என்னவென்றால் பிரச்சினையை நாம் அணுகலாம், நன்றாகச் சிந்திக்கலாம், அதைப் பற்றிப் பேசலாம். ஆனால் ஒன்று இங்கே தொடர்ந்து நடக்கிறது. ஒருவர் பேசிக்கொண்டிருக்கிற பொழுதே கிழே தன்னுடைய இடத்திலே உட்கார்ந்து கொண்டு அதை குத்தலாக பேசுகிற முறை இருக்கிறது. யாராக இருந்தாலும் இது சரி இல்லை. அவ்வாறு பேசுவதை விட சபாநாயகரிடம் இருந்து அனுமதி பெற்று, எழுந்து நின்று பதில் சொல்லுவது அழகாக இருக்கும் என்று சொல்லிக் கொள்கிறேன். அந்த மாதிரி செய்யாமல் நம்முடைய அருமையான நேரத்தை இந்த பேரவையில் அர்த்தமற்ற விவாதங்களுக்கு பயன்படுத்த வேண்டாம் என்று நான் மிக அன்போடு இந்தப் பேரவையின் தலைவரின் சார்பில் சொல்லி, விடை பெறுகிறேன்.

திருமதி ஜோதி வெங்கடாசலம் : திருமதி அனந்தநாயகி அம்மையார் அவர்கள் இன்றைக்கு உட்கார்ந்த இடத்திலே இருந்து பேசவில்லை. உறுப்பினர் பேசும் பொழுது குறுக்கிட்டால் நான் “ஈட்டு” ஆகவில்லை என்கிறார். அந்த நேரத்தில் குறுக்கிடுபவர் பாதி உட்கார்ந்தும், பாதி நின்று கொண்டும் குறுக்கிடும் நிலைமை எழுகிறது. எனவே, அம்மையார் அவர்கள் கேட்கும் பொழுது உட்கார்ந்து கொண்டு பேசுவது போல் தெரிகிறது. இது பாயின்ட் ஆப் ஆர்டர் இல்லை என்று சொல்லிக் கொள்கிறேன்.

திரு. ஆர். பொன்னப்ப நாடார் : தலைவரவர்களே, இந்த மன்றத்திலே சுவையான விவாதத்திற்குப் பதிலாக சூடான விவாதம் சில சமயங்களிலே ஏற்பட்டு விடுகிறது. உறுப்பினர்கள்

[1972 ஆகஸ்ட் 23]

உட்கார்ந்துகொண்டே எதையாவது பேசலாமா என்று இங்கே விவாதிக்கப்பட்டது. பார்லிமெண்டரி-பிரிட்டிஷ் பார்லிமெண்டரி நடவடிக்கைகளைப் பார்த்தாலும் இப்படி இருந்து கொண்டே 'ஹியர், ஹியர்' என்று சொல்வது தொன்று தோட்டே இருந்துவருவது தெரியவரும். 'மே' ஸ் பார்லிமெண்டரி பார்லிமெண்டரி இருக்கிறது. ஆனால் ஒரு மெம்பர் இன்னொருவர் பேசிக்கொண்டிருக்கும்போது வேண்டுமென்றே தடஸ்தம் செய்வதற்காக குறுக்கிடுவது என்பது உரிமையை மீறிய செயலாகத்தான் இருக்கும். இந்தமாதிரி நேரங்களில் குறிப்பாக எங்களைப் போன்றவர்கள்—எதிர்க்கட்சியிலே சிறிய அளவில் இருக்கிறோம்—கருத்துக்களைச் சொல்வதற்கு தகுந்த வாய்ப்பும் பாதுகாப்பும் அளிக்கப்பட்டு வருகிறது; மேலும் அளிக்கப்பட வேண்டும்.

மேலும் இந்த மன்றத்திலே அனந்தநாயகி அம்மையார் அவர்கள் சற்று சுறுசுறுப்பாக பேசுபவர்கள் என்பதும், அவர்கள் பேசிணல்தான் இந்த அவையிலே ஒரு சுவாரசியமும் சுறுசுறுப்பும் இருக்கும் என்பதும் மாண்புமிகு உறுப்பினர்கள் எல்லோருக்கும் தெரியும். அதனால் மற்றவர்கள் யாரையும் நான் குறைத்துச் சொல்வதாக அர்த்தமல்ல. நாங்கள் எல்லாம் மிதவாதி களா இல்லையா என்ற விவாதத்திற்கும் நான் செல்லவிரும்பவில்லை. யாராக இருந்தாலும் உறுப்பினர் ஒருவர் கோர்வையாக கருத்துக் களைச் சொல்லிக்கொண்டு வரும்போது வேண்டுமென்றே சில ஆட் சேபங்களை கிளப்பி, பேசுபவரின் கருத்துக்களை சிதைப்பது அவ்வளவு நல்லதல்ல. ஆகையால் எங்களைப்போன்றவர்களுக்கு—சிறுபான்மையாக இருக்கக்கூடியவர்களுக்கு போதிய அவகாச மும், பாதுகாப்பும் தரவேண்டுமென்று தலைவரவர்களைக் கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

THIRU V. KRISHNAMOORTHY: Sir, with your permission I want to clarify the position. Interruptions made sitting are parliamentary but that right should not be extended to running commentary. Nobody is prevented from making interruptions but it should be short. But if he goes on making comments on the speech, then it leads to running commentaries and that should be avoided. That is my submission.

1972 ஆகஸ்ட் 23]

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் : மாண்புமிகு உறுப்பினர்கள் தெளிவில்லாத ஒரு விவகாரத்தை பெரிதுபடுத்திவிட்டார்கள், என்பதுதான் இதிலே என்னுடைய முடிவு. திரு நரசிம்மன் அவர்கள் ஒழுங்குப் பிரச்சனை என்று கூறி இடையிலே குறுக்கிட்டார். கடைசியில் அவருடைய ஒழுங்குப் பிரச்சனை என்ன என்றே சொல்லவில்லை. திருமதி அனந்தநாயகி அம்மையார் அவர்கள் மற்ற உறுப்பினர்கள் பேசுகின்றபோது எப்படி நடந்து கொண்டார்கள் என்பதுபற்றித் தீர்ப்பு சொல்லவேண்டியது பேரவைத் தலைவரின் பொறுப்பு. திரு. நரசிம்மன் அவர்கள் ஒழுங்குப் பிரச்சனை இல்லாத ஒன்றை ஒழுங்குப் பிரச்சனை என்று கிளப்பி விவாதித்தது பொருத்தமுடையதல்ல. அதுகுறித்து நான் மிகவும் வருந்துகிறேன். அதைப்போன்று திரு. துரைமுருகன் ஒரு கருத்தைச் சொன்னார்கள். அவர்கள் சொல்லவேண்டிய அவசியமே இல்லை. அதற்காகவும் நான் வருந்துகிறேன். கட்சிக் தலைவர்கள், அமைச்சர்கள் குறுக்கிடுகிறார்கள் என்றால் அவர்கள் என்னுடைய அனுமதியைப் பெற்று தங்கள் கருத்துக்களைச் சொல்கிறார்கள்.

பொதுவாக இப்போது பல மெம்பர்கள் உட்கார்ந்து பேசுவதும், எழுந்து பேசுவதும் கொஞ்சம் அதிகமாக இருக்கிறது. அது இந்த மன்றத்தின் மரபை மீறுகிற செயலாக இருக்கிறது. வரவர மன்றத்தின் மரபை மீறுவது என்பது சாதாரணமாகி விட்டது. சில தினங்களுக்கு முன்னால் கூட இப்படி ஒரு மெம்பர் பேசுகின்றபோது இடைமறித்து பேசியதால், வாக்குவாதம் ஏற்பட்டு, அதனால் ஒரு துர்பாக்கியமான நிலைமை உருவாகிவிட்டது. அலையெல்லாம் வேதனைப்படத் தக்கவைகள். இந்த மன்றத்தின் மரபுமுறை சரியாக கடைபிடிக்கப்பட்டிருந்தால் அம்மாதிரி செய்கையால் நடந்திருக்கா.

ஒரு உறுப்பினர் பேசும்போது, ஒழுங்கு பிரச்சனை என்று இடைமறித்து விட்டு, ஒழுங்குப் பிரச்சனையைச் சொல்லாமல் தங்கள் கருத்துக்களை விளக்கிக் கொண்டுப் போவது நல்லதல்ல. இதைத்தான் திரு. கிருஷ்ணமூர்த்தி அவர்கள் சொன்னார்கள். உறுப்பினர் பேசும்போது ஏதாவது விளக்கம் கேட்கவேண்டும் என்றிருந்தால், அவரது உரையில் ஏதாவது தவறுதலாக சொல்லி விட்டார் என்றால் உரையின் முடிவில் கிளாரிப்பிகேஷன் கேட்க

(பேரவைத் தலைவர்) [1972 ஆகஸ்ட் 23]

லாம் பொதுவாக, இப்போது எல்லாம் அமைச்சர்கள் அடிக்கடி குறுக்கிடும் வழக்கம் ஏற்பட்டிருக்கிறது. அவை கூட வரம்பை மீறியவைதான் அமைச்சர் குறுக்கிடுவதுபோய் இப்போது திரு. நரசிம்மன் போன்ற மெம்பர்களும் குறுக்கிடத் தொடங்கி விட்டார்கள்.

திரு. ஏ. சி. நரசிம்மன் : தலைவரவர்களே. நான் சொல்வது, ஒருவர் பேசிக்கொண்டிருக்கும்போது உட்கார்ந்துகொண்டே யாரும் பேசக்கூடாது என்பதுதான். திருமதி அனந்தநாயகி அம்மையார் அவர்கள் உட்கார்ந்து கொண்டு ஏதேதோ பேசிக் கொண்டிருந்தார்கள். ஏதாவது பேசவேண்டுமென்றால் எழுந்து நின்று தலைவரின் அனுமதியோடு பேசலாமே என்றுதான் நான் சொல்கிறேன்.

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் : நீங்கள் என்ன சொல்லப் போகிறீர்கள் என்பதை நான் புரிந்துகொண்டேன். உங்கள் விளக்கம் தேவையில்லை. நீங்கள் உட்காருங்கள். ஒவ்வொரு வரும் பேசும்போது தங்களுக்கு பொருத்தமான வியாக்கியானங்களைத்தான் சொல்வார்கள். இவற்றிற்கு எல்லாம் ஒரு தீர்ப்பு என்று சொல்ல முடியாது. மாண்புமிகு அமைச்சர்களுக்குக் கூட பல தடவைகள் சொல்லியிருக்கிறேன் மன்றத்தின் மரபு மீறப்படாமல், நியாயமான வகையில் தேவைப்பட்டால் ஒழிய உறுப்பினர்கள் பேசும்போது குறுக்கிட வேண்டாம் என்று சொல்லியிருக்கிறேன். புதிய உறுப்பினர்கள் பேசும்போது வார்த்தைகள் அழகாக இருக்கவேண்டுமென்று, அடுக்குத்தொடரில் கோர்வையாகப் பேசுவார்கள். குறுக்கிடுவதால் அவர்கள் கருத்துக்கள் சிதைவுறக்கூடும். ஆளும் கட்சியைச் சேர்ந்தவர்களாயிருந்தாலும், எதிர்க்கட்சிகளைச் சேர்ந்தவர்களாக இருந்தாலும் எல்லோருக்கும் இது பொருந்தும்.

கிளாரிபிக்கேஷன், அல்லது பாயின்ட் ஆஃப் ஆர்டர் என்று சொல்லிவிட்டு, பிறகு தங்கள் வியாக்கியானங்களைச் சொல்லிக் கொண்டிருப்பது இந்த மன்றத்தின் மரபுக்குட்பட்டதல்ல. அதே மாதிரி மாண்புமிகு அமைச்சர்களும், முதலமைச்சரும் ஒரு முக்கியமான பிரச்சனையைப் பற்றிப் பேசும்போது எதிர்க்கட்சியினரும் குறுக்கிடுகிறார்கள். பின் அவர்களுக்குள்ளே

1972 ஆகஸ்ட் 23] [பேரவைத் தலைவர்]

மாறிமாறிப் பேசிக்கொள்கிறார்கள். சில பத்திரிகைகள் அம்மாதிரி சம்பவங்களுக்கு முக்கியத்துவம் கொடுத்து 'வாக்குவாதம்' என்று தலைப்பு போட்டு பெரிதுபடுத்திவிடுகிறார்கள். சபையில் வாக்குவாதம் என்பது சட்ட மன்ற மரபே ஆகாதது. முன் பெல்லாம் அமைச்சர்கள் தான் குறுக்கிட்டு வந்தார்கள். இப்போது அந்த பழக்கம் எதிர்க்கட்சி வரிசைக்கும் தாவியிருக்கிறது.

நான் இந்தப் பேரவைத் தலைவர் பொறுப்புக்கு வந்து கிட்டத்தட்ட ஒன்றரையாண்டு காலம் ஆகிவிட்டது. எந்தெந்த நேரத்தில் தலையிடலாம், எந்தெந்த நேரத்தில் குறுக்கிடலாம் என்று எந்த விதிமுறையில் சொல்லப்பட்டிருக்கிறதென்று எனக்குத் தெரியவில்லை. ஆனால் ஒரு உறுப்பினர் பேசும்போது குறுக்கிடுவதாக இருந்தால், அந்த உறுப்பினர் 'ஈட்டி' செய்தால் பேசலாம் என்றுதான் நான் தெரிந்திருக்கிறேன். எனவே, மாண்புமிகு அமைச்சர்களையும், மாண்புமிகு உறுப்பினர்களையும் மன்றத்தின் மரபுக்கு உட்பட்டு, மன்றத்தின் மரபை நிலைநிறுத்தும்படி கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

திரு. நரசிம்மன் அவர்கள் 'பாயின்ட் ஆஃப் ஆர்டர்' என்று சொல்லி ஒரு ஒழுங்குப் பிரச்சனையைக் கிளப்பினார்கள். அது பாயின்ட் ஆஃப் ஆர்டர் அல்ல. இதையே என்னுடைய தீர்ப்பாக ஏற்றுக்கொண்டு, இன்னும் பல மசோதாக்கள் நிறைவேற்றப்படவேண்டியிருப்பதால் மேலும் இந்த பிரச்சனையில் நேரத்தை வீணாக்க வேண்டாம் என்று கேட்டுக்கொண்டு, மாண்புமிகு கல்வி அமைச்சர் அவர்களை விவாதத்திற்கு பதிலளிக்கும்படி கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

மாண்புமிகு டாக்டர் இரா. நெடுஞ்செழியன்: தலைவரவர்களே, சென்னை மாநகராட்சி திருத்தச் சட்ட மசோதா மீது இங்கே பேசிய உறுப்பினர்கள் பல கருத்துக்களைத் தெரிவித்தார்கள். இதிலே முக்கியமான ஒன்று, ஏற்கெனவே பணியாளர்களை மூன்று நான்கு வகையினராகப் பிரித்து, 100 ரூபாய்க்கு குறைவாக சம்பளம் வாங்கும் ஊழியர்களை நியமிப்பதற்கு அமைக்கப்பட்டிருந்த குழுவைப்பற்றியது. அந்தக் குழுவில் மேயர், கமிஷனர், மாநகராட்சி மன்றத்தினரால் தேர்ந்தெடுக்கப்பட்ட ஒருவர் ஆக மூன்று பேர் இருக்கிறார்கள். இனி கமிஷனரே 100 ரூபாய்க்கு

1972-ம் ஆண்டு சென்னை மாநகராட்சி (திருத்த)
சட்ட முன்வடிவு சட்டப் பேரவை சட்ட
முன்வடிவு எண் 32/72)

[டாக்டர் இரா. நெடுஞ்செழியன்] [1972 ஆகஸ்ட் 23]

குறைவாக சம்பளம் பெறும் ஊழியர்களை நியமிக்கலாம் என்று மாநகராட்சி ஏகமனதாக ஒரு தீர்மானத்தைப்போட்டு அரசுக்கு அனுப்பியிருக்கிறது. அரசாங்கமே இந்தச் திருத்தச் சட்டத்தைக் கொண்டுவரவில்லை. மற்ற நகராட்சிகளானாலும் சரி அல்லது மதுரை மாநகராட்சியானாலும் சரி அங்கெல்லாம் இந்தக் குழு இருக்கும். அவற்றை நாம் மாற்றவில்லை. சென்னை மாநகராட்சியிலிருந்து இப்படி ஒரு தீர்மானத்தைப் போட்டு அனுப்பியிருப்பதால், அதற்கு நாம் மதிப்புக்கொடுக்கவேண்டும் என்ற முறையிலேதான் இந்தத் திருத்த சட்டம் கொண்டுவரப்பட்டிருக்கிறது.

மாநகராட்சி இந்த தீர்மானத்தைப் போட்டு அனுப்பியது சரியா இல்லையா என்று விவாதிப்பதற்காக கொண்டுவரப்பட்ட தல்ல இந்த மசோதா. அதைப்பற்றி விவாதிப்பதை மற்ற நேரங்களில் வைத்துக்கொள்ளலாம். அதை தனியாக ஆராய வேண்டும். இந்த மசோதாவிற்கு சம்பந்த மில்லாத கருத்துக்களையெல்லாம் சிலர் தெரிவித்தார்கள். திராவிட முன்னேற்றக் கழகமே சென்னை மாநகராட்சியிலும் இருப்பதால் இந்த திருத்தச் சட்டம் கொண்டுவரப்பட்டிருப்பதாகவும் சொன்னார்கள். அந்த மாதிரியான பிரச்சனைகளுக்கு எல்லாம் 'ஆம்' என்று ஒரு வரியிலோ அல்லது 'இல்லை' என்று ஒரு வரியிலோ பதில் சொல்லி விட முடியாது. அவைகளுக்கு எல்லாம் புள்ளிவிபரங்கள் சேகரிக்கப்பட்டு, அவை தனியாக விவாதிக்கப்பட வேண்டியவை. இந்தத் திருத்தச் சட்டத்தில் அவைகளை விவாதிப்பது பொருத்தமானதல்ல.

சென்னை மாநகராட்சி ஏகமனதாக இந்தத் தீர்மானத்தை நிறைவேற்றி அனுப்பியிருக்கிறது. அதற்கு மதிப்பளித்து, நாம் அங்கீகாரம் அளிக்கின்றோம். ஆகவே, மாநகராட்சி ஆணையாளருக்காக இதை நாம் செய்யவில்லை.

அடுத்து, மாநகராட்சி மன்ற ஆணையாளராக ஐ.ஏ.எஸ். அதிகாரிகளைப் போடுவதா, ஐ.ஏ.எஸ். அல்லாதவர்களைப் போடுவதா என்பதுபற்றியும் கருத்து தெரிவிக்கப்பட்டது ஐ.ஏ.எஸ். அல்லாதவர்களும் ஆணையர்களாக இருந்திருக்கிறார்கள். திரு. ஷெனாய், திரு. சுப்பராயன், திரு. நரசிம்மன் ஆகியவர்கள்

1972 ஆகஸ்ட் 23] [டாக்டர் இரா. நெடுஞ்செழியன்]

எல்லாம் ஐ.ஏ.எஸ். இல்லை. ஆகவே இதுபற்றியும் இரண்டுவித அபிப்பிராயம் தான் இருக்கிறது. ஒரு குறிப்பிட்ட காலத்திற்கு ஐ.ஏ.எஸ். அதிகாரிகளைப் போடுவதைவிட அங்கேயிருக்கிற பிரச்சினைகளை ஆராய்ந்து, நன்கு அறிந்திருக்கக்கூடியவர் ஆணையராக இருப்பது நிர்வாகத்திற்கு மிகவும் உதவியாக இருக்கும். அதுவும் மாநகராட்சி மன்ற நிர்வாகத்தை புரிந்துகொள்வது மிகவும் எளிதான ஒன்று அல்ல. ஆறு மாதம் இருந்தால்தான் கொஞ்சம் புரிபடும். ஆகவே அங்கே இருந்து அனுபவம் பெற்ற ஒருவர் ஆணையராக வருவது மிகவும் நல்லதாக இருக்கும் என்று தெரிவிக்கப்பட்டது. அதுவும் இப்போது இருக்கிற ஆணையர் பரவலாக எல்லோராலும் ஏற்றுக் கொள்ளப்படுகிற, பாராட்டப்பெறுகிற ஒருவராக இருப்பதால் ஒப்புக்கொள்ளப்பட்டிருக்கிறது. இதைப்பற்றி பிரச்சினை இல்லை.

மாண்புமிகு உறுப்பினர் திரு. கே. எம். எஸ். குறிப்பிட்டது போல ஏற்கனவே குழுவினரால் தேர்ந்தெடுக்கப்பட்டு வைக்கப் பட்டிருக்கிற பட்டியல் இந்தச் சட்டம் வந்தவுடன் என்ன ஆகும் என்பது ஒரு கேள்வி. இதுபற்றி அவர் ஒரு திருத்தம் கூடக் கொடுத்துள்ளார்கள். ஏற்கனவே தேர்ந்தெடுக்கப்பட்ட பட்டியலில் உள்ளவர்களில் நியமனம் செய்யப்பட்டவர்கள் போக பாக்கி யுள்ளவர்கள் பெயர்கள் இந்தச் சட்டம் நிறைவேற்றப்பட்டு அமலுக்கு வந்த அன்று காண்கலாகிவிடும். அதுதான் நிலைமை. ஆணையர் அந்தப் பட்டியலில் உள்ளவர்களையே தேர்ந்தெடுக்கவும் செய்யலாம், தேர்ந்தெடுக்காமலும்விடலாம்.

ஏற்கனவே இருந்த குழுவினர் கூட ஆட்களைத் தேர்ந்தெடுக்கிறபோது கூட அந்த அந்தப் பதவிகளுக்காக விதிக்கப்பட்டிருக்கிற படிப்பு, திறன் ஆகியவைபற்றிய விதிகளுக்கு உட்பட்டே தேர்ந்தெடுக்கவேண்டும். அப்படி மீறி தேர்ந்தெடுத்திருந்தால் அவர்களை நியமிக்கக்கூடாது என்று அரசாங்கத்திற்கு அறிவிக்க ஆணையருக்கு உரிமை இருந்திருக்கிறது. கவுன்சிலுக்கே உரிமை இருந்திருக்கிறது.

இப்போதும் நகராட்சி மன்றம் இதுபோன்ற குழு தேவை யில்லை, ஆணையரே நியமிக்கலாம் என்பதாக ஏகமனதாகத் தீர்மானம் நிறைவேற்றி அனுப்பியிருப்பதனால்தான் இந்தத் திருத்தச் சட்டம் வருகிறது. இதன் காரணமாக விதிகளை மீறி ஆணையர்

[டாக்டர் இரா. நெடுஞ்செழியன்] [1972 ஆகஸ்ட் 23]

தம் இஷ்டப்படி எவரையும் நியமனம் செய்துவிடவும் முடியாது. கவுன்சிலில் எல்லாக் கட்சியினர்களும் இருக்கிறார்கள். அப்படி அவர் யாரையாவது நியமனம் செய்தாலும் கவுன்சிலில் அதைப் பற்றி விவாதிக்க இடமிருக்கிறது. அரசாங்கத்திற்கும் அதைப் பற்றித் தெரிவிக்க சந்தர்ப்பம் இருக்கிறது. இப்போது மாநகராட்சிமன்ற ஆணையர் 3-வது, 4-வது பிரிவினரைத்தான் தேர்ந்தெடுக்கலாம். மதுரை மாநகராட்சியில் உள்ளதுபோல, திரு. பாலசுந்தரம் கூறியதுபோன்ற ஆணையர் இவர்களையும் எம்பிளாய்மெண்டு எக்ஸ்சேன்ஜில் இருந்து லிஸ்ட் கால்பார் பண்ணி நியமிக்க வேண்டும் என்பதாக பை லாஸ்—விதிமுறைகள் போடும்போது சேர்க்கலாம். இந்தச் சட்டத்தின் கீழ் விதிமுறைகளைக் கூட கவுன்சில்தான் ஏற்படுத்தவேண்டும். அவை அரசாங்கத்தின் சம்மதத்திற்கு வரும்—ஆகவே இந்த விதிமுறைகளில் இதுபோல ஆணையர் எம்பிளாய்மெண்டு எக்ஸ்சேன்ஜில் இருந்து லிஸ்டை கால்பார் பண்ணி அதில் இருந்து தேர்ந்தெடுக்க வேண்டும் என்று செய்துவிடலாம்.

அடுத்து மாநகராட்சிப் பணியாளர்களை பப்ளிக் சர்வீஸ் கமிஷன் மூலமே தேர்ந்தெடுக்கச் செய்யலாம் என்ற கருத்தும் தெரிவிக்கப்பட்டது. இப்படிச் செய்வதற்காக 1965-ல் ஒரு சட்டம் கொண்டுவரப்பட்டது. மாநகராட்சி மன்றத்தார் அதை எதிர்த்தார்கள். பப்ளிக் சர்வீஸ் கமிஷன் சட்டப்படி ஆட்களைத் தேர்ந்தெடுத்து லிஸ்டும் அனுப்பினார்கள். அதை லிஸ்டில் உள்ளவர்களை நியமனம் செய்யவேண்டியது மாநகராட்சி ஆகையால் அவர்கள் அந்த லிஸ்டில் உள்ளவர்களை நியமனம் செய்யாது இருந்தார்கள். இதுபற்றிய தகராறு காரணமாக பேச்சுவார்த்தைகள் 1967 வரை நடந்தது. அந்த நேரத்தில் பப்ளிக் சர்வீஸ் கமிஷனால் தேர்ந்தெடுக்கப்பட்டவர்கள் ரிட் போட்டார்கள். அதன் காரணமாக 1968 வரை ஒன்றும் செய்ய முடியாது இருந்தது. அதன் பிறகு தான் 1968 இல் சட்டமே திருத்தப்பட்டது. 94, 95 வது பிரிவுகள் ரிப்பீல் பண்ணப்பட்டன.

That the provision shall be deemed never to have been enacted.

என்பதாக அழுத்தந்திருத்தமாக கொண்டுவரப்பட்டிருக்கிறது. அதற்குப் பிறகுதான் இந்தக் குழு நியமிக்கப்பட்டது. இப்போதும் நாம் ஒன்றும் சொல்ல

1972 ஆகஸ்ட் 23] [டாக்டர் இரா. நெடுஞ்செழியன்]

வில்லை. மாநகராட்சியில் இந்தக் குழு வேண்டாம், ஆணையரே நியமிக்கலாம் என்பதாக ஏகமனதாகத் தீர்மானம் போட்டு அனுப்பியிருக்கிறார்கள். ஆகவே இந்தத் திருத்தச் சட்டம் வந்திருப்பதனால் இதில் சங்கடங்கள் எதுவும் ஏற்படவில்லை.

1. ஏ, பி பிரிவுகளைப் பொறுத்தவரையில் அரசாங்கமே நியமிக்க வேண்டும் என்று இருந்தது. அதுவேண்டாம் மன்றத்தின் நியமனத்தை அரசாங்கம் அங்கீகரிக்கும்படியாக இருந்தால் போதும் என்றார்கள். அதை ஏற்கவில்லை, அரசாங்கமே நியமிக்கும் என்பது இருக்கிறது. அடுத்த பிரிவைத்தான் மாநகராட்சி மன்றம் நிறைவேற்றி, அரசாங்கம் அங்கீகரிக்கும் என்று இருக்கிறது. இதில் எந்தவிதமான சங்கடங்களும் ஏற்பட வழியில்லை, ஆகவே இதை நிறைவேற்றித்தரவேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

DR. H. V. HANDE : The Hon. Minister said that the Madras Public Service Commission was already seized of the matter, that the matter went to the Court then, etc. My argument is, we have given to the Public Service Commission the right to appoint. Why should that convention be revised all of a sudden? Let us take the original stand and let the entire appointments, be made by Public Service Commission? Will that not be proper?

Whenever in future we appoint an I.A.S. Officer, will it not be better for the arguments advanced by the Hon. Minister himself, to have him for 2 or 3 years there in the Corporation?

These are the two points on which I would like the Hon. Minister to give clarification.

மாண்புமிகு டாக்டர் இரா. நெடுஞ்செழியன் : சர்வீஸ் கமிஷன் மூலம் தான் நியமனம் செய்யவேண்டும் என்பதாக 1965 இல் சட்டம் கொண்டுவரப்பட்டு அதை நகராட்சி மன்றம் ஏற்கவில்லை, அதன்காரணமாக சர்வீஸ் கமிஷன் லிஸ்டில் உள்ளவர்களை நியமனம் செய்யாமலே இருந்தார்கள் என்பதைச் சொன்னேன். மாநகராட்சி மன்றத்தைப் பொறுத்தவரை ஆட்களை நியமனம் செய்துகொள்ளக்கூடிய அதிகாரம் அவர்களிடமே தான் இருக்கிறது. அவர்களுடைய கருத்துக்கு ஏற்பத்தான் நாமும் ஆட்களை விதிமுறைகளுக்குட்பட்டு, முறையாகத் தேர்ந்தெடுக்கக்கூடிய வகையில் சட்டத்தை அமைத்துக்கொடுக்க வேண்டும். நாம்

[டாக்டர் இரா. நெடுஞ்செழியன்]

[1972 ஆகஸ்ட் 23]

சொல்வதை அவர்கள் ஏற்காது, அவர்கள் சொல்வதை நாம் ஏற்காது போவது முன்னே குறிப்பிட்டபடி வீண் சங்கடங்களுக்குத் தான் இடமளிக்கும். இப்போது அவர்களது வேண்டுகோளுக்கிணக்கமாக இந்தச் திருத்தச் சட்டம் கொண்டுவரப்பட்டிருக்கிறது என்று தெரிவித்துக்கொள்கிறேன்.

DR H. V. HANDE: The original stand was that Public Service Commission should make the recruitment. That was a good suggestion. That was later on revised. Why not we stick to that old stand? That is my question.

மாண்புமிகு டாக்டர் இரா. நெடுஞ்செழியன் : சங்கடங்கள் இருக்கின்றன என்று அவர்கள் கூறுகிற காரணத்தினாலும் மாநகராட்சி மன்றமே அதை முழுவதும் எடுத்துக் கொள்ளவில்லை. யென்ற காரணத்தினாலும் அந்த அளவுக்குப் போகவில்லை. நாம் அதை வற்புறுத்தவில்லை.

THIRU K. M. SUBRAMANIAM: Since the Corporation is an elected body, I think their wishes should be respected and I am glad Government had respected it.

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் : பேரவையின் முன்னுள்ள கேள்வி—

“ 1972-ம் ஆண்டு சென்னை மாநகராட்சி (திருத்த) சட்ட முன்வடிவு (சட்டப் பேரவை சட்ட முன்வடிவு எண் 32/72) ஆய்வுக்கு எடுத்துக்கொள்ளப்படவேண்டும்.

தீர்மானம் பேரவையின் முடிவிற்கு விடப்பட்டு, நிறைவேற்றப்பட்டு, பிரிவுவாரியாக சட்ட முன்வடிவு ஆய்வுக்கு எடுத்துக் கொள்ளப்பட்டது.

Clause 2.

MR. SPEAKER: The question is—

“ That clause 2 do stand part of the Bill ”.

THIRU J. JAMES: Sir, I move the following amendment:

In the proposed clause (i) of sub-section (3) of section 85 of the Principal Act, for the words “the Commissioner” the words “ the Public Service Commission ” shall be substituted.

சட்ட முன்வடிவு சட்டப் பேரவை சட்ட

முன்வடிவு எண் 32/72)

1972 ஆகஸ்ட் 23]

[திரு. ஜே. ஜேம்ஸ்]

The amendment was duly seconded.

THIRU K. M. SUBRAMANIAM: Sir, in view of the assurance given by the Hon. Minister, I withdraw my amendment.

MR SPEAKER: The amendment of Thiru K. M. Subramaniam is not moved.

திரு. ஜே. ஜேம்ஸ் : தலைவர் அவர்களே, எனது திருத்தத்தை ஆதரித்து, இங்கு, ஏற்கனவே பல அங்கத்தினர்கள் உரையாற்றினார்கள். எனவே, எனது திருத்தமும் இப்பொழுது வந்திருக்கிற மசோதாவையொட்டி, இன்னும் ஒரு படி முன்னதாக இந்த மசோதா அமையவேண்டுமென்ற கருத்தை வலியுறுத்தவேண்டிய அவசியத்திற்குத்தான் இந்த திருத்தத்தை நான் கொண்டு வந்திருக்கிறேன். இப்பொழுது இந்த அவையின் முன் வைக்கப்பட்டிருக்கிற மசோதாகூட, நண்பர் கே. எம். சுப்பிரமணியம் அவர்கள் இதற்கு முன்னதாக ஒரு மசோதாவின் மீது உரைத்த கருத்தை ஒட்டித்தான் வந்திருக்கிறது. ஆக, இப்பொழுது நான் கொடுத்திருக்கிற திருத்தம் கூட, இப்பொழுது இருக்கிற மசோதாவுக்கும் இன்னும் ஒரு புரொகிரசிப் ஸ்டேப் ஆக இருக்கும் என்ற அடிப்படையில், இப்பொழுது இல்லையென்று சொன்னாலும் கூட, வருகின்ற காலத்தில் அமைச்சர் அவர்கள் கூறியதுபோல, அனுபவத்தையொட்டி, இந்த திருத்தத்தைக் கூட அரசு ஏற்கக் கூடிய சூழ்நிலை வரும் என்று எண்ணுகிறேன்.

அதோடு கூட, இன்றையதினம் அமைச்சர் அவர்கள் ஒன்று கூறினார்கள். இந்த திருத்தத்தை ஏற்றுக்கொள்வதில் சில கஷ்டங்கள் இருக்கின்றன. மாநகராட்சி மன்றமானது பப்ளிக் சர்வீஸ் கமிஷன் நியமனத்தை எதிர்த்தது. ஆகவே தான் 1965-ல் நிறைவேற்றிய சட்டத்தை ரத்து செய்வதற்கான சூழ்நிலை உருவானது என்று கூறினார்கள். ஆனால் இன்றைய நிலையில், மாநகராட்சி மன்றமே அவர்கள், தாங்களாக முன் வந்து, தங்களுக்கு அளிக்கப்பட்ட உரிமையை வேண்டாமென்று சொல்லி, கமிஷனரே அந்த அதிகாரத்தை வைத்துக்கொள்ளட்டும் என்று கூறி இருக்கிறார்கள். ஆக, இனிமேலாவது, பப்ளிக் சர்வீஸ் கமிஷன் நியமனம் செய்ய வேண்டுமென்ற கருத்தை அரசு தெரிவித்தால், நிச்சயமாக மாநகராட்சிமன்றம் விருப்பக் குறைவாக இருக்காது என்று எண்ணுகிறேன்.

[திரு. ஜே. ஜேம்ஸ்]

[1972 ஆகஸ்ட் 23]

அதோடு மட்டுமல்ல, இன்றிருக்கிற சூழ்நிலையில், மெட்ராஸ் கார்ப்பரேஷன் இந்தக் கருத்தை முன் வைத்து, அரசாங்கம் இந்த மசோதாவை நிறைவேற்றுவதற்கான சூழ்நிலையை உருவாக்கியது போல நமது மாநிலத்திலேயுள்ள பல்வேறு நகராட்சி மன்றங்கள், பஞ்சாயத்து ஒன்றியங்கள், பஞ்சாயத்துக்கள் கூட தற்போது இருக்கிற சூழ்நிலையில் அவர்களுக்கு இந்த நியமனங்களைச் செய்வதில் இருக்கிற சிரமங்களை ஒழிப்பதற்காக இந்த பாரத்தை, ஒரு பாடிக்கு, அதாவது பப்ளிக் சர்வீஸ் கமிஷன் போன்ற குழுக்களுக்குக் கொடுப்பது என்ற கருத்தை, உணர்வார்கள் என்று எண்ணுகிறேன். ஆகவே, இப்பொழுதிருக்கிற சூழ்நிலையில் கார்ப்பரேஷன் கமிஷனுக்கு இந்த அனுமதியைக் கொடுத்தது போல் நான் கூறிய கருத்தை ஏற்று இதற்குப் பதிலாக, பப்ளிக் சர்வீஸ் கமிஷனுக்கு அல்லது ஒவ்வொரு மாவட்டத்திற்கும் ஒவ்வொரு பப்ளிக் சர்வீஸ் கமிஷன் அமைத்து ஒவ்வொரு மாவட்டத்திலும் உள்ள நகராட்சி மன்றங்களுக்கும் பேரூராட்சி மன்றங்களுக்கும் பஞ்சாயத்து ஒன்றியங்களுக்கும் தேவையான நியமனங்களை அந்த மாவட்ட பப்ளிக் சர்வீஸ் கமிஷன் வழியாகச் செப்தகற்கு இந்த திருத்தம் உதவியாக இருக்கும் என்று கூறி, இதுபற்றி அமைச்சர் அவர்கள் கருத்து அறிய விரும்புகிறேன்.

மாண்புமிகு டாக்டர் இரா. நெடுஞ்செழியன் : தலைவர் அவர்களே, நான் முன்கூட்டியே அதுபற்றி குறிப்பிட்டேன். சாதாரணமாக, உள்ளாட்சி மன்றங்களுக்கு நாம் அதிகாரங்கள் கொடுத்திருக்கிறோம். கொடுத்த அதிகாரத்தை நாமாக எடுப்பது அவ்வளவு முறையாகாது. மதுரை மாநகராட்சி மன்றத்திலே வேலைக்கு நியமிக்க அந்த குழு தனியாக இயங்கி வருகிறது. அதே மாதிரி சென்னை மாநகராட்சியிலும் இயங்கி வந்தது. அவர்களாகப் பார்த்து அந்த அதிகாரத்தை எடுத்துக்கொள்ளுங்கள் என்று சொன்னதன் காரணமாக, நாம் ஏற்றுக்கொள்கிறோமே தவிர, இந்தத் தீர்மானத்தை அவர்கள் எகமனதாக நிறைவேற்றியிருக்காவிட்டால், நாமாக வற்புறுத்திக் கொண்டு வரமுடியாது, கொண்டு வரப்படவில்லை. பொதுப் பணித் தேர்வுக் கழகம் மூலமாக நியமிக்கவேண்டுமென்று நாமே அவர்கள் மீது இந்த கருத்தை திணிப்பது என்பது அவ்வளவு முறையாகாது. எல்லா

சட்ட முன்வடிவு (சட்டப் பேரவை சட்ட
முன்வடிவு எண் 32/72)

1972 ஆகஸ்ட் 23] [டாக்டர் இரா. நெடுஞ்செழியன்]

நகராட்சி மன்றங்களும், ஏகமனதாக ஒரு தீர்மானம் இயற்றி, இதைப் பொதுப் பணிக் கழகத்திற்கு கொடுக்கலாம் என்று சொன்னால், அப்பொழுது அதைப் பரிசீலிக்கலாம்.

இதுபற்றி ஏற்கனவே அரசாங்கம் ஒரு சட்டம் கொண்டு வந்தது. கொண்டு வந்த சட்டம் 1965-லிருந்து, 1968-வரை தள்ளிப்போடப்பட்ட வரலாற்றை நான் கூறினேன். 1965-லே சட்டம் வந்தது. 1966-லே ரெகுலேஷன்ஸ் கொண்டு வந்தார்கள். பொதுப் பணிக் கழகத்தினால் அனுப்பப்பட்ட பட்டியலை ஏற்றுக் கொள்ளாமல், அரசாங்கத்தோடு கடிதப்போக்குவாத்து வைத்து அதை நிறுத்தினார்கள். அதற்குப் பிறகு ரீட் பைல் பண்ணி, கோர்ட்டுக்குப் போனார்கள். மறுபடியும் திருத்தம் இல்லாத அளவுக்கு மிகவும் அழுத்தம் திருத்தமாக

provision was made in the amending Act and the provision should be deemed to have never been enacted. என்ற அளவுக்கு 1968-லே கொண்டு வரப்பட்டது. ஆக, மாநகராட்சி மன்றத்தினுடைய கருத்து அறிந்து செய்வதுதான் முறை என்ற முறையிலே தான் தமிழக அரசின் சார்பிலே முன்னாலே முயன்றுபார்த்து கைவிடப்பட்ட நிலையில் மீண்டும் நாமாகவே, அதை வற்புறுத்துவது முறையாகாது. எனவே, இப்பொழுது அவர்கள் விரும்புகிற மாற்றத்தை மட்டும், சென்னை மாநகராட்சி மன்றத்திற்கு மட்டும் நாம் செய்கிறோம். ஆகவே, மற்றைய நகராட்சிகளுக்கு அதைக் கொண்டு வரவில்லை. இப்பொழுது இதை ஏற்றுக்கொள்வதுதான் பொருத்தமுடையதாக இருக்கும், அவர்களுடைய எண்ணத்திற்கு ஏற்றதாக இருக்கும். இந்த நிலையில், உறுப்பினர் அவர்கள் கொடுத்த திருத்தத்தை திரும்பப் பெற்றுக்கொள்வது இப்பொழுது நலமாக இருக்கும் என்று தெரிவித்துக் கொள்கிறேன்.

The amendment of Thiru James was, by leave, withdrawn.

Clause 2 was put and carried.

Clauses 3 and 4 were put and carried.

Clause 1, the Preamble and the Long Title were put and carried.

மாண்புமிகு டாக்டர் இரா. நெடுஞ்செழியன் : பேரவைத் தலைவர் அவர்களே, 1972-ம் ஆண்டு சென்னை மாநகராட்சி (திருத்த)

[டாக்டர் இரா. நெடுஞ்செழியன்] [1972 ஆகஸ்ட் 23]

சட்ட முன்வடிவு (சட்டப் பேரவை சட்ட முன்வடிவு எண் 32/72) நிறைவேற்றப்பட வேண்டுமென்ற தீர்மானத்தை முன்மொழிகிறேன்.

தீர்மானம் பேரவையின் முடிவிற்கு விடப்பட்டு, சட்ட முன்வடிவு சட்டமாக நிறைவேற்றப்பட்டது.

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் : பேரவைக்கு ஓர் வேண்டுகோள் விடவிரும்புகிறேன். இன்றைய நிகழ்ச்சி நிரலில் 8 மசோதாக்கள் இருக்கின்றன. இன்னும் 5 எடுக்கப்பட வேண்டியுள்ளன. மணி 12½ ஆகிறது. அதல்லாமல் நாளை தனியார் அலுவல் நாளாக இருக்கிறது. இந்த மன்றம் 25-ம் தேதிவரையில் நிகழ்ச்சி நிரல் வைத்திருக்கிறது. இன்னும் ஏறத்தாழ 3 மசோதாக்கள் இருக்கின்ற காரணத்தினால், இப்பொழுதிருப்பவை எல்லாம் 1½ மணிக்குள் முடியுமா என்ற பெரிட சந்தேகம் இருக்கிற காரணத்தால், இன்று மாலை நிகழ்ச்சிகளை நடத்திக்கொள்ளலாமா, இரவு 7 மணிக்கு மேலாவது, நிகழ்ச்சிகளை நடத்திக்கொள்ளலாமா என்பதைப் பற்றியும் அல்லது 26-ம் தேதி வைத்துக்கொள்ளலாமா, அல்லது நாளைய தனியார் தினத்தை ஒத்திவைக்கலாமா என்றும் சொன்னால் அதற்கு கட்டுப்பட்டு நடப்போம் என்ற வகையில் கருத்துக்களைக் கோருகிறேன். ரெவின்யூ அமைச்சர் அவர்களுடைய மசோதாக்கள் தான் இருக்கின்றன. அவர்கள் ரொம்ப ஆவலாக இருக்கிறார் என்ற வகையிலே அதற்கு உதவுகிற வகையிலே 7 மணிக்கு மேல் 10 மணி வரையிலே வைத்துக்கொள்ளலாமா? முதலமைச்சர் அவர்கள் எப்படி கருத்து தெரிவிக்கிறாரோ அதையொட்டி முடிவு எடுக்கலாம்.

மாண்புமிகு டாக்டர் இரா. நெடுஞ்செழியன் : பேரவைத் தலைவர் அவர்களே, நாளைக்கு நாம் எடுத்துக்கொள்ள இருக்கின்ற உத்தியோகச் சார்பற்ற மசோதாக்களை அடுத்த . . .

திரு. கே. டி. கே. தங்கமணி : தங்களிடத்திலே நான் பல முறைகள் நேரிலேயும் சட்டமன்றத்திலேயும் இந்த விஷயத்தைப்பற்றி வற்புறுத்திக்கொண்டிருக்கிறவன். தனியார் அலுவல்களை வேறு ஒரு நாளைக்கு ஒத்திபோடுவது என்று சொல்கிறார்கள். அப்படிச் செய்தால் . . .

1972 ஆகஸ்ட் 23]

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் : அப்படி இருக்க வேண்டும் என்பது முடிவான கருத்தல்ல, யோசனைதான்.

திரு. கே. டி. கே. தங்கமணி : மசோதாக்களிலே பேசுவதற்குப் பல உறுப்பினர்கள் ஆர்வத்தோடு இருக்கிறார்கள், ஆகவே சாயந்திரமாக அவற்றை வைத்துக்கொள்ளலாம். 25-ஆம் தேதிக்கு ஏற்கனவே சில மசோதாக்களை ஒதுக்கியிருக்கிறோம். இதைத் தனியாகப் புதிதாக நேற்று தாக்கல் செய்த மசோதாக்கள் இருக்கின்றன, அவற்றை எந்த அளவுக்கு எடுத்துக்கொள்ளப்போகிறோம் என்ற நிலை வேறு இருக்கிறது. அளவையெல்லாம் செலக்ட் கமிட்டிக்குப் போகின்ற மசோதாக்களாக இருந்தால் வெளிரிக் கிழமைக்குள் முடித்துவிட முடியும்.

There are two Bills, one on Education and another on Rent Control.

மாண்புமிகு திரு. க. இராசாராம் : ரெண்ட் கண்ட்ரோல் பில் 25-ஆம் தேதி எடுத்துக்கொள்ளப்பட இருக்கிறது. அந்த பில்லைப் பொறுத்த வரையில் சட்டப் பேரவை, மேலவையின் உறுப்பினர்களைக் கொண்ட கூட்டாய்வுக் குழுவுக்குப் போக இருக்கின்றது, எனவே அதிலே அதிகமான அளவிற்கு விவாதங்கள் இருக்காது.

மாண்புமிகு டாக்டர் மு. கருணாநிதி : அலுவல் ஆய்வுக் குழுவிலே ஒரு நாளைக்கு இரண்டு பில்களுக்கு மேல் எடுக்கவேண்டாம் என்று சொல்வது கம்யூனிஸ்ட் கட்சித் தலைவர் திரு. தங்கமணி அவர்கள்தான். ஆனால் அப்படி வைத்துக் கொள்கின்ற நிலையில் பேசுவதற்கு உறுப்பினர்கள் கிடைக்காத நிலை ஏற்பட்டு ஒரு நாள் 12-45 மணிக்கும் ஒரு நாள் 1 மணிக்கும் கூட்டம் முடிந்து ஏறக்குறைய ஒன்றே கால் மணி நேரம் வரையில் வினாக்கள் போய் விட்டது. இவற்றையெல்லாம் அனுசரித்து தனி நபர் அலுவல்களை மாற்றியமைத்துக்கொண்டால் அவற்றை அடுத்த சட்டமன்றக் கூட்டத்தொடரில் ஒரு நாளில் வைத்துக்கொண்டால்—ஏனென்றால் பல நேரங்களில் நாம் ஒருவருக்கொருவர் விட்டுக் கொடுக்கிறோம்—மற்ற அலுவல்களை குறித்த நாளுக்குள் முடித்துவிட முடியும், அந்த வகையிலே திரு. தங்கமணி அவர்கள் விட்டுக் கொடுக்க வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன். டாக்டர் ஹாண்டே ஒப்புக்கொண்டு விட்டார்கள். திரு. தங்கமணி அவர்கள்

[டாக்டர் மு. கருணாநிதி] [1972 ஆகஸ்ட் 23]

தான் இனி விட்டுக்கொடுக்க வேண்டும், திரு. தங்கமணி அவர்கள் விட்டுக்கொடுத்தால் திரு. பொன்னப்ப நாடார் அவர்கள் விட்டுக் கொடுக்கத் தயாராக இருக்கிறார்கள். எனவே திரு. தங்கமணி அவர்கள் இதற்கு அவர்களுடைய ஒப்புதலை அளிக்க வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் : மௌனம்—சம்மதம் என்று தான் கருதுகிறேன். ஆனால் அவை முன்னவர் அவர்கள் அதற்காக ஒரு தீர்மானம் கொண்டுவந்தாக வேண்டும். அதை நாளைக்குக் கொண்டுவர முடியாது, ஏனென்றால் நாளைக்கு என்ன நிகழ்ச்சிகள் என்று நிகழ்ச்சி நிரல் அனுப்பப்பட வேண்டும். எனவே இப்பொழுது அந்தத் தீர்மானத்தைக் கொண்டுவருவது தான் பொருத்தமானது என்று கருதுகிறேன். நாளைய தினம் என்ன நிகழ்ச்சிகள் என்று போட்டு அனுப்பிவிட்டு நாளையதினம் 11 மணிக்கு நிகழ்ச்சி மாற்றம்பற்றிய தீர்மானத்தை அவை முன்னவர் அவர்கள் கொண்டுவருவது சரியாக இருக்காது. எனவே, இப்பொழுது அந்தத் தீர்மானத்தைக் கொண்டு வந்து விடலாம்.

திரு. கே. டி. கே. தங்கமணி : அப்படிச் செய்வதானால் ஏற்கனவே நாளைக்கு பிரைவேட் மெம்பர்ஸ் பிலிளஸ் என்னென்ன எல்லாம் எடுத்துக்கொள்ளப்பட வேண்டுமென்று போட்டிருக்கிறோமோ அவற்றையெல்லாம்—அந்த அலுண்டாவையே—அடுத்த பிரைவேட் மெம்பர்ஸ் பிலிளஸ் நாளில் எடுத்துக்கொள்ளவேண்டுமென்று போடவேண்டும். நாளைக்கு பில்களை எடுத்துக்கொண்டால், அவற்றை முடிப்பதற்கு இரண்டு மணி நேரத்திற்கு மேல் ஆகாது, நாளைக்கு ஆவணி அவிட்டம் என்று சொல்கிறார்கள், ஆகவே நாளை சபை காலைப் 9 மணிக்குமேல் கூடுவதற்குப் பதிலாக காலை 10 மணிக்கு மேலாகக் கூடுவதாக வைத்துக்கொள்ளலாம்.

THIRUMATHI T. N. ANANDANAYAKI : Sir, also there is Avani Avittam tomorrow and what is to be done may also be decided.

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் : ஆவணி அவிட்டத்தைப்பற்றி மாண்புமிகு அம்மையார் அவர்கள் எடுத்துக்கொண்டிருக்கின்ற அக்கறையை நான் அறிகிறேன். அவர்கள் மயிலாப்பூர் தொகுதி

1972 ஆகஸ்ட் 23] [பேரவைத் தலைவர்]

உறுப்பினர். அந்த வாக்காளர்களுக்காக அக்கறை காட்டுகிறார்கள் என்பதைப் புரிந்து கொள்ள முடிகிறது. ஆனால் கம்ப்யூனிஸ்ட் கட்சித் தலைவருக்கும் ஆவணி அவிட்டடத்திற்கும் என்ன சம்பந்தம் அவர்களுக்கு உள்ள அக்கறையை நான் புரிந்து கொள்ள முடியவில்லை. ஒருவரையும் பாதிக்காத முறையில் யாருக்குமே இடைஞ்சல் இல்லாத முறையில் பணியாளர்கள் பணி புரிவதற்குத் தகுந்த முறையிலே பணிகள் நடைபெறும் என்பதைத் தெரிவித்துக்கொள்கிறேன்.

5 அரசினர் தீர்மானங்கள்.

(அ) தனிநபர் தீர்மானங்களுக்குப் பதில் அரசினர் சட்ட முன்வடிவுகளை எடுத்துக்கொள்வது குறித்து

மாண்புமிகு டாக்டர் இரா. நெடுஞ்செழியன் : தலைவர் அவர்களே, நான் கீழ்க்கண்ட தீர்மானத்தை முன்மொழிகிறேன்—

“நாளை எடுக்கப்பட இருக்கிற தனி நபர் தீர்மானங்கள் அப்படியே இன்னொரு நாளைக்கு எடுத்துக்கொள்ளப்படவேண்டும். நாளைக்கு அரசாங்கத் திருத்தச் சட்ட முன்வடிவுகள் எடுத்துக் கொள்ளப்படவேண்டும்”.

தீர்மானம் பேரவையின் முடிவிற்கு விடப்பட்டு நிறைவேற்றப் பட்டது.

4. அரசினர் சட்ட முன்வடிவுகள்—தொடர்ச்சி.

(ஈ) தமிழ்நாடு 1972-ஆம் ஆண்டு பொதுக் கட்டடங்கள் (உரிமம் வழங்குதல்) திருத்த சட்ட முன்வடிவு (சட்டப் பேரவை சட்ட முன்வடிவு எண் 30/72).

மாண்புமிகு டாக்டர் இரா. நெடுஞ்செழியன் : பேரவைத் தலைவர் அவர்களே, தமிழ்நாடு 1972-ஆம் ஆண்டு பொதுக் கட்டடங்கள் (உரிமம் வழங்குதல்) திருத்தச் சட்ட முன்வடிவை* (தமிழ்நாடு சட்ட மன்றப் பேரவைச் சட்டவரைவு எண். 30/1972) ஆய்வுக்கு எடுத்துக்கொள்ள வேண்டுமென்று முன்மொழிகிறேன்.

*10-8-1972-ம் தேதிய தமிழ்நாடு சிறப்பு அரசிதழில் வெளியிடப் பட்டுள்ளது.

[டாக்டர் இரா. நெடுஞ்செழியன்] [1972 ஆகஸ்ட் 23]

இந்தச் சட்டவரைவை முன்மொழிந்து பேசுகையில், 1964-ஆம் ஆண்டில் மதுரையில் தொடக்கப்பள்ளிக் கட்டிடம் ஒன்று இடிந்து விழுந்து அதனால் மாணவியர் பலர் மடிந்தது மதிப்பிற்குரிய பேரவை உறுப்பினர்களுக்குத் தெரிந்திருக்கலாம் என்பதைக் குறிப்பிட விரும்புகிறேன். இத்தகைய விபத்து நிகழாவண்ணம் தடுப்பதன் பொருட்டும், பொதுக் கட்டடங்கள் அனைத்தின் கட்டுமானமும் உறுதியாக உள்ளவா என்பதைக் கவனத்துடன் பார்த்துக் கொள்வதன் பொருட்டும், தமிழ்நாடு 1965-ஆம் ஆண்டு பொதுக் கட்டடங்கள், வழங்குதல்) சட்டம் (தமிழ்நாடு சட்டம் எண். 13/1965) நிறைவேற்றப்பட்டது. இது 1966 ஏப்ரல் 1-ம் நாளிலிருந்து செயலுக்கு வந்தது. இச்சட்டத்தைச் செயல்படுத்துவதால் தொல்லை ஏற்படும் என்று காரணம் காட்டி, இச்சட்டத்தை ரத்து செய்யவாவது வேண்டும் அல்லது இச்சட்டத்தின் ஆளுகையினின்றும் தமக்கு விதி விலக்களிக்க வேண்டும் என்று கேட்டுக் கொண்டு, தனி நபர்களிடமிருந்தும், வணிகக் கழகங்கள் முதலிய பொது நிறுவனங்களிடமிருந்தும் பல முறையீடுகள் அரசுக்குக் கிடைத்தன.

இவ்வரசு, இம்முறையீடுகளை ஊன்றிக் கவனமுடன் பரிசீலித்துப் பார்த்த பிறகு, கீழ்க்காணும் சில வகையான பொதுக்கட்டடங்களுக்குத் தற்காலிகமாக விதிவிலக்கு அளித்தது, அவையாவன— 11.61 சதுர மீட்டர் தரைப் பரப்புடைய சிறு கடைகள், ரோமன் கத்தோலிக்க மடாலயங்கள், தொழிற்சாலைச் சட்டத்தின் கீழ் வரும் தொழிற்சாலைக் கட்டடங்கள், திரைப்பட மாளிகைகள், கோயில்கள், மசூதிகள், மாதா கோவில்கள், சிக்கியர் ஆலயங்கள், சங்கங்கள் அல்லது குழாம்கள் பயன்படுத்தும் 250 சதுர அடி பரப்புடைய கட்டடங்கள், மருத்துவர் இல்லத்தில் சிகிச்சை அறைகள், இராணுவப் பாதுகாப்பு அறிவியல் நிறுவனங்களுக்குச் சொந்தமான கட்டடங்கள், படைக்கலத் தொழிற்சாலைகள் ருன்னூரில் உள்ள மலைத் தாட்டக் கட்டடங்கள் ஆகியவை. மேலே சொல்லியவை அல்லாத ஏனைய கட்டடங்கள் அவசியமான நேர்வகையில் உரிமத்துக்கான விண்ணப்பம் செய்துகொள்வதினின்றும், அவசியமான இடங்களில் இச்சட்டத்தின் கீழ் உரிமக் கட்டணங்கள் செலுத்துவதனின்றும் 31—3—1972 வரை அவ்வப் பொது விலக்கு அளிக்கப்பட்டுள்ளன. இச்சட்டம் நிறைவேற்றப்

1972 ஆகஸ்ட் 23] [டாக்டர் இரா. நெடுஞ்செழியன்]

பட்ட நாள் முதல் நடைமுறையில் இது செயல்படுத்தப்படவில்லை. வணிகச் சமூகத்தினரும், ஏனைய பொது மக்களும், (i) இதற்கென உரிமம் எடுக்க வேண்டும் என்று சொல்வதால் தங்களுக்குத் தொல்லை உண்டாகும் என்றும் மேற்சொன்ன காரியத்திற்காக, மாவட்ட நகராட்சிகள் சட்டம், ஊராட்சிகள் சட்டம், நகரமைப்புச் சட்டம், தொழிற்சாலைகள் சட்டம், கல்விச் சட்டம் போன்ற ஏனைய சட்டங்களில் பொதுமான விதித்துறை உள்ளது என்றும் கூறி, இச்சட்டத்தை ரத்து செய்ய வேண்டுமென்று வேண்டுகோளை இடைவிடாமல் வற்புறுத்தியும் வந்துள்ளனர்.

இது குறித்து வந்துள்ள பல்வேறு முறையீடுகளைக் கருத்தில் கொண்டு, இச்சட்டத்தை ரத்து செய்வதற்கான வேண்டுகோளும், ஏனைய சட்டங்களில் பொதுமான விதித்துறை உள்ளதென்றும் கருத்தும், மேற்சொன்ன பல்வேறு சட்டங்களிலும், பொதுமக்கள் பொழுதுபோக்குமிடங்கள் சட்டம், மாநகரக் காவலர் சட்டம் போன்ற இன்னும் சில சட்டங்களிலும் உள்ள விதித்துறைகளை யொட்டிப் பரிசீலித்துப் பார்க்கப்பட்டன. இவற்றை விரிவாகப் பரிசீலித்துப் பார்த்த பிறகு, மேலே சொல்லிய சட்டம் எதிலும் பொதுக் கட்டடக் கட்டுமானம் உறுதியாக உள்ளதா என்பதைக் கவனித்துக் கொள்ள விதித்துறை எதுவும் இல்லை என்பதால் இச் சட்டத்தை ரத்து செய்ய வேண்டுமென்ற வேண்டுகோளை ஒப்புக் கொள்ளக்கூடாது என்று முடிவு செய்யப்பட்டுள்ளது. எனவே, விண்ணப்பம் செய்து கொள்வதற்கான கால அளவை, 1972 ஏப்ரல் 1-விருந்து மேலும் ஆறு திங்களுக்கு நீட்டிப்பதென்றும், இதற்கிடையில், இன்றியமையாத கட்டட வகைகளை மட்டுமே இச்சட்டத்தின் வரம்பிற்குள் கொண்டு வரும் விதத்தில், பொதுக் கட்டடங்கள் எனும் சொற்றொடருக்கான பொருள் விளக்கத்தைத் தக்கபடி திருத்தலாம் என்றும் முடிவு செய்யப்பட்டது. ஆகவே, 100 சதுர மீட்டருக்கு மேல் தரைப் பரப்புடைய கட்டடங்கள் மட்டுமே இச்சட்டத்தின் வரம்பிற்குள் கொண்டு வரப்படும் விதத்தில் “ கட்டிடம்”, ‘ பொதுக் கட்டடம்’ என்னும் சொற்றொடர்களுக்கான பொருள் விளக்கங்களைத் திருத்தக் கருதியுள்ளது.

[டாக்டர் இரா. நெடுஞ்செழியன்] [1972 ஆகஸ்ட் 23]

இச்சட்ட வரைவு, மேற்சொன்ன முடிவைச் செயல்படுத்த விழைகிறது. இந்தச் சட்ட வரைவை ஆலோசனைக்கு எடுத்துக் கொள்ளுமாறு இப்பேரவையினரைக் கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

திரு. ஆர். பொன்னப்ப நாடார் : தலைவரவர்களே, இந்த மசோதாவின் மீது ஓரிரு கருத்துக்களைக் கூற விரும்புகிறேன்.

பொதுவாக, பொதுக் கட்டிடங்கள் என்ன முறையிலே அமைந்திருக்க வேண்டும், அதன் உறுதித் தன்மை எப்படி இருக்க வேண்டும் என்று இரண்டு திருத்தங்களை இந்தச் சட்டத்திலே கொண்டு வந்திருக்கிறார்கள். பப்ளிக் பில்டிங் என்றால் என்ன இருக்கிறது என்று பல தொகுப்புகள் வரையறுக்கப்பட்டிருக்கின்றன. பொதுவாக இம்மாதிரியான பொதுக் கட்டிடங்கள் உறுதியாகவும், நல்லமுறையில் உழைக்கும் தன்மையிலேயும் இருக்கிறதா என்பதை ஆய்வு செய்வதற்குப் பல அதிகாரங்கள் கொடுக்கப்பட்டிருக்கின்றன. மதுரையில் ஏற்பட்ட ஓரூ பள்ளி கூட விபத்தின் காரணமாக இந்தச் சட்டம் கொண்டுவரப்பட்டு அமல் நடத்தப்பட்டு வருகிறது. இதை அமல் நடத்துவதில் பல சிக்கல்களும், இடைஞ்சல்களும் இருக்கின்றன என்று கண்டறிந்து திருத்தங்கள் இந்த அவை முன் வந்திருக்கின்றன.

பொதுவாக நான் ஒரு விஷயத்தைச் சுட்டிக் காட்டுவதற்குக் கடமைப்பட்டிருக்கிறேன். பொதுக்கட்டிடங்கள் உறுதித் தன்மை படைத்தவைகளாக இருக்க வேண்டுமென்பதை யாராலும் ஆட்சேபிக்க முடியாது. ஆனால் சிறு சிறு நிறுவனங்கள், சிறு சிறு கடைகள் போன்றவைகளுக்கு விதிவிலக்கு அளிக்க வேண்டுமென்று அரசாங்கத்திற்கு மனுக்கள் வந்திருக்கின்றன. அதை அனுதாபத்துடன் கவனித்து வழிவகைகள் செய்திருக்கிறது. ஆனால் நாகர்கோயிலில் ஒரு கட்டிடம் இருக்கிறது. எஸ்டிமேட் கமிட்டி நாகர்கோயிலுக்கு விஜயம் செய்தபொழுது வெட்டர்னரி ஆஸ்பத்திரி பழுதடைந்த கட்டிடத்தில் இருக்கிறது, அதை உடனடியாக மாற்ற வேண்டுமென்ற கருத்தை அங்கு வந்த கமிட்டி அங்கத்தினர்கள் அத்தனைபேரும் ஏகோபித்த கருத்தைக் கூறினார்கள். ஆனால் இன்றைக்கும் அது பழுதடைந்த விழுந்து விடக்கூடிய நிலையில் அப்படியே இருக்கிறது. யாருடைய தலையிலே விழும் என்ற ஐயத்தில் இருக்கிறது. அங்கிருக்கும் ஊழியர்

1972 ஆகஸ்ட் 23] [திரு. ஆர். பொன்னப்ப நாடார்]

கனெல்லாம் அந்தப் பதட்ட நிலையில் இருக்கிறார்கள். இம்மாதிரி சட்டங்கள் செய்யும்பொழுது அரசாங்கம் நிர்வாகத்தில் இருக்கும் அந்தக் கட்டடங்கள் பழுதடைந்து இருந்தால் அதைப் பிரித்து மாற்றுவதில் காலதாமதம் ஏற்படக்கூடாது என்ற ஆலோசனையைக் கூறிக்கொள்ள விரும்புகிறேன்.

இன்னும் பள்ளிக்கூடங்கள், நர்சிங் ஹோம்ஸ், கினிரிக் பற்றி யெல்லாம் இந்தச் சட்டத்திலே கூறப்பட்டிருக்கிறது. டியூட்டோரியல் கல்லூரியைப் பற்றி, டியூட்டோரியல் ஸ்கூலைப்பற்றிச் சொல்லப்பட்டிருக்கிறது. அவை நல்ல உறுதி படைத்த தன்மையில் இருக்க வேண்டுமென்பதை யாராலும் ஆட்சேபிக்க முடியாது. ஆகவே, இந்தத் திருத்தத்தின் அடிப்படையிலே உள்ள சட்டச் சிக்கலையெல்லாம் அகற்றுவதற்கு உகந்த வழிவகை களைக் கண்டுள்ளது. இதில் இன்னும் சங்கடங்கள் இருந்தால் அதை சட்ட இலாக்கா ஆய்வு செய்து அதற்கு வேண்டிய திருத்தங் களைக் கொண்டுவருவது பொருத்தமாய் இருக்கும் என்பதைத் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன்.

அதுமட்டுமல்லாமல் இம்மாதிரியாக அடிக்கடி 'பீஸ் மீல் அமெண்ட்மென்ட்ஸ்' வருவது நல்லது அல்ல. பொதுவாக இந்த மன்றத்தில் 'பீஸ் மீல் அமெண்ட்மென்ட்ஸ்' அதிகமாக வருவது விரும்பத் தக்கது அல்ல. எனவே இம்மாதிரியான குறைகளை அகற்ற வேண்டுமென்று கூறிக்கொண்டு இத்தோடு முடிக்கிறேன்.

திரு. கே. டி. கே. தங்கமணி : மிஸ்டர் ஸ்பீக்கர் சார், இந்த தமிழ்நாடு பப்ளிக் பில்டிங்ஸ் (லைசென்சிங்) சட்டத்தின் திருத்தத் தைப் பொதுவாக நான் ஆதரிக்கும் வரையில் சில கருத்துக்களைக் கூற விரும்புகிறேன்.

மாண்புமிகு அமைச்சரவர்கள் சொன்னதுமாதிரி, சில வர்த்தக நிறுவனங்கள் வற்புறுத்தியதற்கு இடம் கொடுக்காமல் மீண்டும் இந்த லைசென்சிங் முறை இருக்க வேண்டும், லைசென்ஸ் உறுதியாக இருக்க வேண்டுமென்ற நிலையை எடுத்தது பாராட்டத் தக்கது என்பதைத் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன். அதில் 100 சதுர மீட்டர் உள்ள கட்டடங்களுக்கு விதிவிலக்கும், அதற்குமேல் இருக்கும் கட்டடங்களுக்கு விதிவிலக்கு இல்லை என்றும் இருக்கும் நிலை வரவேற்கத் தக்கது. குறிப்பாக பள்ளிகள், ஆஸ்பத்திரிகள்,

[திரு. கே. டி. கே. தங்கமணி] [1972 ஆகஸ்ட் 23]

ஹாஸ்டல்கள், லைப்ரரி, லாட்ஜிங் ஹவுஸ், சவுல்ட்ரி போன்று பொதுக் கட்டடங்களாக இருக்கும் இவைகளையெல்லாம் பொதுக் கட்டடங்களாக ஏற்பாடு செய்திருப்பது வரவேற்கத் தக்கது. ஆனால் அதே நேரத்தில் சில விதிவிலக்குகளைக் கொடுத்திருக்கிறோம்.

கோயில், மசூதி போன்ற இப்படிப்பட்ட இடங்களுக்கு விதிவிலக்கு என்று இருக்கிறது. எந்த முறையிலேயும் கட்டடங்கள் இருக்கலாம் என்ற நிலை ஏற்பட்டால் அங்கே ஆபத்து இருக்கத் தான் செய்யும். மணிநகரத்தில் சரஸ்வதி பாடசாலை கட்டடம் இடிந்து விழுந்தபொழுது, அந்தப் பிள்ளைகள் இறந்த நேரத்தில் நான் அங்கு இருந்திருக்கிறேன். பலபேர்களுடைய உயிரைக் காப்பாற்ற முடியவில்லை. மகா கோரமாக இருந்தது. அதை யொட்டித்தான் இந்தச் சட்டம் வந்தது. நானாக்கு கோயில், மசூதிகள் மோசமாக இருந்து கோயிலுக்குப் போகும் இடங்களில் ஆபத்து வருகிறது என்றால் அதிலிருந்து பாதுகாப்பு கொடுக்க ஏற்பாடு இருக்க வேண்டும். ஆகவே அம்மாதிரி இடங்களுக்குக் கொடுத்திருக்கும் விதிவிலக்கு இருக்கிறதே அவைகளை உங்களுடைய சர்க்காரின் கண்காணிப்பின் மூலம் கவனிக்க முடியும் என்ற நிலையிருந்தால் சரியாக இருக்கும் என்று தெரிவித்துக் கொண்டு, இந்த நிர்ப்பந்தங்களுக்கு இடம் கொடுக்காமல் உறுதியாக நின்றது பாராட்டத் தக்கது என்று சொல்லி பொதுவாக இந்தத் திருத்த மசோதாவை நான் வரவேற்கிறேன்.

திருமதி த. ந. அனந்தநாயகி : தலைவரவர்களே, இந்த பொதுக் கட்டடங்களுக்கு லைசன்ஸ் வாங்க வேண்டுமென்ற ஒரு சட்டத் தைக் கொண்டு வந்ததன் காரணம் என்ன என்பதை கல்வியமைச்சரவர்கள் விளக்கிக் கூறினார்கள். மதுரையில் பள்ளிக் கட்டடம் இடிந்து விழுந்து பச்சிளம் குழந்தைகள் இறந்து போனார்கள். பொதுமக்கள் சேரும் இடங்களையெல்லாம் நம்முடைய கட்டு திட்டத்தில் கொண்டு வர வேண்டுமென்ற நல்ல எண்ணத்தில் கொண்டு வருகிறோம். ஆனால் அதே சமயத்தில் சிறுசிறு கடைவைத்திருக்கக் கூடியவர்கள் இதிலே மாட்டிக்கொண்டு எக்கச் சக்கமாகக் கஷ்டப்பட்டுக் கொண்டிருக்கிறார்கள். தொல்லைகளுக்கு ஆளாகிறோம், இது தேவையில்லை, தயவு செய்து விலக்கு கொடுக்க

1972 ஆகஸ்ட் 23] [திருமதி த. ந. அனந்தநாயகி]

வேண்டுமென்று அவர்கள் கேட்டுக்கொண்டேயிருந்தார்கள். நல்ல வேளையாக அந்த விலக்கை இன்றைக்குக் கொடுத்திருக்கிறார்கள்.

நான் கூற விரும்புவது என்னவென்றால், இந்தச் சட்டம் ஏதோ சட்டப் புத்தகத்தில் ஒரு சட்டமாக இருக்கிறதே தவிர எங்கே யாவது ஒழுங்காக நிர்வகிக்கப்படவில்லை என்று அரசாங்கத்தின் கவனத்திற்குக் கொண்டுவரப்பட்டுச் செய்யப்பட்டிருக்கிறதா? அரசாங்கம் நடத்தும் பள்ளிக்கூடங்கள், கார்ப்பரேஷன் நடத்தும் பள்ளிகள், அரசாங்கம் நடத்தும் ஆஸ்பத்திரிகள், கார்ப்பரேஷன் நடத்தும் ஆஸ்பத்திரிகளையெல்லாம் பார்க்க வேண்டும். இதற்காக நீங்கள் வெளியே சென்று பார்க்க வேண்டாம், சென்னை நகரத் திலேயே அமைச்சர்கள் வந்து பார்த்தால் இவைகளெல்லாம் இந்தக் சட்டத்தின்படி செய்தால் அவைகள் இருக்குமா என்ற கேள்விக்குப் பதில் கூற வேண்டிய நிலைமை வரும். எத்தனையோ கார்ப்பரேஷன் பள்ளிகளின் கட்டடங்கள் பழுதடைந்து எந்த நேரத்தில் யார் தலையில் விழுமோ என்ற நிலையில் இன்றைக்கும் இருக்கிறது. அப்படி எத்தனையோ ஆஸ்பத்திரிகளைக் காட்ட முடியும். இந்தச் சட்டத்தில் கிளிவிக்குகள் கொண்டு வரப் பட்டிருக்கின்றன. சிறு சிறு மருந்தகங்களுக்குக் கொண்டு வந்திருக்கிறோம். ஆனால் இவைகளெல்லாம் சட்டத்தில் இருந்தால் மட்டும் போதாது. அவைகளை அமல் நடத்த வேண்டும். நகராண்மைக் கழகச் சட்டத்தில் ஒரு செக்ஷன் இருக்கிறது. Dilapidated building என்றால் நோட்டீஸ் கொடுத்து உடனே இடித்து கட்ட வேண்டுமென்று சொல்லும் நிலை இருக்கிறது. ஆனால் அது அமல் செய்யப்படுகிறதா? பள்ளிக் கூடங்கள் எப்படிப்பட்ட கட்டடங்களில் இருக்கின்றன என்பதைப் பார்க்கும்பொழுது மிகவும் பயங்கரமான நிலையிலிருக்கிறது. ஏன் இதை நான் கூறுகிறேன் என்றால் பல விரும்பத் தகாத நிகழ்ச்சிகள் நடப்பதைப் பார்க்கிறோம்.

நான் ரூல் 42-ன் கீழ் ஒரு மோஷனை, அட்ஜர்ன்மெண்ட் மோஷனைக் கொடுத்தேன். திருப்பராயத்துறையிலே உள்ள அந்தச் சூடிலில் இருக்கின்ற பிள்ளைகள், ஆர்பனேஜஸ், அனாதைப் பிள்ளைகள் கட்டடம் கட்டும் வேலையில் ஈடுபட்டிருந்த நேரத்தில் மூன்று பேர்கள் இறந்து விட்டார்கள். பிள்ளைகளை விட்டுக்

[திருமதி த. ந. அனந்தநாயகி] [1972 ஆகஸ்ட் 23]

கட்டடம் கட்டச் சொன்னால் அந்தக் கட்டடம் எத்தனை நாட்களுக்கு நிற்கும்? கட்டடத் தொழிலில் ஈடுபட்டிருக்கின்ற அனுபவஸ்தர்கள் கட்டுகின்ற கட்டடங்களே சில சமயங்களில் சாமான்கள் சரியாக சேர்க்கப்படாமல் இருந்தால் எத்தனை நாட்களுக்கு நிற்கின்றன? அப்படியிருக்கையில் சிறுசிறு பிள்ளைகளை விட்டு கட்டச் சொல்கிற கொடுமை இருக்கிறது என்றால் இதை நான் கல்வியமைச்சரவர்களின் கவனத்திற்குக் கொண்டு வர விரும்புகிறேன்.

அதேபோன்று கொடைக்கானலில் ஒரு பள்ளியில் மாணவர்கள் கட்டடம் கட்டும் வேளையில் ஈடுபடுத்தப்பட்டு அப்பொழுது மண் மேலே விழுந்து ஒருவன் செத்துவிட்டான் என்று அவனுடைய தந்தை மனமுருகி எழுதி இருக்கிறார். ஏன் இதைச் சொல்கிறேன் என்றால் சட்டத்தைப் போடுவது பெரிதல்ல, அந்தச் சட்டத்தைச் சரியாக அமல் நடத்த வேண்டியது மிகவும் அவசியமாகும்.

நம்முடைய அரசாங்கம் நடத்துகின்ற கட்டடங்களிலே சரிவர மெயின்டனென்ஸ் இருக்காது என்ற குற்றச் சாட்டைச் சாட்ட விரும்புகிறேன். பி.டபிள்யூ.டி. கட்டும் கட்டடங்களைப் பார்த்தால் கட்டிய பிறகு சரியாக மெயின்டனென்ஸ் அமைக்கவில்லை. கட்டிடங்களைக் கட்டும்பொழுது எழிலகம் மாதிரி அழகாக, உறுதியாக கட்டினாலும் 10 வருஷங்களுக்குப் பராமரிப்பு இல்லாமல் இருந்தால் அது பாழாய்ப் போன நிலையில் காட்சி அளிக்கும். எனவே, இப்படிப்பட்ட பொதுமக்கள் சேரும் ஹாஸ்டல்கள் போன்றவைகளைக் கண்காணிக்க வேண்டும்.

அரிஜன ஹாஸ்டல்களைப் போய்ப் பார்க்கவேண்டும். பேய் பங்களா மாதிரி ஹாஸ்டல்கள் இருக்கின்றன. பழைய கட்டடங்களுக்கு சுண்ணாம்பு அடிக்காமல் கெட்டுப் போயிருக்கின்றன. சுவர்களெல்லாம் பொலபொல என்று உதிர்ந்து விழும் நிலையில் உள்ள இடங்களில் அரிஜன ஹாஸ்டல்கள் இருக்கின்றன. அப்படிப்பட்ட நிலையில் ஸ்கூல்ஸ், ஹாஸ்பிடல்ஸ் போன்றவைகள் இருக்கின்றன. எனவே சட்டத்தில் இருக்கிறது, ஆனால் அதை அமல் செய்கிறார்களா என்பதுதான் என்னுடைய கேள்வி. முதலில் தயவு செய்து சென்னையிலிருந்து ஆரம்பிக்க வேண்டும்.

1972 ஆகஸ்ட் 23] [திருமதி த. ந. அனந்தநாயகி]

கார்ப்பரேஷன் நல்ல எண்ணத்தில் எல்லாப் பள்ளிக்கூடங்களுக்கும் ஓலை போடக்கூடாது, ஆஸ்பெஸ்டால் ஷீட் போட்டு கட்டி வருகிறார்கள். இன்னும் சில கட்டடங்களுக்கு வாடகை குறைவாக இருக்கும் காரணத்தால் சொந்தக்காரர்கள் சுண்ணாம்பு அடிப்பதில்லை, பழுது பார்ப்பதில்லை. இந்தச் சட்டத்தின் மூலம் இவற்றை எல்லாம் நல்ல முறையில் கண்காணிக்க வேண்டும். லைசென்ஸ்தாரர்கள் திறமையாகக் கண்காணிக்க வேண்டுமென்று கூறப்பட வேண்டும். இந்த மசோதாவை வரவேற்று திறமையாக அமல் நடத்த வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொண்டு முடித்துக் கொள்கிறேன்.

திரு கே. எ. வகாப் : பேரவைத் தலைவர் அவர்களே, இன்றைய தினம் இங்கு கொண்டு வரப்பட்டிருக்கின்ற பொதுக் கட்டடங்கள், உரிமைகள் வழங்குதல் திருத்தச் சட்ட முன்வடிவை வரவேற்கும் முகத்தான், பாராட்டுகின்ற முகத்தான் இரண்டொரு கருத்துக்களைச் சொல்ல விரும்புகிறேன்.

இப்படிப்பட்ட ஒரு சட்ட முன்வடிவை மக்கள் சமுதாயம் நிச்சயமாக எதிர்பார்த்துக் கொண்டிருந்தது. அதற்கு சில எதிர்ப்புகள் இருந்தன என்பதையெல்லாம் இந்த அரசாங்கம் பரிசீலனை செய்து இதைக் கொண்டு வந்திருக்கிறார்கள் என்பதை கோயில்கள், மசூதிகள், சர்ச்சகளுக்கு விதிவிலக்கு அளித்திருப்பதிலிருந்தே புரிந்து கொள்ளமுடியும். மதிப்பிற்குரிய கம்யூனிஸ்டு கட்சித் தலைவர் அவர்கள் சொல்லும்போது கோயில்கள், மசூதிகள், சர்ச்சகளுக்குக் கூட விதிவிலக்கு கொடுக்கக் கூடாது என்று சொன்னார்கள். அவை பக்தர்களால் நல்ல முறையில் கண்காணிக்கப்பட்டு வருகிறது என்ற காரணத்தால் இந்தச் சட்டத்திலிருந்து விதிவிலக்கு அளித்திருப்பது பொருத்தமானது என்பதைத் இந்த நேரத்தில் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன். அப்படிப்பட்ட ஸ்தாபனங்களுக்கு நூற்றுக்கணக்கான மக்கள் வந்து கூடுகின்ற காரணத்தாலும், நல்ல முறையில் நிர்வகிக்கப்பட்டு வருகின்ற--நிர்வாகம் இல்லாத கட்டடங்களுக்கு வேண்டுமென்றால் இந்தச் சட்டத்தை அமல்படுத்தலாம்--தொழப்படுகின்ற இடங்களுக்கு விதிவிலக்கு அளித்திருப்பது பொருத்தமானது என்பதைக் கூறிக் கொள்கிறேன்.

[திரு கே. எ. வகாப்]

[1972 ஆகஸ்ட் 23]

வியாபாரிகள் போன்றவர்களுக்குப் பாதிக்கப்படக்கூடிய அபாயம் ஓரளவு நீங்கி இருக்கிறது. வியாபார ஸ்தாபனங்கள் நல்ல முறையில் கட்டடங்களில் உரிமம் பெற்று கட்டுவதற்கு முன்னால் திறமையான முறையில் கட்ட வேண்டுமென்று அறிக்கை கொடுப்பதோடு கட்டிய பிறகும் ஆண்டுக்காண்டு உரிமம் வழங்குகின்ற சாக்கை வைத்துக் கொண்டு தொல்லை கொடுக்காத அளவுக்குப் பாதுகாக்க வேண்டும். எந்தக் காரணத்திற்காக இந்தச் சட்டம் கொண்டு வரப்பட்டிருக்கிறது என்பதைப் பற்றித் தெளிவாகச் சொன்னார்கள். இளம் சிறுப் படிக்கும் பள்ளிகூடக் கட்டடங்கள் எல்லாம் நல்ல முறையில் கட்டப்பட வேண்டும். பல பள்ளிக் கட்டடங்கள், மாநகராட்சிப் பள்ளிக் கட்டடங்கள் பழுது பார்க்கப்படாமலே இருக்கின்றன. இந்தச் சட்டத்தைப் பயன்படுத்தி உடனடியாக அந்தக் கட்டடங்களைப் பழுது பார்க்கச் செய்ய வேண்டும்.

இதற்கு அடுத்தபடியாக, வைத்திய விடுதிக் கட்டடங்களும் பல பழுதடைந்திருக்கின்றன. அடையாற்றில் இருக்கக்கூடிய கான்சர் இன்ஸ்டிடியூட்டுக்குச் சென்று பார்க்கதால் எப்போது விழுமோ என்று சொல்லுகின்ற நிலையில் இருக்கின்றது. அதைப் பற்றி நான் அந்த டாக்டர்களிடம் கூடக் கேட்டேன். அரசாங்கத்திடமிருந்து உதவியை நாடியிருக்கிறோம் என்று அவர்கள் சொன்னார்கள். இப்படித் தனிப்பட்டவர்கள் நடத்தும் ஸ்தாபனக் கட்டடங்களும் பழுதடைந்த நிலையில் இருக்கின்றன. இந்தச் சட்டத்தைப் பயன்படுத்தி அப்படிப்பட்டவர்களுக்கும் கூட நல்ல கட்டடங்கள் கட்டுவதற்கு வழி செய்ய வேண்டும்.

பொதுவாக இந்தச் சட்டத்தை வரவேற்று அதிகத் தொல்லைகள் வராத அளவுக்குக் கண்காணிக்க வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொண்டு என் உரையை முடித்துக் கொள்கிறேன்.

மாண்புமிகு டாக்டர் இரா. நெடுஞ்செழியன் : தலைவர் அவர்களே, இந்தத் திருத்தச் சட்ட மசோதாவை உறுப்பினர்கள் வரவேற்று உரையாற்றினார்கள். அதற்காக நான் என்னுடைய மகிழ்ச்சியையும், நன்றியையும் தெரிவித்துக் கொள்ளக் கடமைப்பட்டிருக்கிறேன்.

1972 ஆகஸ்ட் 23]

ஒரு பள்ளிக் கட்டடம் இடிந்து விழுந்ததன் காரணமாக அத்தகைய பொதுக் கட்டடங்கள் பாதுகாப்பான முறையில் வைக்கப்பட வேண்டுமென்பதற்காக 1965-ல் சட்டம் நிறைவேற்றப் பட்டது. அதை நடைமுறைக்குக் கொண்டு வருவதில் இருந்த பல சங்கடங்களின் காரணமாக ஒத்தி வைக்கப்பட்டு நடைமுறைப் படுத்தப் படாமல் இருந்தது. அதை அறவே ரத்து செய்துவிட வேண்டுமென்ற கோரிக்கையும் இருந்தது. அந்த நிலைக்கு விட்டு விடக்கூடாது என்றுதான் இன்று திருத்தச் சட்டமாக வந்திருக் கிறது.

சாதாரண கடைக்காரர்களுக்கு, பொதுக் கட்டடங்கள் வைத் திருப்பவர்களுக்கு பாதகம் ஏற்படாத அளவுக்கு திருத்தச் சட்ட மாக வந்திருக்கிறது. 100 சதுர மீட்டருக்கு உட்பட்ட கட்டடங் களுக்கு விதிவிலக்கு அளிக்கப்பட்டிருக்கிறது. மிகக் குறைந்த அளவுதான் உரிமக் கட்டணம் வைக்கப்பட்டிருக்கிறது. இதை நடைமுறைப்படுத்துவதில் அதிகக் கஷ்டம் ஏற்படாது.

மாண்புமிகு அனந்தநாயகி அம்மையார் அவர்கள் சில கருத்துக் களைக் குறிப்பிட்டார்கள். அதை எல்லாம் கண்காணிக்க வேறுபல சட்டங்களும் இருக்கின்றன.

Tamil Nadu District Municipalities Act.

Tamil Nadu Panchayats Act.

Tamil Nadu Town Planning Act.

Tamil Nadu Elementary Education Act.

Tamil Nadu Factories Act.

Tamil Nadu Places of Public Resort Act.

Madras City Police Act.

இந்தச் சட்டங்களின் மூலம் கட்டடங்கள் மற்றவைகளுக்குப் பாதுகாப்பு அளிக்கின்ற, கண்காணிக்கின்ற விதிமுறைகள் இருந்தாலும் கூட இந்தச் சட்டத்தின் மூலம் சில விதி முறைகளைக் கொண்டு வருவது எல்லோராலும் வரவேற்கப்

[1972 ஆகஸ்ட் 23]

பட்டிருக்கிறது. நடைமுறையில் கஷ்டங்கள் ஏற்படுமானால் அதைத் திருத்திக் கொள்ளலாம் என்று கூறி இதை நிறைவேற்றித் தர வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் : பேரவை முன்னுள்ள கேள்வி—

“தமிழ்நாடு 1972-ம் ஆண்டு பொதுக் கட்டடங்கள் (உரிமம் வழங்குதல்) திருத்த சட்ட முன்வடிவு (சட்டப் பேரவை சட்ட முன்வடிவு எண் 30/72) ஆய்வுக்கு எடுத்துக் கொள்ளப்பட வேண்டும்”.

தீர்மானம் பேரவையின் முடிவுக்கு விடப்பட்டு, நிறைவேற்றப் பட்டு, சட்ட முன்வடிவு பிரிவுவாரியாக ஆய்வுக்கு எடுத்துக் கொள்ளப்பட்டது.

Clause 2, Clause 1, the Preamble and the Long Title were put and carried.

மாண்புமிகு டாக்டர் இரா. நெடுஞ்செழியன் : தலைவர் அவர்களே, தமிழ்நாடு, 1972-ம் ஆண்டு பொதுக் கட்டடங்கள் (உரிமம் வழங்குதல்) திருத்த சட்ட முன்வடிவை (சட்டப் பேரவை சட்ட முன்வடிவு எண். 30/72) சட்டமாக்கித் தர வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

The motion was put and carried and the Bill was passed into law.

5. அரசினர் தீர்மானங்கள்—தொடர்ச்சி.

(ஆ) பேரவை அலுவல் வரிசையில் மாற்றம்

மாண்புமிகு டாக்டர் இரா. நெடுஞ்செழியன் : தலைவர் அவர்களே, பேரவை நிகழ்ச்சிக் குறிப்பில் ஆரவதாக உள்ள சட்ட முன்வடிவை இப்போது ஆய்வுக்கு எடுத்துக்கொண்டு மற்றவற்றை பிறகு எடுத்துக் கொள்ளலாம் என்ற தீர்மானத்தை முன்மொழிகிறேன்.

தீர்மானம் பேரவையின் முடிவுக்கு விடப்பட்டு, நிறைவேற்றப் பட்டது.

1972 ஆகஸ்ட் 23]

2. அறிவிப்புகள்—தொடர்ச்சி.

(ஆ) தமிழ்நாடு, 1972-ம் ஆண்டு கட்டடங்கள் (குத்தகை-வாடகைக் கட்டுப்பாடு) திருத்த சட்ட முன்வடிவு.

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் : பேரவைக்கு ஓர் அறிவிப்பு.

தமிழ்நாடு, 1972-ம் ஆண்டு கட்டடங்கள் (குத்தகை-வாடகைக் கட்டுப்பாடு) திருத்த சட்ட முன்வடிவு (சட்டப் பேரவை சட்ட முன்வடிவு எண் 29/72)ஐ ஆய்வுக்கு எடுத்துக் கொள்ளுவதற்கு ஆளுநர் அவர்கள் தம் இசைவைத் தெரிவித்திருக்கிறார்கள்.

4. அரசினர் சட்ட முடிவுகள்—தொடர்ச்சி.

(உ) தமிழ்நாடு 1972-ம் ஆண்டு கட்டடங்கள் (குத்தகை-வாடகைக் கட்டுப்பாடு) திருத்த சட்ட முன்வடிவு (சட்டப் பேரவை சட்ட முன்வடிவு எண் 29/72).

மாண்புமிகு திரு. க. இராசாராம் : தலைவர் அவர்களே, தமிழ்நாடு 1972-ம் ஆண்டு கட்டடங்கள் (குத்தகை-வாடகைக் கட்டுப்பாடு) திருத்த சட்ட முன்வடிவு* (சட்டப் பேரவை சட்ட முன்வடிவு எண் 29/72) ஆய்வுக்கு எடுத்துக் கொள்ளப்பட வேண்டுமென்று கோருகிறேன்.

இந்தத் திருத்த மசோதா மிகச் சாதாரணமான ஒன்றாகும். மூலச் சட்டத்தின் கால வரம்பு செப்டம்பர் திங்கள் 30-ல் முடிவடைகிறது. அந்தக் கால வரம்பை இன்னும் 9 திங்கள் நீட்டுவதற்காகவே இந்தத் திருத்த மசோதா பேரவையின் முன் வைக்கப்பட்டிருக்கிறது. கடந்த ஆண்டு நடந்த கூட்டத் தொடரில் மூலச் சட்டத்தின் கால வரம்பை ஒரு ஆண்டுக்கு நீட்டுவதற்காக வந்த திருத்த மசோதாவின்போதே மாண்புமிகு அங்கத்தினர்கள் இப்படி அடிக்கடி கால வரம்பைக் குறுகிய காலத்துக்கு நீட்டுவது கூடாது என்றும் மூலச் சட்டத்துக்கு விரிவான திருத்தம் தேவை என்ற கருத்தும் தெரிவிக்கப்பட்டது.

உள்துறை செயலாளர் தலைமையின் கீழ் அரசு அமைத்த குழுவின் அறிக்கையை அரசு ஆய்ந்து அதன் கருத்துரைகளை சில மாற்றங்களுடன் ஏற்று அதற்கான விரிவான விளக்கமான திருத்த மசோதா பேரவையின் முன்பு நேற்றைய தினம் அறிமுகம் செய்யப்பட்டிருக்கிறது.

* 10-8-1972 தேதிய தமிழ்நாடு சிறப்பு அரசிதழில் வெளியிடப்பட்டுள்ளது.

[மாண்புமிகு திரு. க. இராசாராம்] [1972 ஆகஸ்ட் 23]

அந்தத் திருத்தத்தின்படி மூலச் சட்டத்தை கால வரையரையின் ஒரு நிரந்தரச் சட்டமாக ஆக்க வகை செய்யப்பட்டிருக்கிறது. அந்த விரிவான திருத்த மசோதா மூலச் சட்டத்தின் பல பிரிவுகளைத் திருத்த முயலுவதாலும், குழுவின் அறிக்கையோடு அந்தத் திருத்த மசோதாவை நிதானமாகப் பரிசீலிக்க வேண்டியிருப்பதாலும் — அதைப் பேரவை, மேலவை அங்கத்தினர்கள் கொண்ட பொறுக்குக் குழுவின் ஆய்வுக்கு விட்ட, பின்பு அவர்கள் கருத்தோடு பேரவை அந்தத் திருத்த மசோதாவை ஆராயலாம் என எண்ணுகிறேன். ஆகவே அதற்கு சற்று காலம் தேவைப் படுவதாலும் இடையே மூலச்சட்டத்தின் காலவரையறையை நீட்ட இந்தத் திருத்த மசோதா முயல்கிறது. மாண்புமிகு உறுப்பினர்கள் தங்கள் கருத்துக்களை விரிவான திருத்தச் சட்டத்தினை ஆராயும்போது சொல்லலாம். தற்போது இந்தத் திருத்த மசோதாவை ஏற்று சட்டமாக்கவேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன். வேறு விரிவான கருத்துக்களுக்கு இதில் இடமில்லை.

திரு. கே. டி. கே. தங்கமணி : தலைவர் அவர்களே, இதுபற்றி சில கருத்துக்கள் சொல்லவேண்டியிருக்கிறது.

கிட்டத்தட்ட ஆறு மாதங்களுக்கு முன்பாகவே இப்படி கட்டடங்களுக்கு ரென்ட் சம்பந்தமாக விரிவான ஒரு மசோதாவைக் கொண்டு வந்து நிறைவேற்றவேண்டும் என்று இந்த சபையில் பலரால் வற்புறுத்தப்பட்டது. வாக்குறுதி கொடுத்தார்கள் அமைச்சர் அவர்கள். இன்று ஓசளளிற்கு இந்த ரெவ்யூ கமிட்டி ரிப்போர்டை முன்னால் வைத்து இன்னொரு மசோதா கொண்டு வருகிறேன் என்று சொன்னது வரவேற்கத்தக்கது. இந்த மசோதா சென்ற சட்டசபைத் தொடரில் கொண்டு வரப்பட்டு அப்போதே நிறைவேற்றப்பட்டிருக்க வேண்டும். இப்படி ஏற்கனவே இருக்கக்கூடிய பல குறைகள் உள்ள ஒரு சட்டத்தை நீட்டித்துக் கொண்டு போவது, ஐயின் 73 வரையில் நீட்டித்துக்கொண்டு போவது என்ற இந்தப் போக்கு இருக்கிறதே இது சரியல்ல. அதே நேரத்தில் நான் என்ன கேள்வி எழுப்பப் போகிறேன் என்று எதிர்பார்த்து பதில் சொல்வதுபோல் சொல்லியிருக்கிறார்கள்.

1972 ஆகஸ்ட் 23] [திரு. கே. டி. கே. தங்கமணி]

இந்த மசோதாவைப் பொறுத்தவரையில் இது ஒரு முக்கியமான மசோதா. ரெவ்யூ கமிட்டி பல கருத்துக்களைச் சொல்லியிருக்கிறார்கள். நாடு பூராவிலும் உள்ள அனுபவங்களை எல்லாம் எடுத்துச்சொல்லியிருக்கிறார்கள். அதையெல்லாம் இணைத்துப் பேசவேண்டுமென்று சொன்னால் போதுமான நேரம் இருக்காது. பொறுக்குக் குழுவிற்கு விடுவது என்று சொல்லியிருக்கிறார்கள். அப்படிப் பொறுக்குக் குழுவிற்கு விட்டு அடுத்த கூட்டத் தொடரில் இதை எடுத்து நிறைவேற்றுவோம் என்ற நிலையில் தங்கள் உதவி வேண்டும், பொறுப்பில் உள்ள அமைச்சர் அவர்களும் அதற்கான முயற்சியை எடுக்கவேண்டுமென்ற ஒரு அம்சத்தை மட்டும் வற்புறுத்த ஆசைப்படுகிறேன்.

MR. SPEAKER: Thirumathi T. N. Anandanayaki.....

THIRUMATHI T. N. ANANDANAYAKI: Mr. Speaker, Sir, I did not intend to speak on the Bill because the object of the Bill is to extend the life of the original Act. The new comprehensive Bill which the Government are going to bring forward shortly should be enacted into law at least before September 1972. I hope the Government would bring forward that Bill which needs comprehensive study. With these words, I conclude my speech.

THIRU R. PONNAPPA NADAR: Mr. Speaker, Sir, I am happy to note that the Government are going to introduce a comprehensive legislation on Rent Control.

So far as rent control is concerned, this is nothing new. There has been the previous law and there have been several decisions given by the Honourable High Court of Madras which found fault with the ill-drafting of the original enactment. So, in the light of the experience that has been gained, it is time and it is right for us to think about the future legislation. Now that the future legislation is to be introduced very soon, I do not want to go into details. But, Sir, this sort of piecemeal legislation is always dangerous. A comprehensive legislation is needed and that is the order of the day.

So far as tenancy matters are concerned, it is the statutory tenancy that is being created and it abridges the contractual rights of the contracting parties. Sir, the question of rent control looms

தமிழ்நாடு 1972-ம் ஆண்டு கட்டடங்கள் (குத்தகை-
வாடகைக் கட்டுப்பாடு) திருத்த சட்ட முன்வடிவு
(சட்டப் பேரவை சட்ட முன்வடிவு எண் 29/72)

[Thiru R. Ponnappa Nadar] [1972 ஆகஸ்ட் 23]

large and it supplants, if I may say so, the Transfer of Property Act. According to section 106 of the Transfer of Property Act, notice before eviction is mandatory and that has been ruled by the Supreme Court and I think that that aspect of the matter will be considered when the new legislation is introduced. I hope the Hon. Minister will take pains, as he always takes pains, to bring forward a comprehensive Bill which will correctly mirror the picture as it exists today. That is the only point I want to stress.

மாண்புமிகு திரு. க. இராசாராம் : தலைவர் அவர்களே, முழு மசோதா ஏற்கனவே சபை முன்னால் அறிமுகப்படுத்தப்பட்டிருக்கிறது. விவாதம் நாளை அல்லது மறுநாள் வர இருக்கிறது. மேலவை, பேரவை உறுப்பினர்களைக் கொண்ட பொறுக்குக் குழுவிற்கு இதை விடுவதாகத் தீர்மானித்திருக்கிறோம். அவை முன்னால் வைத்திருக்கிற சட்டத்தைப் பொறுத்தவரையில் ஒன்பது மாத காலம் நீட்டிக் கொடுக்க வேண்டுமென்று கூறக் காரணம் பொறுக்குக் குழு எவ்வளவு காலம் எடுத்துக் கொள்கிறது என்று தெரியாது. பல விவாதங்களைக் கொண்டுவரலாம். நல்ல பல கருத்துக்களைப் பெறக்கூடும். அந்தக் கருத்துக்களை எல்லாம் இணைத்து முழுச் சட்டம் கொண்டு வரவேண்டும் என்பதற்காகத் தான் மேலவை, பேரவை உறுப்பினர்களைக் கொண்ட பொறுக்குக் குழுவிற்கு விட ஏற்பாடு செய்திருக்கிறோம். கருத்துக்கள் விரைவில் வந்தால் அடுத்த சட்டமன்றத் தொடரில்கூட சிறந்த ஒரு சட்டத்தை நிறைவேற்றித்தர முடியும் என்று தெரிவித்துக் கொள்கிறேன். ஆகவே இந்தச் சட்ட முன்வடிவைப் பொறுத்த வரையில் இதை நிறைவேற்றித் தரும்படி கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் : பேரவை முன்னுள்ள கேள்வி—

“தமிழ்நாடு, 1972-ம் ஆண்டு கட்டடங்கள் (குத்தகை—வாடகைக் கட்டுப்பாடு) திருத்த சட்ட முன்வடிவு (சட்டப் பேரவை சட்ட முன்வடிவு எண். 29/72) ஆய்வுக்கு எடுத்துக் கொள்ளப்படவேண்டும்”.

தீர்மானம் பேரவையின் முடிவிற்கு விடப்பட்டு, நிறைவேற்றப் பட்டு, சட்ட முன்வடிவு பிரிவுவாரியாக ஆய்வுக்கு எடுத்துக் கொள்ளப்பட்டது.

1972 ஆகஸ்ட் 23]

[Mr. Speaker]

Clause 2, Clause 1, the Preamble and the Long Title were put and carried.

THE HON. THIRU K. RAJARAM: Sir, I move—

“That the Tamil Nadu Buildings (Lease and Rent Control) Amendment Bill, 1972 (L.A. Bill No. 29 of 1972) be passed”.

The motion was put and carried and the Bill was passed into law.

(ஊ) தமிழ்நாடு 1971-ம் ஆண்டு பொது விற்பனை வரி (ஐந்தாம் திருத்த) சட்ட முன்வடிவு (சட்டப் பேரவை சட்ட முன்வடிவு எண் 51/71) (ஆய்வுக் குழு திருத்தியமைத்தவாறு).

மாண்புமிகு திரு ப. உ. சண்முகம்: பேரவைத் தலைவர் அவர்களே,

“தமிழ்நாடு 1971-ஆம் ஆண்டு பொது விற்பனை வரி (ஐந்தாம் திருத்த) சட்ட முன்வடிவு (சட்டப் பேரவை சட்ட முன்வடிவு எண் 51/71) ஆய்வுக்குழுவால் திருத்தப்பட்டவாறு, ஆய்வுக்கு எடுத்துக் கொள்ளப்பட வேண்டும்” என்று நான் முன் மொழிகிறேன்.

தமிழ்நாடு 1971-ஆம் ஆண்டு பொது விற்பனை வரி (ஐந்தாம் திருத்தச்) சட்ட முன்வடிவு சட்டமன்றப் பேரவையில் 14-12-71-ல் ஆலோசனைக்கு எடுத்துக் கொள்ளப்பட்டது என்பதும், அதனை ஆய்வு செய்வதற்காக ஆய்வுக்குழு ஒன்றிற்கு அது அனுப்பப்பட்டது என்பதும் மாண்புமிகு உறுப்பினர்கள் அனைவருக்கும் தெரியும். ஆய்வுக்குழு கேட்டுக்கொண்டதன் பேரில், வணிகக் கழகங்களும் ஏனைய வர்த்தகச் சங்கங்களும் சட்ட முன்வடிவில் செய்யக் கருதிய திருத்தங்கள் குறித்து கருத்துரை வழங்கும் படி கேட்டுக் கொள்ளப்பட்டன. ஆய்வுக் குழு பரிசீலனை செய்வதற்காக 30 வர்த்தக சங்கங்களிடமிருந்து ஆலோசனைகளும், கருத்துரைகளும் பெறப்பட்டன. ஆய்வுக்குழு மொத்தத்தில் நான்கு முறை கூடியது. சட்ட முன்வடிவின் ஒவ்வொரு பிரிவையும் பரிசீலித்து 3—7—1972-ல் நடைபெற்ற கூட்டத்தில் கனது ஆய்வுகளுக்கு இறுதி வடிவம் கொடுத்தது.

தமிழ்நாடு 1971-ம் ஆண்டு பொது விற்பனைவரி (ஐந்தாம்
திருத்த) சட்ட முன்வடிவு (சட்டப் பேரவை சட்ட
முன்வடிவு எண் 51/71) (ஆய்வுக்குழு
திருத்தியமைத்தவாறு)

[திரு. ப. உ. சண்முகம்] [1972 ஆகஸ்ட் 23]

ஆய்வுக் குழுவின் அறிக்கையும் அக்குழு செய்த திருத்தங்களுடன் கூடிய சட்ட முன்வடிவும் மாண்புமிகு உறுப்பினர்களுக்கு ஏற்கனவே அனுப்பப்பட்டுள்ளன. குழு செய்த முக்கியமான மாறுதல்களாவன :--

(i) சட்ட முன்வடிவின் 2-வது பகுதியில் தமிழ்நாடு 1959-ஆம் ஆண்டு பொது விற்பனை வரிச்சட்டத்தின் 2 (R) பிரிவில் உள்ள திருத்தம் விவசாயிகள் விற்பனை செய்யும் ரப்பர், பாக்கு இவைகளுக்கு விதிக்கப்படும் வரியைப் பொறுத்தவரை, அத்திருத்தம் குழுவால் விட்டு விடப்பட்டுள்ளது.

(ii) சட்ட முன்வடிவின் 3-வது பகுதியில், சட்டத்தின் 3 (3) பிரிவில் உள்ள திருத்தங்கள் சரக்குகளை விற்பனை செய்கிற வியாபாரியும் சரக்குகளைக் கொள்முதல் செய்கிற வியாபாரியும் கொடுக்க வேண்டிய உறுதி மொழியையும் வரி விதிப்பதை விற்பனை முனையிலிருந்து கொள்முதல் முனைக்கு மாற்றுவதையும் பொறுத்தவரை அத்திருத்தங்களை இக்குழு நீக்கி உள்ளது.

(iii) சட்ட முன்வடிவின் 5, 7, 8, 12, 19, 20, 25-வது பகுதிகளில் குறிப்பிட்டுள்ள கால அளவை ஒரு சீராக 5 ஆண்டுகள் எனக் குழு மாற்றி அமைத்துள்ளது.

(iv) சட்டத்தின் 21-ஏ பிரிவில் செய்யக் கருதியுள்ள திருத்தத்தை சட்ட முன்வடிவின் 11-வது பகுதியில் குழு மாற்றி அமைத்துள்ளது. வரியை கடன்பட்டு தீர்த்துக் கொள்வதற்கான வசதிகளை வியாபாரிகளுக்கு அளிப்பதற்காகவும், வியாபாரியின் அனுமதிச் சீட்டை ரத்து செய்யுமுன் அவரது தாப்பை எடுத்துச் சொல்ல அவருக்கு வாய்ப்பினைக் கொடுப்பதற்காகவும் இவ்வாறு திருத்தப்பட்டுள்ளது.

(v) சட்ட முன்வடிவின் 12-வது பகுதி சட்டத்தின் 22-வது பிரிவிற்குப் பதிலாகப் புதிய பிரிவை அமைத்துக் கொள்ள முற்படுகிறது. பதிவு பெற்ற வியாபாரி அல்லாத எவரும் வரி வசூல் செய்வதைத் தடை செய்யவும் பதிவு பெற்ற வியாபாரி ஒருவர் இச் சட்டம் விதிகள் இவற்றின் விதித்துறைகளை மீறி வரி வசூல் செய்வதைத் தடை செய்வதற்கும் இவ்வாறு புதிய பிரிவு அமைத்துக் கொள்ளப்படுகிறது. செய்யக் கருதப்பட்டுள்ள 22-வது புதிய பிரிவுடன் விலக்கு நிபந்தனை ஒன்றைக் குழு சேர்த்துள்ளது.

1972 ஆகஸ்ட் 23] [திரு. ப. உ. சண்முகம்]

எந்தச் சரக்குகளில் விற்பனை அல்லது கொள்முதல் விலை அமுலில் உள்ள ஒரு சட்டத்தால் கட்டுப்படுத்தப்படுகிறதோ அப்பொருள்கள் குறித்து, பதிவு பெற்ற வியாபாரி ஒருவர் இச்சட்டத்தின் கீழ் ஏற்கனவே அனுமதித்துள்ள வரியை வசூலிப்பதற்கு இந்தத் தடை பொருந்தக் கூடாது என்பதே இதன் நோக்கம்.

(vi) சட்டத்தின் 36, 37, 38-வது பிரிவுகளில், சட்ட வரைவின் 21, 22, 23-வது பகுதிகள் மூலம் செய்யக் கருதியுள்ள திருத்தங்களில் மேல் முறையீட்டு நடுவர் மன்றத்திற்கும் உயர் நீதி மன்றத்திற்கும் செய்து கொள்கிற மேல்முறையீடுகளுக்கும் மறு விசாரணை மனுக்களுக்கும் செலுத்தத்தக்க கட்டணங்களை விதிகள் மூலம் வரையறுக்கும் அதிகாரத்தை மேற்கொள்ள விதித்துறை இயற்றப்பட்டது. தற்போதுள்ள விதித்துறைகளை அப்படியே வைத்துத் கொள்ளலாமெனக் குழு முடிவு செய்தது.

() சட்ட முடிவின் 27-வது பகுதி சட்டத்தின் 42-வது பிரிவைத் திருத்த முற்படுகிறது. சோதனைச் சாவடிகளில் வண்டிகளைச் சோதனையிடுவதற்கும், தடுத்து நிறுத்துவதற்கும் இப் பிரிவில் வகை செய்யப்பட்டுள்ளது. இப்போது உள்ள விதித்துறையின்படி, பயணிகள் மோட்டார் வண்டியில் எடுத்துச் செல்லப்படுகிற சரக்குகளும் சோதனைக்கு உட்பட்டவையாகும். சரக்கு வண்டிகள் அல்லது படகுகளில் மட்டும் எடுத்துச் செல்லப்படுகிற சரக்குகள் தொடர்பாக பார்வையிடுவதும் சோதனை செய்வதும் நடைபெறும் வகையில் இவ்விதித்துறை தற்போது திருத்தப்பட்டுள்ளது. செய்யக் கருதியுள்ள திருத்தத்தைக் குழு கீழ்க்கண்டவாறு மாற்றியுள்ளது. அதாவது, சோதனைச் சாவடியின் அல்லது தடை அமைப்பின் பொறுப்பு வகிக்கிற அதிகாரி, அவ்வாறு எடுத்துச் செல்லப்படுகிற சரக்குகளின் விற்பனை அல்லது கொள்முதலுக்கு இச்சட்டத்தின்கீழ் வரி செலுத்துவதற்காக அவை சரியாகக் கணக்கில் கொண்டு வரப்பட்டுள்ளனவா என்பதைப்பற்றி மட்டும் தெரிந்துகொண்டால் போதும். சரக்குகளில் சொந்தக்காரர் பெயரில் ரசீது கொடுப்பதற்காகவும் இக்குழு விதித்துறை ஒன்றை சேர்த்துள்ளது; அப்போதுதான் பின்னொரு தேதியில் அவர் அவற்றை எளிதில் திருப்பிப் பெற முடியும்.

தமிழ்நாடு 1971-ம் ஆண்டு பொது விற்பனைவரி (ஐந்தாம் திருத்த) சட்ட முன்வடிவு (சட்டப் பேரவை சட்ட முன்வடிவு எண் 51/71) (ஆய்வுக்குழு திருத்தியமைத்தவாறு)

[திரு. ப. உ. சண்முகம்]

[1972 ஆகஸ்ட் 23]

ஆய்வுக்குழு திருத்தியவாறு உள்ள தீர்ச்சிட்ட முன்வடிவினை இப்போவை ஆலோசனைக்கு எடுத்துக் கொள்ள வேண்டுமென நான் கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

திரு. ஆர். பொன்னப்ப நாடார் : தலைவரவர்களே, இந்தத் திருத்தங்கள் மீது ஒன்றிரண்டு கருத்துக்களை நான் கூற விரும்புகிறேன். இப்போது செக் போஸ்ட் பற்றி ஒரு திருத்தம் வந்திருக்கிறது. இந்த இலாகாவில் இதனால்தான் ஏராளமான வருமானம் வருகின்றது. விற்பனை வரியை ஏமாற்றி சரக்கு அனுப்புபவர்களைக் கண்டுபிடித்து இவர்கள் அரசாங்கத்திற்குப் பணத்தைப் பெற்றுத் தந்து இருக்கிறார்கள். அப்படியிருந்த போதிலும், இந்த செக் போஸ்டால் விவசாயிகள் மிகவும் கஷ்டப்படுகிறார்கள். உதாரணமாக விவசாயிகள் அவர்களுடைய களத்துமேட்டிலிருந்து விறகு, வைக்கோல் போன்றவற்றை சொந்த உபயோகத்திற்கு வண்டியில் கொண்டு வருகிறபோது அவர்கள் அதற்கு ஏதாவது ரேகை இருக்கவேண்டுமென்ற நிர்பந்தத்திற்குள்ளாக்கப்படுகிறார்கள். அரசாங்கம் அதைக் கவனிக்க வேண்டும்.

அதேமாதிரி அவர்கள் விறகு கொண்டு போனால் அதை விற்பனைக்குக் கொண்டு போகிறார்களா என்ற சந்தேகத்திற்கு உள்ளாக்கப்படுகிறார்கள். அவர்களை சோதனைச் சாவடியில் சோதனையும் செய்கிறார்கள். இந்தச் சட்டத்தில் பல நல்ல நோக்கங்கள் இருந்தாலும், சில கஷ்டங்கள் விவசாயிகளுக்கு இருக்கின்றன என்பதைச் சிந்தித்துப் பார்க்கவேண்டுமென்றும் கேட்டுக்கொள்கிறேன். சுங்காங்கடை என்ற பகுதியில் இப்படி நடந்து கொண்டிருக்கிறது. வைக்கோல் வீட்டிற்கு கொண்டு வரவேண்டுமென்றால் கூட கடிதம் எழுதிக்கொடுத்தால்தான் அனுப்பப் படுகிறது. இதை அரசாங்கம் சற்று கவனிக்கவேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

அடுத்தபடியாக, இந்த அசெஸ்மெண்ட் எல்லாம் ஒழுங்காக இருக்க வேண்டும். எஸ்கேப்ஸ் அசெஸ்மெண்ட் எப்படி இன்கம் டாம்ஸ் அசெஸ்மெண்ட் புனர்பரிசீலனை செய்ய வேண்டிய முறையில் இருக்கிறதோ அதேமாதிரியான முறையில் வழிவகை செய்து இருக்கிறோம்.

1972 ஆகஸ்ட் 23] [திரு. ஆர். பொன்னப்ப நாடார்]

பொதுவாக விற்பனை வரியைப் பற்றிச் சொன்னார்கள். அது ஒரு காமதேனுவாக இருந்தாலும் நிர்வாகத்தில் இருப்பவர்களும், வியாபாரிகளும் அதிகம் கஷ்டப்படுகிறார்கள். ஏனென்றால் அவர்களுக்கு கணக்கு வைப்பதில் பல சங்கடங்கள் இருக்கின்றன. முறைகேடுகள் இருக்கின்றன. அந்தக் காரணத்தால்தான் வியாபாரிகள் மிகவும் தொல்லைக்கு அடிக்கடி உள்ளாக்கப்படுகிறார்கள். அவர்கள் கணக்கு ஒழுங்காக இருக்கின்றனவா என்று அதிகாரிகள் அடிக்கடி பரிசீலனை செய்துகொண்டேயிருக்கிறார்கள். சில வேளைகளில் அவர்கள் வைத்துள்ள கணக்குகளை ஏற்றுக்கொள்ளாத நிலைமை கூட இருக்கிறது. சிலரது புகளின் பேரில் ஆங்காங்கு சொதனைகளை நடத்தி வியாபாரிகளுக்கு கஷ்டத்தைக் கொடுத்து வருகிறார்கள். எல்லா வியாபாரிகளும் ஒழுங்காக இருக்கிறார்கள் என்று சொல்ல மாட்டேன். அப்படிச் சொதனைகள் முன்பு நடந்தது சட்ட விரோதமானது என்று ஹைக்கோர்ட்டில் ஒரு தீர்ப்பு இருக்கிறது. அந்த மாதிரி வியாபாரிகளை சங்கடத்தில் உள்ளாக்காமல் இருப்பதற்கு அரசாங்கம் வேண்டிய நடவடிக்கைகளை மேற்கொள்ளவேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

ப்ரிபரேஷன் ஆப் அக்கௌண்ட்ஸ் எப்படி இருக்கவேண்டுமென்று இந்த பில்லில் எடுத்துக்கூறப்பட்டது. அதையெல்லாம் விரிவாக அந்த ஆய்வுக் கமிட்டி பரிசீலனை செய்து இருக்கிறது. ஆதலால் நிர்வாகத்திலே இருக்கிற கோளாறுகளை அகற்றுவதற்கு ஆய்வுக்குழு பல கருத்துக்களைத் தெரிவித்து இருக்கிறது. அந்த மாதிரி சங்கடங்கள் எல்லாம் வராமல் செய்வதற்கு வேண்டிய நடவடிக்கைகளை அது செய்திருக்கிறது. இந்தச் சட்டத்தால் பல கோளாறுகள் சிக்கல்கள் தீரும். இது ஒரு நல்ல சட்டம் என்று கூறி அதை வரவேற்று என்னுடைய கருத்துக்களை இதோடு முடித்துக் கொள்கிறேன்.

THIRUMATHI T. N. ANANDANAYAKI: Mr. Speaker, Sir, so far as this amendment is concerned, I would like to submit that this is the fifth amendment on this subject and that itself shows that this will have to be amended comprehensively and that a new Bill must be brought forward. The very fact that this is the fifth amendment shows that there are lot of things to be amended

தமிழ்நாடு 1971-ம் ஆண்டு பொது விற்பனைவரி (ஐந்தாம்
திருத்த) சட்ட முன்வடிவு (சட்டப் பேரவை சட்ட
முன்வடிவு எண் 61/71) (ஆய்வுக்குழு
திருத்தியமைத்தவாறு)

[திருமதி த. ந. அனந்தநாயகி] [1972 ஆகஸ்ட் 23]

and unless and until a comprehensive Bill is brought forward by Government, I am sure many loopholes in the Bill cannot be plugged.

Small traders have been making a number of representations. Now the exemption limit is Rs. 25,000. The prices have risen so high and even the small trader's turnover exceeds Rs. 25,000. Once they called the Health Minister for an annual conference and they submitted there that Rs. 25,000 was very small and it must be raised to Rs. 50,000 or Rs. 75,000 in future. The Hon. Minister for Food may now say that he had given compounding facilities up to Rs. 75,000. What I say is that the exemption limit may be raised to Rs. 75,000.

They have been asking for single-point tax on a number of items. That also has not been really considered by this Government. Number of items had been listed and the traders' conference had also assured the Government that there would not be evasion of tax, that there would not be diminution of income if single-point tax was levied on those items. Apart from that, supposing the turnover is about Rs. 26,000, the small businessman is taxed for the entire amount. But the exemption limit is only up to Rs. 25,000. They want even though they may have a turnover of Rs. 26,000 per annum, since the exemption limit is only up to Rs. 25,000, he is taxed not for Rs. 1,000 but the whole amount. Even if the turnover is Rs. 25,001, you are taxed for the entire amount. That factor may also be considered. The small traders have made representations and they have not been considered.

Certain good changes have been brought about for the escaped turnover. Before the amendment they used to be taxed after a period of 8 years. Now they have reduced it to 5 years. The businessmen welcome this move.

In this amendment, the most dangerous clause is clause 27. Section 42 provides for detention of vehicles and goods to facilitate investigation. I only like to stress upon the Government this. You can detain goods; but if such goods be perishable, it should not be detained. But if you detain the vehicle, it will ruin the

1972 ஆகஸ்ட் 23]

[திருமதி த. ந. அனந்தநாயகி]

small businessman. If you hold over a lorry and if it does not ply and lies idle for 4 or 5 days in the Sales Tax Office, he will be ruined and crippled. Government should consider that. In this amendment, they need not detain vehicles. By such detention you will be causing unnecessary hardship to the small traders. Even in the case of goods, if they are perishable, there is no fun in detaining them. Such perishable goods can be sold and proceeds given to them. (Interruption) Take rice. If you detain for 6 or 8 months, what happens? It will become unfit for consumption. Therefore, you have to leave out perishable goods. Food-stuffs if they are detained for long will get rotten. In respect of detention of goods and vehicles, I would like the Government to give a second thought to that problem. If you detain them unnecessarily for long, definitely it will cause hardship to the small businessmen.

With these few words I would like to impress upon the Government the necessity to bring in a comprehensive bill, so far as General Sales tax is concerned, as there has been a lot of changes. Now with scrapping of prohibition, the position would have been affected. It is better to reconsider all these things and bring in a comprehensive bill on the subject.

THIRU K. T. K. THANGAMANI: Mr. Speaker, Sir, I did not want to speak on sales tax, as the Members of the Select Committee have sufficiently gone through the various clauses and have even amended some which are very explanatory and exhaustive. But I thought I should mention about the new clause, clause 26 which has been introduced. In the original Bill it was 27, I think. In clause 26—a portion of it has been dealt with by the previous speaker. Under the existing provision, goods and passenger car are liable to be checked. This has been done for inspection and checking. It has been said that the officer-in-charge of checkposts or officer empowered to examine the contents in the vehicle should ascertain and satisfy himself whether sales tax in respect of goods transported had been paid already இம்மாதிரி ஒரு கூடிய நேரத்தில்தான் பல சிக்கல்கள் ஏற்படுகின்றன. இம்மாதிரி ஏதாவது ஒரு இடத்தில் அங்கே இருக்கக்கூடிய ஒரு ஸேல்ஸ்

தமிழ்நாடு 1971-ம் ஆண்டு பொது விற்பனைவரி (ஐந்தாம்
திருத்த) சட்ட முன்வடிவு (சட்டப் பேரவை சட்ட
முன்வடிவு எண் 51/71) (ஆய்வுக்குழு
திருத்தியமைத்தவாறு)

[திரு. கே. டி. கே. தங்கமணி] [1972 ஆகஸ்ட் 23]

டாக்ஸ் அதிகாரி அந்த வெஹிகிளில் இருக்கக்கூடிய சாமான்களை ஸேல்ஸ் டாக்ஸ் கொடுத்துவிட்டார்களா அல்லது ஸேல்ஸ் டாக்ஸ் கொடுக்கக்கூடிய ஒரு சாமான்தானா என்பது பற்றி அவர் முடிவு செய்கிறார் என்று சொன்னார், அந்த இடத்தில்தான் சில நிர்ப்பந்தங்கள் ஏற்பட்டு, பல சிக்கல்கள் வந்து சேருகின்றன.

ஒரு விஷயத்தை சமீபத்தில் டாக்டர் ஹாண்டே அவர்கள் கூட எழுப்பினார். ஒரு செக் போஸ்டில் நிறுத்தப்பட்டிருந்த ஒரு வெஹிக்கிளை அனுப்ப வேண்டும் என்று நிர்ப்பந்தப்படுத்துவதற்கு அந்தக் குறிப்பிட்ட அதிகாரியின் பேரில் ஏதோ நடவடிக்கை எடுக்கப்பட்டிருப்பதாகத் தெரிகிறது. இம்மாதிரியாக நாம் ஒரு சட்டம் நிறைவேற்றி அந்தச் சட்டத்தை அமல் நடத்துவதற்காக இருக்கக்கூடிய அதிகாரிகளைப் பொறுத்தவரையில் கொஞ்சம் அதிகாரத்தை நாம் அவர்களுக்குக் கொடுக்கிறபொழுது அது தடையில்லாத முறையில் இருந்தால் தான், அந்த அதிகாரிகள் சரியான முறையில் பணியாற்ற முடியும். அதிகாரிகள் சில சமயங்களில் சில தவறுகள் செய்யலாம். ஸேல்ஸ் டாக்ஸ் கொடுக்கக் கூடாத சில சாமான்களுக்கு சேல்ஸ் டாக்ஸ் கொடுக்க வேண்டும் என்று வற்புறுத்தி, வெஹிகிளில் கொண்டுவரக்கூடிய சில சாமான்களை பரிசோதனை செய்வதுமாதிரி சில தவறான காரியங்களைச் செய்வதற்கு இடம் இருக்கிறது என்பதை நான் ஏற்றுக்கொள்கிறேன். ஆனால் இப்படி நிறுத்தி அதைப்பற்றி தாங்கள் காரியங்கள் செய்யக்கூடிய அந்த அதிகாரிகளைச் சார்ந்த அம்சமாவது கண்டிப்பாக இருக்கவேண்டும். அதுவும் நாம் கிளாஸ் 27 வந்ததற்குப் பிறகு உறுதியாக நடவடிக்கை எடுக்க வேண்டும் என்று நான் சொல்லிக்கொள்ள விரும்புகிறேன்.

“As under the existing provisions of the Act, a dealer will pay the tax for a month, only on the succeeding month and that to require every consignor to pay tax on the day of sale and transport of goods by a provision of this Bill is not in conformity with the other provisions of the Act, this provision has been suitably amended to the effect that the Officer has to satisfy only whether the sale or purchase of the goods carried has for the purpose of the payment of tax under the Act been properly accounted for”.

சபையினுடைய நேரத்தை அதிகமாக எடுத்துக்கொள்ளவேண்டி

1972 ஆகஸ்ட் 23] [கே. டி. கே. தங்கமணி]

யிருக்கும் என்பதற்காக நான் விரிவாகச் சொல்லவில்லை. பொது வாக 26-வது பிரிவு முழுமையும், ஏற்கனவே இருந்த 27-வது பிரிவு, பரிபூரணமாக திருத்தப்பட்ட விரிவான முறையில் கொண்டு வரப் பட்டிருக்கிறது.

சேல்ஸ் டாக்ஸ் சம்பந்தமாக ஒரு பொதுவான கருத்தை இங்கே சொல்லிக் கொள்ள விரும்புகிறேன். எப்படி நாம் ஒவ்வொரு சட்டத்திற்கும் ஒரு முறையான சட்டம், காம்ப் ரெஹென்ஸிவ் சட்டம் வேண்டும் என்று சொல்கிறோமோ, அது இந்த ஸேல்ஸ் டாக்ஸ் சட்டத்திற்கும் பொருந்தும் என்று நினைக்கிறேன். அதே நேரத்தில் ஸேல்ஸ் டாக்ஸ் அதிகாரிகள் முறையாகச் செயல்பட்டிருக்கிறார்கள். சில ஸேல்ஸ் டாக்ஸ் அதிகாரிகளின் பேரில் சில கண்காணிப்பு தேவையாக இருக்கிறது. அதுபோன்ற விஷயங்கள் சபைக்கு அவ்வப்பொழுது தெரிவிக்கப் பட்டிருந்தால் உதவியாக இருக்கும் என்று சொல்லிக் கொள்கிறேன். ஸேல்ஸ் டாக்ஸ் மூலம் நமக்கு ரூ. 100 கோடி வருகிறது. ஒவ்வொரு தடவையும் சட்ட மன்றத்தில் பேசும் பொழுது 'நீங்கள் ரூ. 90 கோடி என்று சொல்கிறீர்கள். அது ரூ. 100 கோடியாகிறது, ரூ. 100 கோடி 110 கோடியாகிறது. முறையாக ஸேல்ஸ் டாக்ஸ் ஒழுங்காக வசூலித்தால் இன்னும் 10 சதவீதம் அதிகமாக வருமானம் வரும்' என்று ஒரு வாதத்தை சபையில் அநேகமாக எல்லாப் பகுதியிலுள்ளவர்களும் சொல்கிறார்கள். ஸேல்ஸ் டாக்ஸ் வசூலிக்கக்கூடிய அதிகாரிகளைப் பொறுத்தவரையில் அவர்களை நல்ல முறையில் உற்சாகப்படுத்தக் கூடிய, அவர்கள் நியாயமாக செயல்படக்கூடிய அம்சத்தை மட்டும் நடைமுறைக்குக் கொண்டு வர வேண்டும் என்ற ஒரு விஷயத்தை மட்டும் சொல்லிக்கொள்கிறேன்.

27-வது பிரிவு நல்ல பொருத்தமானதாகக் கொண்டுவரப்பட்டிருக்கிறது. பொதுவாக செலக்ட் கமிட்டியைப் பொறுத்தவரையில் செலக்ட் கமிட்டி உறுப்பினர்களும், அவர்களுக்கு உதவியாக இருந்த அதிகாரிகளும் நல்ல முறையில் ஆலோசனை சொல்லியிருக்கிறார்கள் என்றுதான் எனக்குப் படுகிறது என்பதைத் தெரி

தமிழ்நாடு 1971-ம் ஆண்டு பொது விற்பனைவரி (ஐந்தாம் திருத்த) சட்ட முன்வடிவு (சட்டப் பேரவை சட்ட முன்வடிவு எண் 51/71) (ஆய்வுக்குழு திருத்தியமைத்தவாறு)

[கே. டி. கே. தங்கமணி] [1972 ஆகஸ்ட் 23]

வித்துக்கொண்டு, இந்தக் கருத்துக்களை அமைச்சர் அவர்களும், அரசும் கவனித்து ஆவன செய்யவேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

மாண்புமிகு திரு. ப. உ. சண்முகம் : தலைவர் அவர்களே, விற்பனை வரி ஐந்தாவது திருத்த மசோதா மீது அங்கத்தினர்கள் கருத்து தெரிவிக்கும்பொழுது, எல்லோருமே பொதுவாக பொறுக்குக் குழு செய்திருக்கிற திருத்த மசோதாவில் மாறுபட்ட கருத்து எதுவும் சொல்லாமல் வரவேற்றதற்காக நான் நன்றி தெரிவித்துக் கொள்கிறேன்.

இந்தச் சட்டத்தைப் பொறுத்த மட்டில் பொறுக்குக் குழு விற்கு வந்தபொழுது என்னென்ன பிரச்சனைகள் எழுப்பப்பட்டனவோ, அந்தப் பிரச்சனைகளையெல்லாம் விவாதித்து, அரசுத் தரப்பில் எல்லாத் திருத்தங்களையும் ஒத்துக்கொண்டபிறகு, ஏகமனதாக திருத்தங்கள் சிபார்சு செய்யப்பட்டு, இந்த மாமன்றத் திற்கு திரும்பும் வந்திருக்கிறது. இங்கே பேசிய உறுப்பினர்கள் சில கருத்துக்களைத் தெரிவித்திருக்கிறார்கள். ஒவ்வொரு முறையும் திருத்தம் கொண்டு வருவதற்குப் பதிலாக ஏன் காம்ப்ரஹென்ஸிவ் பில் கொண்டுவரக்கூடாது என்று சொன்னார்கள்.

அரசு ஏற்கெனவே விற்பனை வரியை பொறுத்தமட்டில் ஒரு காம்ப்ரஹென்ஸிவ் பில் கொண்டு வர வேண்டும் என்பதற்காகத் தான் தனிப்பட்ட ஒரு அதிகாரியை நாம் நியமித்தோம். ஆனால் அந்த அதிகாரி விடுமுறையில் சென்றுவிட்டதால், இன்னொரு அதிகாரியை அந்த இடத்திலே அமர்த்தி, தொடர்ந்து அவர் அதிலே வேலை செய்யுமாறு அரசு உத்தரவிட்டிருக்கிறது. அவருடைய அறிக்கை அரசாங்கத்திற்கு கிடைத்ததும், அதைப் பரிசீலித்து நல்லதொரு முடிவு இதிலே எடுக்கப்படும் என்று தெரிவித்துக் கொள்கிறேன்.

திரு. பொன்னப்ப நாடார் அவர்கள் பேசும்பொழுது, விவசாயப் பொருட்களை கொண்டு போகும்பொழுது அங்கே இருக்கிற சோதனைச் சாவடிகளிலே இருப்பவர்கள் தடுக்கிறார்கள் என்று சொன்னார்கள். அப்படி விவசாயி தன்னுடைய சொந்த விவ

1972 ஆகஸ்ட் 23] [திரு. ப. உ. சண்முகம்]

சாயப் பொருட்களை எடுத்துச் சென்றால், எந்த கிராமத்திலே இருந்து அதை எடுத்து வருகிறார்களோ அந்தக் கிராமத்தின் கிராம அதிகாரியிடமிருந்து சர்ட்டிபிகேட் ஒன்றை கொண்டு வந்து கொடுத்தால் போதும். உடனே எந்தவிதமான தடங்கலும் பண்ணாமல் அதை அனுமதித்துவிடுவார்கள் என்று நான் இங்கே தெரிவித்துக்கொள்கிறேன்.

திருமதி அனந்தநாயகி அம்மையார் அவர்கள் பேசும்பொழுது, 25,000 ரூபாய் வரையில் வரி இல்லை என்று சொல்லி இருக்கிறார்கள், இன்னும் கொஞ்சம் அதை உயர்த்த வேண்டுமென்று சொன்னார்கள். கடந்த வரவு-செலவு திட்டத்தை சமர்ப்பிக்கும் பொழுதுதான் 15,000 ரூபாயிலிருந்து இந்த வரி விதிப்பை 25,000 ரூபாய்க்கு என்று அந்த லிமிட்டை உயர்த்தினோம். அப்பொழுது தான் காம்ப்வுண்ட் செய்யும் வரம்பை இலட்சம் ரூபாயாக ஆக்கியிருக்கிறோம். இதன் மூலம் அரசாங்கத்திற்கு இழப்பு 45 இலட்சம் ரூபாய். எனவே, இதை மேற்கொண்டு உயர்த்துவதாக இந்த அரசுக்கு உத்தேசமில்லை என்று சொல்லிக்கொள்கிறேன்.

இன்னொன்று சொன்னார்கள், முதல் 25,000 ரூபாய்க்கு வரி போடக்கூடாது என்று சொன்னார்கள். அதை ஏற்றுக்கொள்ள முடியாது. காம்ப்வுண்ட் செய்யும் வரம்பை இலட்சம் ரூபாய் வரை வைத்திருக்கிறோம்; அதற்கெல்லாம் அப்பொழுது ஸ்லாப் போட்டு இந்த மன்றத்தின் முன்னாலே வைக்கப்பட்டு, இந்த மன்றம் அதற்கு அங்கீகாரம் கொடுத்திருக்கிறது. அப்பொழுது வியாபாரிகள் கூட 25,000 ரூபாய்க்கு அந்த வரிவிதிப்பை உயர்த்தியதற்காக இந்த அரசாங்கத்திற்கு நன்றி தெரிவித்து நிர்மானம் கூட போட்டிருக்கிறார்கள். எனவே, இதிலே சங்கடம் ஒன்றுமில்லை.

திரு. தங்கமணி அவர்கள் பேசும்பொழுது சக் போஸ்ட் அதிகாரிகளுக்கு பல்வேறு வரம்பு அதிகாரத்தை கொடுப்பது பற்றி குறிப்பிட்டார்கள். அவர்கள் வேறு ஒன்றையும் இங்கே சொன்னார்கள். அதன் முழுமையான விபரத்தை எல்லாம் இங்கே நான் பேச விரும்பவில்லை. அதிகாரிகளுக்கு சில வரம்புகளை தந்திருக்கிறோம். அந்த அதிகாரிகள் அந்த வரம்பு அதிகாரங்களை

தமிழ்நாடு 1971-ம் ஆண்டு பொது விற்பனைவரி (ஐந்தாம்
திருத்த) சட்ட முன்வடிவு (சட்டப் பேரவை சட்ட
முன்வடிவு எண் 51/71) (ஆய்வுக்குழு
திருத்தியமைத்தவாறு)

[ப. உ. சண்முகம்] [1972 ஆகஸ்ட் 23]

இரண்டு வகையிலே பயன்படுத்தக்கூடாது. பொருட்களை
கொண்டு வருபவர்களுக்கு வெறுமனே தொல்லை கொடுக்கக்
கூடாது. இன்னொன்று கொண்டு வரக்கூடிய பொருட்களுக்கு
விற்பனை வரி இல்லை என்றாலும் கூட வேறு விதமான தொல்லைகளை
அவர்களுக்கு கொடுக்கக்கூடாது. அதற்காகத்தான் இந்த அரசு
அவர்களை கண்காணித்துக் கொண்டிருக்கிறது. அதிகாரிகள்
எதைச் செய்தாலும் அதை அப்படியே அரசாங்கம் பொறுத்துக்
கொள்ளவேண்டும் என்று கனம் உறுப்பினர் தங்கமணி அவர்கள்
சொல்ல மாட்டார்கள் என்று கருதுகிறேன். அதிகாரிகள் தவறு
செய்தால் அதை திருத்துவதற்கு, அதை கண்டிப்பதற்கு, அந்த
தவறை கண்டுபிடித்து, அவருடைய மேல் அதிகாரிகளிடத்தில்
சொல்லி, இதை கண்காணி என்று சொல்லுவதற்கு அரசாங்கத்
திற்கு நிச்சயமாக அதிகாரம் இருக்கவேண்டும். அப்பொழுது
தான் அதிகாரிகள் காரியங்களை ஆற்றும்பொழுது சட்ட
வரம்பிற்குட்பட்டு காரியங்களை ஆற்றுவார்கள் என்று
கருதுகிறேன்.

பொதுவாக இந்த சட்டத்திலே அதிக கருத்து மாறுபாடுகள்
சொல்லாமல் இதை ஆதரித்து பேசியதற்காக நான் நன்றி சொல்
விக் கொள்கிறேன்.

லாரிகளைப் பற்றிக்கூட திருமதி அனந்தநாயகி சொன்னார்கள்.
லாரிகளை தடுத்து நிறுத்துவதுபற்றிச் சொன்னார்கள். அதிலே
வரும் பெரிஷியில் குட்ஸ்பற்றிச் சொன்னார்கள். அது அழுகும்
பொருளாக இருந்தாலும், அல்லது கெட்டுவிடக்கூடிய பொருளாக
இருந்தாலும் அது பற்றி இதிலே ஒரு அதிகாரம் இருக்கிறது.
அங்கேயே அவைகளை நிறுத்தி, பாழாகி விடாமல் இருப்பதற்காக,
அவைகளை எலத்திற்கு விட்டுவிடலாம் என்று வைத்திருக்கிறோம்.
அப்படி எல்லாம் நடந்து விடுவதில்லை. சில இடங்களிலே அதி
காரிகள் உடனடியாக ரசீது கேட்கிறார்கள். உடனடியாக வரி
கட்ட வேண்டும் என்று கேட்கிறோம். அவர்களும் வரியை சட்டி
விட்டு சாமானை எடுத்துக் கொண்டு போய்விடுகிறார்கள். அதிலே
எல்லாம் புகார் இல்லை. புகார் இருக்கும் இடங்கள் எல்லாம் எது
என்றால், சோதனை நடக்கும் இடங்களாகத்தான் இருக்கும். சில

தமிழ்நாடு 1971-ம் ஆண்டு பொது விற்பனைவரி (ஐந்தாம்
திருத்த) சட்ட, முன்வடிவு (சட்டப் பேரவை சட்ட
முன்வடிவு எண் 51/71) (ஆய்வுக் குழு
திருத்தியமைத்தவாறு)

245

ஊ72 ஆகஸ்ட் 23] [திரு. ப. உ. சண்முகம்]

ரசீதுகள் கிடைக்கும் பொழுது அதிகாரிகள் வரியை வசூலிக்க இறங்குகிறார்களே தவிர, வேறு ஒன்றுமில்லை. இந்தத் துறையில் சென்ற ஆண்டு மட்டும் 110 கோடி ரூபாய் வருமானத்தை அரசாங்கத்திற்கு தேடித் தந்திருக்கிறார்கள். எனவே, இந்த துறையிலே பணியாற்றும் அதிகாரிகளை பாராட்ட நாம் கடமைப்பட்டிருக்கிறோம். எனவே, இந்த திருத்த மசோதாவை ஏற்றுக் கொள்ள வேண்டுமென்று தலைவர் அவர்கள் மூலமாக கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

MR. SPEAKER: The question is—

‘That the Tamil Nadu General Sales Tax (Fifth Amendment) Bill, 1972 (L.A. Bill No. 51 of 1971) as amended by the Select Committee be taken into consideration’.

The motion was put and carried and the Bill was taken into consideration clause by clause.

Clauses 2 to 36 were put and carried.

Clause 1, the Preamble and the Long Title were put and carried.

THE HON. THIRU P. U. SHANMUGAM: Sir, I move—

‘That the Tamil Nadu General Sales Tax (Fifth Amendment) Bill, 1972 (L.A. Bill No. 51 of 1971) as amended by the Select Committee be passed.’

The motion was put and carried and the Bill was passed into law.

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் : பேரவையின் இன்றைய நிகழ்ச்சிகள் இந்த அளவோடு முடிவுற்று, பேரவை நாளைக் காலை மீண்டும் 9 மணியளவில் கூடும்.

பின்னர் பேரவை ஒற்றி வைக்கப்பட்டது.

[1972 ஆகஸ்ட் 23]

(6) பேரவைமுன் வைக்கப்பட்ட ஏடுகள்.

A. Statutory Rules and Orders.

264. Notification issued with the G.O. Ms. No. 167, Home, dated the 19th January 1972, in regard to certain amendments to Rule 273-B of the Tamil Nadu Motor Vehicles Rules, 1940. [Laid on the table of the House under section 133 (3) of the Motor Vehicles Act, 1939 (Central Act IV of 1939).]

265. Notification issued with G.O. Ms. No. 1608, Revenue, dated the 30th May 1972, in regard to an amendment to Revenue Department Notification II—1 No. 3987 (b) of 1971, published at page 2 in Part II—Section 1 of the *Tamil Nadu Government Gazette*, Extraordinary, dated the 8th September 1971. [Laid on the Table of the House under section 18 (4) of the Tamil Nadu Agricultural Land Record of Tenancy Rights Act, 1969 (Tamil Nadu Act 10 of 1969).]

266. Notification issued with G.O. Ms. No. 1781, Home, dated the 3rd July 1972, in regard to concessional rate of tax in respect of the ambulance TNH 555, belonging to Seva-Caritas Health and Maternity Centre, Thiruvallavayal, Chingleput district. [Laid on the table of the House under section 11 (2) of the Tamil Nadu Motor Vehicles Taxation Act, 1931 (Tamil Nadu Act III of 1931).]

B. Reports, Notifications and other Papers

@ 92. Report of the Committee constituted to Review the Tamil Nadu Buildings (Lease and Rent Control) Act, 1960.